

Giới thiệu TỬ QUỲ TÚY THIÊN CONVERT

Độc sấm đặng thiên lộ, trong rượu định Càn Khôn,

Túy Quyền ngạo thiên hạ, huy kiếm nhiễm trời cao.

Ta cười, ta điên, ta cuồng tu đường lớn,

Chẳng lẽ, chỉ là vì cầu được trường sinh?

Bạn đang đọc truyện *Tử Quỷ Túy Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

chương : 1 Thiếu niên say rượu

Chương 1 : say rượu thiếu niên

“Rượu , rượu ngon, tiểu nhị, lại... Lại đến một hồ.”

“Di ~ tiểu gia ta như thế nào bay lên.”

Thiên Đô thủ đô Túy Tiêu từ lâu nổi, có tiểu thần y Tên Diệp Phàm hai má phính hồng, hai mắt mê ly, mang theo một thân mùi rượu bị hai gã tiểu nhị trực tiếp từ từ lầu cửa ném đi.

“A, sắc. Lang!”

Từ lầu cửa chỗ, một mỹ nữ không kịp phòng bị, đã bị đột nhiên bay ra Diệp Phàm cấp thật mạnh đè ở dưới thân, ngay sau đó, mỹ nữ liền cảm giác được trên bộ ngực bị một bàn bao trùm, hoảng loạn hết sức , mỹ nữ xấu hổ la lên một tiếng .

“Này... Đây là thứ gì, như thế nào còn mềm. Kéo dài?”

Một đoàn cao ngất chắc nịch vật tựa như nam châm giống nhau, lập tức hấp dẫn bàn tay Diệp Phàm cùng tâm thần, làm hắn có loại luyến tiếc buông tay quả thật lưu luyến.

Diệp Phàm mê ly ánh mắt theo chính mình cánh tay kéo dài mà đi đồng thời, tay phải hắn không tự kìm hãm được nhẹ nhàng nhéo một chút, ngay sau đó, Diệp Phàm cả người tựa như bị đột nhiên đóng băng giống nhau mở to con mắt vẫn không nhúc nhích

“A... Người...”

Trùng mắt nhìn Diệp Phàm kia gương mặt còn có vẻ non nớt , nhưng đã uống thành say hồng mặt, mỹ nữ lúng túng giãy dụa tay liền tát Diệp Phàm một cái ngay miệng, tiếp theo đột nhiên đẩy, một loại vô hình lực lượng liền đem vẫn bò ở trên người nàng Diệp Phàm đẩy bay đi ra ngoài.

Diệp Phàm thân thể lập tức bay bảy tám trượng xa sau mới nặng nề ngã trên mặt đất, lần này không có ai đệm lưng, rơi có thể nói hoàn toàn, trong lúc nhất thời gân cốt muốn nứt , thiếu chút nữa muốn xiêu đi .

Mỹ nữ đứng lên, không ngừng sửa sang lại một chút chính mình vạt áo, nhưng phát hiện chính mình trước ngực xiêm y bị nhấn nếp gấp khi, lửa giận chợt quay cuồng lên nhìn chăm chăm trên mặt đất Diệp Phàm, dùng nàng kia uyển chuyển thanh âm thấp giọng mắng quát

: “Người đi đường , không có đôi mắt sao?”

Lung lay từ trên mặt đất bò dậy Diệp Phàm, đứng dậy ngửi một chút tay phải trong lòng dư hương, nhìn mỹ nữ đùa giỡn cười nói: “ Ngượng ngùng , tiểu gia không đứng vững, liền bổ nhào vào cô nương trên người, tiểu gia ta thật là diễm phúc không cạn nha.”

Diệp Phàm miệng đầy lời say làm nàng nổi giận tới cực điểm , mỹ nữ một cái lắc mình liền đến Diệp Phàm trước mặt, nắm hắn xiêm y, một tay cứ nhiên đem Diệp Phàm thân thể nhẹ nhàng xé lên.

“Ta chán ghét người cười, người dám cười một chút, ta liền...”

Nhưng mỹ nữ nói còn chưa xong liền đột nhiên im bất, sắc mặt cũng sùng sốt , ánh mắt tràn ngập không thể tưởng tượng cùng nghi hoặc nhìn chăm chú Diệp Phàm

Liền ở vừa rồi, nàng rõ ràng cảm giác được Diệp Phàm trên người có cổ chí dương hơi thở ập vào trước mặt, hơn nữa này cổ chí dương hơi thở thể

nhưng làm nàng trong cơ thể hàn độc nháy mắt liền có một tia sợ hãi, nhưng chờ nàng cẩn thận cảm giác khi này cổ hơi thờ lại đột nhiên biến mất không thấy, thật giống như chưa từng xuất hiện quá giống nhau.

Chẳng lẽ đây là ảo giác?

Không có khả năng, nàng là Vân Tâm Dao chính là Thiên Nhai Hải các kiều ngạo, là bi ngạn tam trọng cảnh cao thủ.

Tu hành một đường, tu chính là nói, phân hai đại cảnh giới, phân biệt là hồng trần cảnh cùng thiên vị cảnh, nhưng vì ngộ được Thiên Đạo, ở hồng trần cảnh cùng thiên vị cảnh ở giữa lại gia tăng rồi một cái Liên Thai cảnh.

Cái gọi là Liên Thai cảnh, chính là ở bi ngạn gieo hạt sen, hạt sen trưởng thành đài sen, chân đạp đài sen, đăng nhập thiên vị.

Hồng trần cảnh là tu hành lúc ban đầu cảnh giới, phân ba cái giai đoạn, nhục thể, khổ hải, bi ngạn, mỗi cái giai đoạn lại chia làm cửu trọng cảnh.

Không cam lòng Vân Tâm Dao tay ngọc vừa động, liền trao. Diệp Phàm cổ tay, một tia linh lực cường thế thâm nhập tới Diệp Phàm trong cơ thể, nhưng ngay sau đó, nàng lại phát hiện Diệp Phàm trong cơ thể nhân gian là một mảnh phế thổ, không có nửa điểm sinh cơ.

Đây chỉ là một người bình thường mà thôi, hẳn trên người sao có thể sẽ phát ra chí dương hơi thở, Vân Tâm Dao trong lòng một trận mất mát, khi nghe người nọ người Vân Tâm Dao trên người truyền lại mà đến kia cổ thanh u thanh nhã mùi hương, về mặt say mê Diệp Phàm mở hân cặp kia hít lại đôi mắt.

Một trương thanh lệ xinh đẹp nho nhã, lại nhộn nhạo tái nhợt mặt ngọc làm Diệp Phàm say mê trong mắt xẹt qua một tia nghi hoặc, nhìn nàng thanh tú. Đinh mũi ngọc, má đào hàm giân, môi như hoa đào.

Dù cho hiện tại gặp rất nhiều người, nhưng nàng lại là một cái vạn người ở giữa tuyệt sắc mỹ nhân.

Ánh mắt dời xuống, bởi vì lúc này Vân Tâm Dao gương mặt cao lên Diệp Phàm, khiến cho nàng bộ ngực lộ ra bên trong. Phiến tuyết trắng.

Tựa hồ cảm nhận được Diệp Phàm kia sắc Lang ánh mắt thẳng chăm chú vào chính mình ngực nhìn xem Vân Tâm Dao, hai mặt đỏ ửng đồng thời, một đóa mang theo cuộn cuộn hân ý tuyết liên cũng lặng yên xuất hiện ở nàng tay trái, lông mày quang hoa làm người không rét mà run.

Bỗng nhiên thấy Vân Tâm Dao trên người hân ý tăng nhiều, Diệp Phàm say rượu tức khắc cũng bị dọa tỉnh một nửa, hân lập tức thu liễm tâm thần trông mắt chuyển động, đối với Vân Tâm Dao thấp giọng nói: “Người nếu tôn trọng ta, vậy người trên người hàn độc liền không có ai có thể trị liệu.”

Diệp Phàm những lời này thanh âm không lớn, lại như một đạo thiên lôi ở Vân Tâm Dao bên tai nổ vang, nàng theo bản năng buông Diệp Phàm thân thể, tay trái vừa rồi xuất hiện tuyết liên cũng cùng theo trên người nàng hân ý biến mất không thấy.

Vân tâm dao ngốc ngốc đứng ở nơi đó, một đôi linh động mắt to hiện lên một mặt không thể tin tưởng nhìn chăm chăm Diệp Phàm, mà nàng kia trương lực nhem trắng bệch mặt ngọc, nháy mắt đã bị kích động, khẩn trương hai loại cảm xúc sở chiếm cứ.

Vân Tâm Dao chính là Thiên Nhai Hải các, Các chủ Vân Ngạo Thiên hòn ngọc quý trên tay, nàng ở năm tuổi khi liền mở ra chính mình tu hành chi lộ, hơn nữa ở nàng mở ra tu hành chi lộ đồng thời, trong cơ thể còn xuất hiện trăm vạn người trong chỉ có một người khả năng có được thần cảnh.

Một đóa tuyết liên chậm rãi ở nàng khổ hải trung nở rộ!

Đây là người tu hành tha thiết ước mơ tam đại thần cảnh chỉ nhất khổ hải loại tuyết liên.

Khổ hải loại tuyết liên, từng bước vì linh đài, nói cách khác Vân Tâm Dao tương lai tiền đồ không thể hạn lượng.

Mà Vân Tâm Dao cũng không có cô phụ trời cao đối nàng sủng ái, cực hảo thiên phú lại thêm chăm chỉ nỗ lực tu luyện, làm nàng chỉ dùng ngắn ngủn mười hai năm thời gian, liền lấy mười bảy tuổi nhỏ nhất tuổi, nhân gian tam trọng cảnh thực lực bước lên Thiên Huyền đại lục thanh niên Phong Vân bảng, hơn nữa ở xếp hạng trước năm bên trong.

Như vậy tốc độ tu luyện, có thể nói ở Thiên Huyền đại lục chính là một cái yêu nghiệt tồn tại, nhưng một hồi thỉnh linh xảy ra ngoài ý muốn lại làm nàng kinh mạch bị hao tổn, hàn độc công thân, lúc sau mặc kệ nàng như thế nào nỗ lực, cảnh giới đều trì trệ không tiến, thậm chí còn có lùi lại xu thế.

Vân Tâm Dao phụ thân tìm hết Thiên Huyền đại lục danh y, lại không có một người có thể trị liệu, cuối cùng, nàng phụ thân ở bất lực dưới tình huống, chỉ có thể nhịn đau dùng đại thần thông tạm thời phong ấn nàng trong cơ thể hàn độc, đồng thời, cũng phong ấn nàng kia viên không cam lòng tâm.

Đến tận đây, một cái rất có hy vọng phá tan này phiến đại lục tối cao chi cảnh tuyệt thế thiên tài, cứ như vậy âm thầm rơi xuống.

Nhưng hiện tại, Diệp Phàm nói làm nàng cả người nháy mắt động lại, thay thế chính là nội tâm không gì sánh kịp khiếp sợ.

Kia cảm giác, liền phảng phất chết đuối người bắt được cuối cùng một cây cứu mạng rơm rạ giống nhau kinh hãi, nhưng Diệp Phàm nói lại làm nàng nghi tin nửa nọ nửa kia, Thiên Huyền đại lục cơ hồ sở hữu danh y đều không thể. Trị liệu hàn độc, hẳn, một cái mười ba bốn tuổi thiếu niên có thể được không?

Đãi bình tĩnh lại sau, Vân Tâm Dao mày đẹp nhíu chặt. Cẩn mòi, ánh mắt ngưng trọng nhìn chăm chăm Diệp Phàm, tựa hồ muốn đem hắn hết thảy nhìn thấu.

Nhưng nàng lại thất bại, tuy là nàng trải qua thay đổi rất nhanh nhân sinh, sớm đã luyện một đôi mắt đỏ tinh kim, chính là nàng lại không cách nào thông qua Diệp Phàm ánh mắt phán đoán hần hay không ở nói dối.

Ngược lại còn cảm thấy Diệp Phàm cặp kia trong mắt như là có một đạo vô hình đại môn, đem bắt luận cái gì ý đồ nhìn trộm ánh mắt ngăn cản ở ngoài cửa, mà này đó ở vô hình trung lại vì Diệp Phàm trên người tăng thêm một tia thần bí.

“Lộc cộc, lộc cộc...”

Liên ở Vân Tâm Dao trong lòng hoảng hốt không chừng khi, đại địa đột nhiên gian rung động lên, tiếng vó ngựa như sấm, Diệp Phàm ánh mắt một ngưng, rồi sau đó, hần cả người lại khôi phục tới rồi phía trước say rượu mê ly trạng thái.

Diệp Phàm trên người nháy mắt biến hóa bị Vân Tâm Dao thu hết đáy mắt, nhưng không dung nàng nghĩ nhiều, một đám tay cầm trường thương, thân khoác áo giáp kỵ binh liền gào thét mà đến, cầm đầu người là một người trong cung nội thái giám, toàn thân lộ ra một cỗ âm nhu hơi thở.

“Diệp Phàm, Lan Phi nương nương thân thể đột nhiên không khoẻ, tuyền người lập tức tiến cung.” Thái giám duỗi tay hoa lan, âm dương quái khí chỉ vào Diệp Phàm nói.

“Là...”

Thân thể hơi hơi ở phía trước phủ ngửa ra sau Diệp Phàm cúi đầu đáp, chỉ là ở hần hơi hơi giương khóe miệng, lại không lưu dấu vết xẹt qua một tia say rượu nội tâm chưa xốt.

.....

mới biết dịch nên hơi lâu :(

Bạn đang đọc truyện *Từ Quy Tủy Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 2: 9 châm Độ Ách tiểu thuyết

Đế Đô hoàng cung bên trong đi thông Lan Phi nương nương tâm cung một cái chim hót hoa nở trên đường nhỏ cô đơn Diệp Phàm cúi đầu hắc phát khẽ giờ lên đang lúc một cỗ thông minh cơ trí tinh thần sức lực thẳng tắp từ trong hần đôi mắt sâu bên trong lặng lẽ ra tới

Năm nay đã 15 tuổi Diệp Phàm vốn là có một cái gia đình hạnh phúc phụ thân hần Diệp Thiên càng là Thiên Đô quốc tiếng tăm lừng lẫy đại tướng quân một thân tu vi sâu không lường được hơn nữa dụng binh cực kỳ quỷ dị chỉ dựa vào sức một mình Thống soái chính là một trăm ngàn quân đội rong ruổi chiến trường dĩ nhiên để cho Thiên Đô nước như vậy một cái nơi chật hẹp nhỏ bé trong hàng cường mạnh mẽ xuống ổn lập như núi!

Nhưng tất cả những thứ này đều tại ba năm trước đây một buổi tối biến dạng từ hơn nữa còn để cho Diệp Phàm trong một đêm biến thành một tên cô nhi

Cha mẹ đột nhiên mất tích cùng với trong nhà trận kia lửa lớn để cho Diệp Phàm trong lòng có cảnh giác hần luôn cảm thấy những chuyện này không hề giống Thiên Đô nước đương kim Đế Quân Thượng Quan Vân Phi nói đơn giản như vậy hơn nữa đêm hôm đó Diệp Phàm rõ ràng cảm thấy được Thượng Quan Vân Phi đối với hần nồng nặc sát cơ còn có gần ba năm tới kia một đôi mắt chung quy trong bóng tối nhìn mình chằm chằm

Bây giờ không có bất kỳ cái gì dựa vào Diệp Phàm chỉ có thể hết sức nguy trang chính mình mỗi ngày trừ đọc thuộc cổ văn Y giám bên ngoài chính là nâng cốc ngôn hoan bên trong làm cho mình uống say túy lúy dĩ nhiên đây chỉ là Diệp Phàm cố ý vì chỉ hần ở mê muội trong bóng tối cặp mắt kia

Quốc đô người đều cho rằng Diệp Phàm ở Y tu Thượng Thiên phú siêu nhiên kì thực cũng không nhưng thể chất đặc thù để cho Diệp Phàm ở Vũ Tu một đường bên trong hơn nghịch thiên hần sở dĩ đến bây giờ còn chưa mở ra tu hành chi đường đó là bởi vì hần một mực ở nuôi hơi thở

Đây là một bộ Viên Cổ Tu Hành Chi Pháp trước lấy Tinh Thần Chi Lực bồi bổ toàn thân gân mạch để cho trong cơ thể gân mạch cùng thân thể đạt thành phù hợp nhất nhất thể lúc này để cho hần sau này Tu Hành Chi Lộ đi xa hơn đứng cao hơn

Lại nuôi hơi thở phương pháp phải từ trong khi còn bé bắt đầu nếu không theo tuổi tác tăng trưởng căn cốt cố định xuống sau tu luyện nữa nuôi hơi thở cũng liền không hiệu quả gì mà Diệp Phàm từ nhỏ vẫn đang nuôi dưỡng hơi thở bên trong tu hành cho nên làm cho tất cả mọi người cũng ngộ nhận là hần chỉ say đắm ở Y tu mà hoang phế Vũ Tu

Đây là Diệp Phàm bí mật bây giờ lại không dám tùy tiện bại lộ hẳn sợ mang đến cho mình họa sát thân

Cha mẹ mình vì sao lại đột nhiên mất tích?

Âm thầm tại sao chúng quy có một đôi mắt đang ngó chừng mình?

Câu trả lời không có ai sẽ nói cho hắn biết

Nhưng Diệp Phàm một mực loáng thoáng cảm thấy trận kia Đột Như Kỳ Lai biến cố tựa hồ cùng thừa tướng Đông Phương Ngạn Cẩm cố ý đưa hắn tiêu nữ nhi Đông Phương Tĩnh gả cho mình có liên quan

Nghĩ tới đây Diệp Phàm khẽ nhủ mày trên trán càng là mang theo cùng hắn tuổi tác cực kỳ không hợp ngưng trọng cùng già dặn

Thừa Tướng Phủ cùng Tướng Quân Phủ thông gia?

Cường cường liên hiệp!

Ai muốn ngăn cản?

Tại sao phải ngăn cản?

Hoàng thất?

Đột nhiên đang ở cúi đầu đi Diệp Phàm thân thể không khỏi một trận khẽ run trong đầu hiện ra 'Hoàng thất' hai chữ càng là vậy không đi

Thừa Tướng Phủ cùng Tướng Quân Phủ thông gia Hoàng quyền bị khiêu khích cùng uy hiếp mà cha mình tay cầm trọng binh cái này cũng thúc đẩy Thượng Quan Vân Phi đối với (đúng) Tướng Quân Phủ nổi sát tâm

Nghĩ tới đây Diệp Phàm con người chẳng qua là nhẹ nhàng mỉa một chút liền khôi phục lại bình tĩnh hắn tâm tính vốn là vượt xa người thường tuyệt đối không phải người bình thường có thể so sánh liền hắn mỗi ngày say rượu tới mê muội trong bóng tối người về điểm này nhìn hắn chính là một cái 'Thiên tài'

Hơn nữa còn là một cái phi thường cô chấp 'Thiên tài'

Ba năm như một ngày

Ngày ngày say túy lúy

"Khải bẩm nương nương Diệp Phàm đã mang tới "

Lan Phi nương nương cửa tẩm cung thái giám theo thói quen khom lưng cung cung kính kính bẩm báo nói

"Đề cho Diệp Phàm một mình vào đây những người khác lui ra tẩm cung bên ngoài vòng tròn ba trong vòng mười trượng không cho phép có bất kỳ người đến gần " tẩm cung bên trong một người đàn bà thanh âm yêu nhiều bên trong còn lộ ra một tia kiêu diễm ý tung bay mà ra

"Ừ."

Thái giám vẫn khom lưng đáp một tiếng sau liền lui thân rồi đi mà bước tiến vào tẩm cung đại môn Diệp Phàm đối với nơi này cũng không xa lạ gì

Gần ba năm tới hắn cơ hồ mỗi hai tháng đều phải tới nơi này là Lan Phi nương nương chữa trị một lần

Quen việc dễ làm Diệp Phàm xuyên qua điều khắc họa Trụ mạ vàng thêu ngân tiền điện thẳng hướng Lan Phi nương nương phòng ở đang lúc đi tới

Lúc này ở tẩm cung trên giường nhỏ sa mạn buông xuống tĩnh lặng Cô ngồi một cái cả người trên dưới cũng tản ra trí mạng cường lại hoặc tuyệt sắc nữ tử , cô gái này thoát nhìn cũng chỉ hai mươi mấy tuổi đáng vẻ có trước lỗi sau kiều tuyệt diệu vóc người da thịt trắng như tuyết người nặc thật mỏng Cung sa quần dài trước ngực cao vút cực kỳ hấp dẫn con mắt để cho người không nhìn được nghĩ muốn đưa tay đi thử nghiệm một chút kia chiến chiến nguy nguy tay cảm giác

So với nàng vóc người càng mắt sáng là nàng dung mạo cơ hồ mỹ không sợ hổ nào để tán công tình xảo tới cực điểm hơn nữa trên người nàng vẻ này quyền rũ cùng thành thực nữ nhân ý nhị càng là liêu nhân tâm phách

Này mỹ nữ tuyệt sắc chính là Thượng Quan Vân Phi Ái Phi — Lan Phi nương nương bất quá lúc này để cho người không hiểu là từ trên người nàng tự nhiên làm theo phát ra vô cùng mỉa hoặc bên trong lại nhuộm có một màn cô đơn cùng bị thương cô độc

"Tại sao tại sao?"

Trong con người một mảnh âm đạm cùng không cam lòng Lan Phi nương nương thật chặt ngưng mắt nhìn trong tay hai khóa Tiểu Kim Đan mặt nàng cạnh thậm chí có trong suốt nước mắt ở tĩnh tế cạn chảy giống như một cái bị lạc trẻ nít tự lẩm bầm

Lan Phi nương nương không cam lòng là nàng biết rõ mình chẳng qua là Thượng Quan Vân Phi nuôi dưỡng ở trong lòng một cái chim hoàng yến nàng vốn là Thiên Đô quốc phượng trong hoàng thành một tên nhà giàu tiêu cô nương bởi vì Thất Âm thân thể bị tiến cống cho Thiên Đô quốc trở thành Thái Tử Phi sau bị buộc tu hành uyên ương hí thủy quyết đến bây giờ đã gần hai mươi năm

Hai mươi năm năm đó thái tử Thượng Quan Vân Phi sớm đã trở thành Thiên Đô Quốc Quân nhưng Thượng Quan Vân Phi nhưng chưa bao giờ có chạm qua nàng thân thể không phải là Lan Phi nương nương không đủ quyền rũ đẹp để mà là Thượng Quan Vân Phi một mực chờ đợi đợi nàng uyên ương hí thủy quyết tu luyện đến đại thành trải qua đặc thù Song Tu Chi Pháp giúp Thượng Quan Vân Phi xây lên Liên Thai leo lên Thiên Vĩ

Lan Phi nương nương tâm lý rất rõ Thượng Quan Vân Phi đại công cáo thành ngày chính là nàng thom tho tiêu ngọc vẫn lúc đến lúc đó đặc thù Tu Luyện Chi Pháp sẽ đem trong cơ thể nàng linh lực rút ra không còn một mống chỉ tới cuối cùng tan thành mây khói mới có thể dừng lại

Lan Phi nương nương không nghĩ liền chết đi như thế cho nên mấy năm nay nàng âm thầm liều mạng áp chế không để cho mình uyên ương hí thủy quyết đạt đến đại thành mà Thượng Quan Vân Phi tâm lý tự nhiên biết nhưng là không vạch trần Lan Phi nương nương áp chế càng lâu cuối cùng bùng nổ trình độ liền càng khủng bố hơn như vậy cũng liền đối với (đúng) Thượng Quan Vân Phi chỗ tốt càng nhiều

Nhưng mà một mực tự mình áp chế lại để cho Lan Phi nương nương thấp thỏm lo âu có thể Diệp Phàm ngoài ý muốn xuất hiện trong nháy mắt liền cho nàng một đám đối với sinh mạng khát vọng ánh sáng

Từ trong Diệp Phàm lần đầu tiên vì nàng chữa trị lúc Lan Phi nương nương liền kinh hi phát hiện Diệp Phàm trên người Cổ chí dương khí tức cùng nàng tu luyện uyên ương nghịch nước quyết cố gắng hết sức giống in chỉ cần có thể cùng Diệp Phàm Song Tu một lần nàng không chỉ có sẽ không thom tho tiêu ngọc vẫn hơn nữa còn rất có hi vọng mượn Diệp Phàm chí dương khí tức trở thành Bỉ Ngạn cảnh cường giả

Đến lúc đó coi như nàng vẫn không địch lại nhưng luôn có sức đánh một trận

Có thể ba năm trước đây Diệp Phàm chỉ có mười hai tuổi thật sự là quá nhỏ nhưng theo gần đây Thượng Quan Vân Phi điều tra nàng số lần tăng nhiều Lan Phi nương nương có một loại dự cảm không tốt cho nên sợ hãi đêm dài lắm mộng Lan Phi nương nương chuẩn bị hôm nay liền xuống tay với Diệp Phàm

Hết thấy các thứ này Diệp Phàm cũng không biết nhưng hẳn đối với (đúng) Lan Phi nương nương bệnh tình lại một mực nhưng thường xuyên áp chế chính mình tu vì để cho trong cơ thể xuất hiện linh lực tạp chất khiến cho gân mạch bị nghẹt đão tuần hoàn trạng thái lại bởi vì nàng là Thất Âm thân thể duyên có bị đúng dịp che giấu này mới khiến các ngự y không tìm được gốc bệnh chỗ

"Thành khăn "

"Đi vào!"

Cửa phòng ứng tiếng mở ra Diệp Phàm cô tịch bóng người chậm rãi đi tới mà trên giường nhỏ sa mạn buông cũng vào lúc này lặng lẽ vén lên

Tiếp lấy Diệp Phàm trong mắt liền rơi vào một đạo vô cùng quyền rũ Thiên Ảnh giống như là một viên treo lập đầu cảnh chín muồi nước mật đào như vậy biểu dương xuất một cổ tràn đầy sức sống thực nữ phong tình nếu núi xa đen nhạt như vậy mây liễu dính điểm một cái quyền rũ phong tình một đôi mắt ba muốn lưu mắt phượng nhìn quanh nhà càng là liêu động lòng người

"Diệp Phàm Ngân Châm đã vì ngươi chuẩn bị xong chúng ta bây giờ có thể bắt đầu sao?"

Lan Phi nương nương đi xuống giường mặc trên người một món mỏng như cánh ve Cung sa quần dài thật chặt dán vào cô ấy là như ẩn như hiện trắng như tuyết kiều thân thể trên Tự Nhiên cũng sắp kia hết sức hoàn mỹ đáng vẻ phác họa mà ra lộ ra mê ly thêm mê người để cho người nhìn đều phải nhịp tim kịch liệt gia tốc

Diệp Phàm ngay sau đó liền ngơ ngẩn ngây ngốc nhìn Lan Phi nương nương nhất thời lại quên nói chuyện

Đối với Diệp Phàm phản ứng Lan Phi nương nương tựa hồ rất là hài lòng chỉ thấy nàng hướng về phía Diệp Phàm nhẹ cười cười một tiếng về này quyền rũ phong tình Uyển Như kia lên men rượu ngon như vậy lan ra để cho tâm tính vốn là cố gắng hết sức kiên nghị Diệp Phàm cũng vì đó sùng sốt một chút

Bây giờ Lan Phi nương nương đã không có mối vừa rồi cái loại này tâm sự nặng nề lo lắng cảm giác nếu quyết tâm muốn buông tay đánh một trận nàng sẽ không ở cho mình để lại đường lui nàng cũng không có đường lui

"Diệp Phàm chúng ta bây giờ có thể bắt đầu sao?"

Bên tai vang lên lần nữa Lan Phi nương nương mị thanh âm Diệp Phàm giật mình một cái đã tỉnh hồn lại vốn là hơi lộ ra mê ly hai tròng mắt cũng thoáng cái trở nên trong suốt vô cùng

Hắn trực tiếp bước đi tới giường nhỏ trước nhìn trong khay chín cây ngân châm đầu đầu đều không dám trở về lập tức nói "Lan Phi nương nương xin người ngồi xếp bằng ở trên giường thấp chúng ta có thể bắt đầu "

"Được."

Một thân quyền rũ khí tức Lan Phi nương nương túm eo thon nhỏ thành thực đi tới Diệp Phàm trước người lộ ra một cái mê muội chúng sinh nụ cười thoải mái thom dùng một loại làm cho không người nào có thể cưỡng lại hoặc giọng đáp một tiếng sau liền lên sàn ngồi xếp bằng cũng có chút nhắm mắt lại

Một luồng ánh sáng thỉnh thoảng bướng bỉnh đất ở trên ngân châm tô tiếp theo lau lộng lấy ánh sáng giống như lưu động Tinh Thần trông rất đẹp mắt nhưng lúc này Diệp Phàm phảng phất không có nhìn thấy tựa như mặc cho này lau Xán Lạn từ từ chết đi hơi lộ ra ngầy thơ trên mặt cũng ở đây hấn cảm lên chín cây ngân châm chớp mắt trở nên ngưng trọng

Ở một cái hít thở sâu bên trong Diệp Phàm vùng hai tay lên mà ra chín cây ngân châm bên trên lưu chuyển ra một vệt khiếp người ánh sáng trong nháy mắt liền như nước chảy mây trôi như vậy đắm vào Lan Phi nương nương trên người Khúc Trì đóng nguyên thiên trung Bách Hội các loại (chò) chín nơi yếu huyết

Cũng đang lúc này làm liền một mạch Diệp Phàm chặt nhìn chăm chú ở trên ngân châm ánh mắt lại xuất hiện một tia thận trọng cùng do dự hấn không biết sau đó phải làm là đúng hay sai nhưng đối với Y tu cô chấp hay là để cho hấn ở trong điện quang hóa thạch làm ra một cái lớn mật quyết định

Sau một khắc tay phải hấn bình thân năm ngón tay trong ngón tay nhất thời ra xuất ba đạo màu sắc không đồng nhất Tinh Mang lấp lánh lóng lánh Tinh Mang ở Diệp Phàm lòng bàn tay dưới sự khống chế dần dần Tự Linh thành châm mũi châm Quang Hoa giống như là có sinh mệnh vui sướng nhảy ngay sau đó lặng yên không một tiếng động đắm vào Lan Phi nương nương trên người Thiên Tuyền phục thổ biết tuổi ba trên huyết như châm cứu như vậy chậm rãi kim châm đứng lên

Một loạt động tác này nhìn như phức tạp nhưng ở trong chớp mắt hoàn thành mà lúc này Diệp Phàm cặp mắt mở to không chút nào chuyển động phân nửa lộ ra cực kỳ nghiêm túc chuyên chú tựa hồ người hấn đã cùng phương thiên địa này dung hợp vào một chỗ

Mà Lan Phi nương nương trên người đang bị kim châm bên dưới rộng rãi mở ra cô ấy là đôi cặp mắt đào hoa trong mắt tất cả đều là không thể tin thần thái

Diệp Phàm từng không tới một lần cho nàng vận châm đi Mạch nhưng hôm nay cảm giác rất xa lạ cũng rất thần kỳ chỉ cảm giác mình trong cơ thể có một cỗ chính nhiệt lực lượng đột nhiên xông vào hơn nửa này Cổ trần trẻ không gì chống đỡ nổi dâng trào lực lượng không chút nào bị nghẹt dừng vọt thẳng vào Khổ hải của nàng để cho nàng thân cùng tâm còn như cánh hoa khép lại như vậy lại phảng phất hoa tươi nở rộ như vậy hóa như thể thoải mái

Chẳng lẽ đây chính là hấn trong cơ thể thần bí Chí Dương Chi Lực

Có thể rõ ràng hấn là toàn thân tất cả đều bị lửa cháy bùng bùng đốt cháy có thể nàng lại từ đầu đến cuối không có thấy đến đau đớn khổ sở ngược lại cả người trên dưới đều là quanh quẩn cực kỳ uất thấp thoải mái

Đó là phát ra từ sâu trong linh hồn thoải mái đạt đến đến mức tận cùng khoái úy cảm giác để cho Lan Phi nương nương lập tức nhắm mắt vận hành trong cơ thể uyên ương nghịch nước quyết cũng phối hợp hướng ra phía ngoài rút ra trong cơ thể linh lực tạp chất rất nhanh Diệp Phàm cũng cảm giác được có một tí tia (tờ) lãnh đạm linh lực màu xám tạp chất xuyên thấu qua Ngân Châm hướng ra phía ngoài trời tán

Diệp Phàm trong lòng hơi động tiếp tục vận công gia tốc hành châm tốc độ cho tới bây giờ hấn mới xem như chân chính làm được tâm vô bàng vụ

Lúc này Lan Phi nương nương quanh thân cũng hiện ra một tầng nhàn nhạt Thanh Quang hơn nửa tầng này Thanh Quang còn đang nhanh chóng mở rộng trong chớp mắt liền đem nàng và Diệp Phàm bao ở trong đó

Nửa nén hương thời gian đi qua bị hết sức khống chế linh châm ở một thân mất sức thần thái Diệp Phàm trong tay dần dần biến mất trong mắt hiện ra hết không cam lòng hấn cuối cùng nhưng là vô lực hóa thành vẻ cười khổ treo ở khóe miệng

Hấn Y tu cảnh giới hay lại là quá thấp www.uukanshu.net dùng linh lực ngưng tụ lại Quang Châm chính mình căn bản là cười không bao lâu nửa nén hương thời gian cũng đã đạt tới hấn cực hạn nhưng Diệp Phàm cũng không biết lấy hấn bây giờ nuôi hơi thở lực là có thể ngưng tụ linh lực một điểm này ở trên trời Huyền đại lực đã là một cái truyền kỳ

Mà Lan Phi nương nương ở Diệp Phàm thu hồi Ngân Châm thời điểm cũng không có đình công tản đi bực bọn họ Thanh Quang ngược lại là hai tay Kết Ấn để cho tầng này Thanh Quang che phủ càng nghiêm mật

"Diệp Phàm cảm ơn người "

Lan Phi nương nương mở mắt hướng về phía Diệp Phàm nói cảm ơn đồng thời cô ấy là đôi câu hồn cặp mắt đào hoa phảng phất ở phóng điện một loại để cho người trong lúc lơ đãng trầm luân

Rất tự nhiên Diệp Phàm có một người đàn ông nên có phản ứng bình thường mặc dù hấn chỉ có 15 tuổi nhưng sau một khắc khi hấn có chút bị lạc ánh mắt phát hiện quanh thân Thanh Quang cũng không có tiêu tan lúc trong lòng mãnh kinh xảy ra cảnh giác

"Lan Phi nương nương hành châm xong ta có thể rời đi sao?"

"Dĩ nhiên không thể?"

Lan Phi nương nương tự nhiên cười nói lòng bàn tay lại lặng lẽ nhiều hơn một viên Tiểu Kim Đan hơn nữa ở nàng lúc nói chuyện mang theo một đạo hương phong thần thể còn cố ý nghiêng về trước để cho trước ngực chiến hào hoàn toàn bại lộ ở trong mắt Diệp Phàm

Mặc dù trước mắt Lan Phi nương nương cực kỳ liễu nhân nhưng Diệp Phàm cũng không dám ở trên người nàng dừng lại quá nhiều ánh mắt ngược lại hấn còn có một loại bị rấn độc để mắt tới cảm giác cả người trên dưới cũng không được tự nhiên ?

"Lan Phi nương nương ngài đây là a!"

Lại nói một nửa Diệp Phàm đột nhiên đồng tử co rút lại đập vào mặt nhàn nhạt thoang thoang bên trong còn có một cái tay ảnh tựa như tia chớp dò tới ở Diệp Phàm hoàn toàn không phản ứng kịp trước liền cảm giác mình bị nắm được miệng trong miệng nhiều không biết vật

Tiếp lấy hần cục xương ở cổ họng bên trên bị Lan Phi nương nương dùng đầu ngón tay nhẹ nhàng bắn ra trong miệng không biết vật liền bị Diệp Phàm trực tiếp nuốt vào trong bụng

Bạn đang đọc truyện *Tửu Quỷ Tỷ Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 3: Bị cường bạo

"Lan Phi nương nương ngài muốn làm gì?"

Diệp Phàm trong tràn đầy kinh hoàng sắc mặt cũng thoáng cái trở nên tái nhợt đến không có một tia huyết sắc giống như một tờ giấy lớn

"Diệp Phàm nhìn đem người bị dọa sợ đến chẳng lẽ tỷ tỷ không đẹp sao?"

Lan Phi nương nương mỉm cười miệng phun mùi thơm trực tiếp phun ở Diệp Phàm trên mặt hâm nóng một chút tê tê ngứa ngáy được không mê người

Nhưng lúc này Diệp Phàm vậy còn có tâm tình đi thương thức trước mắt xuân sắc ngược lại nội tâm của hần kinh hoàng so với bây giờ trắng bệch sắc mặt càng đáng sợ hơn trong miệng không biết vật vừa xuống bụng căn bản cũng không tha cho hần suy nghĩ nhiều

Một cổ nóng ran liền nhanh chóng ở trong người dừng động tràn ra thoáng chốc truyền khắp hần Tứ Chi Bách Hải

"Người người cho ta ăn là * thuốc?"

Diệp Phàm ở đại não một trận trong hôn mê ánh mắt sợ hãi nhìn chằm chằm Lan Phi nương nương rồi sau đó cả người tựa như cùng trôi lơ lửng ở trong đám mây như thể nhẹ nhõm người không thăng bằng

Nhìn Diệp Phàm còn lộ ra thanh sáp gương mặt Lan Phi nương nương hoảng hốt ngăn ra trong ánh mắt bỗng nhiên ra nhiều vẻ bất nhẫn bất quá rất nhanh liền mai một ở năng quyền rũ trong lúc biểu lộ khai cung không quay đầu mũi tên năng tự cấp Diệp Phàm uống thuốc một khắc kia liền đã làm tốt dốc toàn lực chuẩn bị

Nhưng mà Diệp Phàm nhưng ở Lan Phi nương nương hoảng hốt ngăn ra chớp mắt thân thể đột nhiên lắc một cái tránh thoát Lan Phi nương nương tay một giây kế tiếp hần khiến cho xuất bú sữa mẹ khí lực phi thân hướng bọc ở bốn phía Thanh Quang đựng lên đi

"Phanh "

Diệp Phàm thân thể mới vừa chạm được tầng kia Thanh Quang trong nháy mắt liền bị một đạo sáng chói vô cùng ánh sáng cho bắn ngược trở về cũng trực tiếp rớt ở trên giường nhỏ

Diệp Phàm dùng sức lắc đầu một cái lúc này mới chóng mặt mờ mắt ra mà lúc này Lan Phi nương nương đã nhấc chân cười ở Diệp Phàm trên người ánh mắt có chút trầm ngưng một chút liền đem trong tay một viên khác Tiểu Kim Đan đưa vào trong miệng mình

Chờ Tiểu Kim Đan vừa vào Lan Phi nương nương trong miệng thân thể năng liền lập tức bị Thanh Quang quán quanh cả người đắp lên một tầng Thái Hà Quang Uyển Như Cửu Thiên dưới thần nữ Phàm.

Phối hợp Thanh Quang quán quanh Lan Phi nương nương hai tay bắt đầu nhanh chóng ấn kết đứng lên ở tay năng ấn bên dưới từng đạo thị mất có thể thấy linh khí cũng bắt đầu tuôn. Hướng Lan Phi nương nương đem Diệp Phàm cùng Lan Phi nương nương thân thể hai người cho bao vây lại

Nhìn gần trong gang tấc tầm này tản ra yêu mị cường lại hoặc mặt Diệp Phàm đồng tử đột nhiên rút lại thân là một cái kỳ tài ngút trời Y tu hần dĩ nhiên biết sau đó phải phát sinh cái gì

Khuất nhục không cam lòng trong nháy mắt liền tràn đầy nội tâm của hần tựa như cùng một cái ở bên vách núi tiểu con kiến nhỏ có lẽ đã định trước rồi xuống vực sâu kết cục tuy nhiên lại vẫn không cam lòng vùng từ chỉ bắt đầu giãy giụa

Nhưng Diệp Phàm thật sự là quá yếu ở Lan Phi nương nương khổ hải Ngũ Trọng cảnh tu vi trước thật là giống như hải đồng như vậy không còn sức đánh trả chút nào

Lúc này Lan Phi nương nương Kết Ấn tốc độ càng lúc càng nhanh bốn phía linh khí điên cuồng bị nàng hoàn toàn chiếm đoạt đi vào ở như thể dâng trào linh lực xuống Lan Phi nương nương thân thể bắt đầu khê run mà cô ấy là bạch tích trên da lại chậm rãi xuất hiện từng đạo gân xanh

Diệp Phàm thấy như vậy một màn trong lòng càng kinh hãi hơn thậm chí ở ánh mắt của hắn trong đã xuất hiện một tia sợ có thể theo hai tay điên cuồng kết Thủ Ấn Lan Phi nương nương một tiếng quát nhẹ trên người nàng Cung sa quần dài trong nháy mắt liền vỡ vụn ra hóa thành đầy trời sa liếm

Một màn này để cho Diệp Phàm lập tức kinh ngạc ở nơi nào quên giữa thẳng tắp nhìn chăm chú này là hoàn mỹ thân thể

Ông ánh trong suốt cơ da êm dịu ngực tinh xảo thêm thon dài đôi chân lấy một loại cực kỳ cường lại hoặc đường cong hoàn mỹ khế hợp lại cùng nhau

Ánh mắt đột nhiên trở nên có chút nóng bỏng nhìn chăm chăm này là Ngọc Thạch như vậy được (phải) bạch tích kiều thân thể Diệp Phàm đột nhiên cảm giác lỗ mũi mình trong có huyết dịch tuôn. Xuất

Thậm chí vào giờ khắc này hắn đã quên Lan Phi nương nương nguy hiểm trong mắt chỉ còn lại này là hoàn đẹp đến mức tận cùng đẹp thân thể

Mà đang ở Diệp Phàm ngây ngốc giữa Lan Phi nương nương cánh tay vung lên

Diệp Phàm toàn bộ quần áo trên người cũng bị hóa thành đầy trời vải vụn tán lạc tại trên giường nhỏ

Tiếp lấy ở Diệp Phàm không biết làm sao bên trong một cụ nóng nhiệt nóng người thể liền đánh ở trên người hắn rồi sau đó kèm theo trước ngực hai luồng mềm mại Diệp Phàm cũng cảm giác được hắn tiến vào một nơi bên tai truyền tới một tiếng đau ngâm tiếng

"Ta roi mẹ nó bị người cường bạo!"

Diệp Phàm này mới phản ứng được vừa định giữa lại phát hiện hắn đã bị Lan Phi nương nương gắt gao ôm lấy bên tai cũng truyền tới nàng mang theo giọng run rẩy thanh âm "Đừng động ta sẽ không hại ngươi chỉ muốn mượn bên trong cơ thể ngươi Chí Dương Chi Lực dùng một chút "

Dứt lời Diệp Phàm liền chỉ cảm thấy trong cơ thể Chí Dương Chi Lực không bị khống chế Uyển Như bom nước một loại bị Lan Phi nương nương cho quát tới rồi sau đó toàn bộ quán thủy đến trong cơ thể nàng

Ở Diệp Phàm trong cơ thể dâng trào Chí Dương Chi Lực bị quát đi chớp mắt Lan Phi nương nương vốn là hiện ra gân xanh nhanh chóng từ trong nàng trên da biến mất mà lúc này Lan Phi nương nương càng là trên dưới pháp phòng nàng thân thể trong cơ thể uyển ương hí thủy quyết biến thành nhanh chóng xoay tròn "Lỗ đen" cường đại hấp lực đánh thẳng một mạch thật giống như đói khát dã thú mở ra miệng khổng lồ!

Bị Lan Phi nương nương cười trên người Diệp Phàm cặp mắt tròn tròn rút ra sức đến khoe miệng không có chút nào ngăn trở lực đảm nhiệm có Lan Phi nương nương rút đi trong cơ thể hắn Chí Dương Chi Lực tron hẳn ảm áp thân thể đè ở trên người Diệp Phàm có thể cảm giác được rõ ràng Lan Phi nương nương hô hấp ở trên mặt hắn nóng nhiệt hơi nóng hơi thở nhưng là hắn lại không có hướng thụ Tà niệm ngược lại còn gánh vác một loại kinh hoàng

Hắn bây giờ còn không thể cứ như vậy rồi đi Thiên Đò thành phát sinh ở trên người hắn mê đoàn còn cần hắn đi tìm câu trả lời nhưng hôm nay Lan Phi nương nương cái này nghịch thiên cử động thoắt cái sẽ để cho một mực nhân nhục phụ trọng Diệp Phàm mất tác vụ

Thượng Quan Vân Phi là ai hắn chính là Thiên Đò Quốc Quân Vương mà Diệp Phàm đang bị ép dưới tình huống cho Thượng Quan Vân Phi cảm ứng nhưng là sự thật

Có lẽ qua hôm nay Thiên Đò quốc ngay tại không có hắn đất dung thân một tia hoàn toàn bị thương tâm tình ở trong lòng hắn rạo rực mở ra

Hắn không cam lòng lại vô lực đi thay đổi sự thật này

Lan Phi nương nương tựa hồ cũng biết Diệp Phàm đang suy nghĩ gì ở như cũ nuốt chửng Diệp Phàm trong cơ thể Chí Dương Chi Lực đồng thời sắc mặt mang theo ửng đỏ xinh đẹp không thể tả bỏ tới Diệp Phàm bên tai thấp giọng nói "Diệp Phàm tin tưởng ta ta sẽ không hại ngươi "

Nghe được câu này đã dần dần tỉnh táo lại Diệp Phàm mặc dù đáy lòng hoài nghi có thể nhìn đến Lan Phi nương nương nghiêm túc thận trọng ánh mắt chỉ có thể bức bội lựa chọn tin tưởng nhưng hắn vẫn âm thầm vận hành trong cơ thể nuôi dưỡng hơi thở Quyết bắt đầu phối hợp nàng vận động

Việc đã đến nước này tin tưởng ai cũng không bằng tin tưởng chính mình Lan Phi nương nương Thất Âm thân thể chỗ tốt Diệp Phàm tâm như gương sáng trở nên mạnh mẽ là hắn bây giờ cấp thiết nhất nghĩ (muốn) phải làm việc tình

Thấy Diệp Phàm bắt đầu phối hợp Lan Phi nương nương trong lòng nhẹ nhàng thở phào một cái nước đào như vậy gò má càng là lộ ra cảm dỗ bắt đầu toàn tâm toàn ý hấp thu Diệp Phàm trong cơ thể Chí Dương Chi Lực mà nàng không thừa nhận cũng không được Diệp Phàm trong cơ thể Chí Dương Chi Lực dâng trào mà Tinh Thuần đây căn bản cũng không phải là một người bình thường chắc có lực lượng

Cùng lúc đó Lan Phi nương nương trong cơ thể uyển ương hí thủy quyết ở trong kinh mạch còn đang tốc độ cao xoay tròn hơn nữa còn ở không ngừng tăng lên ở nơi này lần dị trạng bên dưới Diệp Phàm trong cơ thể nuôi dưỡng hơi thở Quyết như Hùng Sư một loại rộng rãi giác tỉnh trong nháy mắt liền tạo thành một cỗ linh lực Cường đại mà đang ở tuôn. Hưởng Lan Phi nương nương trong cơ thể Chí Dương Chi Lực tựa hồ là bị khống chế bắt đầu chảy

ngược mà đi theo này cổ chảy ngược còn có Lan Phi nương nương mình trong cơ thể Thất Âm lực

"Này điều này sao có thể?"

Đột Như Kỳ Lai biến cố để cho Lan Phi nương nương thất kinh ngọc thủ không khỏi nắm thành quả đấm móng tay tựa hồ muốn đâm rách lòng bàn tay

Ở trong thoáng chốc Diệp Phàm phảng phất hóa thân trở thành công thành chùy không ngừng đánh thẳng vào Lan Phi nương nương đạo tâm cửa; mà Lan Phi nương nương là đứng ở "Môn" bên kia dùng linh lực tứ chi thậm chí là máu thịt chặt chẽ để ở khe cửa

"Ừm ừm "

Vang lớn ở hai người bọn họ tâm linh thế giới kéo dài kích động lại một cái trong thoáng chốc bọn họ cảm giác mình giống như đứng ở một mảnh đao quang kiếm ảnh bên trong giết được trời đất tối sầm Nhật Nguyệt Vô Quang

Đụng càng ngày càng hung mãnh mà khí tức thể thâm đã sớm kinh thiên động địa

"A "

Rốt cuộc Lan Phi nương nương phát ra một tiếng tuyệt vọng kêu thảm thiết mà nàng thân thể càng là run rẩy kịch liệt một chút từng luồng phi sắc ánh sáng từ trong thân thể nàng chỗ chỗ cảm bắn tán loạn đến Diệp Phàm trong cơ thể

Mà từng luồng ánh sáng cùng Diệp Phàm trong cơ thể Chí Dương Chí Lực kết hợp với nhau chớp mắt lại thần kỳ như vậy tạo ra một viên tương tự chuyển kiếp Tuyên Cổ năm tháng trải qua vạn thế tang thương kim sắc mầm mống này cây mầm mống giống như một đạo Lưu Tinh mang theo kim quang óng ánh rơi vào Diệp Phàm kia chút nào vô sinh cơ Nhạc Thổ bên trong biến mất không còn tăm hơi

Nhưng mà hết thảy này lúc này Diệp Phàm cũng không biết nhưng tựa hồ có một luồng hiểu ra huyền diệu ở trong lòng hắn nảy sinh chỉ thấy hai tay của hắn Tự Nhiên Kết Ấn trên người lãnh đạm màu vàng nhạt vòng sáng quán quanh một cổ bị linh lực Uzumaki Tịnh Hóa linh lực dọc theo hắn Kỳ Kinh Bát Mạch một vòng một vòng du tẩu thật là thoải mái

Lan Phi nương nương lúc này trên mặt quyến rũ đã sớm không còn sót lại chút gì cướp lấy là khóc thút thít nghẹn không phát ra được thanh âm nào bi thương

Trước nàng liều mạng áp chế trong cơ thể mình uyên ương hí thủy Quyết tu luyện đến đại thành là vì cho mình một tia sinh hy vọng có thể quay đầu lại hay lại là khó thoát hương tiêu ngọc vẫn số mệnh?

Bất quá đem mình ban đầu đêm cùng Thất Âm lực giao cho dưới người người tiểu nam nhân này tựa hồ nếu so với giao cho Thượng Quan Vân Phi mạnh hơn đi.

Lan Phi nương nương trong lòng bất đắc dĩ tự an ủi mình tối thiểu nàng từ nội tâm cũng không ghét Diệp Phàm

Như là đã vô lực thay đổi gì vậy thì tốt tốt hưởng thụ một chút làm nữ nhân thú vui đi hoàn toàn nhận mệnh Lan Phi nương nương không có ở đây mâu thuẫn thậm chí còn chủ động đem trong cơ thể mình Thất Âm lực hướng Diệp Phàm trong cơ thể đưa đi www.uukanshu.net mới vừa rồi âm thầm vô quang trong con người cũng khôi phục xuân ý lan san

Lan Phi nương nương hoàn toàn buông ra cùng với nàng toàn tâm toàn ý đầu nhập tức để cho hai người bọn họ các từ trong cơ thể nội lại phát sinh kỳ diệu biến hóa nguyên lai Lan Phi nương nương tuân. Hướng Diệp Phàm trong cơ thể Thất Âm lực đi ngang qua Diệp Phàm trong cơ thể linh lực Cường đại Tịnh Hóa lại Huyền Chi Hựu Huyền hướng Lan Phi nương nương trong cơ thể bơi đi

Này từng cổ một mang theo uy áp tinh khiết linh lực rong ruổi tốc độ không nhanh nhưng không ngừng bành trướng đến Lan Phi nương nương kinh mạch từng cổ một hỏa lật đầu đón cực kỳ cảm giác xông lên nàng đầu

Có khổ hải Ngũ Trọng cảnh tu vi Lan Phi nương nương trong nháy mắt liền biết cái gì lần này nàng vô dục vô cầu hai tay Kết Ấn chẳng qua là ở trong cơ thể mình vận chuyển uyên ương hí thủy Quyết để dẫn dắt này cổ tinh khiết linh lực

Nhưng chính là như vậy nàng cả người thật giống như muốn nổ mạnh như thế khó chịu từng cổ một mang theo uy áp tinh khiết linh lực hoàn toàn không chịu nàng khống chế cuồng bạo đánh thẳng vào nàng kinh mạch thậm chí nàng cũng có thể cảm giác được một cách rõ ràng chính mình kinh mạch ở yếu ớt run rẩy phí công giằng giằng

Cùng lúc đó một loại cảm giác kỳ dị giống như nước lớn nước biển như vậy thoáng cái liền đem thân thể bị xé nứt đau đớn bao phủ kích hoạt trong thân thể nàng toàn bộ nhanh cảm giác thần kinh khiến cho nó không an phận khiêu động lên đôi lông mày là nàng không kim lòng được kêu tiếng rên

Rõ ràng nghe được chính mình kêu tiếng hừ sau Lan Phi nương nương sợ cả kinh mà càng làm cho nàng đáy lòng lật lên Kinh Đào sóng lớn là nàng trước liều mạng áp chế tu vi chỉ một cái từ từ trong bể khổ Ngũ Trọng cảnh thoan thẳng đến Bỉ Ngạn Nhị Trọng cảnh

Bỉ Ngạn Nhị Trọng cảnh tuy nói nàng là còn không ổn nhưng ở Thượng Quan Vân Phi trong tay chạy trốn đã không là vấn đề đây chính là Thất Âm thân thể chỗ kỳ diệu càng là người bình thường có thể thực hiện được nhưng thực tế rất khó làm được sự tình

Thất Âm thân thể gặp Diệp Phàm Hồng Hoang Huyền Thể chính là chỗ này như vậy tự do phóng khoáng

Bạn đang đọc truyện *Tửu Quỷ Tủy Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 4: Tiểu Bại Hoại

Diệp Phàm trong cơ thể linh lực cường đại ở Lan Phi nương nương tu vi lên tới Bỉ Ngạn Nhị Trọng cảnh lúc mới từ từ thả chậm một tia tốc độ hai người từ trong thân mật níu bên trong lẫn nhau cảm thụ trên người đối phương truyền tới âm áp khí tức bọn họ hô hấp đều không có thể không chế có chút dồn dập mà bị Lan Phi nương nương vén lên hỏa khí Diệp Phàm bản năng ở không kìm lòng được xuống động mấy cái cái này làm cho Lan Phi nương nương cũng không nén được nữa chính mình trong miệng đỏ phát ra một loại tựa như thống khổ tựa như vui vẻ thân tiếng rên

"Người cái này Tiểu Bại Hoại "

Tạm ngừng mê loạn đi qua dẫn đầu kịp phản ứng Lan Phi nương nương hôn dỗi một tiếng nhanh chóng xoay mình xuống rồi đi Diệp Phàm thân thể tiếp lấy lần nữa cảm lên một bộ áo quần đem mình toàn bộ thân thể bọc lại dư quang ở hai mắt nhắm chặt Diệp Phàm trên người quét qua trên mặt như cũ mang theo vẻ say ứng đỏ ánh mắt rơi vào nơi nào đó Ân đó chỗ vừa có một tia nhàn nhạt thất lạc ý

Mà tiến vào huyền diệu cảnh giới Diệp Phàm ở Lan Phi nương nương rồi đi thân thể của hắn chớp mắt trong cơ thể linh lực cường đại lại lần nữa bắt đầu xoay tròn hần kinh mạch cũng xuất hiện nóng bỏng đau đớn vốn là rơi vào Lan Phi nương nương trong cơ thể cổ linh lực kia lại bị linh lực cường đại hít vào Tịnh Hóa sau tản ra oánh oánh sinh cơ hướng hần kinh mạch mỗi một góc tản đi

Diệp Phàm bây giờ còn không thể quan sát bên trong bản thân trong cơ thể nhưng trong lòng của hắn hết sức rõ ràng chính mình kinh mạch bây giờ căn bản liền không thể chịu đựng này cổ cường đại linh lực đánh vào tùy tùy ở tiếp tục như vậy hắn chỉ có hai loại lựa chọn một là lập tức mở ra con đường tu luyện hai là Đan hủy người mất một trăm phần trăm

Nhưng hai loại lựa chọn này đều không phải là Diệp Phàm bây giờ nguyện ý thấy mà trong cơ thể linh lực liên tục tăng lên để cho Diệp Phàm không kịp suy nghĩ nhiều liền làm ra dừng lại vận hành Thiên Địa Quyết nguy hiểm quyết định *(dịch mãi không thấy tên bộ công pháp bỏ đại thiên địa quyết)

Nhưng trong cơ thể hần linh lực cường đại lại không phải có thể nói dừng là dừng mặc dù tốc độ xoay tròn có chút chậm chạp có thể mất đi dẫn tìm cổ linh lực này thoáng cái ngay tại hần trong kinh mạch càng tụ càng nhiều tàn phá đặng để cho hần cả người thật giống như muốn nổ mạnh như vậy trường lên tới

Nhìn trên trán trong nháy mắt liền rì ra mồ hôi lấm tấm gương mặt đã bắt đầu vận vẹo Diệp Phàm , Lan Phi nương nương kinh hãi trộn to ánh mắt quỵn rũ đáy lòng vô cùng rung động nhìn chăm chăm Diệp Phàm chỉ thấy Diệp Phàm hai tay sau đó ở hào quang quán quanh xuống hóa thành liên tiếp môn lung ảo ảnh hơn nữa có vạn đạo sáng chói vô cùng ánh sáng đột nhiên từ trong trong cơ thể hần tràn ngập mà xuất phóng lên cao thẳng hướng ra phía ngoài bay đi

Mà tia sáng này đồng thời Lan Phi nương nương ngưng tụ thành màu xanh Kết Giới lại trong nháy mắt sụp đổ tan thành mây khói

"Chuyện gì xảy ra?"

Lan Phi nương nương sắc mặt biến đổi đột ngột khản tắc hai hàng lông mày cắn môi ánh mắt đuổi sát đạo kia ra hướng ra phía bên ngoài ánh sáng mà đạo này phóng lên cao tia sáng chói mắt càng làm cho hoàng cung bên trong tất cả mọi người đều nhận ra được từng cái trộn to nhìn Lan Phi nương nương tâm cung địa phương không hiểu nơi đó rốt cuộc phát sinh cái gì kinh thế hãi tục sự kiện

Ở hoàng cung một tòa cung điện sang trọng bên trong ngồi ở trên ghế rồng Thiên Đô Quốc Quân Thượng Quan Vân Phi thần sắc cũng là chợt biến đổi sau một khắc hần cơ thể hơi động một cái liền biến mất không thấy gì nữa

Đồng thời ở hoàng cung một nơi hắc ám trong mật thất một người trôi lơ lửng ở giữa không trung mơ hồ bóng người cũng là mở bừng mắt ra trong lúc triển khai lại tán ra một cỗ lâm người sợ hãi uy áp rồi sau đó hần lại chậm rãi nhắm lại nơi này lần nữa khôi phục trước sau như một vắng ngắt

Lan Phi nương nương bên ngoài tâm cung một cái đá cuội trên đường nhỏ lòng vẫn còn sợ hãi Diệp Phàm cùng Thượng Quan Vân Phi đối diện mà gặp giữa hai lòng này tự có một cỗ lâm người ta kinh ngạc uy nghiêm Thượng Quan Vân Phi nhìn Diệp Phàm hỏi "Diệp Phàm mới vừa rồi Lan Phi nương nương tâm cung bên trong xảy ra chuyện gì khác thường?"

"Hoàng thượng mới vừa rồi từ trong Lan Phi nương nương tâm cung bên trong phát ra ánh sáng cũng không phải... gì đó dị thường mà là Lan Phi nương nương thể chất phi thường kinh mạch thông suốt sau linh lực bùng nổ Dị Tượng mà thôi "

Tâm đầu tại phanh nhiên trực nhảy Diệp Phàm hơi cúi đầu nhưng thanh âm hần lại có vẻ rất trấn tĩnh trả lời mới vừa rồi sóng linh lực là không gạt được

thà như vậy còn không bằng bây giờ nói ra cho thỏa đáng

Thượng Quan Vân Phi khẽ cau mày nghi ngờ ánh mắt nhìn chằm chằm Diệp Phàm liếc mắt nhìn

Nhưng trong lòng của hắn nhưng là một trận vui vẻ Lan Phi nương nương cố ý áp chế uyên ương hí thủy Quyết tu luyện đến đại thành tiểu tâm tư hắn há có thể không biết bây giờ kinh mạch đã thông hơn nửa từ trong mới vừa rồi bùng nổ linh lực Di Tượng nhìn lên tuyệt đối có thể giúp hắn dễ dàng nhất cử xây lên Liên Thai leo lên Thiên Vị

Hơn nữa Diệp Phàm lời nói cũng để cho Thượng Quan Vân Phi trong lòng rất tin không nghi ngờ hắn không tin này mỗi ngày chỉ biết là uống rượu say thiếu niên dám lừa gạt hắn

Vì vậy mặt rùng vui mừng Thượng Quan Vân Phi mới vừa rồi còn âm trầm trên mặt bỗng nhiên tựa như cùng khí trời ngày xuân như thế biến hóa làm vô cùng từ thiện hướng về phía Diệp Phàm khẽ mỉm cười nói "Tiểu Phàm ta nhớ được ngươi có thời gian rất lâu cũng không có tham gia qua Cung bên trong cử hành con em trẻ tuổi tu hành túi gấm giao lưu hội mới vừa rồi đi ngang qua hoa nhỏ tròn vừa vặn thấy Đông Phương Tinh cũng ở đó ngươi qua cùng bọn họ chào hỏi đi!"

"Ừ."

Diệp Phàm khom người đáp một tiếng nhìn Thượng Quan Vân Phi vội vàng hướng Lan Phi nương nương tâm cung đi tới bóng lưng lúc này mới như nhặt được vàng thật dài xuất một hơi thở sức lực toàn thân giống như là bị quét ánh sáng một loại thiếu chút nữa uể oải trên đất

Nhưng rất nhanh sắc mặt hắn lại trở nên ngưng trọng dị thường đứng lên mới vừa rồi Diệp Phàm mặc dù dùng chín chấm Độ Ách tạm thời phong bế Lan Phi nương nương bên ngoài thân thể lộ mị lực để cho nàng nhìn bề ngoài đi vẫn là hoàn bích chi thân (còn trinh, không bị nam nhân động qua) có thể kia cuối cùng không phải là biện pháp một tháng vừa qua Thượng Quan Vân Phi vẫn sẽ biết hết thảy chân tướng

Diệp Phàm mặc dù cơ trí nhưng hắn dù sao vẫn là một đứa bé tràng này xảy ra bất ngờ biến cố để cho hắn nhất thời cảm giác bó tay toàn tập nhưng có một chút hắn biết rõ cho Hoàng Đế lão nhi đeo lên bị cấm sừng đó cũng không phải là một chuyện tốt đẹp gì cho nên trong một tháng hắn nhất định phải tìm cơ hội rời đi Thiên Đô quốc

"Ta roi mẹ nó Đây gọi là chuyện gì "

Đối với mình sau này mình làm như thế nào thật là mê mang Diệp Phàm chợt khổ khổ cười một tiếng lâm lâm nói "Bất kể nói thế nào là nên đi cùng Đông Phương Tinh cáo cá biệt "

Nghĩ đến Đông Phương Tinh , Diệp Phàm khóe miệng liền câu khởi một vệt nhu hòa độ cong ba năm này là Đông Phương Tinh một mực ở âm thầm cứu tế chính mình mới để cho hắn không cần là ăn uống bận tâm cũng ung dung ngụy trang thành một cái nghiện rượu như mạng quý say lừa gạt trong bóng tối cặp mắt kia

Mà Thượng Quan Vân Phi mới vừa rồi trong miệng giao lưu hội lúc trước Diệp Phàm cũng từng tham gia mấy lần đơn giản chính là hoàng thất đánh trao đổi cờ hiệu kéo lỏng đại thần chi Đệ một loại thủ đoạn thôi dĩ nhiên bên trong còn thiếu không khoe khoang thành phần

Xuyên qua một cái u tĩnh đường môn Diệp Phàm đi tới hoa nhỏ tròn bên bờ đưa mắt nhìn lại một đám hơi lộ ra thanh sáp các thiếu niên và thiếu nữ chính vây chung chỗ cười nói xem bọn hắn vô câu vô thúc đáng về ngược lại có mấy phần ngây thơ còn trẻ thú vui

Mà ở bên cạnh bọn họ còn có một cái dài dài mặt trên để tràn đầy đủ loại thức ăn cùng rượu nhàn nhạt mùi rượu xa xa phiêu tán liên tiếp các thiếu niên và thiếu nữ tiếng cười nói để cho phương thiên địa này thành sung sướng đại dương

"Mất thấy đại biểu trời Huyền đại lực tu chân cao cấp nhất hai học viện lớn tứ đại Tông tân sinh thu nhận học sinh sẽ liền muốn bắt đầu nhưng ta tu vi nhưng là trì trệ không tiến thật gấp chết người "

"Ai ai nói không phải là ta đều kẹt ở Nhạc Thổ cảnh Đệ Ngũ Trọng hai năm nếu như lần này ở bỏ qua cơ hội chỉ sợ cả đời cũng chỉ có thể như vậy bình thường "

" "

"Đằng Huy lão đệ ngươi cũng thật là lợi hại mấy ngày không thấy ngươi tu vi lại có đề cao xem ra ba tháng sau thu nhận học sinh sẽ ngươi là tình thế bất buộc nha!"

Lúc này nói chuyện là một gã người mặc cẩm bào thiếu niên đen nhánh hai mắt còn như tinh không khóe miệng chứa đựng một vệt hiền hòa nụ cười hắn chính là đương kim Đế Quân Thượng Quan Vân Phi Nhị Hoàng Tử — Thượng Quan Lý Phong

"Nhị Hoàng Tử ta ở cố gắng thế nào cũng không kịp ngài một nửa sau này còn phải ngài nhiều chỉ cho ta điểm một, hai nha!"

Dương Đằng Huy liền vội vàng như là đang nịnh nọt khẽ mỉm cười khom người tăng bốc trả lời nhưng ánh mắt của hắn nhưng là mang theo cực kỳ khinh thường quét nhìn một chút những người khác không thể chối Dương đằng sáng chói ở con đường tu luyện bên trong quả thật coi là cái thiên tài năm nay chỉ có mười sáu tuổi hắn đã là Nhạc Thổ Bát Trọng cảnh tu vi

"Được rồi được rồi "

Nhị Hoàng Từ nhìn Dương Đằng Huy bộ kia nô tài dạng tâm lý hết sức hài lòng đưa tay vỗ vỗ bả vai hắn Dương Đằng Huy tu vi không tệ hơn nữa phụ thân hắn càng là Thiên Đô quốc Trấn Bắc vương cũng là Nhị Hoàng Từ hết sức nghĩ (muốn) lung lạc trọng điểm đối tượng một trong www.uukanshu.net

Chờ Nhị Hoàng Từ xoay người đi chăm sóc những người khác sau Dương Đằng Huy mới lại thẳng tắp tích lương tiếp lấy ánh mắt của hắn ở trong đám người quét nhìn liếc mắt cuối cùng hóa thành điểm một cái âm nhu rơi ở một cô gái trên người

Ở cách Dương Đằng Huy cách đó không xa một bóng người xinh đẹp lệch đám người đang ở hải đến một đám hoa tươi thiếu nữ nhỏ dài lông mày kẻ đen một đôi mắt sáng lưu phán quyền rũ Tú thật mũi ngọc đào tai ngâm sân như điểm giáng hai bên Sakura môi bạch tích như ngưng chỉ lúm đồng tiền đẹp trong suốt như ngọc nhân nhai không mang theo chút nào tỷ vết nào da thịt kỳ mỹ thân hình nhẹ cười ở trong buổi hoa lộ ra có chút đơn bạc vắng lặng nhưng lại đẹp đến Uyển Như hoa bên trong Tiên Từ

Lúc này đang ở hải hoa thiếu nữ tựa hồ tâm hữu linh tê như vậy đột nhiên ngừng đầu hướng Diệp Phàm đứng địa phương ngưng liếc mắt một cái rồi sau đó trong mắt ở xẹt qua một tia nhảy cẫng bước liền hướng Diệp Phàm đi tới mà trong ánh mắt lưu loát đến vẻ khác thường như tình Diệp Phàm ở thấy thiếu nữ hướng mình đi tới lúc trong đầu của hắn lập tức hiện ra một cái niệm tưởng bây giờ giống như này thơm tho Phi kiều điểm ướt át Đông Phương Tinh nha đầu này sau này lớn lên nhất định là cái Họa Thủy

Nhưng mà thấy Đông Phương Tinh cùng Diệp Phàm liếc mắt đưa tình một màn này Dương Đằng Huy gương mặt sắc dần dần dính vào tầng tầng vẻ âm trầm trong mắt có một luồng hàn mang chớp động lập tức thấp giọng hướng bên cạnh hắn cùng hòa nhỏ giọng thăm thì mấy câu

Hắn mơ ước Đông Phương Tinh mỹ sắc đã lâu vốn là muốn thông qua thế gia thông gia thủ đoạn mưu toan đem Đông Phương Tinh chiếm đoạt tới tay nhưng hôm nay thấy Đông Phương Tinh cùng Diệp Phàm giữa mập mờ ý lập tức sẽ để cho trong lòng của hắn ghen ghét dữ dội tức giận được (phải) không được

"Diệp Phàm ngươi không phải là Y tu thiên tài sao? Hôm nay ta ngược lại muốn nhìn một chút ngươi cái này Y tu thiên tài như thế nào ở trước mặt mọi người làm trò cười cho thiên hạ bách xuất "

Dương Đằng Huy trong mắt hung mang lộ ra một chữ một cái cắn răng ở trong lòng nói mà trên mặt hắn trầm tích hung dữ cũng theo mạo đẳng lên lửa giận đồng thời run rẩy động không ngừng

* (dịch mãi không thấy tên bộ công pháp bỏ đại thiên địa quyết)

Bạn đang đọc truyện *Tửu Quỷ Tỷ Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5: Trò hề 0 ra

"Diệp Phàm ca ca, ngươi lại đến cho Lan Phi nương nương hành châm?"

Một trận đậm nhả thoang thoảng theo gió phiêu dật, chậm chậm tới Đông Phương Tinh nặt đầy ngượng ngùng nhìn Diệp Phàm, thanh âm như Không Cốc U Lan, đẹp đẹp như nước suối trong suốt êm tai.

Nghe được Lan Phi nương nương cái tên, Diệp Phàm khoe miệng rất không tự nhiên rút ra. Súc mấy cái, bắt quá, hắn đang cảm thụ đến Đông Phương tinh thân bên trên tu vi khí tức có đột phá chỉ tích lúc, con mắt lập tức sáng lên, sai khai thoại đề vui vẻ nói: "Tiểu Tinh, ngươi tu vi lại phải tăng lên, ba tháng sau tân sinh thu nhận học sinh biết, ngươi nhất định có thể thuận lợi thông qua, đến lúc đó, Đông Phương bá Bá nhất định sẽ bói vì ngươi mà kiêu ngạo."

Đông Phương tinh tươi đẹp cười một tiếng, bên khoe miệng trán ra hai cái nhân nhai lúm đồng tiền, vui vẻ trên gò má càng là hiện lên xuất trần đầy tự tin huy động lên trắng noãn quả đấm nhỏ: "Đó là khẳng định, ta là vô địch tiểu. Mỹ nữ mà!"

Dứt lời, tựa hồ đột nhiên nghĩ đến cái gì Đông Phương tinh chớp cô ấy là đôi linh động mắt to, từ trên người móc xuất một cái trang bị đầy đủ Kim Tê cầm tú hà bao lạng lẽ đưa cho Diệp Phàm nhỏ giọng nói: "Tiểu Phàm ca ca, gần đây ta muốn bế quan đột phá Nhạc Thổ cảnh Đệ Bát Trọng, vốn là muốn đợi nơi này sau khi kết thúc ở đi tìm ngươi, bây giờ nếu gặp, cũng không cần ta ở cả thành tìm ngươi."

Tâm lý một trận khổ sở Diệp Phàm yên lặng đưa tay nhận lấy hà bao, đột nhiên Bên trên trước một bước, nắm ở Đông Phương tinh bên tai ôn nhu nói:

"Tiểu Tĩnh, gần đây vừa vận ta cũng phải xuất lần xa nhà, chăm sóc kỹ chính mình, cũng thay ta cảm ơn Đông Phương bá Bá ba năm qua đối với ta quan tâm."

Diệp Phàm lần người tiến lên, để cho Đông Phương Tĩnh Tâm nhất thời bịch bịch nhảy loạn, một vết đỏ ửng lặn lẽ từ nơi cổ leo lên, nhưng Diệp Phàm lời nói, lại để cho Đông Phương Tĩnh Tâm đầu bao phủ lên một tầng vẻ rầu rĩ.

Thân là thừa tướng Đông Phương Ngạn cầm con gái, Đông Phương tĩnh có lẽ biết nếu so với Diệp Phàm nhiều hơn một chút, quốc độ âm thầm một mực giám thị Diệp Phàm nhất cử nhất động người, liền thì không muốn để cho hắn rời đi thiên đô thành, mà bây giờ Diệp Phàm lại nói phải rời khỏi, trong này nhất định là có xảy ra chuyện lớn.

Nhưng không có một người sửa là người bình thường nếu muốn lặng yên không một tiếng động đi xuất thiên đô thành, này sợ rằng phải so với lên trời còn khó hơn, trong con người hiện ra hết lo âu Đông Phương tĩnh lòng mảy mềnh nhúu chặt nhìn Diệp Phàm: "Tiểu Phàm ca ca, thật ra thì người cũng không cần cuống cuống rời đi, dựa vào người Y tu tài nghệ, ba tháng sau tân sinh thu nhận học sinh trong buổi họp, nhất định có thể gia nhập một cái môn phái rời đi thiên đô thành."

Đông Phương tĩnh dặt vu ngôn biểu quan ái, để cho Diệp Phàm nội tâm vạch qua một dòng nước ấm, ba năm qua, trừ Đông Phương Tĩnh cùng phụ thân nàng Đông Phương Ngạn Cầm trong bóng tối một mực trợ giúp hắn bên ngoài, ở trên đời này, liền không có người nào nữa quan tâm chính mình sống chết.

Mà tân sinh thu nhận học sinh sẽ cũng đúng là một cái rời đi thiên đô thành đường tắt, đến lúc đó, một khi bị môn phái kia chọn trúng trở thành đệ tử trong môn, có che chở Diệp Phàm cũng không cần lại sợ giám sát bí mật hắn cặp mắt kia, từ đó đường hoàng rời đi nơi này.

Có thể Diệp Phàm trong lòng cũng rõ ràng, giám sát bí mật hắn những người đó sẽ không để cho hắn tham gia tân sinh thu nhận học sinh biết, thậm chí hắn chỉ cần lộ ra một chút ý nghĩ như vậy, liền rất có thể vì chính mình mang đến họa sát thân.

Nhếch miệng lên vẻ cười khổ Diệp Phàm đưa tay ôn nhu an ủi sờ sóc một cái sờ Đông Phương Tĩnh tóc dài, cổ làm dễ dàng nhún nhún vai: "Tiểu Tĩnh, người liền an tâm bế quan, ca ca không việc gì."

Diệp Phàm lời nói để cho Đông Phương Tĩnh mảy mềnh một cái, nàng cũng biết giờ phút này chính mình cũng không thể giúp được Diệp Phàm cái gì, chẳng qua là quật cường nắm chặt Diệp Phàm tay, nàng định phải dùng loại phương thức này tới tỏ rõ thái độ mình, vô luận xảy ra chuyện gì, nàng đều sẽ đối với Diệp Phàm không rời không bỏ, cũng sẽ đứng ở Diệp Phàm bên người cấp cho ủng hộ.

Lúc này, hai người mười ngón tay đan xen, yên lặng ngưng mắt nhìn trong mắt đối phương bóng dáng, một loại gọi là mới biết yêu tình ý này mằm ở mỗi người bọn họ trong lòng lặng lẽ rơi xuống đất sinh mầm.

Mà một màn này, bị cách đó không xa chính hướng này vừa đi tới Dương Đăng Huy thu hết vào mắt, khi nhìn đến chính mình yêu quý nữ tử trong mắt không che giấu chút nào đối với (đúng) Diệp Phàm tình yêu lúc, sắc mặt hắn thoáng cái âm trầm xuống, thật là giống như mưa to tới trước mây đen một dạng Âm U trong con người càng là có một màn uy nghiêm rừng mình đang lấp lánh, ngược lại thì với ở bên cạnh hắn Nhị Hoàng Tử, lại là một bộ như có điều suy nghĩ biểu tình.

Sắc mặt tái xanh Dương Đăng Huy đi tới Diệp Phàm cùng Đông Phương Tĩnh bên cạnh, khóe miệng có chút rút ra. Súc mảy cái, nhưng chuyện này cũng không hề ảnh hưởng hắn nụ cười liếc mắt nhìn Đông Phương Tĩnh, rồi sau đó ánh mắt rơi vào Diệp Phàm trên người nói: "Diệp Phàm, chúng ta đều biết người là yêu Tử chi người, hôm nay chỗ này của ta vừa vận có một vị thượng hạng Đào Hoa Túy, xin người ném một chút như thế nào?"

Dương Đăng Huy ở vừa nói, ánh mắt lại vô tình hay cố ý liếc ở Đông Phương Tĩnh tầm kia tươi đẹp trên mặt, đáy mắt thoáng qua một tia tham lam dục vọng chiếm đoạt, mặc dù này tia (tò) về mặt rất bí mật, nhưng vẫn không tránh được đứng ở Đông Phương Tĩnh thân bên Diệp Phàm con mắt!

"Thật, xem ra ta hiện ngày có lộc ăn."

Diệp Phàm trên mặt lập tức lộ ra kinh hi thần sắc, mà ánh mắt của hắn càng là hướng đứng ở Dương Đăng Huy sau lưng một người thiếu niên trong ngực ôm một cái trên vò rượu nhìn, ánh mắt kia với thấy tiên nữ tựa như, rất là si mê.

"Diệp Phàm, hiếm thấy ở chỗ này gặp người, hôm nay ta cùng người uống một ly như thế nào?"

Bên cạnh Nhị Hoàng Tử khóe môi nhếch lên một vết nụ cười lạnh nhạt, đột nhiên lên tiếng nói, đối với Diệp Phàm, Nhị Hoàng Tử ngoài mặt vẫn luôn rất hiền lành, giống như bọn họ tu luyện người, bình thường khó tránh khỏi xuất hiện ám tật, mà Diệp Phàm biến hóa. Thái y thuật, nhưng lại ở thời khắc mấu chốt đảm bảo bọn họ một mạng.

Đây cũng là quốc độ Quan Gia chi đệ môn đối với (đúng) Diệp Phàm thái độ, trong lòng bọn họ mặc dù có xem thường, nhưng cũng không muốn cùng Diệp Phàm xáo xáo, thậm chí bọn họ thỉnh thoảng gặp mặt, sẽ còn mặt mày vui vẻ đón đưa, xưng huynh gọi đệ.

Tuần dặt gương mặt, mang theo nụ cười ánh mắt, bất quá, Nhị Hoàng Tử lại cho Diệp Phàm cảm giác càng nhiều là âm nhu, đó là một loại đến từ trong xương âm lãnh.

Nhưng người ở dưới mái hiên, không cúi đầu không được Diệp Phàm hay lại là liền vội vàng cười nói: "Nhị Hoàng Tử thương yêu, ta đây liền kính không bằng tuần mệnh."

"Dương sinh, còn không nhanh lên cho Nhị Hoàng Tử cùng Diệp Phàm rót rượu." Nở nụ cười Dương Đăng Huy lập tức đối với (đúng) sau lưng Dương

sinh nói.

"Dạ, vâng."

Gật đầu trả lời bên trong Dương sinh mở ra vò nắp, một cổ thanh thuần thơm dịu tràn ra, Phác đến mũi thắm người phé phủ.

"Rượu ngon, rượu ngon, ít nhất là hai mươi năm Trần cất nha!"

Diệp Phàm trong mắt lóe ánh sáng, một bức không kịp chờ đợi đáng về hoan hô đạo.

"Hừ"

Dương Đăng Huy tâm lý lạnh rên một tiếng, hần phần đỉnh lên một chén rượu cung kính đưa cho Nhị Hoàng Tử, rồi sau đó mới bung lên khác một chén rượu, trong đó không để lại vết tích đem một viên lớn chừng hạt đậu được Hoàn ném vào trong chén.

Viên thuốc nhỏ gặp rượu tức hóa, đây chính là Dương Đăng Huy phí thật là lớn lực mới lấy được thứ tốt, đừng xem nó chẳng qua là thuốc tiêu chảy, nhưng quý ở vô sắc vô vị, Được Lực cực mạnh, chỉ cần có người uống vào trong bụng một chút xú, bảo đảm để cho hần trong nháy mắt một. Tả ngàn dặm, làm trò hề.

"Diệp Phàm, Nhị Hoàng Tử cùng người cùng rượu, người thật đúng là thật là có phúc."

Dương Đăng Huy hai tay bung chén rượu, mặt đầy hăm mộ hướng về phía đến Diệp Phàm nói, chẳng qua là tại hần quen mặt biểu tình xuống, lại thoáng qua một vết âm mưu được như ý sáng khoái.

"Cám ơn."

Diệp Phàm nhận lấy chén rượu, trong chén rượu thanh thuần thấu triệt giống như gương sáng, hần nhìn chăm chú trong chén tự mình rút ảnh, nhưng trong lòng thì khổ sở sâu hơn.

Kỳ tài ngút trời Diệp Phàm cũng không phải là lãg đắc hư danh, từ hần nhìn trong chén rượu nhộn nhạo vì ba lúc liền phát giác dị thường, nhưng Diệp Phàm cũng không vạch trần, vẫn là tươi cười nói một tiếng tạ sau, liền chủ động tiến lên cùng Nhị Hoàng Tử chạm thử rượu, mà ở hần lui về phía sau bên trong, lại lặng yên không một tiếng động cho Đông Phương Tinh truyền một cái ánh mắt.

Diệp Phàm cùng Đông Phương Tinh từ nhỏ ở cùng nhau lớn lên, mặc dù gần ba năm không thường gặp mặt, nhưng giữa bọn họ ăn ý cũng không xa lạ, ngược lại theo tuổi tác tăng trưởng, càng có tâm hữu linh tê cảm giác.

Tiếp đó, Đông Phương Tinh nhìn như lơ đãng đưa tay kéo một chút Diệp Phàm thân thể, mà Diệp Phàm thân thể nhân cơ hội ở phía trước nghiêng đồng thời, một vết điểm sáng màu vàng từ Diệp Phàm lòng bàn tay lặng lẽ bắn. Ra, đâm vào Dương Đăng Huy nơi mi tâm.

"A "

Kèm theo Dương Đăng Huy một tiếng thét chói tai, Diệp Phàm nghiêng về trước thân thể vừa vận dụng vào Dương Đăng Huy trên người, mà trong tay hần chén rượu một cái bung không dùng được vậy lấy bay ra, Đông Phương Tinh kéo Diệp Phàm thời cơ cực kỳ khéo léo, hai người lại phối hợp thiên y vô phòng, ở Nhị Hoàng Tử còn chưa kịp phản ứng, rơi xuống rượu vừa đứng đã toàn bộ rót vào cái miệng thét chói tai Dương Đăng Huy trong miệng.

"Diệp Phàm, người "

Cả kinh thất sắc Dương Đăng Huy sắc mặt thoáng cái trở nên trắng bệch, trợn to trong con ngươi tràn đầy sợ hãi, cũng không các loại (chờ) nói xong, liền từ phía sau hần đột nhiên truyền ra 'Băng băng' tiếng.

Đây là thanh âm gì?

Ngay tại Nhị Hoàng Tử mê muội bên trong, ngay sau đó lại nghe được từ Dương Đăng Huy sau lưng truyền ra một loạt giống như đọt pháo pháo như thế thanh âm.

"Băng băng băng, đoàn đoàn đoàn, ba ba ba..."

Tốt vang dội thí âm thanh!

Hon nữa

Không phải bình thường hồi?

"A Dương Đăng Huy người thúi lăm thúi chết! Thúi chết!"

Nhị Hoàng Tử nhướng mày một cái, che mũi lập tức lẩn tránh xa xa, mặt đầy chán ghét hét lớn.

Lần này, bên cạnh cách đó không xa còn lại quan lại chi Đệ tất cả đều hướng Dương Đăng Huy nhìn, mà Dương Đăng Huy phát hiện người khác ánh mắt

khác thường sau, sắc mặt trong nháy mắt bão đỏ, giống như Hầu thí. Cổ như thế khó coi.

Ý thức được là mình thúi lắm, Dương Đăng Huy vội vàng theo bản năng liều mạng kẹp lại đôi. Chân, nhưng là, bất kể hấn nhiều cố gắng, cũng không làm nên chuyện gì.

"Nhị Hoàng Tử, ta "

Dương Đăng Huy vừa định ra giải thích rõ, nhưng hấn thí. Cổ giống như hoàn toàn thoát khỏi hấn chương không một dạng lại vừa là ùng ùng một trận vang dội, bốn phía phiêu tán mùi rượu cũng đều bị mùi thúi che giấu.

Từ trước đến giờ thích không chút tạp chất Nhị Hoàng Tử lần này không chỉ là được không, hơn nữa cũng sắp ói, vì vậy hấn gấp đến độ thẳng vẩy tay, hét lớn: " Dương Đăng Huy, người nhanh rời đi nơi này, khác (đừng) làm nhà ta hậu hoa viên!"

"A "

Dương Đăng Huy dồn dập lại hét lên một tiếng, sau lưng lại vừa là một trận vang dội.

Trời ạ!

Tại sao có thể như vậy?

Hấn đôi. Chân kẹp chặt, khóc không ra nước mắt, ngay cả lời cũng không dám nói.

Lúc này, www. uukanshu. ne T bốn phía trở nên hoàn toàn yên tĩnh, nhưng một đôi nhạo báng trong đôi mắt tràn đầy khinh bỉ, đùa cợt, hài hước, giống như từng thanh mũi tên nhọn hướng Dương Đăng Huy bắn tới.

Cái này làm cho Dương Đăng Huy lúng túng được (phải) hấn không được tìm cái kẻ đất chui vào, nhất là ở Nhị Hoàng Tử trước mặt, cái này làm cho hấn sau này làm sao còn ở quốc đô lẫn lộn!

"Diệp Phàm, ta nhất định phải giết chết người."

Lúc này, khí cả người phát run Dương Đăng Huy đối với (đúng) Diệp Phàm hấn ý như kia nước sông cuộn cuộn liên miên bất tuyệt, trọn tròn hai mắt trong cang là bắn. Ra luồng đạo rét lạnh lạnh lùng tức giận ánh sáng, cơ hồ là cần răng nghiêng lợi như vậy trong lòng giận hờ.

Nhưng mà, khoe miệng vì kiêu, toát ra một vết tà khí lẫn nhiên nộ cười Diệp Phàm nhìn cũng không nhìn Dương Đăng Huy liếc mắt, xoay người kéo Đông Phương Tĩnh đầu ngón tay rời đi cái này xú khí huân thiên phương, chỉ để lại Dương Đăng Huy tầm kia tức giận ngút trời mặt, còn có mặt mũi bên trên kia không che giấu chút nào sát ý.

"Dương sinh, tìm một không người địa phương, đánh cho ta đoạn Diệp Phàm tứ chi."

Nhìn Diệp Phàm cùng Đông Phương Tĩnh rời đi bóng lưng, Dương Đăng Huy tay trái nắm chặt thành quyền, móng tay trù vào trong thịt, trong mắt sát ý lẫn nhiên hướng về phía Dương sinh thấp giọng phân phó nói.

Dương sinh hội ý, có Nhạc Thổ Nhị Trọng cảnh tu vì hấn mặt đầy cười gần nhanh chóng hướng Diệp Phàm đi phương hướng đi theo.

Cũng vừa lúc đó, Dương Đăng Huy sau lưng lại đột nhiên phát ra "Oành" một tiếng vang thật lớn, hấn, lại cút băng!

Ngay sau đó, ùng ùng một. Tả ngàn dặm, ướt. Một quần.

"A a thật là thúi!"

Nơi này không khí, thoáng cái bị mùi hôi thúi hoàn toàn ô nhiễm, từ nhỏ đã dưỡng tôn xử ưu quan lại chi Đệ sao có thể bị cái này, bọn họ một bên thét chói tai, một bên chạy thoát thân tự đắc chạy xuất vườn hoa.

Thời gian nháy con mắt, mới vừa rồi còn phi thường náo nhiệt trong tiểu hoa viên, cũng chỉ lưu Dương đăng sáng chói một người, vừa tiếp tục kéo, một bên người với hồng gió tựa như rút ra. Súc không ngừng.

...

Bạn đang đọc truyện *Tửu Quý Túy Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 6: Sự việc đã bại lộ

"Diệp Phàm, người cho tiểu gia đứng lại."

Hoàng cung. Bên trong một cái đường hẻm miệng, mới vừa cùng Đông Phương Tĩnh tách ra Diệp Phàm bị sau lưng quát lạnh một tiếng kêu ngừng bước chân.

Chậm rãi xoay người, khẽ cau mày Diệp Phàm nhìn Dương Sinh nói: "Dương Sinh, người còn không nhanh lên mang người chủ tử đi xem bác sĩ, theo tôi đằng sau ta mù kêu cái gì?"

"Diệp Phàm, người tìm chết."

Nghe được Diệp Phàm lời nói, mặt đầy dử tợn Dương Sinh thể khí thể đột nhiên lên cao, Nhạc Thổ Nhị Trọng cảnh tu vi bộc phát ra, siết chặt hai quả đấm bên trên mang theo mãnh liệt cuộn cuộn chỉ uy liên chuẩn bị hướng Diệp Phàm trên người đánh tới.

Nhưng vào lúc này, hoàng thành đất đai đột nhiên bắt đầu run rẩy, tiếp theo từ Lan Phi nương nương tầm cung phương hướng, truyền tới một tiếng vang thật lớn.

"Oanh "

Thành cung sụp đổ, bụi mù đầy trời, lớn như vậy hoàng cung phảng phất động đất một dạng trong phút chốc hỗn loạn vô cùng.

Diệp Phàm đáy mắt thoáng qua một tia khác thường, gương mặt đường cong hơi lộ ra cường tráng trên mặt, hiện ra mê võng, bắt đầu dĩ vãng phức tạp.

"Oanh "

Hai bóng người một đuổi một chạy từ Lan Phi nương nương chỗ tầm cung phóng lên cao, mà bọn họ trên không trung đụng nhau lưỡng đạo linh lực còn như pháo hoa nổ rộ, Thanh Quang lóe lên, năng lượng thật lớn nổ tung, tạo thành gió bão, Ân có xé không gian điem.

"Hết xong rồi!"

Nồng nặc bụi khói sau khi biến mất, Lan Phi nương nương cùng Thượng Quan Vân phi thân ảnh cũng không biết tung tích, thu hồi ánh mắt Diệp Phàm lăm lăm lăm lăm một tiếng, nhưng hần trong con người lúc này lại còn khôi phục lại bình tĩnh, không thấy có chút sợ hãi.

Giấy không thể gói được lửa, Lan Phi nương nương phá thân chuyện sớm muộn cũng sẽ bị Thượng Quan Vân Phi biết, chẳng qua là để cho Diệp Phàm không nghĩ tới đến như vậy nhanh, nhanh không cho hần một tia chuẩn bị.

Lưu lạc giang hồ, từ Lan Phi nương nương chạy trốn một khắc kia đã nhất định, từ nay về sau, Diệp Phàm giống như là một cái phong tranh, lẻ loi trôi giạt, cô đơn nhưng là tự do, chán nản nhưng lại được. Phóng túng.

Ngay tại hoàng cung hỗn loạn tung bừng bên trong, từ giạt mình bên trong lấy lại tinh thần Dương Sinh ngắm Diệp Phàm liếc mắt, vẻ mặt từ từ trở nên lãnh đạm, hai quả đấm khẽ nâng, trong mắt lóe lên một tia ác độc.

Dương Đằng Huy giao phó chuyện hần, Dương Sinh cũng không dám quên, trước hần bao nhiêu còn có điều cố kỵ Diệp Phàm thân phận, nhưng mới vừa rồi hỗn loạn, để cho hần tìm tới một cái hoàn mỹ mượn cớ, nếu như có thể siêu ngạch hoàn thành nhiệm vụ, chủ tử một cao hứng, có lẽ sẽ đem tiểu Hồng nha đầu kia phần thưởng cho mình đi!

Nghĩ tới tiểu Hồng như nước trong veo bộ dáng, Dương Sinh trong lòng vui vẻ đồng thời, hần đối với Diệp Phàm cũng nổi lên sát cơ.

Tựa hồ cảm giác được Dương Sinh sát cơ, Diệp Phàm khẽ cau mày, thâm thúy con người đột nhiên bạo nổ. Bắn ra hai đạo tinh quang, Dương Sinh bị cái này lạnh giá ánh mắt bắn căn quét nhất thời cả người run lên, bất giác xuất hiện một chút hơi lạnh.

"Tiểu tử này ánh mắt, thế nào khủng bố như vậy?"

Dương Sinh trong lòng cả kinh, mới vừa rồi Diệp Phàm ánh mắt, lại để cho hần sinh ra chạy trốn ý nghĩ, có thể vừa nghĩ tới Diệp Phàm chẳng qua là Y tu cùng với tiểu Hồng thủy linh bộ dáng, Dương Sinh trong mắt lóe lên một vệt thâm độc,

Đè xuống trong lòng chạy trốn ý nghĩ, vận chuyển trong cơ thể cho nên linh lực, đôi chân rung một cái mặt đất, cả người chạy như bay mà ra đồng thời, hai quả đấm vung ra, từ từ sinh gió, đâm thẳng Diệp Phàm mà tới.

Nhưng mà, không có bất kỳ tu vi nào Diệp Phàm trong mắt cũng không có kinh hoàng, nhưng cảm giác được cách đó không xa có mấy Cổ khí tức cường đại chính chạy về đằng này lúc, mới để cho trong lòng của hần không hề bình an, hần biết, Cung bên trong thành hộ thành các trưởng lão muốn tới.

"Ta roi mẹ nó ! Ta đây là gây ai chọc ai?"

Trong lúc nói chuyện, Dương Sinh quả đấm đã đến Diệp Phàm trước ngực, như tia chớp đá lửa đang lúc Diệp Phàm hơi nghiêng người một cái, hoàn toàn lấy một cái cực kỳ không tưởng tượng nổi góc độ tránh Dương sinh trọng quyền một đòn, hơn nữa còn thuận thế một cước đá ra.

"Phốc!"

Dương Sinh dưới đũng quần đau xót, như bị sét đánh một dạng sắc mặt do bạch chuyển đỏ, do đỏ lại chuyển bạch, nhất thời liền khom người che hấn đồ chơi kia hét thảm không ngừng, trên trán mồ hôi lạnh 泠泠, một bộ chết đi sống lại đáng về.

"Lần sau gặp lại ngươi, tiểu gia ta liền đá chết ngươi chim trứng!"

Dương Sinh một tay che háng, một tay chỉ Diệp Phàm thử miệng nói: "Ngươi ngươi..."

"Ngươi cái gì ngươi,

Ngươi nha Nhạc Thổ Nhị Trọng cảnh tu vi lại tới khi phụ ta người bình thường này, mắt mặt hay không, đánh nhau, phải dùng suy nghĩ."

Dứt lời, xoay người, vội vã rời đi nơi này Diệp Phàm mới vừa bước ra một bước, đột nhiên một cái như gió như điện bóng người liền xuất hiện ở trước mắt hấn, ngay sau đó không chân chờ chút nào, một chương trực tiếp rơi vào Diệp Phàm trên người.

Diệp Phàm thân thể trong nháy mắt giống như điều đứt dây một dạng bay thẳng ra bảy tám mét sau nặng nề vừa ngã vào một góc tường, một cái tinh Hồng dịch thể từ trong miệng hấn phun ra, nhuộm đỏ hấn trước ngực áo quần.

"Ta rơi mẹ nó !"

Một loại lực lượng cường đại như Giang Hà một loại lao nhanh tuôn. Vào, lập tức để cho Diệp Phàm cả người rung một cái, thân thể thiếu chút nữa nổ tung, nhưng mà, vừa lúc đó, Diệp Phàm trong cơ thể Nhạc Thổ bên trên xuất hiện một vết kim quang có chút lóe lên một chút, một luồng lực lượng thần bí khuếch tán mà ra, lưu chuyển toàn thân, thần kỳ như vậy bảo vệ hấn Tâm Mạch bất diệt.

Nếu không, liền hấn thân thể nhỏ bé, không lập tức bỏ mình mới là lạ.

Cẩn thật chặt rằng, Diệp Phàm muốn dựa vào tường đứng lên, lại phát hiện căn bản không làm được, không thể làm gì khác hơn là đem ánh mắt của hấn chết nhìn chòng chọc đột nhiên xuất hiện đạo thân ảnh kia, cái đó đưa hấn một đòn trọng thương kẻ cầm đầu, cuối cùng vô lực hóa thành một vết hoàn toàn bị thương treo ở khoe miệng.

Giọng vào Diệp Phàm mi mắt là một cái tóc dài đỏ Tu lão già, một thân cổ đồng sắc bấp thịt, phảng phất cũng sắp từ trong quần áo đựng tới.

Người này Diệp Phàm cũng không xa lạ gì, Lý Phong Vân, thiên đô nước tứ đại Hộ Quốc trưởng lão một trong, Bì Ngạn Bát Trọng cảnh tu vi, cũng là trong tứ đại trưởng lão tu vi cao nhất một cái.

Lý Phong Vân liếc một cái trên đất đã đau bất tỉnh Dương Sinh, rồi sau đó ánh mắt hơi lộ ra kinh ngạc nhìn Diệp Phàm đạo: "Diệp Phàm, người cả thành cũng nghĩ đến ngươi chỉ là một Tiểu Tửu Quý, không nghĩ tới ngươi lại ẩn giấu thực lực, lừa dối tất cả mọi người, thật thật là thủ đoạn, hảo tâm cơ."

Đưa tay lau chùi mép một cái vết máu, Diệp Phàm tự giễu cười một tiếng, nụ cười hiện lên chút thâm lương từ tốn nói: "Ta chỉ là vì còn sống mà thôi."

Lý Phong Vân khoe miệng mồm ra vài tia đùa cợt độ cong liếc mắt nhìn Diệp Phàm, thật ra thì, mới vừa rồi hấn cũng rất nghĩ (muốn) một chương giết Diệp Phàm, chẳng qua là Thượng Quan Vân Phi truyền thanh có lệnh, muốn sống bắt Diệp Phàm đi gặp hấn, cho nên Lý Phong Vân bây giờ rất không nhận được nói: "Diệp Phàm, là chính ngươi ngoan ngoãn đi, hay là ta bắt ngươi đến đại điện."

"Nếu như ta không đi thì sao?"

Diệp Phàm chặt vật vịn tường đứng lên, lòng bàn tay ba cái linh châm ẩn hiện, khuôn mặt tái nhợt bên trên lộ ra một cổ lãnh khốc cùng quả quyết, gầy yếu thân thể cao ngất như là một cây trường thương, cái này cùng trước hấn say rượu bộ dáng, tưởng như hai người.

Diệp Phàm trên người khí tức biến hóa, có chút ra Lý Phong Vân dự liệu, hấn buông ra ý niệm thăm dò một chút Diệp Phàm thân thể, phát hiện hấn cũng không có bất kỳ tu vi nào sau, lạnh lùng nói: "Diệp Phàm, hôm nay có đi hay không cũng không do ngươi."

Dứt lời, Lý Phong Vân cũng không ở nói nhảm, chẳng qua là trên người khí tức hơi đổi, liền đem Diệp Phàm che phủ ở trong đó, Bì Ngạn Bát Trọng cảnh uy thế, để cho Diệp Phàm căn bản là không có cách nhúc nhích, càng không có chút nào lực phản kháng.

Trong mắt hiện ra hết không cam lòng cùng tuyệt vọng Diệp Phàm nội tâm khổ sở nhắm mắt lại, hấn lần đầu tiên thống hận chính mình nhỏ yếu, không có thực lực, ở nơi này lấy võ vi tôn trong thế giới, chỉ có thể mặc cho người khi dễ, không chế sinh tử.

Đây cũng là pháp tắc.

Nhưng vào lúc này, một đoá thánh khiết Tuyết Liên trống rỗng xuất hiện, Tuyết Liên bên trên quán vòng quanh từng đạo ngũ thái hà quang, uy hiếp kinh người.

"Oanh "

Một tiếng vang thật lớn, linh lực va chạm muốn nổ tung lên, tia sáng kia thật giống như thái dương một dạng cực kỳ chói mắt, để cho người không mở mắt ra được.

Mà kia lực lượng kinh khủng, đem chung quanh mặt đất miễn cưỡng vỡ ra từng đạo cái khe to lớn, bụi mù tan hết, Vân Tâm Dao tiêm ảnh liền xuất hiện ở Diệp Phàm trước mắt.

"Tại sao là ngươi?"

Bao phủ ở Diệp Phàm trên người uy áp đã tản đi, sống sót sau tai nạn hẳn mừng rỡ khôn kể xiết chạy đến Vân Tâm Dao bên cạnh hỏi.

"Ngươi bây giờ vẫn không thể chết."

Vân Tâm Dao lạnh lùng sau khi nói xong, thu hồi không trung trôi nổi Tuyết Liên, rồi sau đó nhìn chăm chăm Lý Phong Vân không nói nữa.

Đối với Vân Tâm Dao lãnh đạm, Diệp Phàm tựa hồ cũng ở trong dự liệu, không có bất kỳ vẻ thất vọng, chẳng qua là trong mắt lại có một màn kích động, cảm tạ chân thành lộ ra.

Vân Tâm Dao đột nhiên xuất hiện, để cho Lý Phong Vân trong mắt lóe lên một tia kinh hãi, có thể ở dưới tay hắn cứu người có, nhưng tại Thiên đô quốc tuyệt đối sẽ không vượt qua ba người, mà Vân Tâm Dao cũng không tại trong đó, mang theo một tia nghi vấn, Lý Phong Vân nhìn chăm chăm Vân Tâm Dao hỏi "Ngươi là ai?"

"Ta là ai cũng không trọng yếu, trọng yếu là, người này ta phải mang đi." Vân Tâm Dao lại nói thanh âm rất nhẹ, con mắt như một cái đầm nước suối, trong suốt nhưng lại tràn đầy không nghĩ ngờ gì nữa lực lượng.

"Không tự lượng sức, lão phu muốn nhìn một chút ngươi thế nào mang đi hắn."

Dứt lời, Lý Phong Vân Bỉ Ngạn Bát Trọng cảnh tu vi lần nữa tản mát ra, vươn tay phải ra, một cái Long Đầu Chiến Dao trống rỗng xuất hiện ở trên tay, trên thân đao, như có Kim Long đang không ngừng tới lui tuần tra, giương nanh múa vuốt, gầm thét thiên địa.

Tiếp lấy Lý Phong Vân thân hình động một cái, tại chỗ lưu lại một đạo hư ảnh, ngăn ngừa một cái hô hấp đang lúc, lại liên tục chém ra mấy chục đao, đao đao trí mạng.

Kinh khủng Đao Mang đem không khí vỡ ra đến, ngay cả không gian đều phải bị chém rách như thế, mà kia hơn mười đạo Đao Mang hội tụ vào một chỗ, www.uukanshu.net tạo thành một cái kinh khủng Cự Long, tràn đầy ác liệt sát ý.

"Rống..."

Đao Khí hội tụ mà thành Cự Long, rít lên một tiếng, khí thế bùng bùng, giống như cuộn cuộn sông lớn, dậy sóng Giang Hải, phải chiếm đoạt hủy diệt hết thảy, hướng Vân Tâm Dao cùng Diệp Phàm đánh tới.

Vân Tâm Dao thấy vậy, trong lòng thầm hô không ổn, chính mình chỉ có Bỉ Ngạn tam trọng cảnh thực lực, mặc dù có thể mượn thần cảnh Tuyết Liên ngăn cản một trận, nhưng ở Lý Phong Vân Bỉ Ngạn Bát Trọng cảnh thực lực trước mặt, cuối cùng khó khăn đã chiến thắng.

Hơn nữa một lúc sau, nàng ở tự thân đều khó bảo toàn dưới tình huống, làm sao có thể mang đi Diệp Phàm, nghĩ tới đây Vân Tâm Dao sum suê hơi nhấc ngón tay, như gió như điện xốc lên Diệp Phàm thân thể liền ném hướng thành cung bên ngoài.

"Đuổi nhanh rồi đi nơi này, ta đi theo sau tìm ngươi."

Bên tai kèm theo Vân Tâm Dao thanh âm, Diệp Phàm thân thể hóa thành một điểm đen, bay thẳng xuất cung ngoài tường.

"Ta roi mẹ nó !"

Nặng nề ngã xuống đất Diệp Phàm trên đất lộn mấy vòng, mới đưa cổ lực lượng kia tan mất miễn cưỡng ổn định thân hình, miệng đầy là Đất cát bái đứng lên.

Lấy Diệp Phàm cơ trí, hẳn dĩ nhiên có thể thấy được Vân Tâm Dao dụng ý, cho nên hắn cũng không dám dừng lại, đơn giản biện phương hướng một chút sau, nhanh chân chạy, đảo mắt liền biến mất không thấy gì nữa.

Thành cung bên trong, Vân Tâm Dao trong tay Tuyết Liên tản ra tia sáng chói mắt, bay về phía kia một con cự long.

"Ầm!"

Không trung hai tia sáng mang dụng vào nhau, trong nháy mắt đất đai phảng phất biến thành mặt biển như vậy sóng mãnh liệt, tứ phương lan tràn, trong nháy mắt, đá vụn mảnh ngói bay lên không, liên miên bất tuyệt trong tiếng, bốn phía thành cung sụp đổ, thành một vùng phế tích.

Đồng thời, Vân Tâm Dao Tuyết Liên lần nữa tản mát ra một cỗ oánh oánh Hà Quang nhẹ nhàng rung động, đem thân thể nàng phiêu dật Yên Ba quyền đi

lên, ở Lý Phong Vân khó tin trong ánh mắt, biến hóa là một điểm sáng biến mất ở không trung.

...

Bạn đang đọc truyện *Tửu Quỷ Tỳ Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 7: Đi con đường nào

Thiên đô ngoài ngoại ô một cái bí lâm trên đường mòn, một đường chạy như điên Diệp Phàm ở một nơi tuyền bên đầm nước dừng lại, hần cẩn thận từng li từng tí về phía sau ngấm nhìn hồi lâu, đang xác định không người theo tới sau, lúc này mới thở ra một hơi dài, bước hướng về nước suối trên đầm nước bơi trên một mảnh đất trống chạy đi.

Nước suối trên đầm nước bơi một mảnh trống rỗng trên đất bằng, chỉ thấy Diệp Phàm dưới chân nhip bước có chút mất trật tự ở nơi nào vòng tới vòng lui, nhưng nếu như người từ quan sát kỹ, liền sẽ phát hiện hần giờ phút này nhip bước nhìn như mất trật tự không có quy tắc, kì thực nhưng là thâm giẫm đạp thiên đạo huyền cơ, tinh diệu vô cùng.

Diệp Phàm ở mảnh này trên đất trống lão đảo chuyển bảy tám vòng sau, không tưởng tượng nổi một màn liên quỷ dị xuất hiện, chỉ thấy thân thể của hần đang từ từ hư biến hóa, tiếp lấy thì trở thành một cái điểm sáng nhỏ, theo gió nhẹ không thấy tăm hơi.

Diệp Phàm bóng người mới vừa vừa biến mất, bình tĩnh trên đất trống đột nhiên một trận gió nhẹ rạo rức, đón lấy, Vân Tâm Dao tiêm ánh liền từ trên trời hạ xuống, nàng ở trên đất trống tùy ý mà đi chuyển mấy vòng sau, Nguyệt Nha đôi mắt đẹp hơi nhúu lại, kinh ngạc nói: "Tịch diệt hư vô trận, điều này sao có thể?"

Tịch diệt hư vô trận, chỉ là một loại trong truyền thuyết Cổ Trận pháp, cũng không tồn tại cái này mặt tiếp xúc bên trên, mà Vân Tâm Dao đối với Cổ Trận pháp có chút nghiên cứu, nàng ở một quyển Tàn Quyển bên trên thấy qua, bây giờ sống sờ sờ xuất hiện ở trước mắt nàng, làm sao có thể khác nàng không kinh hãi.

"Hần rốt cuộc là ai, trên người còn có bao nhiêu bí mật?"

Nhìn mảnh đất trống này, Vân Tâm Dao nghi ngờ khiếp sợ đồng thời, trong lòng cũng đối với Diệp Phàm sinh ra một loại mãnh liệt hiếu kỳ.

Nào ngờ, một cái thiếu nữ hoa quý đối với một nam sinh sinh ra hiếu kỳ, thường thường chính là một đoạn tình bất đầu.

Vân Tâm Dao tâm tư suy nghĩ, lúc này Diệp Phàm cũng không biết, chờ Diệp Phàm bóng người lại xuất hiện lúc, hần đã đứng ở một nơi ở giữa lõm ra một mảnh mương trượng trở lại rộng sản cỏ bên trên.

Sân cỏ bên trên bốn mùa như mùa xuân, hoàn toàn không chịu khí trời lạnh ẩm bên cạnh (trái phải), quanh năm suốt tháng luôn là phồn hoa như gấm, hương thơm mùi thơm ngào ngạt.

Mà ở sân cỏ cuối, vẫn còn có một hang núi, cửa sơn động còn có một sắp xếp hàng và rượu chính tề để ở nơi đó, thật xa là có thể nghĩ được rượu nó mùi thơm.

Diệp Phàm tựa hồ đối với nơi này hoàn cảnh hết sức quen thuộc một dạng hần cũng không có ở chỗ này dừng lại, mà là thông thạo lách mình vào sơn động, hơn nữa trong tay hần giờ phút này còn nhiều hơn ra một vỏ rượu lâu năm.

Bên trong động địa thế chột cao chột thấp, chột cao chột thấp, nhưng ngay tại Diệp Phàm đi qua một khúc ngoặt lúc, trước mắt nhưng là rộng rãi sáng lên, xuất hiện một mảnh Kỳ Dị Động Thiên, phóng tầm mắt nhìn tới, Chung Ly Thạch Tử, kỳ hoa dị thảo, mặt đất lúc đó có bạch khí toát ra, giống như trong truyền thuyết như Tiên cảnh, cực kỳ xinh đẹp.

Càng làm cho người ta kinh ngạc là, trong này ánh sáng lại cũng mạnh như ban ngày, nhưng cũng không biết là từ cái này soi. Đi vào, thật là thần kỳ.

Mà càng khiến người ta trợn mắt hốc mồm không tưởng tượng nổi là, ở màu trắng chất khí bên trong, vẫn còn có một cái hư ảo, thân thể cơ hồ là trong suốt lão giả ngồi xếp bằng ở nơi nào, lão giả cho dù chỉ là một hư ảnh, nhưng như cũ có thể nhận ra được phía trên phát ra cực lớn uy áp, cổ uy áp này để cho người rất dễ dàng liền sinh ra quỷ lạ cảm giác.

Từ lão giả đại khái hư ảnh đường ranh bên trong, còn có thể mơ hồ có thể thấy nhìn ra, lão giả ước chừng bảy tám chục tuổi đáng vẻ, thân mặc áo xanh, khép hờ cặp mắt, Bạch Mi lông chòm râu bạc phơ, nhìn như không nhiễm một tia năm tháng vết tích, nhất phái tiên phong đạo cốt chi tướng.

Diệp Phàm khẽ ngẩng đầu, cặp kia linh động con ngươi giống như Thanh Tuyền một loại nhìn hư không màu trắng kia chất khí bên trong ngồi xếp bằng trong suốt lão giả, thật ra thì Diệp Phàm cũng không biết lão giả lai lịch cùng tên, thậm chí bọn họ cũng không có nói một lời nào, mà Diệp Phàm có thể đi tới nơi này, còn từ năm năm trước một lần hái thuốc nói đến.

Năm năm trước một buổi chiều, lên núi hái thuốc trở về Diệp Phàm đang ở tuyền trong đầm nước tắm, một cái như ẩn như hiện thanh âm lại đột nhiên ra hiện tại ở trong đầu hắn, lúc ấy từ hiếu kỳ, mặc quần áo tử tế hắn liền theo trong đầu thanh âm đi tới tuyền trên đầm nước du kia mảnh nhỏ trên đất trống.

Như ẩn như hiện thanh âm đến kia mảnh nhỏ trên đất trống liền hơi ngừng, Diệp Phàm ở rỗng tuếch trên đất trống đi loanh quanh nửa ngày cũng không phát hiện dị thường gì tình huống, nhưng ngay khi chuẩn bị phản trở về lúc, trong đầu của hắn đột nhiên lại nhiều hơn mấy cái kỳ diệu Huyền Phù.

Lúc đó hắn mặc dù không hiểu đây là cái gì,

Nhưng tựa hồ có người chỉ dẫn như vậy để cho hắn dựa theo Huyền trên bùa chỉ thị bước mà đi, cứ như vậy, Diệp Phàm dễ như trở bàn tay sẽ đến trong cái sơn động này.

Nói thật, vừa tới sơn động thấy trước mắt này kỳ duyên một màn lúc, Diệp Phàm trong lòng cũng không có bao nhiêu hưng phấn, ngược lại có một chút sợ hãi, mười tuổi, bản thân liền đối với cái đại lực này nhận thức rất mơ hồ, khi hắn đột nhiên đưa thân vào cái này không biết địa phương, tâm lý sợ hãi cũng đúng là bình thường.

Bất quá, ở lòng hiếu kỳ khu sử hạ, cuối cùng Diệp Phàm vẫn cẩn thận cẩn thận đứng ở bên cửa hang duyên tí mỉ hướng trong động xem một lần, mà khi hắn nhìn đến màu trắng kia chất khí bên trong ngồi xếp bằng trong suốt lão giả lúc, nội tâm bất an lại đột nhiên không giải thích được biến mất không còn tăm hơi mất tăm, ngay sau đó trong lòng của hắn bỗng bốc lên xuất một loại hắn và lão giả phi thường thân cận cảm giác thân thiết thấy.

Loại này không nói được ngược lại không minh cảm giác phi thường vi diệu, còn không kịp ngắm nghĩ nữa Diệp Phàm liền không kìm lòng được nhắc chân hướng lão giả đi tới, nhưng lúc này, quý dị một màn tự ra hiện tại, trong cơ thể hắn Thiên Địa Quyết lại tự đi vận chuyển, Bất ngờ biến hóa để cho trong lòng của hắn là đột nhiên cả kinh, nhưng không chờ hắn hiểu rõ đây là chuyện gì xảy ra lúc, hai tay của hắn giống như bị lực lượng gì nắm trong tay tự nhiên làm theo nâng lên, đón lấy, trong cơ thể hắn lực lượng liền chen lấn thông qua hắn hai tay ngón trở hướng lão giả hư ảnh bên trên bắn tới.

Này cổ nhỏ yếu lực lượng ở lão giả hư ảnh bốn phía, tạo thành từng viên chừng hạt gạo điểm sáng màu trắng vờn quanh mấy vòng sau, liền biến mất ở hư ảnh bên trong không thấy.

Lúc đó, Diệp Phàm mặc dù không có cách nào khống chế thân thể của mình, nhưng trên mặt hắn cũng chưa từng xuất hiện chút nào kinh hoàng vẻ lo âu, ngược lại là nhỏ nhắm hai mắt, toàn thân lỗ chân lông buông lỏng, hô hấp trở nên chậm chạp kéo dài, một bức tâm thần sáng khoải đáng vẻ.

Từ đó về sau, Diệp Phàm mỗi lần hái thuốc trở về, đều phải tới nơi này nhìn một chút lão giả, làm bầm lâu bầu cùng lão giả trò chuyện, hơn nữa hắn còn tra cứu số lớn Y Điển, muốn trợ giúp lão giả tình hồn đất.

Nhưng thời gian năm năm, bất kể Diệp Phàm cố gắng thế nào, lão giả từ đầu đến cuối không có một tia biến hóa, phản mà ở trong đó, bây giờ thành Diệp Phàm duy nhất an tâm đất.

"Lão gia già, có lẽ đây là ta một lần cuối cùng đến xem ngài, nhưng như ta không chết, nhất định nghĩ biện pháp để cho ngài tỉnh hồn lại."

Nhìn trong suốt lão giả, Diệp Phàm ưng thuận nhân sinh thứ một cái cam kết, rồi sau đó giờ lên trong tay vò rượu há mồm uống đứng lên, lại nói, lúc trước Diệp Phàm cũng không nghiện rượu, ngược lại, ở cha mẹ thương yêu bên trong, còn có qua một đoạn ngày thơ sung sướng tuổi thơ.

Nhưng từ ba năm trước đây cha mẹ của hắn sau khi mất tích, đã từng tiểu đồng bọn chơi chung cũng vô tình hay cố ý bắt đầu xa lánh hắn, thẳng đến đến cuối cùng đã không có ở đây qua lại cùng liên lạc, bị cô lập Diệp Phàm, mang theo một viên bị ánh mặt trời vút linh hồn từ từ thích cô độc, thích uống rượu, tự nhiên làm theo cũng cùng rượu kết làm gắn bó keo sơn.

Rượu bạn là cô độc, là tịch mịch, rượu, cũng trở thành hắn duy nhất bằng hữu.

Nửa bên dưới vò rượu bụng sau, Diệp Phàm đã có vài phần men say, hắn động tác êm ái từ thiếp thân trong quần áo móc ra một nhánh sáo trúc, chỉ này sáo trúc bề ngoài phi thường phổ thông, nhưng Diệp Phàm nhưng vẫn cẩn thận bảo vệ, bởi vì, đây là hắn mẹ để lại cho hắn duy nhất vật.

Sâu kín nhịp điệu từ sáo trúc bên trong truyền ra, xa xa, thâm trầm, càng ẩn hàm đến một luồng thanh tuyệt, Tư Niệm bị thương tình vận làm người ta rung động đến tâm can, tiếng địch như tổ, khi thì thư giãn như suối chảy, khi thì gấp cang như bay thác, nhưng theo âm phù từ cao xuống thấp chột chuyển đổi, lại biến thành cảnh hoàng tàn khắp nơi cùng chút nào vô sinh cơ gào khóc.

Mà đúng lúc này, màu trắng chất khí bên trong hư ảo trong suốt lão giả, nhưng là có chút động một cái mí mắt, tiếp lấy liền vừa trầm tịch không tiếng động.

Du dương bỗng bình tiếng địch vẫn còn tiếp tục, thương ý theo tiếng địch để cho Diệp Phàm lâm vào một loại trong hoảng hốt, nơi đó, không có đối với ngày mai làm như thế nào mê mang, chỉ có cha mẹ yêu thương hắn tiếng cười vui.

Diệp Phàm cười, cũng say ở trong đó...

"Ai "

Một tiếng tương tự chuyển kiếp Tuyên Cổ năm tháng than nhẹ đi qua, trong động lại đột nhiên ánh sáng rọi từ từ như bông hoa đại phóng, tiếp theo từ màu trắng chất khí bên trong hiện ra một đạo như thùng nước to Thất Thái linh Trụ, hạo hạo đặng đặng xoay tròn hướng lão giả trong suốt trong hư ảnh bay đi.

Mà cũng nhưng vào lúc này, màu trắng chất khí bên trong trong suốt lão giả mở bùng mất ra, một đạo thiên địa kinh khủng uy nghiêm chợt lóe lên sau, đỉnh đầu hần quý dị xuất hiện một bức Hà Quang vạn trượng Bát Quái Đồ, mà xoay tròn bên trong Thất Thái linh Trụ cùng say rượu trung kỳ Phàm nhanh chóng bị dung nhập vào Bát Quái Đồ bên trong, biến thành điểm một cái nhu hòa, theo trong hư ảnh lão giả cùng biến mất không còn tăm hơi.

...

Thiên Đô quốc, hoàng cung bên trong một cái bên trong thư phòng, lúc này bầu không khí lộ ra có gắng hết sức kiềm chế, ngồi ở long y Thượng Quan Vân Phi không giận tự uy nhìn tứ đại Hộ Quốc trưởng lão, tàn khốc hỏi "Tra được ấy ư, Diệp Phàm bây giờ giấu ở nơi nào."

Mặt đầy lúng túng Lý Phong Vân gió ánh mắt quét một chút ba người khác, Diệp Phàm là từ trong tay hần được người cứu đi, cái này làm cho hần vô cùng thật mất mặt, càng không dễ hướng Hoàng thượng giao phó. www.uukanshu.net

Nhưng giờ phút này thấy ba người khác đều là mặc không làm ngữ, Lý Phong Vân gió chỉ có thể kiên trì đến cùng nói: "Khải bẩm hoàng thượng, ta đã phải người phong tỏa mỗi cái Yêu Đạo, Diệp Phàm tiểu tử kia là không trốn thoát được, chỉ cần ở khắp thành tìm tòi tỉ mỉ, nhất định có thể mang hần tập nã."

"Lý trưởng lão, ta nghĩ (muốn) biết là ai có thể ở dưới tay người cứu đi người." Thượng Quan Vân Phi trầm mặt đột nhiên hỏi.

Lý Vân gió khoe miệng co quắp. Súc mấy cái, đạo: "Từ trong tay nàng Tuyết Liên nhìn lên, hần là Thiên Nhai Hải Các người."

"Thiên Nhai Hải Các?"

Thượng Quan Vân Phi sắc mặt biến một chút, nhưng rất nhanh thì lại khôi phục uy nghiêm, Thiên Nhai Hải Các từ trước đến giờ thần bí, càng rất ít bên ngoài đi đi lại lại, giang hồ lời đồn đãi, Thiên Nhai Hải Các Chủ Vân Ngạo Thiên tu vi đã nửa bước bước vào Thiên Vị cảnh, là mãnh đại lực này tuyệt đối cường giả.

Nếu quả thật là Thiên Nhai Hải Các người cứu đi Diệp Phàm, chuyện kia thật đúng là có hơi phiền toái, nhưng cũng chỉ là có hơi phiền toái mà thôi, Thượng Quan Vân Phi sức lực cùng tự tin tới từ hần trên người một cái bí mật, một cái không người nào biết đại bí mật.

Diệp Phàm người, Thượng Quan Vân Phi là tình thế bất buộc, Lan Phi con tiện nhân kia đã chạy, mà Diệp Phàm được (phải) Cửu Âm lực, giống vậy có thể huyết mạch dung hợp giúp hần xây lên Liên Thai, leo lên Thiên Vị.

"Truyền mệnh lệnh của ta, tăng thêm nhân thủ tìm tòi khắp thành Diệp Phàm tung tích, đặc biệt là đối với Thừa Tướng Phủ nghiêm mật giám thị, phát hiện Diệp Phàm, lập tức chộp tới thấy ta."

"Ừ."

Từ đại Hộ Quốc trưởng lão ứng tiếng mà lui ra thư phòng, Thượng Quan Vân Phi thân hình cao ngạo đứng lên, cau mày lẩm bẩm: "Diệp Phàm, trừ Thừa Tướng Phủ, ta xem người còn có thể tránh ở nơi nào?"

Thượng Quan Vân Phi tự nói giữa, cả người trên dưới đột nhiên phiêu động qua một trận nhân nhạ huyết vụ, toàn bộ thư phòng trong nháy mắt trở nên huyết khí sâm sâm đứng lên, như đồng hóa thành Tu La chiến trường, đây cũng không phải là một cái Bí Ngạn Thất Trọng cảnh có thể có được uy năng!

...

Bạn đang đọc truyện *Từ Quy Tủy Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 8: Hồng Hoang Thánh Thể

Một mảnh nhỏ trong hỗn độn, Diệp Phàm khép hờ cặp mắt, như ngủ say như vậy trôi lơ lửng ở hư không, mà quanh người hần bên ngoài nhưng là liên miên không bố Lôi Quang, Điện Xà xuôi ngược, thật giống như Thiên Địa Sơ Khai, Thái Cổ khí tức mãnh liệt.

Lôi Quang ở Diệp Phàm xuất hiện sát lập tức trở nên cuồng bạo vô cùng, phô thiên cái địa hướng hấn nghiêng rơi, trong nháy mắt liền bị hơn mười đạo Tử Sắc to lớn Lôi Quang tích trên người, đón lấy, Diệp Phàm thân thể toàn thân bộc phát ra Diệu Quang ánh sáng màu vàng, ngay cả da thịt cũng hóa thành kim sắc, ánh sáng chiếu sáng, như vô số tuyệt thế Thần Kiếm, phá vỡ hắc ám, khiến cho toàn bộ Hỗn Độn Chi Khí mãnh liệt sôi trào.

Trong ngủ mê Diệp Phàm sắc mặt bình tĩnh, mà ở trong cơ thể hấn đất chết bên trên, trước mặt được Lan Phi nương nương Thất Âm lực mà tạo ra cây kia kim sắc mầm mống cũng tản ra quang mang dưới đất chui lên.

Này cây sinh cơ dồi dào kim sắc mầm mống tựa hồ đối với Diệp Phàm quanh thân Lôi Điện cũng không có hứng thú, chẳng qua là phát ra điểm một cái ánh sáng diu diu đem trọn mảnh nhỏ đất chết bao phủ, rồi sau đó lại rơi vào đất chết.

"Không tệ, không tệ, không có bất kỳ tu vi nào dưới tình huống, là có thể ở Hỗn Độn trong sấm sét bình yên vô sự, không hổ là thiên ý chọn trúng người."

Một tiếng khen ngợi, ở Diệp Phàm tinh thần bên trong không gian vang lên, mà vẫn đang say giấc nồng Diệp Phàm phát hiện có xa lạ ý niệm xâm nhập lúc, chính mình ý niệm liền tự bản thân đi ngăn cản này cổ xa lạ ý niệm.

"Ồ ~ tiểu tử này ý niệm lực cũng không tệ nha!"

Diệp Phàm tinh thần bên trong không gian, một cỗ cường đại ý niệm lực phô thiên cái địa cuốn tới, xông về về này xa lạ ý niệm.

Hai người so sánh, Diệp Phàm ý niệm giống như mệnh mông biển khơi, mà về này xa lạ ý niệm chính là một cái giòng suối.

Nhưng mà, xa lạ kia ý niệm không sợ hãi chút nào, thậm chí giọng còn mang theo mấy phần tán dương nói: "Trên vạn năm, ngươi là chỉ một cái dám dụng ý niệm công kích chúng ta, bất quá, lão phu quá mức là ưa thích, tính lại cho ta."

Này một tiếng, giống như Cửu Thiên lôi đình, đánh thẳng Diệp Phàm tinh thần không gian.

Diệp Phàm ý niệm một cái run rẩy, thân thể của hấn vẫn tại trong hư không ngủ say, nhưng hấn ý thức lại đi theo đạo thanh âm kia phiêu hướng phương xa.

Mệnh mông cổ xưa khí tức, u viễn vô cùng hoang dã.

Làm Diệp Phàm ý thức hoàn toàn giác tỉnh thời điểm, mới phát hiện mình lại đứng ở như vậy một mảnh thiên địa giữa.

Hấn có thể rõ ràng cảm nhận được nơi này linh khí đậm đà như biển, Tinh Thuần Vô Cấu, bốn phía càng là nổi trôi vô số linh đan, để cho hấn có thể dụng tay đến.

Diệp Phàm trong con ngươi thoáng qua một tia nóng bỏng, nhưng rất nhanh thì khôi phục lại bình tĩnh, cha từng nói với hấn, tu hành, sửa là tâm cảnh, sửa là nghị lực, linh đan có thể tăng cao tu vi, có thể không làm mà hưởng lực lượng, quay đầu lại cuối cùng sẽ Trúc Lam mức nước, công dã tràng.

Nếu muốn đứng ở tới đỉnh phong, thì nhất định phải đánh đường như thân cơ sở, chỉ có như vậy, mới có thể chân chính đi cảm ngộ thiên đạo, ngạo thị Thương Khung.

"Đây là địa phương nào? Ta làm sao sẽ xuất hiện ở chỗ này?" Nhìn mảnh này xa lạ không gian, Diệp Phàm tâm lý trào ra hai cái thật to dấu hỏi.

"Đây là Hỗn Độn chi giới, ngươi so với ta trong tưởng tượng muốn trước thời hạn một năm đi tới nơi này." Một đạo xa lạ thanh âm bằng bầu trời vang lên đạo.

"Ai! Ai ở nói chuyện với ta?" Diệp Phàm thần kinh một chút căng thẳng, nhìn quanh bốn phía hỏi.

"Ha ha tiểu oa oa, chớ muốn sốt sắng."

Một tiếng Gọi cười bên trong, một cái trong suốt bóng người liền bất ngờ xuất hiện ở Diệp Phàm trước mắt.

"Lão già già, là ngài."

Thấy trước mắt quen thuộc trong suốt lão già, Diệp Phàm kêu lên một tiếng, một cỗ tự nhiên nảy sinh cảm giác thân thiết để cho hấn không tự chủ được bước hướng lão già nhào tới.

"Ồ ~ "

Ở Diệp Phàm một chút bối rối bên trong, thân thể của hấn xuyên qua trong suốt lão già thân thể, lại còn uống công vô ích.

Trong suốt lão già bay tới Diệp Phàm trước mắt, thanh âm hiền hòa lạnh nhạt nói: "Tiểu oa oa, đây chỉ là ta một đạo phân thân, là ngươi dùng hiền lành, cổ chấp, trước thời hạn đánh thức ta, dĩ nhiên, hết thảy các thứ này tiền đề, là ngươi ta phải ừng có tương đồng thể chất."

"Lão già già, cái gì thể chất?" Diệp Phàm mặt đầy mê mẩn hỏi.

"Hồng Hoàng Thánh Thể."

"Ồ ~ "

Diệp Phàm cái hiểu cái không đáp một tiếng,

Bất quá vẫn là cao hứng vô cùng nói: "Lão gia gia, ngài rốt cục thì tỉnh, ta cũng có thể an tâm rồi đi."

"Không gấp, ta ngại hữu duyên, ta đem đưa ngại một trận tạo hóa, đây là ý trời, cũng là ngại số mệnh."

Dứt lời, trong suốt lão già đưa tay phát một cái, Diệp Phàm cảnh tượng trước mắt liền rực rỡ hẳn lên, một tòa trùng điệp vạn dặm, khí thế bàng bạc đầy núi dưới có một gian nhà trúc nhỏ, nhà trúc nhỏ trước còn có một lớn một nhỏ hai cái chắt ngay cả tri Đàm, phóng tầm mắt nhìn tới; chỉ thấy kia tri Đàm bốn phía, thương từng Ân thủy, cỏ xanh nhân nhân, tri Đàm bầu trời còn lơ lửng tầng tầng màu trắng chất khí, nhìn qua, tựa như Vân không phải là Vân, tựa như Vụ cũng không Vụ, kỳ diệu cực kỳ.

"Ta tên gọi Túy Tiêu Dao, cả đời không môn không phái, mười ba tuổi độc lưu lạc giang hồ, bốn mươi tuổi đã rượu Nhập Đạo, 200 tuổi cuối cùng cũng có đại thành lĩnh ngộ thiên đạo, kỳ ngang dọc cả đời, chưa chắc có bại một lần, sau khi ta lại dùng hơn một nghìn năm thời gian, gom Hồn Độn bên trên, toàn bộ môn phái cùng các đại gia tộc tối vũ kỹ đứng đầu cùng Tâm Pháp, kết hợp chính mình hơn mười ngàn vạn lần chiến đấu việc trải qua, sáng tạo ra một bộ nghịch thiên tuyệt học — Tiêu Dao Quyết, lại trải qua hơn ba nghìn năm không ngừng ma hợp cùng hoàn thiện cuối cùng to lớn ngời, hiện hữu ý truyền thụ cho ngại, ngại có bằng lòng hay không?"

Lần quần bên tai thanh âm đem ngạc nhiên kinh ngạc Diệp Phàm miễn cưỡng kéo về đến thực tế, Túy Tiêu Dao trước mặt nói hẳn không có nghe rõ, nhưng cuối cùng lại nói lại một chữ không sót nghe biết, Diệp Phàm trong mắt sáng lên, hẳn đối với lão già vốn là có một loại Tự Nhiên cảm giác thân thiết, thể xác và tinh thần cũng không thiết bất kỳ đề phòng, cho nên lập tức quỳ xuống đất kích động nói: "Su phụ ở trên cao, xin nhận đồ nhi một xá."

Ở nơi này lấy võ vi tôn thế giới, mỗi người đối với thực lực khát vọng đều là điên cuồng, Diệp Phàm cũng không ngoại lệ, nhưng hẳn khát vọng thực lực trở nên mạnh mẽ, cũng không phải là vì cầu được (phải) Trường Sinh, mà là đi tìm hân cha mẹ.

Không có thực lực, hết thảy đều là nói không, hơn nữa hẳn Thiên Địa Quyết đã sớm tu đến tận cùng, nhưng hẳn vẫn một mực áp chế không dám đột phá, nguyên nhân rất đơn giản, đột phá sau này hẳn không có bất kỳ Tâm Pháp có thể tu luyện, nhưng bây giờ bất đồng, Túy Tiêu Dao thanh tỉnh, để cho những vấn đề này cũng không phải là vấn đề.

Túy Tiêu Dao lạnh nhạt tiếp nhận Diệp Phàm xá một cái sau, mặt đầy vui vẻ yên tâm đưa tay phát một cái đem trên mặt đất Diệp Phàm kéo đồng thời, một quyền lóe kim quang sách trống rỗng xuất hiện ở Diệp Phàm trong tay, cúi đầu nhìn, chỉ thấy sách trang đầu già dặn có lực viết ba cái kim quang chữ to: Tiêu Dao Quyết.

Mừng rỡ trong lòng Diệp Phàm không kịp cảm tạ, liền không kịp chờ đợi ngồi xuống đất mở sách chỉ một trang, chỉ thấy phía trên chỉ có mấy câu nói.

Hồn Độn mặt Phan Thiên Địa loạn, mịt mờ mịt mù không người thấy.

Từ Bàn Cổ phá Hồng Mông, mở ra từ từ Thanh Trọc biến.

Che chở bảy Sinh mệnh ngưỡng Chí Nhân, thiên hạ vạn vật tất cả thành duyên.

Thiên Hạ Phong Vân do ta nổi lên, Tiểu Ngạo Thương Khung say Diệp Phàm

"Ta roi mẹ nó ! Đây phía trên này làm sao sẽ xuất hiện tên ta, chẳng lẽ là trùng tên hoặc viết sai?"

Tâm lý hơi kinh hãi Diệp Phàm vừa định ngẩng đầu hỏi cho rõ, nhưng quý dị một màn ngay tại trước mắt hẳn lại phát sinh, Tiêu Dao Quyết bên trên đột nhiên ánh sáng như hoa tăng mạnh, mỗi một đạo quang mang cũng như long xà hình dáng, bàn vận phi đằng, có vạn Long Quy Hải thể thoát cái không có vào đến Diệp Phàm mi tâm.

Trong phút chốc, Diệp Phàm đã cảm thấy đầu não choáng váng, không biết lúc nào đã chạy đến trong cơ thể hẳn trong linh đài quyền kia Tiêu Dao Quyết, tự động lại lật mở một trang, mà bên trong một đoạn khẩu quyết cũng thoát cái khắc ở trong lòng hẳn.

Ý do tâm động, khí tùy ý đi.

Linh đài Vô Trần, tâm cảnh Không Minh.

Vạn pháp tất cả thông, vạn vật tất cả dung.

"Đây chuyện này..."

Trợn mắt hốc mồm Diệp Phàm còn chưa hiểu rõ đây là chuyện gì xảy ra lúc, thân thể của hẳn liền nhấc lên khỏi mặt đất, không chịu chính mình không chế bay vào nhà trúc nhỏ trước một tri trong đầm, thân thể rơi xuống nước giữa, tri trong đầm Thủy đã bị giật mình đào nổi lên mãnh liệt, vô số ánh sáng từ trong nước bộc phát ra, ngưng tụ thành Quang Trụ, thẳng tắp lọt vào Diệp Phàm trong cơ thể.

"Àm!"

Giờ khắc này, Diệp Phàm chỉ cảm thấy mình thân thể giống như nổ tung một dạng tan xương nát thịt, ý thức cũng là du đãng ở vô cùng đau đớn bên trong.

Đương nhiên, cái loại này đau đớn cũng là vô cùng chân thật, như muốn để cho Diệp Phàm lập tức điên mất, tư vị kia phảng phất là bị thiên đạo vạn quát, nếu như cùng bị lăng trì chi hình, ý chí hơi yếu một tia người, lúc này ngay lập tức sẽ mất đi ý thức, nhưng mà, Diệp Phàm lại biết, lúc này một khi mất đi ý thức, vậy liền tương đương với Vĩnh Hằng Tử Vong.

"Phàm nhi, không lịch sự một phen hàn triệt cốt, nào có hoa mai hết sức thơm tho, người thân là Hồng Hoang Thánh Thể, sẽ vì thiên hạ thương sinh mà chiến đấu, Tiêu Dao Quyết tự động nhận chủ, đây chính là người số mệnh."

"Sư sư phó, ta thật khó chịu."

Trì trong đầm Diệp Phàm ngồi xếp bằng, mặt đỏ như lửa, cả người giống như đặt vào trong lò.

"Đồ nhi, người bây giờ thân ở Linh Tửu Đầm, đây là cho người say lòng người say thể cố ý chuẩn bị, www.uukanshu.net T quên đi tất cả nghĩ bậy, vận hành Tiêu Dao Quyết dẫn dắt cỗ lực lượng này, cho người Dịch Cân Phạt Tùy, lột xác."

Toàn bộ mặt đều đã vận vẹo Diệp Phàm chỉ lát nữa là phải hôn mê đang lúc, trong đầu của hắn đột nhiên lại truyền tới sư phó thanh âm, mà thanh âm này giống như là mang theo một loại ma lực như vậy, để cho Diệp Phàm hoảng loạn tâm, trong nháy mắt liền đón ngộ một ít gì.

Tiếp lấy hai tay Kết Ấn, Tiêu Dao Quyết ở Diệp Phàm không lưu loát dưới sự dẫn đường, bắt đầu chậm rãi vận hành, một cỗ cường đại linh lực từ dưới chân hắn trào vào, chỉ một thoáng liền truyền khắp toàn thân mỗi một chỗ Huyệt đạo, lại kéo dài đến gân mạch.

Huyệt đạo là điểm, gân mạch là tuyến, mà toàn thân chính là nhất cá diện, do có một chút tuyến, do tuyến đến mặt, cỗ linh lực này cứ như vậy như thế chu nhi phục thủy không ngừng xuyên qua, cho đến lúc này, Diệp Phàm trên mặt mới tính hoàn toàn khôi phục lại bình tĩnh.

Mới vừa rồi trên thân thể đau đớn biến thành một lần khoái trá lễ rửa tội, trang nghiêm mà tuyệt vời, mà Diệp Phàm trong cơ thể, cũng đang phát sinh long trời lở đất biến hóa.

Công pháp vận chuyển, kia lóe lên lưu ly kim quang gân mạch kêu gọi kết nối với nhau, Linh Tửu trong đầm linh khí, chính đang điên cuồng tràn vào thân thể của hắn, do từng tia, hội tụ thành một cỗ một cỗ, thậm chí ở chung quanh thân thể hắn, nổi lên một cỗ gió lốc.

"Ồ ~ "

Đứng ở Linh Tửu bờ đầm một mực chú ý Diệp Phàm thân thể biến hóa Tủy Tiêu Dao, ở phát hiện Diệp Phàm thu nạp linh khí tốc độ, lại có thể đưa tới linh khí gió bão lúc nhỏ hơi kinh ngạc một tiếng, thiên tài, thiên tài tuyệt thế hắn gặp quá nhiều, nhưng giống như Diệp Phàm như vậy mới vừa tu luyện là có thể đưa tới linh khí gió bão, đúng là khó gặp.

"Không đúng, không đúng, chẳng lẽ hắn "

Tựa hồ nghĩ đến cái gì Tủy Tiêu Dao Mây trắng hơi nhíu lại, trong con ngươi hiện ra một vệt đã lâu kinh ngạc, rồi sau đó không nói tiếng nào, biến hóa làm một đạo lãnh đạm ánh sáng chui vào Diệp Phàm tinh thần ấn ký bên trong.

Đây không phải là không gian, mà là hư vô.

...

Bạn đang đọc truyện *Tửu Quỷ Tủy Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 9: Nhạc Thổ thể giới

Hoàn toàn mộng lung, chẳng có cái gì cả.

"Còn chưa phải là tinh thần chỗ sâu nhất, tinh thần chỗ sâu nhất là linh hồn."

Bởi vì Tủy Tiêu Dao cũng là Hồng Hoang Thánh Thể, cho nên hắn quen thuộc nơi này hết thảy, hắn nhìn mảnh này mộng lung trôi nổi tiếp tục tìm kiếm, hướng Diệp Phàm tinh thần chỗ sâu nhất đi.

Rốt cuộc, Túy Tiêu Dao thấy Diệp Phàm linh hồn, đó là một đoàn nhũ bạch sắc như lửa tựa như điểm đỏ vật.

Linh hồn không tắt, sinh mệnh không chỉ!

Linh hồn chính là sinh mạng.

Mà ở Diệp Phàm linh hồn một bên, có người tự tôn tu vi vì hấn loại Hạ Tam Đạo ẩn thân, này ba đạo ẩn thân ở thời khắc nguy hiểm, nhưng lại đảm bảo hấn ba lần tánh mạng.

Đối với cái này ba đạo có thể đánh bại nửa Thiên Vị cảnh cường giả ẩn thân, Túy Tiêu Dao cũng không có một vẻ kinh ngạc, hấn biết, có thể vì Diệp Phàm trong cơ thể gieo xuống loại này tự tôn tu vi ẩn thân người, nhất định là hấn thân nhất người, hơn nữa cũng để cho Túy Tiêu Dao biết, Diệp Phàm không thuộc về Thiên Huyền đại lục, mà là tới từ một cái khác giới.

Túy Tiêu Dao ôn hòa cười một tiếng một tay Kết Ấn, đưa tới một đạo Diệp Phàm ý niệm, hấn phải đem đạo ý niệm này coi như lúc ban đầu một, cũng là liên lạc Diệp Phàm thế giới tinh thần một cái mối quan hệ.

Khi hấn đến gần vô hạn Diệp Phàm linh hồn lúc, Diệp Phàm linh hồn chi điểm cũng càng phát ra nóng bỏng.

Đang lúc Túy Tiêu Dao chuẩn bị tiến hành liên tiếp lúc, hấn lại đột nhiên dừng lại, hấn thấy một vật, xác thực nói không phải thứ gì, mà là một cái kim sắc dấu ấn.

"Này cái này không thể nào, chẳng lẽ hấn là như vậy đến từ thiên ngoại Thiên?"

Túy Tiêu Dao không thể tin được chính mình con mắt, thân thể cũng không kim lòng được bay gần Diệp Phàm linh hồn, này đạo kim sắc dấu ấn cũng bị hấn thấy rất rõ ràng.

"Dấu ấn vận mệnh!"

Túy Tiêu Dao nhận biết này đạo ấn ký, vàng này sắc dấu ấn tựa như một đạo bất quy tắc thiểm điện mọc rễ ở Diệp Phàm trong linh hồn, phía trên có mấy cái phù hiệu chữ nhỏ vàng chói lọi, nhưng khi hấn nghĩ (muốn) gần một bước thấy rõ phía trên chữ nhỏ lúc, một cổ đập vào mặt khí tức cuốn Túy Tiêu Dao thân thể.

"Hỗn Độn không vận mệnh!"

Một thân quát khê lại miễn cưỡng đánh văng ra Túy Tiêu Dao thân thể, để cho hấn không cách nào ở trên cao trước một bước, nhưng hấn cũng không có thất lạc, tâm tình ngược lại vô cùng kích động.

Ở Túy Tiêu Dao trong nhận thức biết, trong hỗn độn chỉ có một người nắm giữ như vậy dấu ấn vận mệnh, đó chính là thiên ngoại Thiên chi thượng thiên Đế, sâu kín Cửu Thiên người nắm quyền, nhưng ở sáu ngàn năm trước, Thiên Đế là đột phá tịch tức cảnh lấy được được sống mãi, lại trong tối cùng Ma Tộc làm một lần giao dịch.

Tru diệt, trận kia có dự mưu có tổ chức, thiên về một bên thức tru diệt tiến hành mười ngày mười đêm, chính đạo chết gần hơn mười vạn người, chảy máu lấp đầy Thiên Hà.

Mà đương thời, Túy Tiêu Dao là duy nhất một có thể cùng Thiên Đế đánh một trận người, nhìn máu chảy thành sông tình cảnh, từ không nhiều chuyện chỉ để ý Tiêu Dao Túy Tiêu Dao giận, người tài cao gan lớn một mình hấn một kiếm giết tới Thiên Đế Phủ cùng Thiên Đế đại chiến bảy ngày bảy đêm, ở đó tràng Hủy Thiên Diệt Địa trong chiến đấu, Túy Tiêu Dao bị Ma Tộc dài tập kích bất ngờ mà bị thương nặng, tiếp theo mà bị Thiên Đế dùng Cửu U Bảo Tháp bao vây Cửu U dãy núi.

Nhưng Thiên Đế vạn vạn sẽ không nghĩ tới, Túy Tiêu Dao đã sớm rút đi chính mình một đạo phân thân hạ xuống Thiên Ngoại Thiên, bởi vì bản tôn bị thương nghiêm trọng, cho nên cái này phân thân cho đến gặp Diệp Phàm Hồng Hoang Thánh Thể sau mới từ từ tỉnh lại.

Đại đạo bất công, ta tắt lấy máu độ chi!

Diệp Phàm xuất hiện là thiên ý, cũng là hấn số mệnh.

Thu hồi suy nghĩ, Túy Tiêu Dao chỉ tay một cái, trợ giúp Diệp Phàm ở trong linh hồn thành lập được lúc ban đầu một, sau đó lại chui vào Diệp Phàm đạo cơ bên trong.

Diệp Phàm đạo cơ bên trong cũng không có bất kỳ biến hóa nào, Bỉ Ngạn vẫn là tàn bờ, bể khổ vẫn là chết biển, Nhạc Thổ trước sau như một không có nửa điểm sinh cơ, một mảnh yên lặng.

Túy Tiêu Dao tới trước Nhạc Thổ, đây là Tu Hành Giả lúc ban đầu cảnh giới, hết thấy đều là từ Nhạc Thổ bắt đầu, Nhạc Thổ viên mãn, liền chính là chúng sinh tất cả khổ khổ biển, trải qua bể khổ, đến Bỉ Ngạn, cuối cùng Bỉ Ngạn viên mãn, xây lên Liên Thai, từng bước từng bước leo lên Thiên Vị.

Nhìn mảnh này không có một chút sinh cơ đất chết, Túy Tiêu Dao có chút trầm mặc, hấn đang suy nghĩ nên dùng biện pháp gì tới đánh thức mảnh này Nhạc Thổ.

"Nếu hần là bị vận mệnh chọn trúng người,

Sẽ dùng cái số mạng phù hiệu thử một chút xem sao."

Túy Tiêu Dao không có suy nghĩ nhiều, hần tựa hồ biết dấu ẩn vận mệnh nếu in vào Diệp Phàm sâu trong linh hồn, như vậy thì nhất định có biện pháp giải quyết cái vấn đề này, mà mới vừa rồi hần ở Diệp Phàm linh hồn chỉ điểm bên trong lại hết lần này tới lần khác thấy rõ một cái số mạng chỉ thị phù hiệu.

Túy Tiêu Dao đưa tay liền động đem cái ký hiệu này khắc họa ở Diệp Phàm Nhạc Thổ trên, cái ký hiệu này rất quý dị, đang bị khắc sau khi vẽ xong liền biến mất không còn tăm hơi mất tăm.

Túy Tiêu Dao hơi nghi hoặc một chút, cái chữ này Phù nếu như ở chỗ này vô dụng, vậy nó rốt cuộc có ích lợi gì?

Ngay tại Túy Tiêu Dao nghi ngờ đang lúc, vốn là chìm gấu ở đất chết xuống cây kia kim sắc mầm mống, đột nhiên lóe vạn đạo Hà Quang từ nơi này mãnh mẽ đất chết bên dưới dâng lên, từ từ, ánh sáng màu vàng dần dần biến sáng, tạo thành một cột sáng, hướng lên Vô Hận Duyên Thân.

Vốn tưởng rằng lúc đó kết thúc, nhưng là cũng không có, Quang Trụ đường kính lại bắt đầu tăng lớn, từ từ, kéo dài tới đến khắp đất chết trên.

Túy Tiêu Dao giật mình nhìn này đột biến một màn, hần thật là không thể tin được đây chính là một chữ kia Phù lực lượng, lại thật đánh thức Diệp Phàm đất chết.

Rồi sau đó, Túy Tiêu Dao cảm giác một cỗ bàng bạc sinh cơ, này cỗ sinh cơ súc thế đả phát.

"Linh lực!"

Đệ nhất tia (to) linh lực ở Diệp Phàm đất chết bên trên sinh ra.

Từ từ, tự đệ nhất tia (to) linh lực nơi dần sinh nổi lên, mầm mống ngay tại linh lực bồi bổ xuống nhanh chóng mãnh phát, từ từ hóa thành một cái vàng chói lọi Kim Liên, tản ra vô cùng u viễn phong cách cổ xưa Hồng Hoang Khí Tức.

"Này "

Túy Tiêu Dao kêu lên một tiếng, đây là đất chết sao?

"Nhạc Thổ thể giới!"

Túy Tiêu Dao nói ra bốn chữ — Nhạc Thổ thể giới.

Cái gọi là Nhạc Thổ thể giới, chính là Tu Hành Giả Nhạc Thổ diễn hóa trở thành một phiên thể giới, phía trên vùng thể giới này gặp nhau sinh trường ra hoa cỏ cây cối, thậm chí sinh ra tân sinh mệnh.

Nhạc Thổ Nhất Trọng cảnh!

Nhạc Thổ tam trọng cảnh!

Nhạc Thổ Thất Trọng cảnh!

Sau đó, lấy Túy Tiêu Dao tịch tức cảnh tới cường giả tới đỉnh, mắt thấy một trận để cho hần đều rung động kinh khủng hình ảnh.

Diệp Phàm Nhạc Thổ bên trên đột nhiên sấm chớp rền vang, mưa lớn bàng bạc, Lôi Điện mang theo Hủy Thiên Diệt Địa oai hướng mới vừa mang bầu mà sống Kim Liên bên trên bổ tới.

Kim Liên quang mang tăng nhiều, đang tắm trong biển sét bộc phát ra vạn trượng kim quang, cửa hàng Thiên Quyển đất, thoáng cái lộn lờ ở to như núi thiểm điện, rồi sau đó điểm một cái quang mang hóa thành một đóa Kim Liên, hần nhiên không sợ đâm thủng đạo kia đạo sôi trào mãnh liệt Lôi Điện.

"Thần cảnh Tu Hành Giả, hơn nữa còn là Hồng Hoang Thánh Thể, hôm nay thật để cho lão phu mở mắt."

Tựa hồ đã sớm quên khiếp sợ là vật gì Túy Tiêu Dao, ánh mắt hoảng hốt chăm chú nhìn kia đóa Kim Liên, phát ra một cái cực độ không tưởng tượng nổi khiếp sợ âm thanh.

Diệp Phàm thần cảnh là Thương Khung treo Kim Liên, ở mệnh môn bát ngát trên hư không, một gốc chính đang nở rộ Kim Liên treo ở giữa trời cao, nó che đầy Lôi Điện, chiếm đoạt mưa gió, hơn nữa nó tản mát ra đạo kia cực lớn uy áp, lại còn đem Túy Tiêu Dao cho trực tiếp đuổi ra mảnh không gian này.

Nhạc Thổ bên trong mây đen giăng đầy, sấm chớp rền vang, mà Linh Từ trong đám Diệp Phàm tựa hồ cũng nhận được chó ảnh hưởng lớn, trước thật là bình tĩnh trên mặt lại hiện ra vẻ thống khổ, nhưng lần này hần cũng không có bất kỳ kinh hoảng, chẳng qua là nhanh chóng biến hóa nấy cái Thủ Ấn sau, tâm thần lại lần nữa chìm vào đến một loại huyền diệu bên trong.

Tiêu Dao Quyết còn đang cao tốc vận hành, nhưng trải qua một phen quen thuộc sau, muốn giảm bớt trên người thống khổ Diệp Phàm, ý tưởng đột phát

cũng lớn mật đem Nhạc Thổ bên trong cuồng bạo linh lực hướng Khổ hải của chính mình nơi dẫn đi, lẫn lộn tới đầy trời kim quang, trong nháy mắt liền giống như hồng thủy một loại sóng mãnh liệt trào vào Diệp Phàm bề khổ.

Linh lực ở trong bề khổ mỗi một lần lẫn lộn, cũng sẽ đưa tới Diệp Phàm đau đớn kịch liệt, khiến cho sắc mặt hắc trắng bệch, không có một tí huyết khí, toàn bộ bề mặt đều tại có chút không ngừng vận vạo, hắc nhĩ (muốn) lập tức dừng lại, nhưng phát hiện đã thân bất do kỷ, không có năng lực làm

Mà Diệp Phàm bây giờ duy nhất có thể làm, chính là liều mạng vận chuyển Tiêu Dao Quyết tới hóa giải loại này đau đớn, cuồng bạo linh lực ở trong bề khổ tựa như lật lên biển gầm, ô ô chi tiếng nổ lớn, bỗng nhiên, một đạo kinh thiên Lôi Âm nổ vang, tựa như vô hình, vừa tựa như hữu hình, Diệp Phàm chỉ cảm thấy toàn thân đại chấn, một cổ đau nhức truyền tới, hết lớn một tiếng, liền bất tỉnh nhân sự.

Ở Diệp Phàm sâu trong linh hồn, dấu ấn vận mệnh trên có đạo kim quang có chút chột lóe, từng luồng không nhiễm một hạt bụi lực lượng thần bí tuân hướng Diệp Phàm Nhạc Thổ bên trên, trong phút chốc, Lôi Điện biến mất, mưa to chột dừng, chỉ có một đóa hoa sen ở cao ngạo bên trong, trán phóng kim quang sáng chói.

"Tiểu tử này, trên người thật là có năm đó ta bóng dáng."

Một cổ linh lực, mái chèo Phàm thân thể trọng tâm nâng lên ngồi xếp bằng, s Tiêu Dao cau mày trầm tư một lát sau, hai tay Ấn Pháp biến đổi, từng tia nhu hòa điểm sáng bắn vào Diệp Phàm mi tâm.

Tỉ tỉ điểm sáng để cho Diệp Phàm ý thức rất nhanh thì tỉnh hồn lại, nhưng lần này trên người không có khắc cốt铭 tâm đau đớn, chỉ có tuyệt vời dễ dàng thoải mái, hắc nhĩ quan, thất không, lỗ chân lông, khí Khiếu, giống như vô số tất cả lớn nhỏ môn, giờ phút này bị một cổ thần kỳ lực lượng gõ, cũng ở đây nhiệt tình đất hoan nghênh cái này ngoại lai lực lượng vào ở.

Lúc này Diệp Phàm ổn định vô cùng, từ linh hồn đến trên người mỗi một tác da thịt cùng da lông, cũng không chút nào kháng cự, mà là thuận theo tự nhiên đất nhận lấy hết thấy thực tế, phảng phất hết thấy vốn nên như thế, căn bản không cần lo lắng tựa như.

Diệp Phàm trong linh đài quyền kia « Tiêu Dao Quyết », giờ phút này cũng là kim quang chột lóe mở ra một trang mới, Túc Quyền chỉ nhất thức: Khuyến Tửu Hoán Bôi Quyết liền gọi vào đến đầu óc hắc.

Diên khuyển phun ra nuốt vào phù không ngã,

Lão đảo ngã đưng ngã lẫn cút đứng díp.

Say rượu ra chiều ý không say,

Duy Ngã Độc Tôn Túc Tiêu Dao.

...

Thiên Đô Quốc, Thừa Tướng Phủ.

Đầu đầy tang thương tóc bạch kim Đông Phương Ngạn Cầm đứng chấp tay, phù đầy năm tháng vết tích tang thương mặt mũi làm cho người ta ấn tượng đầu tiên chính là cứng nhắc, nghiêm túc.

Đông Phương Ngạn Cầm chấp tay nhìn trời, không có bất kỳ tu vi nào hắc bóng người hơi lộ ra uể oải, một đôi có thể hiểu thấu thế sự trong con ngươi lại toát ra mấy phần sâu bi.

Ngay hôm nay buổi sáng, Hoàng Đế Thượng Quan Vân Phi đột nhiên triệu kiến Trần Bắc vương Dương Tông Hải, mà buổi chiều, Dương Tông Hải liền tự mình tới cửa Thừa Tướng Phủ cầu hôn, nhĩ (muốn) để cho nữ nhi mình Đông Phương Tĩnh gả cho hắc con thứ hai Dương Đằng Huy, cũng mơ hồ nói ra, đây là Hoàng Đế có hảo ý.

Đông Phương Ngạn Cầm mặc dù lấy con gái Đông Phương Tĩnh bé quan mọn có uyển chuyển cự tuyệt, nhưng trong lòng của hắc minh bạch, vào lúc này Thượng Quan Vân Phi bày mưu đặt kế Dương Tông Hải Đến cửa cầu hôn là giả, www. uukanshu. ne T bức bách Diệp Phàm hiện thân mới là bọn hắc mục đích.

Một bộ thân ảnh màu trắng lượn lờ tới, lộ ra một vẻ mặt mỉm cười, Đông Phương Tĩnh, Đông Phương Ngạn Cầm tiểu nữ nhi, Nhạc Thổ Thất Trọng cánh tu vi.

"Tiểu Tĩnh, ngươi không phải là bé quan sao?"

Đông Phương Ngạn Cầm hỏi nhỏ, đối với Đông Phương Tĩnh, hắc tự nhiên là vô cùng thương yêu, chẳng qua là trầm mặc ít nói Đông Phương Ngạn Cầm không biết nên đi như thế nào biểu thị, chẳng qua là trong ánh mắt thoáng qua một vệt nhu hòa vẻ.

Đông Phương Tĩnh Tự Nhiên biết cha tính khí, đối với lần này cũng không ở ý, chẳng qua là nhẹ nhàng vuốt tay.

"Hôm nay sự tình, ngươi đã biết đi!"

Đông Phương Ngạn Cầm thở dài nói, trong giọng nói tràn ngập một vệt nhàn nhạt đau thương.

Đông Phương Tinh trong lòng bên trong hơi đau, ngay sau đó nhàn nhạt mở miệng, thanh âm kiên định nói: "Cha, nữ nhi tâm tư ngài biết, trừ Diệp Phàm ca ca, ta ai cũng không lấy chồng."

"Tiểu Phàm là đứa trẻ tốt, nhưng bây giờ cả thành cũng đang lùng bắt Tiểu Phàm, liền ngay cả chúng ta Tướng Phủ bên ngoài, cũng nhiều vài đôi theo dõi con mắt, là cha là sợ Tiểu Phàm"

"Cha, ngài yên tâm, Diệp Phàm ca ca khẳng định không việc gì, ta có loại dự cảm này, hơn nữa ta cũng sẽ cố gắng ở ba tháng sau Tiên Môn thu nhận học sinh trong buổi họp lấy được thành tích tốt, chỉ cần ta gia nhập Tiên Môn, Hoàng Đế cũng không dám ở muốn làm gì thì làm"

Đông Phương Tinh trông mắt trong suốt trong lúc lên quật cường ánh sáng trầm giọng nói.

"Đi đi, đi làm người nên làm việc."

"Ta nhất định sẽ không để cho cha thất vọng."

Dứt lời, Đông Phương Tinh xoay người đi, chỉ lưu lại một đạo tràn đầy tự tin thanh âm ở Đông Phương Ngạn cảm bên tai vọng về.

"Tiểu Phàm, đều là bá phụ không được, không có thực lực cường đại đi bảo vệ người, ta thẹn với cha mẹ người nha!"

Đông Phương Ngạn Cầm đứng chấp tay, nhìn tới tấm không trung đột nhiên cất tiếng cười to, trong nụ cười tiết lộ mấy phần thê lương.

...

Bạn đang đọc truyện *Tửu Quỷ Túy Thiên Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 10 : Túy Quyền mới thành lập

Trong hỗn độn, Diệp Phàm chân thân ngồi xếp bằng, cặp mắt như cũ khép hờ trôi lơ lửng ở hư không, quanh thân bên ngoài có vô số lôi hồ ở cuộn cuộn sôi trào, thỉnh thoảng còn có một đạo thiểm điện từ không trung rơi xuống, phách đá ở Diệp Phàm trên người, phát ra từng trận 'Thê từ thê từ' quỷ dị âm thanh.

Đối mặt quanh thân Lôi Điện, Diệp Phàm trên mặt Vô Hi, không lo thật là bình tĩnh, hần tựa hồ tiến vào một loại cảnh giới kỳ diệu, tùy ý Lôi Điện Chi Lực không ngừng rèn luyện thân thể của hắn, đầu tiên là hần da thịt, lại là hần bắp thịt, sau đó lại vừa là dòng máu của hắn, cuối cùng chính là hần xương cốt.

Hồng Hoàng Thánh Thể ở Lôi Điện rèn luyện đồng thời, Diệp Phàm linh hồn một thân thể nhưng là ôm trong ngực một vò rượu lớn an tĩnh ngồi xếp bằng ở nhà trúc nhỏ bên ngoài một cây dưới cây cổ thụ, hần hai tay ôm chặt trong ngực vò rượu, mười ngón tay đan chéo, hai mắt nhắm nghiền, hô hấp lấy một cái đặc thù tản số khiêu động lên, thân thể của hắn đã cùng hoàn cảnh chung quanh hòa làm một thể, tựa như là tiến vào trong trạng thái tu luyện nào đó.

Ôn nhu nắng sớm, từ Cổ trên ngọn cây chiếu xuống, xuyên thấu qua rậm rạp lá cây, biến hóa làm chút chút ít nhỏ bé dương tán lạc tại Diệp Phàm trên người, để cho hần gương mặt đường cong hơi lộ ra cổ gắng hết sức cường tráng, lại bởi vì còn trẻ duyên có trộn mấy phần trĩ non cùng thanh sáp, khiến cho kỳ lại không mất nhu hòa.

Phong đến nhẹ nhàng rung cổ thụ, kèm theo có chút lá rụng nhẹ giọng Toái Ngâm, cũng đang lúc này, dưới cây cổ thụ Diệp Phàm đột nhiên đem trong ngực vò rượu lấy xoay tròn phương thức ném hướng trời cao, tiếp lấy hai tay nhanh chóng bóp một cái pháp quyết, trong phút chốc, quanh người hần tựa ra hiện tại một cỗ như ẩn như hiện nhàn nhạt Kim Mang, cũng nhẹ nhàng khiêu động lên hướng trong cơ thể hần vọt tới.

Chờ Kim Mang hoàn toàn biến mất ở trong cơ thể hần sau, Diệp Phàm rộng rãi mở ra hai tròng mắt, một đạo chói mắt một cách yêu dị ánh sáng trong mắt hần chợt lóe rồi biến mất.

Ngẩng đầu nhìn liếc mắt kia đã ở trên không chậm rãi rơi xuống dưới vò rượu, Diệp Phàm thân thể liền Đẳng hướng lên, liên tục mấy cái phiêu dật lộn mèo, ở rơi trong sát na, hai tay của hắn đã giơ cao vò rượu chính hướng trong miệng mình miệng to uống rượu.

Một đạo bích lục Thanh Lưu, lập tức như Cửu Thiên rơi thác một dạng hần ở "Cô đông cô đông" liêu mạng hướng trong bụng nuốt rượu đồng thời, vẫn có chút ít rượu từ miệng trung lưu ra, làm ướt trước ngực hần áo quần.

"Quyền vô quyền, ý vô tình, vô quyền bên trong là thực sự ý."

Nhà trúc nhỏ cạnh Linh Từ bờ đầm, Túy Tiêu Dao cầm lên bên người một cái hồ lô rượu, thần sắc si mê ngử mấy cái sau, nhìn như vô tình nói với Diệp Phàm.

Túy Tiêu Dao vừa mới nói xong vào Diệp Phàm trong tai, chỉ thấy Diệp Phàm thân thể ở ngã trái ngã phải bên trong đột nhiên mang đến 360 độ đại xoay tròn, tiếp lấy hai tay của hắn một trước một sau đem rượu vò đẩy ngang với trước ngực, dưới chân nhip bước càng là tiền tiền hậu hậu, tả tả hữu hữu lắc lắc, nhìn như chặt vật không chịu nổi, tùy thời đều có té ngã trên đất nguy hiểm.

Diệp Phàm ở lão đảo bên trong lại mê rượu tựa như uống mấy hớp say rượu, đột nhiên há mồm phát ra một tiếng ré dài, tiếp lấy hai tay vừa dùng lực, trong tay vò rượu liền "Ping" một tiếng nát bấy, mà trong vò rượu còn thừa lại rượu cũng ở đây vò rượu nát bấy chớp mắt, văng lên tầng tầng nước.

Diệp Phàm khẽ ngẩng đầu khép hờ cặp mắt, mặc cho nước rơi ở trên mặt, như si mê như say sưa, giống như là hạn hán đã lâu sa mạc tương ngộ cam lộ giáng xuống, từ từ Hoàng Sa bên trong dần dần sinh cơ bùng bùng, hắn cảm giác thoáng cái mở ra rất nhiều cửa sổ, đủ loại linh ngộ hướng hắn bắn tới.

"Không nặng kỳ gậy, chỉ trọng kỳ ý, tị vào một chút, trong lúc say tự có thiên địa mới."

Diệp Phàm mặc niệm một lần khẩu quyết sau, thân thể của hắn ở lão đảo bên trong, một tay bày ra một cái ba ngón tay trừ ly động tác về phía trước nhưng một cái, Túy Quyền Đệ Nhất Thức Khuyến Từ Hoàn Bôi liền ở vong ngã cảnh giới bên trong như nước chảy mây trôi như vậy mở ra.

Chỉ thấy hắn tay phải một cái bùng ly thức, tay trái nhắm thẳng vào ly rượu, hai mắt mông mông đất nhìn tay trái, tựa như say như mê, thân thể ở cuồng phóng không lực bên trong ngã trái ngã phải, trước điên sau yên, lấy s lấy thế, lấy s mê người, lấy s vào gậy.

Diệp Phàm không ngừng biến hóa bóng người nhìn như chặt vật không chịu nổi, lão đảo, tựa hồ say đứng cũng không vững, mà ở ngã đụng ngã lăn cút bên trong, theo thế vào gậy, khi thì ngã, đánh, lật, biến, khi thì trào ra như say không có quy luật chút nào khả tuần, nhưng hắn mỗi một lần ngã trái ngã phải bên trong tuy nhiên cũng giấu giếm sát chiêu, vật ngã nhào lộn bên trong lộ ra ngoan thủ, trước điên quay ngược lại, ngã trái ngã phải nhưng thực tế là hình men say không say,

Bước say mê không say.

Ở nơi này động cùng Tĩnh, cương cùng nhu, nổi lên cùng phục, gần cùng chậm, nhẹ cùng nặng, hiểm cùng Di, ngã cùng không ngã trong nháy mắt, khắp nơi cũng mang theo công kích chiêu thức.

Hơi say, say mềm, điên cuồng say, say không còn biết gì hơn nữa Diệp Phàm kia lão đảo túy bộ, khắp nơi ở tấn công cùng phòng thủ giữa biến hóa bất đồng chiêu thức, hình men say thanh, ngẫu nhiên được thế, tị thực tựu hư, tránh sắp xếp tiến thân, ngã đụng trúng không ngừng phát chiêu đồng thời, Diệp Phàm vẫn không quên nắm lên một cái rượu mới vò uống mấy hớp rượu ngon.

"Đồ nhĩ, Túy Quyền bên trong mấu chốt ở một cái say chữ, mà loại say gần là một loại vẻ say mà không phải là thật say, hình men say không say, bước say mê không say. Trong lúc say có quyền, quyền pháp tựa như say, lấy say lấy thế, lấy say mê người, lấy say vào chiêu, khiến cho đối thủ khó lòng phòng bị, đây chính là Túy Quyền chỗ tinh diệu."

Nhưng mà, lúc này Diệp Phàm tốt như không nghe đến sự phó lời nói một dạng đột nhiên xoay người lão đảo, tựa như say không phải là say đưa tay nhanh như thêm điện như vậy hướng Túy Tiêu Dao cục xương ở cổ họng nơi trừ đi, Túy Tiêu Dao dừng dừng một tiếng, tay phải nhẹ nhàng rạch một cái liền lui về phía sau nhiều trượng.

Diệp Phàm túy bộ nhanh chóng đuổi theo, ba ngón tay trừ ly không ngừng hướng Túy Tiêu Dao nơi cổ họng trừ đi, Túy Tiêu Dao hai tay phía sau, dưới chân không lo lắng ở Diệp Phàm quyền ảnh trung du đi, mặc dù Diệp Phàm ba ngón tay trừ ly không có cách nào bắt vào Túy Tiêu Dao cổ họng, nhưng lại từng chiêu không rời Túy Tiêu Dao cổ họng ba tấc nơi.

Đánh lâu không xong Diệp Phàm đột nhiên xoay người lại, lắc một cái bóp một cái lui bảy tám trượng, cầm lên rượu bên cạnh vò, cô đông cô đông hét điên cuồng sau một lúc, hắn vượt thật cao nhô ra bụng bự chụp mấy nhip, mà hậu chiêu tột tàn vẫn ôm ấp vò, tay phải nói ám tay trái đảo lại hướng Túy Tiêu Dao phát động tấn công.

Lúc này Diệp Phàm thân thể nhìn như tiền ngưỡng hậu hợp, bên trái lệch bên phải nghiêng, lão đảo, lão đảo, không có chút nào quy củ có thể nói. Nhưng ra quyền tốc độ so với mới vừa rồi nhanh rất nhiều, tay hắn cầm bùng ly thức thẳng trừ Túy Tiêu Dao cổ họng, quyền thượng mang ra linh lực, trên không trung phát ra một đạo hào quang loá mắt.

Túy Tiêu Dao vẫn là giờ tay lên nhẹ nhàng rạch một cái, một đạo linh khí tựa như giống như dải lụa ngưng tụ, hào quang rực rỡ, diệu nhân hai mắt.

"Oanh "

Hai tia sáng mang đựng vào nhau lực tàn phá kinh hãi người, tứ tán linh khí đem phụ cận mặt đất thoáng cái liền đánh vào khanh khanh oa oa.

Đối chiến Diệp Phàm cũng bị chấn bay rót ra ngoài, nhưng hắn ở trọng tâm thất thế rơi trong sát na đang lúc, đầu như sóng, tay tựa như Lưu Tinh, thân như dương liễu, chân tựa như hàn tử say đơn vò một cái mặt đất sau liền nửa nghiêng nửa nghiêng, tựa như đảo không phải là đảo lại nhanh chóng hướng Túy Tiêu Dao phóng tới.

Nhất thời trong sân quyền ảnh ngang dọc kích động, hào quang óng ánh giống như Lôi Điện một loại trên không trung xuôi ngược, trong lúc nhất thời nơi

này quang mang chớp diệu, đình tai như óc "Rầm rầm" không ngừng bên tai.

Túy Tiêu Dao bóng người như điện, mà Diệp Phàm bóng người chung quy lại là lão đảo đi theo sau đó, Vô Kiềm Bất Tội linh khí điên cuồng tàn phá, trên mặt đất xuất hiện vô số hố sâu, loạn thạch bắn nhanh, cát bụi tung bay.

Sau nửa canh giờ, Diệp Phàm động tác chậm rất nhiều, mồ hôi làm ướt áo quần hần toàn thân là mồ hôi, mà hần trên nắm tay phát ra ánh sáng cũng không giống mới vừa như vậy chói mắt.

Xem xét lại Túy Tiêu Dao giờ phút này vẫn là một bức tiên phong đạo cốt, trên người càng là không có một chút tro bụi.

Bắt đầu từng ngum từng ngum thở hỗn hển Diệp Phàm liếc mắt nhìn Túy Tiêu Dao, tiếp lấy ngây ngốc cười một tiếng, thân thể nhảy một cái liền nhảy vào Linh Tuyền trong đầm nhắm mắt ngồi xếp bằng ngồi xuống, Tiêu Dao Quyết tự bản thân vận hành bắt đầu khôi phục thể lực.

Túy Tiêu Dao mặt đầy vui vẻ yên tâm nhìn chăm chú liếc mắt Diệp Phàm, theo sau đó xoay người chấp tay ngẩng đầu nhìn về phía Tây Phương, nơi đó, là hần chân thân bị kẹt địa phương, mà Diệp Phàm tiến bộ nhanh, ngộ tính cao, càng làm cho hần thấy trước thời hạn tránh thoát nhà tù, khôi phục tự do Thự Quang.

...

Cuốn cuộn hồng trần bên ngoài, Cửu U dãy núi đang lúc.

Một cái Thanh Khê bờ, một vị thân mặc áo xanh, mặt mũi lạnh lùng lão giả ngồi xếp bằng ở trên tảng đá lớn khảm Cổ Cầm, Cầm Âm khi thì như nước chảy mây trôi, khi thì như Vạn Mã Bồn Đề, biến hóa vô cùng.

Lão giả đại khái bảy tám chục tuổi đáng vẻ, tuyết tóc bạc, lông mày trắng lông chòm râu bạc phơ, không nhiễm một tia năm tháng vết tích, nhất phái tiên phong đạo cốt giống như, ở trên người hần khí tức xuất trần bên trong còn mơ hồ lộ ra một loại không gian tự uy ngang ngược.

Nếu như Diệp Phàm ở chỗ này thấy lão giả, hần nhất định sẽ thất kinh, bởi vì tên này đánh đàn lão giả, đúng là hần sư phó Túy Tiêu Dao.

Ngoài mười trượng, cây rừng đang lúc, một cái phong cách cổ xưa tiểu phu đang ở đốn củi, hần búa huy động tựa hồ mỗi một cái cũng giống nhau như đúc, nhưng Phủ Nhận cùng cây cối va chạm lên tiếng chung quy lại có thể theo Cầm Âm biến hóa.

Một cái người đánh đàn, một cái tiểu phu, một người đánh đàn, một người đốn củi, thế nhưng tung bay Âm Luật lại hồn nhiên thiên thành, hơn hần âm thanh thiên nhiên, trong thoáng chốc liền sẽ cho người nhớ tới thế gian tốt đẹp nhất sự tình.

Một khúc Cầm Âm kết thúc, cổ thụ chọc trời cũng đúng lúc rơi đập tới bụi đất.

Trong nháy mắt tiếp theo, Túy Tiêu Dao Cổ Cầm hư không tiêu thất không thấy, hần tiếng hoan hô cười to nói: "Hay, thật là khéo! Thật không hổ là Cửu U Thiên Đế, Túy Tiêu Dao là bội phục cực kỳ!

Thiên Đế vừa thu lại gỗ phủ, lạnh nhạt cười nói: "Ta này thiên đế, còn không phải là bởi vì Tiêu Dao huynh né tránh phiền não thành Nhân Văn Dã Hạc, www.uukanshu.net Tiêu Dao tự tại, mà ta lại thành hoành hành ngang ngược Thiên Đế!"

Thiên Đế tự giễu cười khò, ngay sau đó ngược nhìn bầu trời.

6000 năm, Thiên Đế mặc dù dùng Cửu U Bảo Tháp đem Túy Tiêu Dao bao vây Cửu U dãy núi, nhưng hần vẫn từ đầu đến cuối không có biện pháp thương tổn tới Túy Tiêu Dao, ngược lại là thời gian lâu dài, bọn họ trở thành không là bằng hữu bằng hữu.

Một ly trà công phu, một cái tin chim nhanh rơi mà xuống, Thiên Đế chỉ nhìn chim chóc kia liếc mắt, tục tằng trên gương mặt ít có lộ ra mấy phần ngưng trọng thần sắc nhìn chăm chăm Túy Tiêu Dao đạo: "Tiêu Dao huynh, 6000 năm, ta cũng mệt mỏi, chỉ cần ngươi giao ra Huyền Hoàng Bát Phong đồ, ta thả ngươi đi như thế nào?"

"Ha ha, coi như ta cho ngươi Huyền Hoàng Bát Phong đồ, ngươi cũng đột phá không tịch tức cảnh lấy được được sống mãi." Túy Tiêu Dao lạnh nhạt nói, nhưng ánh mắt hần trong lại lóe lên khinh thường.

Thiên Đế ánh mắt trầm xuống: "Tại sao?"

"Bởi vì ngươi tâm thuật bất chính, bởi vì bị ngươi hại chết một trăm ngàn Vong Linh không đáp ứng."

Túy Tiêu Dao nói đến đây, thật giống như có chút kích động, trên thân thể đột nhiên lộ ra một tia ngang ngược, để cho bốn phía nhiệt độ trong nháy mắt hạ xuống rất nhiều.

"Được, rất tốt."

Tin đều bay vào Thiên Đế trong tay, đột nhiên nổ thành vỡ vụn, giận quá thành cười Thiên Đế liền tiếp nói hai cái tốt sau xoay người rời đi, thoáng chốc, một đạo thanh quang phóng lên cao nhẹ nhàng trên đó thẳng lên Văn Tiếu, trong nháy mắt biến mất không thấy gì nữa.

Thiên Đế sau khi rời đi, Túy Tiêu Dao sắc mặt cũng biến thành ngưng trọng, hần ngửa mặt trông lên Đông Phương ngón tay khẽ nhúc nhích, một lát sau

lắm lắm nói: "Chỉ dùng thời gian một tháng, liền hoàn thành say lòng người Tủy thể cũng đến Nhạc Thổ Bát Trọng cảnh, này đúng là thiên tài, nhưng số mệnh cho phép, nhất định đồ nhi này của ta lớn lên nếu so với những thiên tài khác khó hơn nhiều, cũng hung hiểm nhiều lắm."

Dứt lời, Tủy Tiêu Dao một tay phất lên, trước mắt hắn nhiều một bức không con bàn cờ, nhìn chăm chăm không con bàn cờ, Tủy Tiêu Dao lâm vào trong trầm tư.

Bạn đang đọc truyện *Từ Quy Tủy Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 11 : rời đi

Ngày thứ ba một cái sáng sớm, sương mù dày đặc tràn ngập.

Tủy Tiêu Dao đứng yên với phòng trúc bên ngoài Linh Từ bờ đầm, trước khi Vù nhìn xa, tay áo tung bay, mặc dù không thấy tướng mạo lại tự có một loại như núi trì cầm như vậy khí khái.

Trong nhà trúc, Diệp Phàm một tay cầm một quyển bản đơn lẻ Y Thư nhìn, một tay chấp sau lưng vô ý thức rục rịch, hắn mỗi đi lên hai bước sẽ dừng lại, khóa chặt nổi lên chân mày suy tính cái gì, sau đó không quyết định chắc chắn được, lại đi lên mấy bước, lại dừng lại tiếp tục suy tư.

Mà phòng trúc bên ngoài Tủy Tiêu Dao đến, để cho Diệp Phàm chân mày khẽ động, sau một khắc, hắn bóng người liền tránh ra phòng ngoài, người pháp tiêu sái phiêu dật, chiết khúc nhanh chóng, giống như Thanh Thiên chi chim, có thể thấy kỳ hình mà không thể nào nắm chặt hán quý tích, đạo thân ảnh này nhảy vọt đến Tủy Tiêu Dao sau lưng, cúi người vái chào, lại không phát một lời.

Tủy Tiêu Dao dù chưa quay đầu, nhưng đối với người sau lưng mọi cử động giống như thấy tận mắt thấy, một cái ôn hòa hiền hòa âm thanh âm vang lên, đánh vỡ chung quanh yên tĩnh, đạo: "Đồ nhi, người Tủy Văn Tùng Thân Pháp đã đột phá tầng thứ nhất, không tệ không tệ."

Diệp Phàm đưa tay quấy nhiễu một chút cái trán khờ nhưng cười nói: "Là sư phó dạy dỗ tốt."

"Ha ha."

Tủy Tiêu Dao vui vẻ yên tâm khẽ cười một tiếng, xoay người nhìn chăm chăm Diệp Phàm nhìn nửa ngày, mới mở miệng hỏi: "Đồ nhi, người báỉ ta làm thầy có thời gian bao lâu?"

Diệp Phàm hơi sùng sờ: "Ba ngày."

Say Tiêu Dao liếc mắt một cái đã khô héo Linh Từ Đầm, tay trái đưa ra kim quang chọi lóe, một cái kim sắc hồ lô rượu liền xuất hiện ở hán lòng bàn tay, Tủy Tiêu Dao ánh mắt thuận Thời đã biến hóa ôn hòa vô cùng nhìn hồ lô rượu đạo: "Này cái hồ lô rượu bên trong tự thiết trận pháp, có thể dung vật, cũng có thể cho vạn cân rượu, người cầm đi dùng đi."

"Sư phó, ngài đây là để cho ta biến thành sâu rượu à!"

Lại nói một nửa Diệp Phàm đưa tay mới vừa chạm được hồ lô rượu lúc, hồ lô rượu liền trong nháy mắt thu nhỏ lại, cuối cùng hóa thành một vệt ánh sáng điểm tiến vào Diệp Phàm thân thể biến mất không thấy gì nữa.

"Đồ nhi, « Tiêu Dao Quyết » xưng là tuyệt học, đối với cơ sở yêu cầu cao vô cùng, nhưng nó tu luyện nhưng là đã Linh Từ làm chủ, linh lực là phụ, chỉ cần có đủ Linh Từ cùng ngộ tính, nó cũng chưa có kính bình nói đến, nước chảy thành sông, đứng ở Đỉnh phong, chẳng qua là vấn đề thời gian sớm hay muộn."

Tủy Tiêu Dao lời nói để cho Diệp Phàm trong lòng là một trận khổ sở, trước hắn từ trong điển tịch đối với Linh Từ có chút biết, Linh Từ quả thật thiên địa linh khí hội tụ chi địa sinh ra một loại rượu, loại rượu này có thể nhường cho người bình thường Dịch Cân Pháp Tùy, lột xác, thật là kim quý.

Một chai nhỏ Linh Từ, ở trên đầu giá hội giá bán là một triệu Kim Tệ, nhưng chính là như vậy thiên giới, cũng là có thể gặp không thể cầu, một khi xuất hiện, cũng sẽ tranh bễ đầu chảy máu, mà bây giờ chính mình tu luyện Tiêu Dao yếu quyết lấy Linh Từ làm chủ, cái này làm cho hắn thật đúng là gặp khó khăn.

Tựa hồ biết Diệp Phàm tâm lý suy nghĩ, Tủy Tiêu Dao ngửa mặt trông lên chân trời như có điều suy nghĩ nói: "Thiên Trúc Phong Thần Các Bí Cảnh bên trong có một Linh Từ Đầm, nhưng muốn tiến vào thượng cô Bí Cảnh, nhưng là khó khăn nặng nề."

Diệp Phàm ánh mắt sáng lên, thanh âm kiên định nói: "Chỉ cần có chỗ này, ở nhiều khó khăn, đồ nhi đều phải xông vào một lần."

Túy Tiêu Dao gật đầu cười một tiếng: "Ngươi bây giờ là Nhạc Thổ Bát Trọng cảnh tu vi, nhưng « Tiêu Dao Quyết » nhấn mạnh là cơ sở, cho nên ở sau này trong đối chiến, cùng ngươi cùng rất đúng tay trực tiếp liền có thể xem nhẹ, càng vô cùng khiêu chiến một cảnh giới cũng không phải là không thể, hơn nữa ngươi một lực cường lay động vô cùng, vì sư ở truyền cho ngươi một quyền một công pháp, hai người kết hợp, đợi một thời gian, Liên Thai cảnh xuống, tuyệt không đối thủ của ngươi."

Dứt lời, Túy Tiêu Dao trường bào nhẹ rung, một quyền màu vàng nhạt sách từ hán ống tay áo bay ra, bắn thẳng đến vào Diệp Phàm mi tâm.

Diệp Phàm hơi chuyển động ý nghĩ một chút, liền phát hiện trong cơ thể linh đài nơi lại nhiều một quyền sách, quyền sách này hình dạng phong cách cổ xưa, là niên đại xa xưa vật, màu nhạt kim quang chói sáng lưu động, lúc tụ lúc tán, khẳng định vật phi phàm.

"Trong hỗn độn ba ngày, bên ngoài đã là ba tháng trời qua, ngươi nên đi." Túy Tiêu Dao xoay người nhìn về phương xa, mà hán trong ánh mắt lại lộ ra một tia nhân nhật ưu thương.

"A ~ sư phó, ngài không đi chung với ta không?"

"Đồ nhi, thật tốt tu luyện, giang hồ chi hiểm thiên hạ lớn, mọi việc ở lâu mấy tưởng tượng,

Thầy tại Thiên Ngoại Thiên Cửu U dãy núi chờ ngươi."

"Sư phó, Thiên Ngoại Thiên ở địa phương nào?"

"Chờ ngươi xây lên Liên Thai, leo lên Thiên Vĩ, Tự Nhiên liền biết."

Túy Tiêu Dao thân thể theo thanh âm từ từ biến mất ở Diệp Phàm trước mắt, Diệp Phàm dập đầu đầy đất, thần thái cực kỳ thành kính kiên định nói: "Một ngày thầy, suốt đời là cha, sư phó xin yên tâm, ta sẽ không để cho ngài thất vọng."

"Đồng đông đồng đông"

Diệp Phàm lại dập đầu lạy ba cái liền tiếp sau, ngẩng đầu lưu luyện không rời liếc mắt nhìn Túy Tiêu Dao biến mất địa phương, sau đó đứng lên hướng trong nhà trúc đi tới.

Nhẹ nhàng đẩy ra cửa trúc, hiện ra ở trước mắt là một hàng kệ sách, trên giá sách được tràn đầy vũ kỹ, chữa thương, trận thế các phương diện sách, nơi này tùy tiện một quyển sách, được ở bên ngoài cũng có thể đưa tới một trận Bạo Loạn, nhưng Diệp Phàm bước chân cũng không có ở chỗ này dừng lại, hán đường kính đi tới kệ sách sau, bách thập viên linh khí lóe lên thú tính quả bom liền gọi vào hán mi mắt.

"Nghe sư phó nói, một viên thú tính quả bom liền có thể đối phó một cái bể khổ cảnh cường giả, này có thể là đồ tốt."

Đang khi nói chuyện, hán lật tay lại, hồ lô rượu xuất hiện chớp mắt, liền đem trong nhà trúc đồ vật, thu sạch vào trong đó, tiếp lấy kim quang chợt lóe, kể cả đến Diệp Phàm thân ảnh biến mất Vô Ảnh.

Trong hỗn độn, Lôi Điện lóe lên, đùng đùng âm thanh không ngừng, rất là Nghịch Loạn, nhưng Diệp Phàm chân thân lại vẫn bình yên trời lơ lửng ở hư không, một tia chớp phách ở trên người hán, Diệp Phàm chặt nhắm mắt đột nhiên mở ra, www.uukanshu.net T mắt đen bên trong lóe lên luồng đạo Kim Mang, trong một sát na lại biến mất với trong con mắt.

Giờ khắc này, Diệp Phàm cả người khí thể biến hóa, trở nên thoảng cái lãng lệ, giống như một người trẻ thơ Thiên Thần, thân thể của hán phóng lên cao, phá vỡ Lôi Điện, gào thét mà lên, trong chớp mắt liền biến mất không thấy gì nữa.

...

"Khốn kiếp, đáng ghét."

Nước suối bên đầm nước, theo cuối cùng một tia sáng mù mịt tràn vào trong cơ thể, ngời xếp bằng Vân Tâm Dao chậm rãi mở mắt ra, nàng theo bản năng hướng Diệp Phàm trước biến mất trên đất trông liếc mắt một cái, rồi sau đó trong mắt mang theo trận trận thất lạc há mồm mắng.

Ba tháng, Vân Tâm Dao ở chỗ này suốt thủ ba tháng, trong lúc nàng không chỉ một lần nghĩ (muốn) rời đi, có thể Diệp Phàm cho nàng hy vọng lại làm cho nàng kiên trì nổi, đối với trận pháp có chút coi nàng tin chắc, Diệp Phàm nhất định sẽ từ nơi này đi ra.

"Khốn kiếp, ngươi chính là đối xử với ngươi như thế ân nhân cứu mạng ấy ư, có bản lĩnh, ngươi liền vĩnh viễn ngây ngô ở trong đó đừng đi ra, bằng không, ta nhất định muốn tốt cho ngươi nhìn."

Nhìn Bích Thanh nước suối, Vân Tâm Dao phiền não tâm tình mới từ từ bình tĩnh lại, nàng nhìn bốn phía một chút, phát hiện không người sau liền giờ tay lên ở tuyến trên đầm nước vài người kẻ tiếp Kết Giới, này mới chậm rãi đi xuống nước, trong suốt nước suối dần dần bao phủ nàng diệu mạn đáng người đồng thời, một đóa hồng hồng xuất hiện Tuyết Liên, lóe lên kim quang nhân nhật đưa nàng che phủ ở trong đó.

Vân Tâm Dao thân thể từ từ chìm vào trong tay, lung linh thích thú thân thể ở nước suối hoa bên trong như ẩn như hiện, một lát sau, Vân Tâm Dao từ tuyến trong đầm nước đứng lên, ô tóc đen dài ướt nhẹp phi trên vai, như ngọc gò má mang theo điểm một cái giọt nước, giống như ra nước Phù Dung

một loại thanh lệ thoát tục.

Nhẹ nhàng đưa một chút tóc dài, Vân Tâm Dao hai tay Kết Ấn, một đạo linh lực bắn vào Tuyết Liên, tức khắc, một vũng nước suối, chợt nổi lên biến hóa, kim quang mang theo sôi trào nước suối, lóa mắt chói mắt.

...

Bạn đang đọc truyện *Tửu Quỷ Tủy Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 12 : trong mắt xuân ý

"Liên hoa xây đài, vạn linh phá phong "

Nước suối trong đầm nước, Vân Tâm Dao liên tiếp đánh ra mấy đạo linh lực bắn về phía Tuyết Liên, trong lúc nhất thời, Tuyết Liên quang mang tăng nhiều, nước suối phảng phất biến thành mặt biển như vậy sóng mãnh liệt, tứ phương lan tràn, trong nháy mắt, ngàn vạn giọt nước bay lên không tạo thành một đạo Thủy Liêm vây quanh Tuyết Liên xoay tròn, từng đạo Xán Lạn Quang Hoa lấp không thể tưởng tượng nổi tốc độ thông qua Tuyết Liên hướng Vân Tâm Dao trong cơ thể vọt tới.

Ở tuyền trên đầm nước phương trên đất trống, Diệp Phàm bóng người dần dần ngưng tụ xuất hiện ở nơi đó, tay hắn cầm một quả hồng đồng đồng trái cây mới vừa cắn một cái, lập tức liền bị trước mắt một màn kinh ngạc đến ngây người, khí tức quý dị để cho hắn cả người không nhận được đánh một cái lạnh run.

Vốn nên chậm rãi chảy xuôi nước suối, lúc này tựa hồ bị lực lượng nào đó khống chế ngưng tụ thành một cái màu xanh thủy long, xông thẳng Vân Không.

"Ta roi mẹ nó ! Đây là chính mình thường xuyên đến nước suối Đầm sao?"

Lấy lại tinh thần Diệp Phàm, phản ứng đầu tiên chính là ra bên ngoài chạy.

Nhưng vào lúc này, Vân Không trên Thanh Thủy Long, đột nhiên gầm thét đáp xuống, một đạo không gì sánh nổi cột nước đập vào mặt, sắc bén như đao!

"Àm!"

Vốn là nước suối Đầm chỗ, ứng tiếng sụp đổ ra một cái đen thui hố sâu, đầy trời văng khắp nơi giọt nước cùng văng tung tóe đất đá, rồi rít mát vào tay giặc.

Diệp Phàm chỉ cảm thấy có cổ phần chính mình không cách nào chống lại cường đại hấp lực, mang theo thân thể của hắn nhanh chóng rơi xuống, đã từng quen thuộc nước suối Đầm, lúc này giống như há to miệng thượng cổ hung thú, Thôn Thiên nạp đất kinh khủng vô biên.

"Tốt linh khí nồng nặc, mặc dù không có thể tu bổ trong cơ thể ta Hàn Độc, nhưng lại có thể hóa giải ta tu vi chạy mất, nếu như ta trong cơ thể không có Hàn Độc lời nói, kia ở chỗ này tu luyện, sẽ là tiến triển cực nhanh, chẳng qua là đáng tiếc "

Nghĩ đến thân mình thể tình huống, Vân Tâm Dao thở dài, trong lòng buồn rầu vô cùng đồng thời, nàng lại đột nhiên cười lớn một tiếng, nụ cười giữa, hoa chi chiêu triển, trước ngực cao vút theo thân thể nàng rung rung đang lúc, một đạo từ trên trời hạ xuống bóng người "Tùm" một tiếng rơi vào trong nước, sau một khắc, Vân Tâm Dao nụ cười liền giống như bị băng phong một loại định ở trên mặt.

Mà từ trời cao rơi xuống Diệp Phàm ở rơi xuống nước chớp mắt, bản năng đưa tay rạch một cái, nhưng là chạm được một đoàn tròn trịa mềm mại.

"À ~ "

Cơ hồ là cũng trong lúc đó, chưa tỉnh hồn Vân Tâm Dao hét lên một tiếng đứng lên, lộ ra bó chặt Tử Sắc áo ngực, hai luồng đầy đà trắng như tuyết ở áo ngực đầu trên Tử Sắc lụa mỏng bên trong, giọt nước trong suốt, dọc theo kia da thịt trắng như tuyết, lăn xuống đến kia lau để cho người phún huyết rãnh bên trong.

Mà mới từ trong nước thò đầu ra Diệp Phàm vừa mở mắt, hai luồng dụ hoặc hình tròn vật liền đập vào mi mắt, còn không chờ hắn đi nghiêm túc thưởng thức lúc, một cái ân chứa rét lạnh lãnh ý bàn tay trực tiếp liền hướng trên mặt hắn đập tới tới.

Gấp tình bên dưới, không kịp suy nghĩ nhiều Diệp Phàm cúi đầu, bạt tai là tránh thoát đi, nhưng hắn vẫn đem mình cả khuôn mặt chôn ở đạo kia rãnh bên trong.

"À ~ khốn kiếp, ta muốn giết ngươi "

Vân Tâm Dao cặp kia linh động trong đôi mắt to lập tức toát ra kinh hoàng thần sắc, một tiếng thét chói tai đi qua, nàng cả người trong nháy mắt hóa thành một tia chớp, thoáng cái liền đem Diệp Phàm đánh bay, đồng thời nàng dịu dàng thân thể giống như linh yển một loại tự trong đầm nước bay lượn mà lên xuống ở trên bờ, thâm thúy u ám mắt sáng như sao bên trong, bắn tán loạn ra hai vệt ánh sáng lạnh lẽo, giống như hai thanh sắc bén Loan Dao thẳng xen vào trong nước còn đang sôi trào bóng người bên trên, tựa hồ muốn đưa hắn oan tâm đào phổi nhìn thấu triệt.

Bất quá, làm Vân Tâm Dao thấy rõ trong nước người lại là Diệp Phàm lúc, thù mới hận cũ cùng với chính mình ủy khuất thoáng cái liền trào vào đầu, quanh thân tản mát ra hơi lạnh như muốn ngưng kết, ngay cả bên người không khí hồ hấp cũng có khí tức nguy hiểm.

"Này ~ tại sao là ngươi nha, này đây là một cái hiểu lầm, ngươi nghe ta giải thích."

Trong nước chật vật đứng lên Diệp Phàm, trên mặt sắp xếp một cái khó coi nụ cười vội vàng hướng Vân Tâm Dao giải thích.

Nhưng mà, trên bờ Vân Tâm Dao cũng chưa cho Diệp Phàm cái giải thích này cơ hội, mắt sáng như sao bên trong nước mắt điểm một cái, mang theo vô cùng vô tận tức giận, hung hãn tròn mắt nhìn Diệp Phàm, từ nhỏ đến lớn, nàng còn chưa ăn qua bị thua thiệt lớn như vậy!

Một đạo lấp lánh long ánh quang mang ở Vân Tâm Dao tay trái khuếch tán,

Trong nháy mắt liền ngưng tụ thành một thanh trường kiếm, ngay sau đó nàng bạch tích cổ tay đi phía trước tìm tòi, kiếm quang lẫn nhiên Quang Hoa lầy không thể tưởng tượng nổi tốc độ nhảy lên không tới, ánh kiếm phừng phực không ngừng chạy chút nào bỏ về phía Diệp Phàm.

Diệp Phàm đồng tử chợt co rút lại, ở kiếm quang ai thân chớp mắt, hắn song chưởng đánh một cái mặt nước, thân thể một cái 180 độ xoay tròn bay lên trời, mang theo nước tạo thành một đạo thủy mạc, nguy hiểm lại càng nguy hiểm tránh thoát một kiếm này mù mịt.

"Ồ ~ "

Không nghĩ tới Diệp Phàm có thể tránh thoát một kích này Vân Tâm Dao ngăn người một chút, mà Diệp Phàm thân thể ở rơi xuống đất một khắc kia, nhanh chân liền hướng tuyến trên đầm nước du chạy đi.

Diệp Phàm tâm lý rất rõ, hắn bây giờ chính là đem hết toàn lực cũng không nhất định là giận dữ bên trong Vân Tâm Dao đối thủ, lại nói, vừa mới nhìn thấy một màn để cho hắn trong lòng ít nhiều có chút đuối lý, tiểu trên mặt cũng có chút không nén giận được, cho nên dứt khoát vừa chạy đi, ai cũng không xấu hổ.

Mất thấy Diệp Phàm nghĩ (muốn) muốn chạy trốn, Vân Tâm Dao cười lạnh một tiếng, trường kiếm trong tay run lên, kiếm quang chợt đại thịnh, quang vũ tán ra như thủy triều chặt đứt Diệp Phàm đường lui, lúc này, cô ấy là như nước trong veo nhưng lại tràn đầy sát khí trong mắt đẹp, rốt cuộc có một tí Khói lên xuống.

Ba tháng trước, Diệp Phàm ở nàng trong nhận thức biết hay lại là một người bình thường, nhưng hôm nay, lại có thể tránh thoát nàng một đòn, cái ý này bên ngoài để cho nàng kinh ngạc, nàng nhưng là Bỉ Ngạn tam trọng cảnh cường giả.

Kinh ngạc đi qua, Vân Tâm Dao lửa giận trong lòng vẫn không áp chế được, hôm nay thua thiệt ăn quá lớn, cái này làm cho nàng một cái đại cô nương nhà sau này thế nào biết người.

Càng nghĩ càng giận Vân Tâm Dao rung cổ tay, trường kiếm hóa thành một đạo bạch quang lần nữa hướng Diệp Phàm bỏ tới, phảng phất như tia chớp, trong nháy mắt sẽ đến trước mắt hắn, mà Diệp Phàm nhìn chạy nhanh đến kiếm mù mịt, bóng người chợt lóe, mang theo gào thét phong thanh, trong nháy mắt tại chỗ biến mất.

Lợi kiếm phá vỡ Diệp Phàm vốn là đứng địa phương, một đạo không gian bẻ vệt trong nháy mắt tạo thành, Vân Tâm Dao thấy Diệp Phàm dễ dàng tránh thoát, sắc mặt thần thái hơi đổi, thu kiếm quơ múa, một đoá Tuyết Liên từ trên tay nàng nở rộ lên, vạn đạo Hà Quang trong nháy mắt liền đem Diệp Phàm thân thể giam cầm ở trong đó.

Diệp Phàm sắc mặt chợt biến đổi, trong lòng dâng lên một tia khí lạnh, www.uukanshu.net Trong cơ thể « Tiêu Dao Quyết » tự bản thân vận hành đồng thời, kiên trì đến cùng hướng về phía Vân Tâm Dao nói: "Ta ta thật không phải cố ý, ngươi làm sao lại..."

"Im miệng."

Vân Tâm Dao vừa - xấu hổ cảm tức nhìn Diệp Phàm liếc mắt, nâng lên chân nhỏ ngay tại Diệp Phàm trên người hung hăng đá mấy cái, rồi sau đó một tay gạt liên tục, một màn màu đỏ điểm sáng liền đâm vào Diệp Phàm trong cơ thể.

Những điểm sáng này ở trong người như kim châm, tựa như Nghĩ cắn, hành hạ hắn chết đi sống lại, chỉ chốc lát sau, Diệp Phàm trên người liền đã vết thương chồng chất.

"Khốn kiếp, ngươi nói ta là trước đào ngươi Mất trái hay lại là mất phải đây?"

Dứt lời, Vân Tâm Dao trường kiếm trong tay cố ý ở Diệp Phàm trước mắt lắc lư, rét căm căm mũi kiếm dán vào Diệp Phàm chân mày nơi, hù dọa trên người hắn lập tức nổi lên một tầng mụn nhỏ, trong chớp mắt, mồ hôi lạnh liền thấm ướt áo quần hắn.

"Ta roi mẹ nó, vừa mới bắt đầu tu luyện, liền phải bị mất mát bị thảm, ông trời già là đang ở cùng ta đùa giỡn hay sao?"

Việc đã đến nước này, Diệp Phàm trong lòng sợ hãi dần dần biến mất, khoe miệng có chút giương lên, ánh mắt mang theo xâm lược tính nhìn chăm chăm Vân Tâm Dao đạo: "Người không dám đá thương ta, bởi vì người trên người Hàn Độc chỉ có ta có thể chữa trị."

Vân Tâm Dao nhú mày dờ đi trường kiếm trong tay, thâm thúy trong con ngươi lãnh mang như điện nhìn chăm chăm Diệp Phàm hỏi "Người thật có biện pháp chữa trị trong cơ thể ta Hàn Độc?"

"Tiểu gia ta chưa bao giờ gạt người."

"Vậy người nói làm như thế nào chữa trị."

Diệp Phàm nhãn châu xoay động, tựa hồ nghĩ (muốn) định chú ý, trên thân thể cũng tại lúc này ẩn hiện một tầng kim quang chột lóe rồi biến mất phá vỡ giam cầm, tiếp lấy Diệp Phàm đi tới Vân Tâm Dao bên cạnh, đi cả nhắc sắc nhọn ở bên tai nàng nhẹ nhàng nói vài lời.

Sau một khắc, Vân Tâm Dao trên gò má liền đột nhiên leo lên hai mảnh triều đỏ, như nước trong veo trong con ngươi giống như là đang thiêu đốt thứ gì, có chút khuất nhục, có chút ủy khuất, thậm chí còn có một tia sát ý...

...

Bạn đang đọc truyện *Tửu Quỷ Tủy Thiên Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 13: Đông Phương Tinh

Thiên Đô quốc, Thiên Đô thành, mấy ngày nay phi thường náo nhiệt, đặc biệt là Thiên Đô thành quảng trường chọn trên trường đấu, càng là sóng người mãnh liệt, nam, nữ, lão, ít tầng tầng vây ở nơi nào, trên mặt bọn họ chỉ có hai loại biểu tình, cao hứng cùng thất vọng.

Chọn cuộc so tài một bên chỗ khách quý ngồi, có bốn nam hai nữ ngồi ngay ngắn tại chỗ đó, bọn họ nhìn như bình yên, lại làm cho người ta một loại khó có thể dùng lời diễn tả được nặng nề lực áp bách.

Cho đến ngày nay, Thiên Huyền trên đại lục lớn nhỏ tu tiên môn phái vô số, mà chỗ khách quý ngồi ngay ngắn bốn nam hai nữ, chính là đại biểu Thiên Huyền đại lục Tu Chân Giới cao cấp nhất hai học viện lớn cùng Tứ Đại Tông Môn tân sinh thu nhận học sinh đạo sư, bọn họ bất kỳ một cái nào trong đó chỉ cần hướng phía dưới đài người dự thi gật đầu một cái, như vậy, người dự thi này lập tức có thể thay đổi vận mệnh, Quang Diệu cửa nhà.

Đương nhiên, năm năm một lần thu nhận học sinh sẽ điều kiện cũng phi thường hà khắc, trước hai mươi tuổi, Nhạc Thổ Ngũ Trọng cảnh người mới có thể tham gia chọn cuộc so tài, 1% tỷ số đào thải càng làm cho phần lớn người cao hứng tới, thất vọng mà về.

Ở dưới đài trong biển người, đầu đội nón lá Diệp Phàm bất ngờ đứng ở trong đó, hắn mạo hiểm xuất hiện ở nơi này, là vì cho Đông Phương Tinh cổ võ trợ uy, dù sao Đông Phương Tinh là hắn bây giờ duy nhất ràng buộc.

Thông qua nón lá kẻ hở, Diệp Phàm ánh mắt bắt được một đạo thân ảnh quen thuộc, để cho trong lòng của hắn không khỏi run lên, một thân màu trắng trầm tía (tô) áo lót, khí chất như lan, như không ăn nhân gian tiên hóa Tiên Tử Đông Phương Tinh giờ phút này đang ở hết nhìn đồng tới nhìn tây, tựa hồ đang tìm kiếm cái gì.

Mặc dù nàng đã rất cố gắng, nhưng nơi này người thật sự là quá nhiều, nhưng nàng không hề từ bỏ, vẫn không cam lòng tiếp tục tìm kiếm.

Diệp Phàm tâm lý một trận khổ sở, nhưng hắn không đi qua, chẳng qua là yên lặng nhìn chăm chú Đông Phương Tinh, con ngươi sâu bên trong mơ hồ lộ ra mấy phần kích động cùng nhu hòa.

Hồi lâu, Diệp Phàm mới đưa mắt rời vào chọn cuộc so tài trên đài Dương Đăng Huy cùng Lý Thành Phong trên người, hai người này đều là Thiên Đô thành hậu nhân của danh môn, cho nên Diệp Phàm đối với bọn họ cũng không xa lạ gì.

Trên đài, Dương Đăng Huy ánh mắt cao ngạo nhìn Lý Thành Phong cười lạnh nói: "Xem ở người Cha ta là quan đồng liêu phân thượng, người sẽ không muốn tự rước lấy nhục nhã, nhận thua xuống đài đi!"

Dương Đăng Huy lòi nói để cho Lý Thành Phong sắc mặt một mảnh xanh mét, hấn quả đấm nắm chặt, ánh mắt trầm xuống nói: "Cũng nói người là thiên tài, không thể so với một chút, ta làm sao biết."

Dứt lời, Lý Thành Phong Nhạc Thổ Thất Trọng cảnh tu vi bộc phát ra, thanh sắc quang mang vờn quanh quanh thân, đồng thời cả bàn tay bị một tầng màu xanh vàng sáng bao phủ, hàm chứa bức bách người khí tức trực tiếp đánh về phía Dương Đăng Huy ngược.

Cái này Lý Thành Phong cũng là một gấp gấp người, không một lời đồng thời đánh.

Dương Đăng Huy lạnh rên một tiếng, chân hấn bàn tay chột giẫm một cái, lẳng không Bạo phát, toàn bộ quả đấm cũng vàng óng một mảnh, còn như đúc bằng vàng ròng, trực tiếp nghiền ép đi.

"Âm!"

Không khí xé, hung mãnh đối oanh mở ra, một quyền một chưởng đan vào một chỗ, bộc phát ra từng trận to lớn khí lẳng, quyền tịch bốn phía.

Dương Đăng Huy tóc đen bay phấp phới, toàn bộ thể xác cũng bộc phát ra hung mãnh huyết khí, giống như một người hỏa lò đang cháy, lại mỗi một tác bấp thịch cũng bộc phát ra chân minh thanh âm, căn cốt trỗi lên!

Giờ khắc này, Dương Đăng Huy Nhạc Thổ Thất Trọng cảnh tu vi hiện ra không thể nghi ngờ, hấn cả người đều biến thành lực công kích khí, cận thân chém giết đi lên, quả đấm điên cuồng đập phải Lý Thành Phong trên người, mỗi nhất kích đều tràn đầy Vô Kiềm Bất Tội khí thế!

Lý Thành Phong tu vi vốn liền so với Dương Đăng Huy thấp một cấp độ, mà hấn bây giờ Nhạc Thổ Thất Trọng cảnh cũng là mấy ngày trước mới vừa đột phá, khí tức cũng không ổn, bắt đầu Lý Thành Phong cho là có thể lợi dụng một ít thủ đoạn thắng Dương Đăng Huy, nhưng hôm nay xem ra, trước hấn ý tưởng quá mức đơn giản.

Càng đánh càng kinh hãi Lý Thành Phong, cảm giác mỗi nhất kích đều giống như bổ vào trên đá lớn, có một loại không thể rung chuyển lực tức đánh tới chớp nhoáng, trong thoáng chốc, để cho hấn cảm giác mình giống như là đá mài đao.

Chỗ khách quý ngồi ngồi bốn nam hai nữ sáu người cũng không có gì trao đổi, nhưng bọn hấn ánh mắt lại đều vững vàng tránh ở trên đài hai bóng người bên trên, phát hiện nhân tài cũng gây ở môn hạ của chính mình là bọn hấn nhiệm vụ thiết yếu, liền giống bây giờ, trong ánh mắt bọn họ, đều không hẹn mà cùng đối với (đúng) Dương Đăng Huy toát ra từng cái mờ về tán thưởng.

"Chấn Sơn chưởng!"

Trên đài, theo Lý Thành Phong một tiếng nổ rống, bàn tay hấn Mãnh rơi xuống, từng trận ánh sáng chói mắt hiện ra đến, giống như một thanh kiếm thần một dạng bộc phát ra lăm lăm khí thế.

Chấn Sơn chưởng, một môn bên trong võ kỹ cấp thấp, luyện đến đại thành người, có thể rung chuyển Đại Sơn, uy lực cực mạnh!

Dương Đăng Huy con người khê híp một cái, hấn có thể cảm giác được Lý Thành Phong khí tức thoáng cái tăng vọt ba bốn phần, bất quá đối với hấn mà nói, loại cường độ này còn chưa đáng kể.

"Cút!"

Dương Đăng Huy lạnh rên một tiếng, lòng bàn chân Bạo phát, như lợi nhuận kiếm xuất vô, chèn ép không khí bốn nổ, không trung xuất hiện một đạo chân ảnh, trực tiếp đá vào Lý Thành Phong trên bụng.

"Phốc!"

Lý Thành Phong phun ra một ngụm máu lớn, phát run thân thể bay rớt ra ngoài, ngã nhào ở dưới đài ngất đi.

Dưới đài Diệp Phàm thấy như vậy một màn, khê cau mày, thâm thúy trong con người hiện ra một vết ngưng trọng, tin tức trên đài viết rất rõ, hôm nay Dương Đăng Huy là vì khiêu chiến ngày hôm qua chỉ một tên Đông Phương Tinh tới, ngay tại Diệp Phàm trong lòng là Đông Phương Tinh lo âu lúc, một đạo uyển chuyển như oanh thanh âm chột ở trên đài vang lên.

"Dương Đăng Huy thắng, Lý Thành Phong đào thải ra khỏi cục."

Mà bất thành linh thanh âm cô gái, mái chèo Phàm ánh mắt lần nữa hấp dẫn đến trên đài.

Toàn thân áo trắng Trắng Tuyết, trong làn váy buộc vòng quanh mỹ lệ tú thối đường cong, cả bộ quần áo căng thẳng ra ôn nhu thon thả, vĩnh cao ngọc đỉnh nữ tử chính cười tùm tùm tiêu lập đứng ở trên đài, một tấm giống như trong suốt như mặt ngọc tinh xảo mỹ lệ, đầy đặn lung linh đáng người, thấu phát một cổ năm tháng mài mà ra thành thực phong tình. [www. uukanshu. ne T](http://www.uukanshu.net)

Tao nhã, tuyệt mỹ, cao quý, sắc sỡ ngưng tụ vào nàng nhất thể, đây là một cái Họa Thủy cấp bậc yêu nghiệt.

Nàng chính là Chung Nam Tử Phủ học viện mỹ nữ đạo sư kiêm tạm thời người chủ trì — Lục Lâm, đã xây lên Lục Giai Liên Thai Liên Thai cảnh cường giả, Liên Thai cảnh ở mảnh đại lục này lại phút hai loại, một loại là không bị mọi người thấy tốt một trăm viên năm cấp số, một loại là tất cả mọi người

công nhận quy nhất cân nhắc tám mươi một cấp Liên Thai, chỉ cần xây lên tám mươi một cấp Liên Thai là có thể bước vào Thiên Vị cảnh.

Lục Lâm đột nhiên xuất hiện, lập tức đưa tới dưới đài một trận xao động. Diệp Phàm có thể rõ ràng cảm giác, dưới đài người tuổi trẻ ánh mắt đều đã lặng lẽ trở nên nồng nhiệt nóng.

"Lục lão sư, dựa theo các người Chung Nam Tử Phủ học viện quy định, nếu như có thể chiến thắng ngày hôm qua chỉ một tên Đông Phương Tĩnh, ta liền có thể thuận lợi tiến vào Chung Nam Tử Phủ học viện, cũng thành làm trụ cột học viên, đúng không?" Dương Đăng Huy ánh mắt si mê ngấm một chút Lục Lâm bóng người hưng phấn hỏi.

Lục Lâm nhũ mày, ánh mắt lóe lên một tia không thấy rõ chán ghét: "Đúng, nếu như người muốn khiêu chiến Đông Phương Tĩnh, có thể trước khôi phục một chút linh lực, lâu chừng nửa nén nhang ở bắt đầu."

"Không cần."

Dương Đăng Huy trên mặt tràn đầy một cổ kiêu căng cùng vẻ khinh thường, hần mắt thấy dưới đài, mở miệng nói tiếp: "Đông Phương Tĩnh, ta muốn khiêu chiến người, càng phải để cho người biết, ta mạnh hơn Diệp Phàm hơn trăm lần nghìn lần."

"Im miệng, ta tiếp nhận người khiêu chiến."

Một đạo dịu dàng dáng người giống như Thái Diệp như vậy, mang theo một luồng nhân nhật U Lan hương thơm phi thân lướt lên đài, Đông Phương Tĩnh trước là đối Lục Lâm nhẹ nhàng thi lễ sau, xoay người mặt đầy chán ghét liếc một cái Dương Đăng Huy.

Dương Đăng Huy sắc mặt âm lãnh, một đôi như ưng Chim cắt như vậy sắc bén con người, lúc này đang tản ra lưỡi đao như vậy lạnh lùng ánh mắt nhìn chăm chăm Đông Phương Tĩnh, hai người khí tức cũng đang không ngừng leo lên, một cổ kiếm bạt nỗ trương bầu không khí trong nháy mắt liền tràn ngập ở giữa hai người.

...

Bạn đang đọc truyện *Tửu Quỷ Tủy Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 14 : người vô liêm sỉ

"Đông Phương Tĩnh, coi như người kháng chỉ Cự Hôn, nhưng cuối cùng vẫn không trốn thoát lòng bàn tay ta."

Dương Đăng Huy nhìn chăm chú Đông Phương Tĩnh ánh mắt thâm tiết mà âm lãnh, cái này làm cho Đông Phương Tĩnh vốn là lạnh lùng tiếu trên mặt lại tăng thêm mấy phần rùng mình, trong cơ thể linh lực phun trào mà ra, trực tiếp gió tay lên một quyền hướng Dương Đăng Huy thẳng tắp đập tới.

"Đông Phương Tĩnh, ta liền thích giống như người vậy có tính cách vừa đẹp tiểu nữ nhân."

Dương Đăng Huy tiện tay hướng Đông Phương Tĩnh nghênh đón, hai cổ lực lượng giao phong chung một chỗ, Dương Đăng Huy ở cổ lực lượng này bên dưới, lại bị dao động liên tục đảo lồi lại mấy bước xa.

Dương Đăng Huy xoa xoa có chút tê dại cánh tay, nhìn Đông Phương Tĩnh Tâm đáy kinh ngạc không thôi, hần không nghĩ tới Đông Phương Tĩnh sẽ có thực lực như thế, vừa mới khinh địch bên dưới, lại ăn một điểm nhỏ thua thiệt, lấy mới vừa rồi Đông Phương Tĩnh cổ lực lượng kia nhìn, năng khả năng cũng đột phá đến Nhạc Thổ Bát Trọng cảnh.

Giống vậy sau lùi lại mấy bước Đông Phương Tĩnh ở đứng vững thân thể chớp mắt, ngọc nhắc tay một cái lần nữa đánh ra một chương, một chương này là Đông Phương Tĩnh nén giận toàn lực mà ra, linh khí ngưng tụ thành bàn tay chân chân thiết thiết, bàng đại khí thế, ngay cả không khí cũng bị xé nứt mở.

"Đông Phương Tĩnh, ta thật là xem thường người."

Khí thế đột nhiên lên cao Dương Đăng Huy, khoe miệng mang theo một tia Âm Tà nụ cười, linh lực phun trào mà ra, hóa thành ống khóa hướng Đông Phương Tĩnh nghênh đón, ống khóa chỗ đi qua, Uyên Như không gian cũng bị khóa nổi lên, lại uyển giống như rắn độc bắn hướng Đông Phương Tĩnh.

Đông Phương Tĩnh mặt liền biến sắc, tiếp lấy cả người kim quang lóng lánh, cuồng bạo khí thế kích phát ra, một đóa Kim Liên vô căn cứ mà hiện tại, tốc độ kinh người, ẩn chứa bàng bạc lực lượng, hướng ống khóa đâm thẳng tới, giống như một mũi tên nhọn.

"Oanh "

Kim Liên cùng ông khóa gấp nhau phát ra một tiếng vang thật lớn sau từng khúc nổ tung, tán lạc tại không trung, giống như cánh hoa một dạng từng mảnh bay xuống, xinh đẹp thê trắng.

"Không tệ! Đông Phương Tĩnh, ta càng thích ngươi."

Dương Đăng Huy nội tâm giật mình không thôi, nhưng mặt ngoài nhưng là Âm U cười một tiếng, trên tay lực lượng lần nữa biến đổi xông thẳng tới chân trời, kích động ra từng tiếng vang lớn.

"Trở về thích ngươi mẹ già đi!"

Đông Phương Tĩnh cười lạnh một tiếng, trong tay trống rỗng xuất hiện một thanh lợi kiếm, ác liệt kiếm mù mịt mang theo từng đạo tiếng xé gió, ở trên hư không vạch ra từng đạo kim sắc kẻ hở.

Trên đài hai đạo nhân ảnh không ngừng chớp động, từng đạo công kích trí mạng không ngừng ở trong tay hai người thi triển mà ra, lúc này Dương Đăng Huy thủ đoạn tàn nhẫn không chút nào thương hương tiếc ngọc ý tứ, mà Đông Phương Tĩnh ác liệt phiêu dật bóng người thường thường có thể chuyển nguy thành an, hóa thủ thành công, trong lúc nhất thời, đều là Nhạc Thổ Bát Trọng cảnh hai người ai cũng nại hà không ai, bọn họ chiến đấu thoáng cái liền tiến vào trường kỳ kháng chiến bên trong.

Chỗ khách quý ngồi, sáu gã tân sinh đạo sư ánh mắt cũng đều bị trên đài hai người dẫn dắt hút, ở tại bọn hắn thần sắc các một trong ánh mắt, tuy nhiên cũng toát ra vẻ ngạc nhiên mừng rỡ, như vậy thiên phú, càng để cho bọn họ nổi lên tranh đoạt lòng.

Mà ở dưới đài, Diệp Phàm sau lưng hai người trẻ tuổi tiếng nghị luận đưa tới hắn chú ý, vì vậy hắn lặng lẽ thả ra một, vừa chăm chú nhìn đến trên đài biến hóa, một bên lắng nghe nổi lên bọn họ đối thoại.

"Ta nói huynh đệ, ngươi cho rằng bọn họ ai sẽ thắng?"

"Hai thực lực cá nhân ngang sức ngang tài, trong lúc nhất thời sợ là không phân được thắng bại." Một Thanh Y nam nói.

Lúc trước câu hỏi đàn ông trẻ tuổi nhìn trên đài đấu thành một đoàn hai người, lắc lắc đầu nói: "Dương Đăng Huy sẽ thắng!"

"Tại sao?"

"Nhìn ngươi lạ mặt, hắn không phải là người địa phương đi!"

Thanh Y nam sững sờ một chút: "Này có quan hệ sao?"

"Ai ~ ngươi không hiểu Dương Đăng Huy người này, hắn thực lực không tệ cũng coi là một thiên tài, nhưng những thứ này cũng không cách nào cùng hắn hèn hạ so sánh, cho nên Đông Phương Tĩnh tuyệt đối không phải đối thủ của hắn."

Nghe đến đó Diệp Phàm nhướng mày một cái, cũng vừa lúc đó, trên đài Dương Đăng Huy thể công mạnh mẽ biến hóa, vốn là nhiều lần công kích Đông Phương Tĩnh chỗ yếu hại chương ảnh, di chuyển tức thời đến công kích Đông Phương Tĩnh trước ngực cao vút vị trí.

"Vô si!"

Đông Phương Tĩnh thấy Dương Đăng Huy lại thẳng tắp bắt hướng mình ngực bộ, nàng sắc mặt chợt biến đổi,

Hai cái đôi mắt đẹp thả ra U Lam ánh lửa, cơ hồ là cắn răng nghiêng lợi vậy quát lên.

"Hèn hạ lại ngại gì, ngược lại sớm muộn gì ngươi đều là ta."

Dương Đăng Huy chút nào xem thường âm hiểm cười nói, mà trên tay hắn công kích không ngừng, không ngừng đánh đến Đông Phương Tĩnh trên thân thể Mẫn cảm giác khu vực.

Chỗ khách quý ngồi Lục Lâm ở thấy như vậy một màn lúc, một khuôn mặt tươi cười trong nháy mắt liền hàn đi xuống, lúc trước đối với Dương Đăng Huy kia tia (tò) thường thức cũng ở đây trong ánh mắt biến mất không thấy gì nữa, cướp lấy là không tiết cùng tức giận, nàng mấy lần nhớ tới thân ngăn lại cuộc chiến đấu này, nhưng cuối cùng lại hóa thành vẻ bất đắc dĩ cười khổ treo ở khóe miệng.

Đông Phương Tĩnh thấy Dương Đăng Huy ở trước mặt mọi người cư nhiên như thế không biết xấu hổ, đã sớm khí sắc mặt nóng đỏ, trong mắt tràn đầy xấu hổ cùng tức giận biểu tình, toàn bộ thân hình cũng không khống chế được run rẩy...

Mà mọi người dưới đài nhìn Dương Đăng Huy như thế bị ổi mảnh khỏe, không ít người đã bắt đầu giận mắng lên, Diệp Phàm trong mắt đồng tử càng là chợt lạnh co rút, trong con ngươi rung mình như tuyết rơi nhiều tung bay như vậy chết nhìn chòng chọc Dương Đăng Huy, trên người Cổ không cách nào áp chế tức giận cuộn mà ra.

Diệp Phàm ánh mắt theo trên đài hai bóng người mà không ngừng di động, giờ phút này Đông Phương Tĩnh không có một thân thực lực, nhưng ở Dương Đăng Huy như thế xuống lưu cử động xuống, nàng tâm tình bắt đầu trở nên vô cùng không ổn định, mới vừa rồi phiêu dật thân pháp cũng sơ hở trăm chỗ.

"Đồng Phuong Tinh, lần này xem ngươi thế nào tránh?"

Dương Đăng Huy mặt đầy cười gian nhìn vừa mới bị hấn đẩy lui Đồng Phuong Tinh, sau một khắc, biến chương thành trào, nhanh như thiểm điện hướng Đồng Phuong Tinh bởi vì thờ gấp mà phập phồng thích thú trước ngực trên nụ hoa bắt đi.

Đồng Phuong Tinh nhìn chụp vào cô ấy là hai móng, sắc mặt thoảng cái biến hóa trắng bệch, một đôi mắt đẹp phần hận cùng kinh hoàng cảm tức nhìn Dương Đăng Huy.

Hầm răng đã xem môi dưới cắn ra máu Đồng Phuong Tinh hai tay ở trước ngực nhanh chóng Kết Ấn, chuẩn bị liều mạng trọng thương cũng phải tránh Dương Đăng Huy này hai móng thời điểm, một đạo lực lượng quý dị đột nhiên đưa nàng thân thể kéo vào một cái đơn bạc thêm quen thuộc trong ngực, đồng thời, một đạo kim sắc Thủ Ấn dâng trào mà ra, tràn đầy khí tức hủy diệt thẳng trừ Dương Đăng Huy hai tay. [www. uukanshu. ne T](http://www.uukanshu.net)

"Oanh "

Một tiếng vang thật lớn trên không trung nổ tung, lưỡng đạo linh lực đụng vào nhau, bộc phát ra mãnh liệt tia sáng chói mắt, toàn bộ trên đài, đều bị này to lớn ánh sáng bao phủ cũng tứ tán ảnh hưởng đến mờ, giống như ném vào cái ao sau cục đá, tạo thành sóng gợn một dạng cuốn các ngõ ngách.

"Ồ, ca ca, người này tốt tuấn thân pháp, có thể ở Dương Đăng Huy thủ hạ cứu người, hấn cũng có bắt phạm thực lực đi!"

Chọn cuộc so tài đài đối diện một gian trên trà lâu, Thiên Đô nước Nhị Hoàng Tử Thượng Quan trong đình chính thông qua cửa sổ cư cao lâm hạ xem chừng chọn cuộc so tài trên đài hết thấy, Diệp Phàm đột nhiên xuất hiện, để cho hấn cảm giác có chút ngoài ý muốn.

Mà mới vừa rồi câu hỏi là bên cạnh hấn một tên thanh niên quần áo xanh, thanh niên kia môi đỏ răng trắng, mặt như ngọc, đáng tiếc một đạo liên kết quá mất xóa bỏ hấn thanh tú, nếu không thật đúng là một vị nhẹ nhàng trọc thể tốt đẹp công tử ca.

"Hấn chính là Diệp Phàm, cũng là phụ hoàng truyền thư cho ngươi muốn bắt người." Thượng Quan Lý Phong nâng chung trà lên nhàn nhạt uống một hớp nói.

"À ~ hấn chính là kia tặc nhân, ta đây liền đi bắt hấn ra mắt phụ hoàng."

Thanh niên sáng ngời hai mắt sáng lên, so với thường nhân to lớn quá mắt có chút phát động, vỗ lên bàn một cái, mãnh liệt sử mệnh cảm giác tràn ngập cùng hấn mảy mảy rất không tương xứng thanh tú mặt giấy bên trên.

Thượng Quan Lý Phong đặt ly trà xuống, lập tức chặn lại nói: "Tiểu Lục, ngươi quanh năm ở Chung Nam Tử Phủ học viện tu hành, có một số việc ngươi không hiểu, bây giờ ngươi chỉ cần lời đồn đãi cho đạo sư ngươi Lục Lâm, những chuyện khác phụ hoàng tự có sắp xếp."

"Được."

Thanh niên trong mắt rõ ràng có chút không phục, nhưng vẫn là gật đầu đáp một tiếng, xoay người rời đi.

Chờ thanh niên rời đi, Thượng Quan trong đình hơi anh tuấn trên gương mặt đột nhiên đầy nổi lên một tia Kỳ Dị mỉm cười, rồi sau đó lần nữa nâng chung trà lên, ánh mắt bình tĩnh nhìn về phía đối diện chọn cuộc so tài trên đài.

...

Bạn đang đọc truyện *Tửu Quỷ Tỳ Thiên Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 15 : Kinh Thiên 1 Vãn

"Diệp Phàm Ca,!"

"Là người?"

Đồng Phuong Tinh cùng Dương Đăng Huy đồng thời kinh thanh hô, chỉ bất quá Đồng Phuong Tinh là kinh hi, mà Dương Đăng Huy chính là nổi nóng.

Diệp Phàm nhìn cũng chưa từng nhìn Dương Đăng Huy liếc mắt, đưa tay theo Đồng Phuong Tinh nhu thuận tóc đen nhẹ nhàng lấy xuống, trong ánh mắt

hiện ra một vệt nhu hòa quang mang đem Đông Phương tinh thân thể ôm thật chặt vào trong ngực.

Rúc vào cái này thực tế thêm ấm áp trong lồng ngực, Đông Phương Tinh phát giác nàng có thể cái gì cũng không dùng suy nghĩ, khổ gì bức bối cùng phiền não thông thông đều có thể ném ra...(đến) ngoài chín tầng mây, chỉ có trái tim phân chia yên lặng cùng an tường là Vĩnh Hằng.

Nàng thích như vậy cảm giác, càng thích này nháy mắt an bình cùng ấm áp.

Chẳng qua là, nàng không biết, như vậy ôm nhau lui về phía sau còn có thể còn nữa sao?

Nhưng bất kể như thế nào, có thể làm cho trái tim lấy được chỗ lát an bình cũng là một niềm hạnh phúc.

Một vệt đỏ bùng lạng lẽ leo lên Đông Phương Tinh trên mặt ngọc, như nước trong veo một đôi mắt to Trong tràn đầy nhu tình, nhìn tấm này đã sớm điều khắc ở nàng sâu trong nội tâm gương mặt, một luồng hạnh phúc vẫn cứ từ nàng đáy lòng dâng lên, mà Diệp Phàm chính là thân thể không lý do căng thẳng.

Sau đó, hai người thâm tình hai mắt nhìn nhau một cái, mười ngón tay đan xen, cùng lúc đó, một giọt óng ánh trong suốt nước mắt từ Đông Phương Tinh hốc mắt hiện lên, dọc theo cô ấy là truong tuyết mỹ gương mặt chảy xuống, động tình bên dưới, nàng không nhìn tất cả mọi người ngạc nhiên ánh mắt, đưa hai tay ra ôm Diệp Phàm cổ, hướng về phía Diệp Phàm môi, hạnh phúc vô cùng dâng ra nàng nụ hôn đầu.

Bốn môi giáp nhau, một cổ hương thơm ở hai người môi tràn ngập, thân thể hai người đồng thời kịch liệt rung một cái, trên khuôn mặt nhỏ nhắn hiện lên một tầng mê người ửng đỏ Đông Phương Tinh rời đi Diệp Phàm môi lo lắng nói: "Diệp Phàm Ca., người không nên tới."

"Không việc gì, bọn họ muốn bắt ta cũng không phải một chuyện dễ dàng."

Con chuồn chuồn lướt nước thức vừa hôn sau, Diệp Phàm lỏng ra Đông Phương tinh thân thể cũng để cho nàng đứng ở một bên, mà sau đó xoay người, góp nhặt tại nội tâm oán khí đột nhiên bùng nổ, trong mắt còn có một tia khói lửa chiến tranh bay lên, cả người giống như đem ra khỏi vỏ bảo kiếm, vô cùng sắc bén nhìn chăm chăm Dương Đằng Huy không nói một lời.

Dương Đằng Huy thần giác giật mình, đưa tay lau đi khóe miệng một vệt máu tươi, ánh mắt giống như rắn độc trợn mắt nhìn Diệp Phàm, một cổ máu tanh mà vừa kinh khủng sát cơ từ trên người hắt lan tràn ra, hai người mắt đối mắt, vô hình giữa phảng phất bộc phát ra sao Hỏa, ở trong không khí vang lên xèo xèo.

Đại chiến, chạm một cái liền bùng nổ.

Tình huống như vậy để cho chỗ khách quý ngồi sáu gã đạo sư nhất thời cũng ngăn người tại đó, không biết nói cái gì cho phải, nhưng dự thi quy định, tuổi tác không cao hơn hai mươi tuổi người đều có thể lên đài khiêu chiến, song phương đang không có nghi chất thời điểm, coi như đạo sư bọn họ cũng không cần phải đi quan quá nhiều, ngược lại, bọn họ còn có chút mong đợi tiếp đó sẽ có cái gì kinh hi.

Chỉ bất quá, ngồi ở chỗ khách quý ngồi Lục Lâm, nghe được Diệp Phàm danh tự này lúc, thần sắc hơi đổi khôi phục lại bình tĩnh, ánh mắt nhiều hứng thú nhìn chăm chăm Diệp Phàm trên người, sau một khắc, trong mắt nàng liền ẩn hiện ra một tia mê muội.

Thiên Đô quốc hàng năm cũng sẽ âm thầm tiến cống một nhóm lớn linh thạch cùng dược liệu cho Chung Nam Tử Phủ học viện, lâu ngày cũng liền tạo thành một cái quy định bất thành văn, như Thiên Đô quốc hữu khó khăn, Chung Nam Tử Phủ học viện sẽ ở đủ khả năng dưới tình huống, cấp cho Thiên Đô quốc một ít hỗ trợ cùng ủng hộ.

Hơn nữa Thiên Đô quốc trong hoàng thất phần lớn thiên phú không tệ thanh niên đều tại Chung Nam Tử Phủ học viện tu hành, cái này ở vô hình trung lại gần hơn giữa bọn họ khoảng cách, lần này Lục Lâm đi tới nơi này, trừ thu nhận tân sinh bên ngoài, còn được Hoàng Đế Thượng Quan Vân Phi âm thầm nhờ, giúp tìm một cái người, mà người này, chính là Diệp Phàm.

Mà lúc này Lục Lâm trong mắt mê muội không phải là Diệp Phàm tuổi tác nhỏ, mà là lấy nàng cảnh giới, lại không nhìn ra Diệp Phàm tu vi thật sự, chỉ cảm thấy Diệp Phàm trong cơ thể là tối tăm mờ mịt một mảnh, thậm chí cũng không có một con đường sống, nhưng mới rồi Diệp Phàm cùng Dương Đằng Huy đụng nhau một chưởng kia lại đúng là chiếm hết thượng phong, cái này lại làm giải thích như thế nào.

Trong mắt tất cả đều là không hiểu Lục Lâm, Thủy Quang óng ánh như ngọc thạch đen con người lộ ra vẻ mong đợi, nhìn Diệp Phàm lẩm bẩm nói: "Cái tên này kêu Diệp Phàm thanh niên, trên người tựa hồ có bí mật nha!"

Thật ra thì này cũng không trách Lục Lâm không nhìn ra Diệp Phàm tu vi,

« Tiêu Dao Quyết » vốn cũng không thuộc về trên mảnh đại lục này đồ vật, hơn nữa hẳn người sáng tạo là một cái đã cảm ngộ thiên đạo cường giả tối đỉnh, nếu như ngay cả chính là Liên Thái cảnh người đều có thể nhìn xuyên tu vi, kia truyền đi, hẳn say Tiêu Dao mặt mũi hướng kia đặt.

Hơn nữa « Tiêu Dao Quyết » bình thường cũng sẽ người tu luyện trong cơ thể tự bản thân vận hành, gặp mạnh là mạnh, gặp yếu là yếu, không cần đi tận lực tu luyện nó, dĩ nhiên, nó còn có một cái quý dị nhất địa phương, chính là « Tiêu Dao Quyết » tiến cảnh là lấy Linh Từ làm chủ, linh lực là phụ, loại tình huống này tại tu chân giới tuyệt vô cận hữu, dĩ nhiên, trong thiên hạ, trừ say Tiêu Dao bên ngoài, cũng liền Diệp Phàm may mắn sửa công pháp này.

Lục Lâm ý tưởng, lúc này Diệp Phàm có thể không biết, nhưng hẳn khế híp một cái trong ánh mắt, nhưng là hàn mang chợt hiện, sát ý lộ ra, vốn là cao ngất đơn bạc thân thể, vào lúc này trở nên bộc phát thẳng tắp, giống như một cây trường thương, đâm thủng bầu trời.

Giờ khắc này, hấn và trước say rượu thiếu niên hoàn toàn bất đồng, với Đồi một người tựa như, mà Diệp Phàm biến hóa, cũng để cho dưới đài biết hấn người bắt đầu nghị luận âm i.

"Hấn vẫn ta biết cái kia tửu quỷ Diệp Phàm sao?"

"Đúng nha, ta thế nào cũng có chút mơ hồ, mấy ngày trước còn thấy hấn ở Túy Tiên Lâu uống rượu bị đánh văng ra ngoài, hôm nay làm sao lại đột nhiên biến dạng từ đây?"

"Cái này khẳng định không phải chúng ta nhận biết Diệp Phàm, chẳng qua là đáng vẻ rất giống, bây giờ khắp thành cũng đang bắt Diệp Phàm, nếu quả thật là hấn, đây chẳng phải là tự chui đầu vào lưới sao?"

"Không đúng, hấn nhất định là, người không thấy Đông Phương Tinh đối với hấn tình ý thật sâu, ta nhưng là nghe nói, ba năm trước đây, bọn họ thiếu chút nữa thì đính hôn. www. uukanshu. ne T "

"Đúng nha, chuyện này, ta cũng đã nghe nói qua, có thể Diệp Phàm không phải là không thể tu luyện sao?"

"..."

Dưới đài, rồi rít vang lên từng trận tiếng nghị luận, từ mới đầu rung động chuyển thành thư thái, cuối cùng lại bình tĩnh lại, nhưng bọn hấn ánh mắt cũng thẳng tắp nhìn chăm chăm Diệp Phàm trên người, suy đoán tiếp đó sẽ xảy ra chuyện gì.

Trên đài, Dương Đăng Huy hai quả đấm nắm chặt, gương mặt trở nên xanh mét, hấn đem những nghị luận này âm thanh tất cả đều nghe vào trong tai, đặc biệt là mới vừa rồi Diệp Phàm cùng Đông Phương Tinh kinh thiên vừa hôn, càng giống như là một cây cây gai, trực tiếp đâm vào hấn buồng tim.

Ghen tị, hâm mộ, oán hận, những thứ này cũng như cùng một con rắn độc một dạng điên cuồng gặm nhấm hấn bụng dạ, trong mắt lửa ghen ở bay lên, trong lòng một con lửa giận đi từ từ bốc lên, để cho cả người hấn tức giận tới cực điểm.

"Diệp Phàm, hôm nay ta ắt sẽ ngươi giẫm ở dưới chân!"

Dương Đăng Huy giọng lạnh giá, Nhạc Thổ Bát Trọng cảnh tu vi hoàn toàn bùng nổ, hấn hai chân chột một giẫm mặt đất, trên mặt đất bất ngờ lưu lại lưỡng đạo rõ ràng dấu ấn, đó là dấu giày, có thể thấy hấn tự thân phát lực có bao nhiêu cuồng bạo hung mãnh.

"Àm!"

Dương Đăng Huy người còn chưa tới, trên nắm tay bọc lãnh đạm linh lực màu xanh đã đánh giết mà ra, Quyền Thế như rồng, nội hàm đến một cổ kinh người lực lượng, trước mắt không khí ở một quyền này của hấn nghiền ép bên dưới cũng phát ra trận trận Bạo Phá tiếng.

"Hình rồng quyền!"

Dưới đài có người kêu lên lên, mà trên đài Diệp Phàm chẳng qua là híp đôi mắt một cái, đợi đến Dương Đăng Huy một quyền này tiến tới gần lúc, hấn lấy lòng bàn chân làm trục, thân thể giống như không ngã ông như thế phía bên trái nghiêng về 45 độ đồng thời, tay trái thành trừ Ly trạng hướng Dương Đăng Huy cổ tay phải trừ đi, hấn cũng không có đụng tới linh lực, thuần túy là dùng tự thân lực lượng.

"Àm!"

Hai người Quyền Thế đánh vào đồng thời, bọc phát ra một tiếng tiếng vang trầm trầm.

...

Bạn đang đọc truyện *Tửu Quỷ Túy Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 16: Lục Lâm giận dữ

Diệp Phàm có thể cảm giác được Dương Đăng Huy tu vi quả thật rất mạnh, nhưng hấn tám Lôi Điện thân thể càng là cường hám biến hóa thái, từ hấn toàn bộ lòng bàn chân không động một cái nhìn lên, chính là tốt nhất nói rõ.

"Long hình thông thiên."

Một đòn thất bại Dương Đăng Huy đôi mắt đỏ bừng gập quặt một tiếng, Quyền Thế như gió, nhanh mạnh như rồng, trong hư không ẩn hiện đầy trời quyền ảnh, những thứ này nắm giữ cường đại quyền ảnh tựa như từ trên trời hạ xuống, đột nhiên từ bốn phương tám hướng liên tiếp không ngừng hướng Diệp Phàm công đi giết.

Diệp Phàm hai tay trừ Ly một trước một sau đẩy với trước ngực, thân thể nhìn như tiền ngưỡng hậu hợp, bên trái lệch bên phải nghiêng, ở tấn công cùng phòng thủ giữa biến hóa đón đỡ, nghênh kích, bắt, các loại (chờ) bất đồng chiêu thức bên trong, cuối cùng đem Dương Đăng Huy kia gió thổi không lọt thêm nội hàm đến lực lượng cường đại Quyền Thế từng cái một chống đỡ đi xuống.

Giờ phút này, ở tu vi thấp trong mắt người, Diệp Phàm nhìn qua giống như là bị Dương Đăng Huy áp chế không còn sức đánh trả chút nào, chặt vật không chịu nổi, nhưng ngồi ở ghế khách quý sáu cái đạo sư trong mắt lại hoàn toàn không phải như vậy, Diệp Phàm kia nhìn như ngã cùng không ngã trong nháy mắt, nhưng khắp nơi mang theo công kích tuyệt diệu chiêu thức.

Mà càng làm cho sáu cái đạo sư khiếp sợ là, từ đầu đến cuối, Diệp Phàm trên người cũng không có một chút sóng linh lực, ở quyền ảnh bên trong Loan điền phương ngã, bên tiến thân thiên về bên trong, dưới chân hắn sẽ không từng dời đi hơn nửa phút, giống như là cao vút ở trên đài một tòa núi nhỏ đỉnh, tùy ý Dương Đăng Huy thế công như thế nào mưa đông gió giạt, dưới chân tự vị nhưng bất động.

Lúc này, Diệp Phàm nội tâm giống như hấn mặt ngoài như thể tỉnh táo, hấn quá thiếu kinh nghiệm thực chiến, say Tiêu Dao từng nói qua, đối thủ cùng cấp có thể trực tiếp xem nhẹ, nhưng như hôm nay như vậy một cái rèn luyện cơ hội tốt, Diệp Phàm há có thể tùy tiện bỏ qua cho.

Thần truyện ý phát Diệp Phàm động tâm hình theo, bước bễ thân sống, quanh thân không một chỗ sợ hãi đánh, cũng không một chỗ không đánh người, thậm chí tại hấn tránh sắp xếp tiền thời lúc, một cái kim sắc Tiểu Hồ Lô ở lòng bàn tay hắn trông rỗng xuất hiện, nhân cơ hội sẽ còn uống mấy hớp Linh Tửu.

"Tìm chết."

Dương Đăng Huy giận, có loại trở nên làm nhục cảm giác, hấn chợt quát lên một tiếng lớn, hữu quyền hóa thành Chưởng Dao, ở một cổ Thanh Mang lỏng lánh bao phủ bên dưới, hấn một chưởng cắt không khí, ngay đầu hướng Diệp Phàm mặt mũi chém xuống.

Theo Dương Đăng Huy một quyền này đánh giết mà ra, trong mắt tầm mắt cơ hồ không có rời đi Diệp Phàm bóng người Đông Phương Tinh kiều thân thể một cái, sắc mặt phải biến đổi, Diệp Phàm đột biến để cho nàng kinh hi vạn phần, nhưng Dương Đăng Huy một quyền này bộc phát ra cổ lực lượng kia quá mức kinh khủng tuyệt luân, cuồng bạo vạn phần, tại này cổ bàng bạc vô biên lực lượng kinh khủng bên dưới, Đông Phương Tinh Tâm cũng cuu chung một chỗ.

Nàng nắm chặt lòng bàn tay chớp mắt liền rí ra mồ hôi lạnh, trường kiếm trong tay lần nữa ngưng hiện tại, súc thế đài phát Đông Phương Tinh đã làm tốt là Diệp Phàm chặn này Nhất Trọng đánh chuẩn bị.

Nhưng mà, Diệp Phàm ánh mắt nhưng là có chút sáng lên, hấn thích loại lực lượng này cùng giữa lực lượng đối kháng, loại phương thức này đối chiến mới có thể làm cho hắn tự thân nhiệt huyết thiêu đốt sôi trào, chỉ thấy thân thể của hắn lao đảo một cái, ở bạc vô quy củ có thể nói dưới tình huống một quyền đánh ra, chưởng phong mang theo một trận kinh đào hải lãng, như một cái giao long ở biển sâu sôi trào bên trong tiến lên đón Dương Đăng Huy một quyền này.

"Àm!"

Hai người Quyền Thế lại lần nữa tiếp nhận chung một chỗ, lần bùng nổ này mà ra và này phanh nhiên tiếng càn là âm thanh dao động như sấm, chỗ đi qua như nổi lên con lốc, vên lên không ai bì nổi Phong Trần, cạnh người không cách nào nhìn tới, chỉ có lưỡng đạo Hồ Gầm bên tai không dứt, tựa hồ chiến đấu chung một chỗ, thanh thế kinh người!

Trong phong trần hai bóng người vừa dừng gần cách, trong đó còn có một tia huyết vụ phun trên không trung, mà Diệp Phàm bị đánh bay xuất thân thể ở rơi trong sát na, tay tựa như Lưu Tinh đơn vũ một cái mặt đất sau, một đạo tàn ảnh ở nửa nghiêng nửa nghiêng đang lúc quý dị lực khởi, lại hướng Dương Đăng Huy phóng tới.

Khỏe miệng có một vết máu tràn ra Dương Đăng Huy còn chưa kịp phản ứng, Diệp Phàm trừ Bôi trạng tay trái đã từ Dương Đăng Huy trong con mắt vạch qua, cổ đằng bốn phía không khí.

Dưới đài xem cuộc chiến người từng cái sắc mặt cũng phải biến đổi, Diệp Phàm quý dị thân pháp rung động thật sâu đến bọn họ.

"Điêm đến thì ngưng, không thể gây tổn thương người."

Một tiếng khê kêu, mang theo một đạo linh lực, giống như cánh ve như vậy mái chèo Phàm kia Cổ lực lượng kinh khủng tan mất, rồi sau đó an tĩnh hư không đột nhiên gió nhẹ nhẹ dâng,

Lục Lâm diệu dàng đáng người từ trên trời hạ xuống, trong một sát na, cái thế giới này phảng phất tĩnh lại.

Diệp Phàm nhượng mày một cái, bất ngờ phát hiện mình thân thể không cách nào nhúc nhích chút nào, chỉ cảm thấy từng luồng như tơ như vậy lực lượng dây dưa trên người, nhưng mà, trong cơ thể hấn « Tiêu Dao Quyết » cũng vào lúc này nhẹ nhàng động một cái, tàn mát ra ôn nhu kim quang mang theo mới vừa rồi không cách nào lưu động linh lực bắt đầu chảy xuôi, thân thể của hắn cũng trong nháy mắt khôi phục như thường.

"Người thân là đạo sư, xử sự cũng không công, ta không phục." Diệp Phàm gầy thân thể nhỏ Trong, như có một cỗ không có bất kỳ lực lượng có thể rung chuyển khí phách mở miệng nói.

Lục Lâm thấy Diệp Phàm lại có thể mở miệng nói chuyện, cũng không có bị năng lực uy áp ảnh hưởng lúc, cái này làm cho trong lòng nàng hơi kinh hãi, nhẹ nhàng bước chân, mang theo một trận hương thơm nàng đi tới Diệp Phàm bên cạnh, quyền rũ bên trong mang theo điểm một cái sương mù đánh giá Diệp Phàm, tiếp lấy ngọc thủ nhẹ nhàng tìm tòi, nàng tay trái đã khoác lên Diệp Phàm cổ tay phải kinh mạch nơi.

Diệp Phàm cũng không có phản kháng, con người cũng là một mảnh thanh minh, nhưng hấn trong lòng tay trái Trong lại lặng lẽ xuất hiện hai khóa thú tinh quả bom, Diệp Phàm Vô Tâm đi tổn thương Lục Lâm, thật có chút chuyện, hấn không thể không phòng.

"Người lại là Thuần Dương Chi Thể, ồ ~ không đúng không đúng "

Mặt mày giữa lộ ra một cỗ không nói được quyền rũ Lục Lâm, trên gương mặt tươi cười đầu tiên là kinh hi tiếp lấy thì trở thành nghi ngờ, một tia linh lực thăm dò Diệp Phàm trong cơ thể, một lát sau, trong mắt hơi lộ ra thất vọng lầm bầm nói: "Mạch tượng Kỳ Dị vô cùng, mà tắc Mạch đứt quãng, khi thì mạnh, khi thì yếu, thước Mạch hư vô phiêu miểu, nhưng Mạch Tượng ở hư vô phiêu miểu bên trong lại lộ ra có chút sống linh lực, loại này Mạch Tượng cực kỳ hiếm thấy, đáng tiếc người Thuần Dương Chi Thể."

"Này ~ người xong chưa, chẳng lẽ người không biết, nam nữ thụ thụ bất thân sao?" Diệp Phàm rút về chính mình tay trái, khoe miệng mang theo một mớ lạnh nhạt độ cong nói.

Diệp Phàm lời nói để cho Lục Lâm sửng sốt, rồi sau đó đôi môi động một cái, phiêu dật tiên dung bên trên xuất hiện mấy phần hồng trần vai diễn cười nói: "Xong chưa có thể cũng không do người nói coi là."

"Người có ý gì?" Diệp Phàm lạnh lùng hỏi, nhưng có một tí linh lực đã bắt động thanh sắc quán thông hấn trong lòng tay trái, www. uukanshu. ne T hai khóa thú tinh quả bom đã tiến vào đội lệnh trạng thái.

"Chịu người nhờ vả, ta muốn dẫn người đi thấy xuống Thiên Đô quốc Đế Thượng Quan Vân Phi."

"Ta roi mẹ nó các người là một nhóm nha!"

Diệp Phàm sắc mặt trong nháy mắt biến hóa trắng bệch, kinh hoàng không dứt một liên lui về phía sau mấy bước, cái này làm cho Lục Lâm trong mắt lóe lên một tia khinh thường, nàng thật có chút không nghĩ ra, như thế vô ngạo cốt người, làm sao sẽ để cho Thượng Quan Vân Phi đại động can qua khắp thành bắt.

Sau lùi lại mấy bước Diệp Phàm cười, cười có chút thê lương đau buồn, mà Lục Lâm khi nhìn đến Diệp Phàm nụ cười trên mặt lúc, đột nhiên phát hiện có điểm không đúng, nhưng không đợi nàng đi suy nghĩ gì, trong con mắt là hơn ra hai khóa chính hướng nàng bắn tới thú tinh quả bom.

Hồ không bị thương nhân ý, người có thương tích hồ tâm, nếu Lục Lâm là hấn địch nhân, là kia Phàm cũng sẽ không có cái gì lòng thương hương tiếc ngọc, hấn vốn là quả quyết người, trong lòng có quyết định sau, liền không chút do dự quăng ra trong tay hai khóa thú tinh quả bom.

"Thú tinh quả bom"

Lục Lâm đột nhiên tuôn ra thét một tiếng kinh hãi, tầm kia dung nhan tuyệt mỹ bên trên, trong nháy mắt liền cái lồng tràn đầy vẻ khiếp sợ, nhưng nàng dù sao cũng là Liên Thai cảnh cường giả, khiếp sợ chớp mắt, một đạo lãnh đạm màu xanh linh lực từ trong cơ thể nàng trào ra, cũng nhanh chóng tạo thành Kết Giới đưa nàng bảo vệ ở bên trong.

"Oanh oanh "

Liên tiếp hai tiếng nổ mạnh, nổ mạnh mang theo mãnh liệt tia sáng chói mắt làm cho cả chọn cuộc so tài đài thoáng cái liền ầm ầm sụp đổ, phẳng phát gấp gờ động đất như thế, trong chớp mắt thì trở thành một nhóm phế tích.

Nổ mạnh đi qua, từ trong bụi mù hiện ra Lục Lâm lộ ra rất chật vật, quần dài dây an toàn đứt đoạn bên dưới lộ ra hơn nửa thơm tho vai, hai luồng cao vút Thánh Phong đột ngột lên, xông thẳng lên trời.

Lúc này nàng, giận dữ vô cùng, ánh mắt kia, giống như là một con giận dữ tới cực điểm cộp cái, nhìn một chút Diệp Phàm, dường như muốn đưa hấn ăn tươi nuốt sống.

...

Bạn đang đọc truyện *Tửu Quỷ Tủy Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 17: Thượng Quan Ngọc Yến

"Lục lão sư, ngài không có sao chứ?"

Một cái thanh niên quần áo xanh bay người lên đài, hướng về phía Lục Lâm khẩn cấp hỏi, cái này đột nhiên xuất hiện thanh niên quần áo xanh, rõ ràng là trước ở trà lâu, Thượng Quan Lý Phong trong miệng kêu Tiểu Lục người tuổi trẻ kia.

Lúc này, mấy vị khác đạo sư cũng từ mới vừa rồi trong khiếp sợ phục hồi tinh thần lại, bọn họ ríu rít tung bay tới, cơ hồ tất cả đều là mang theo phức tạp cùng không thể nghĩ ngờ ánh mắt nhìn chăm chăm Diệp Phàm trên người.

Trước Diệp Phàm biểu hiện quả thật làm cho bọn họ kinh ngạc, cũng thường thức Diệp Phàm xung quan giận dữ vì hồng nhan dũng khí, ở nơi này lấy cường vị tôn trên thế giới, dũng khí có thể làm cho người ta mang đến xông thẳng về trước tự tin.

Nhưng là ——

Làm tự tin biến thành tự phụ, thậm chí là không ai bị nổi thời điểm, vậy thì không phải là dũng khí, mà là ngu dân.

Liền còn như bây giờ, mấy vị đạo sư xuất hiện, để cho không khí chung quanh chợt biến đổi, từng đạo uy áp trong nháy mắt liền bao phủ ở Diệp Phàm trên người, để cho Diệp Phàm cảm giác mình phảng phất rơi vào hầm băng một dạng thân thể căng thẳng, cả người lỏng to trong nháy mắt chợt nổi lên, không thể động đậy.

Trong phút chốc, một cỗ chưa bao giờ có kinh khủng tâm tình ở Diệp Phàm trong lòng tràn ngập, trực giác cùng lý trí nói cho hắn biết, trước mặt mấy người này nếu như muốn giết hắn, hắn ngay cả ngăn cản thực lực cũng không có!

"Thượng Quan Ngọc Yến, ta không sao, không cần khẩn trương như vậy."

Lục Lâm trên mặt lại vừa là nổi nóng, lại vừa là không hiểu, thậm chí kẹp theo một tia ủy khuất, nàng là Chung Nam Tử Phủ học viện ưu tú nhất đạo sư, Liên Thai cảnh cường giả, nhưng hôm nay lại ở dưới con mắt mọi người, bị một tên tiểu tử thái làm chật vật như thế, cái này làm cho nàng sau này còn mặt mũi nào mặt đi dạy dỗ học viên.

Bất quá, tức thì tức, Chung Nam Tử Phủ học viện dù sao đại biểu chính đạo, ngoài ra, mấy vị khác đạo sư đến, cũng không khỏi không để cho Lục Lâm có chút xuống lửa giận trong lòng cùng oán khí.

Nhưng là ——

Lục Lâm học sinh Thượng Quan Ngọc Yến lại không muốn cứ vậy bỏ qua cho Diệp Phàm, đang nói, Diệp Phàm vốn là bị chính mình phụ hoàng truy nã nếu phạm, trong mắt nàng tràn đầy chán ghét trợn mắt nhìn Diệp Phàm, giọng tay lên liền thường cho Diệp Phàm một cái vang dội bạt tai.

"Thượng Quan Ngọc Yến, ngươi dựa vào cái gì đánh ta Diệp Phàm Ca,."

Một tiếng khê kêu, Đông Phương Tinh gầy nhỏ bóng người xẹt qua, ngăn ở Diệp Phàm trước người, mỹ lệ trong con ngươi lóe ra một đạo kinh người ánh sáng, hai tay Kết Ấn đột nhiên vung lên, Mạn Thiên Tinh Quang thoáng cái liền đem Thượng Quan ngọc Yến che phủ ở trong đó, liền đôi từng miếng Phong Diệp phiêu rơi trên mặt đất.

"Đông Phương Tinh, chớ có vô lễ!"

Lục Lâm ồng tay áo vung lên, một đạo chói ánh mắt mù mịt liền đem bao phủ ở trên cao quan ngọc Yến trên người ánh sao hóa thành hư vô.

Mất thấy ánh sao biến mất, Đông Phương Tinh trong mắt lóe lên một tia kiên quyết, đầu ngón tay đột nhiên nhẹ nhàng điểm một cái, một đóa Hoa Sen nở rộ ở giữa không trung, mới vừa rồi bị dao động rơi trên mặt đất nhiều đóa Phong Diệp lại giống như là có sinh mệnh, tự động hiện lên, sau đó trở về đến cách đó không xa Phong Diệp trên cây, phảng phất chưa bao giờ điều linh qua.

Điểm một cái tung bay, Phong Diệp cây đón gió vũ động, sau đó, Đông Phương Tinh nhẹ nhàng tay nhỏ, kia đóa Hoa Sen liền hóa thành một viên màu xanh mằm mọng tự động trở về đến nàng lòng bàn tay giữa.

"Thần cảnh —— vạn Sinh mệnh hàng Thanh Liên."

Một màn này làm cho tất cả mọi người đều đột nhiên kêu lên một tiếng, bọn họ nhìn Đông Phương Tinh trong lòng bàn tay viên kia màu xanh mằm mọng, trong mắt tràn đầy nóng bỏng ý.

Diệp Phàm trong ánh mắt cũng xuất hiện một vẻ kinh ngạc, nhưng cũng không có một chút ngoài ý muốn, từ nhỏ là hắn biết Đông Phương Tinh thiên phú cực cao, mà bây giờ Đông Phương Tinh ở con mắt nhìn trừng trừng của mọi người xuống triển phát hiện mình thần cảnh, Diệp Phàm lập tức minh bạch Đông Phương Tinh dụng tâm lương khổ.

"Thật là cái nha đầu ngốc."

Tâm lý trào ra một trận khổ sở cùng cảm kích Diệp Phàm yên lặng nhìn Đông Phương Tĩnh thân ảnh, hẳn bây giờ không phải là không muốn nói chuyện mà là không nói ra, bởi vì vô cùng cường giả tuyệt thế khí tức cũng rủ xuống ở trên người hắn, linh lực bị đóng chặt tẩn, khiến cho hắn không cách nào phản kháng chút nào.

Nhưng là buồn trong cơ thể « Tiêu Dao Quyết » có thể một mực không nhàn rồi, lưu chuyển tí ti kim quang rong ruổi ở trong kinh mạch, mấy cái tuần hoàn sau, Diệp Phàm thân thể lần nữa có thể hành động tự nhiên.

Có thể hành động tự nhiên Diệp Phàm ngược lại bình tĩnh đi xuống, ánh mắt khẽ híp một cái nhìn chăm chăm làm cho người ta một loại khí khái anh hùng hùng hực Thượng Quan Ngọc Yến trên người,

Một bạt tai mới hận hắn có thể nhớ vô cùng rõ ràng, nhưng giờ phút này Diệp Phàm trong đôi mắt cũng chẳng có bao nhiêu cừ hận, ngược lại là thật sâu khinh thường. Người nha một cái phong độ nhẹ nhàng đại nam tử, lại làm cái Thượng Quan Ngọc Yến nữ nhân tên gọi, chỉ một điểm này, tiểu gia ta liền không nhìn trúng ngươi.

"Đùng đùng "

Đang lúc này, đột nhiên ở một bên vang lên tiếng vỗ tay, cả người áo tơ trắng, nụ cười hiền hòa người trung niên chậm rãi đi tới.

Người này được đặt tên là Tiền Hữu Tài, là đại biểu Thần Thủ Tông tới thu nhận học sinh đạo sư một trong, cũng là một vị mới vừa bước vào Liên Thái cảnh cường giả.

Tiền Hữu Tài đột nhiên tiến lên, để cho mấy vị khác các đạo sư về mặt hơi đổi, ngay cả Lục Lâm cũng lặng lẽ hướng Đông Phương Tĩnh dời động một cái thân thể, trong lòng bọn họ đều biết, bây giờ Đông Phương Tĩnh nhưng là một cái bảo, như có thể thuyết phục để cho nàng gia nhập chính mình môn phái cũng toàn lực bồi dưỡng, như vậy, ở ba năm sau ngày Trúc Phong Thần Các cuộc so tài bên trên, định có thể cho mình môn phái thắng được Vô Thượng vinh dự.

Khó mà nói, lấy hai học viện lớn, Tứ Đại Tông Môn là chính đạo đại biểu Chung Nam Tử Phủ học viện, Huyền Âm Hà Phủ học viện, Huyền Thiên tông, Tử Tiêu Tông, phiêu miểu Tông, Thần Thủ Tông địa vị hạng cũng sẽ bởi vì Đông Phương Tĩnh mà lần nữa thay đổi.

"Đông Phương Tĩnh, ngươi ngày hôm qua biểu hiện liền phi thường xuất sắc, chúng ta Thần Thủ Tông hoan nghênh ngươi gia nhập, cũng bảo đảm ngươi trở thành tối đệ tử nòng cốt, hết thảy tài nguyên tu luyện cũng ưu tiên cho ngươi sử dụng." Tiền Hữu Tài một bên vỗ tay một vừa mở miệng nói!

"Tiền Hữu Tài, ngươi để cho khả ái như vậy tiểu cô nương đi các ngươi Thần Thủ Tông Thiên sủng vật nha, đây không phải là dạy hư học sinh sao?"

Tiền Hữu Tài vừa mới nói xong, một tên vóc người khôi ngô, khí vũ hiên ngang, lưu lại chút ít nhỏ nhiệm, có tuổi tác thành thực khí độ nam tử liền lạnh nhạt mở miệng nói. [www. uukanshu. net](http://www.uukanshu.net)

"Tẩu Dịch Tường, ngươi có ý gì?"

Tiền Hữu Tài mặt liền biến sắc ngăn ở Tẩu Dịch Tường trước người hỏi, nhìn tư thế kia, rất nhiều một lời không hợp liền đánh ý tứ.

Diệp Phàm ánh mắt cũng rơi vào Tẩu Dịch Tường trên người, hắn mặc quần áo trang sức trước ngực bên trên, gì đến một mảnh Tử Sắc đám mây, đó là Tử Tiêu Tông ký hiệu, mà Tẩu Dịch Tường cũng là Tử Tiêu tông phái tới thu nhận học sinh đạo sư một trong.

Mà bốn vị khác đạo sư thấy Tiền Hữu Tài cùng Tẩu Dịch Tường hai người không ai nhường ai lúc, bọn họ thần tình nghiêm túc bên trong không hẹn mà cùng làm một cái giống vậy động tác, chỉ thấy bọn họ đưa tay phải ra trên không trung đồng dạng tên kỳ quái linh lực vòng tròn, rồi sau đó hướng về phía linh lực vòng tròn tự lẩm bẩm nói mấy câu, tiếp lấy một trận sóng linh lực, vòng tròn liền biến mất ở không trung.

Ngay tại sáu vị đạo sư các hoài tâm ý muốn lôi kéo Đông Phương Tĩnh lúc, đang chọn cuộc so tài đài người kế tiếp xó xỉnh âm u Trong, cả người mặc trường bào màu đen mang nón lá nam tử nghiêm túc mà đứng, Uyển Như pho tượng cũng không nhúc nhích, mặc dù không thấy rõ hắn diện mạo, nhưng trên người hắn nhưng là có cỗ phần cực kỳ hải người khí tức từ vong đang tràn ngập đến.

"Diệp Phàm, Thuần Dương Chi Thể, ngươi đây là lại cho ta một cái vui mừng thật lớn nha."

Dứt lời, màu đen người xoay người biến mất, mà ở màu đen người ban đầu đứng địa phương bên trên, thừa tướng Đông Phương Ngạn Cầm bóng người lại lặng lẽ xuất hiện, lúc này Đông Phương Ngạn Cầm không có một tí già nua thái độ, thâm thúy trong con ngươi không có ở đây nhuộm một chút năm tháng cùng tang thương.

Hắn đầu tiên là yên lặng liếc mắt nhìn trên đài Đông Phương Tĩnh, vốn là cẩn thận tỉ mỉ nói cười trên khuôn mặt già nua, lại mưa thuận gió hoà, xuất hiện một vết hòa ái nụ cười hiền hòa, một lát sau, ánh mắt của hắn lại rơi vào Diệp Phàm trên người, trong con ngươi dần dần lóe lên phức tạp, do dự bất quyết thần sắc.

Đông Phương Ngạn Cầm cũng không có ở chỗ này dừng lại thời gian bao lâu, ở một đám Cung bên trong binh lính xuất hiện một khắc kia, thân hình hắn có chút chợt lóe như không bên trong Phi Ưng như vậy lẳng không không thấy.

...

Bạn đang đọc truyện *Tửu Quỷ Tủy Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 18: Lâm Lan song kiều

"Ta biết, các người đều có ý thu ta làm đồ đệ, nhưng ta có một cái điều kiện, ta muốn cùng ta Diệp Phàm ca ca chung một chỗ, nói cách khác, chính là muốn thu ta cùng Diệp Phàm ca ca hai người làm đồ đệ, bằng không, ta sẽ không đáp ứng các người."

Đông Phương Tinh thanh âm nhẹ nhàng nhàn nhạt, lại làm cho người ta một loại kiên trì không dời quyết tâm, mà Đông Phương Tinh lời nói cũng để cho bọn họ dừng lại cái vế, ánh mắt không hẹn mà cùng liếc mắt nhìn thanh thuần mỹ lệ, giống như Tiểu Tiên Nữ một loại Đông Phương Tinh, rồi sau đó lại rơi vào Diệp Phàm trên người, mấy vị đạo sư lâm vào suy nghĩ.

Là thu Đông Phương Tinh mà mang một Diệp Phàm cũng không phải không thể, mặc dù Diệp Phàm gân Mạch đứt quãng không thể tu luyện, nhưng hẳn dù sao cũng là một Thuần Dương Chi Thể, nếu đại một cái môn phái, nuôi một, hai cái người rảnh rỗi cũng không có gì, có thể vấn đề Diệp Phàm là Thiên Đô quốc truy nã nếu phạm, Thiên Đô quốc bọn họ có thể không coi vào đâu, nhưng Thiên Đô quốc Thượng Quan Vân Phi cha, một cái bước vào nửa bước Thiên Vị cường giả, bọn họ không thể không cân nhắc.

Coi như là lùi một bước nói, bất kể là ai đáp ứng thu Đông Phương Tinh cùng Diệp Phàm làm đồ đệ, kia còn lại Ngũ Đại Môn Phái há có thể tùy tiện dừng tay, nhưng giờ phút này, bọn họ vẫn là phải hạ thấp tư thái đi tranh thủ một chút, dù sao Đông Phương Tinh thiên phú quá tốt.

"Ta là phiêu miểu Tông Quách sách hằng, phụng sự tôn chi mệnh tới đây chiêu tân Sinh mệnh, Nhân Quả Luân Hồi, không phải là nhân duyên người không thể vào ta Tiên Sơn!"

Thân cao chừng 1m84, gương mặt kiên nghị mà góc cạnh rõ ràng, thô cuồng mà đầy nam nhân mị lực Quách sách hằng dẫn đầu mở miệng trước nói.

"Nhân duyên người làm, đã là thiên định? Ta cùng với Diệp Phàm ca ca sinh tử chẳng phân biệt được, Quách tiên bối, ta không vào người phiêu miểu Tông!"

Đông Phương Tinh lúc này như một cái tiểu đại nhân một dạng hướng về phía Quách sách hằng không kiều ngạo cũng không hèn mọn nhàn nhạt sau khi nói xong, nằng nệ nhàng kéo Diệp Phàm tay, cảm nhận được Đông Phương Tinh trên tay nhỏ bé truyền tới lực lượng cùng nhiệt lượng, Diệp Phàm tâm lý không kim lòng được nhện nhện lên về ấm áp.

Dưới đài ngắm nhìn mọi người, thế nào cũng không nghĩ ra Đông Phương Tinh sẽ trực tiếp cự tuyệt phiêu miểu Tông ném ra cảnh ô liu, thậm chí cũng không chút do dự nào.

Phiêu miểu Tông, đây chính là bao nhiêu Tu Giả say mê nơi, nhưng ở Đông Phương Tinh trong mắt lại không có bất kỳ sức hấp dẫn.

Huyền Thiên tông thu nhận học sinh đạo sư trưởng tuần đình ánh mắt vai diễn cười liếc một cái Quách Thư Hằng, rồi sau đó cười ha hả hướng về phía Đông Phương Tinh đạo: "Tung duyên kiếp người làm, lại cũng chạy không thoát Thiên Mệnh, Đông Phương Tinh, Thiên Mệnh thụ người thân cảnh chi Liên, người chỉ cần thuận ứng với Thiên Đạo, là được nối thẳng Liên Thai cảnh, chỉ khi nào người nghịch thiên, không chỉ có thân cảnh khô kiệt, lại còn phải bị thiên khiển, người có bao giờ nghĩ tới?"

Trưởng tuần đình nói tới chỗ này, đột nhiên giọng biến đổi: "Đông Phương Tinh, người nếu vào ta Huyền Thiên tông, trong vòng mười năm, ta bảo đảm cho người nối thẳng Liên Thai, trở thành Bản Tông trẻ tuổi bên trong tuyệt đối đệ nhất nhân!"

Trưởng tuần đình một phen, lại vừa là để cho mọi người dưới đài cả kinh, không nghĩ tới Đông Phương Tinh Thân Cảnh Thiên phú sẽ như thế kinh thế, có thể đưa tới bậc này tuyệt thế môn phái lần lượt tranh đoạt.

Mọi người cho là, lần này Đông Phương Tinh tất nhiên sẽ đáp ứng, có thể nàng vẫn nhàn nhạt lắc đầu một cái, cái này không khỏi lại đưa tới mọi người dưới đài trợn trợn tiếng thờ dài.

Mà giữa hai lông mày tiết lộ ra cao quý khí tức Thượng Quan a Yến lúc này cũng là liếc mắt không nháy mắt nhìn chằm chằm Đông Phương Tinh nhìn, ánh mắt của hắn Trong ít nhiều có chút hâm mộ, nhưng cũng chỉ là hâm mộ mà thôi, rất thuần khiết tủy, hắn mặc dù không có thân cảnh, nhưng hắn thiên phú cũng không giống bình thường, từ nhỏ đã ở Chung Nam Tử Phủ học viện tu hành, một thân tu vi không thể coi thường.

Ở trên Thượng Quan Ngọc Yến bên cạnh Lục Lâm, bây giờ chính là lúng túng vô cùng, trước bao nhiêu cùng Diệp Phàm có chút hiểu lầm, bây giờ chính là nàng hạ thấp tư thế, nhưng nhìn Đông Phương Tinh đối với Diệp Phàm thái độ, cũng nhất định sẽ không cho nàng sắc mặt tốt.

"Ha ha, thật có thú một cái tiểu cô nương, đáng tiếc, vô luận ngươi vào không vào chúng ta Đến cửa Tông, ngươi kia thích nhất tiểu ca ca vẫn là muốn bị đuổi giết, mà ngươi người mang thần cảnh, lại là bao nhiêu người cũng muốn liều mình cạnh tranh cướp đồ?"

Ngay tại Lục Lâm tình thế khó xử đang lúc, một đạo nhu mì âm thanh âm vang lên, mà cái thanh âm này để cho Lục Lâm nàng kia dung nhan tuyệt mỹ bên trên, lập tức bao phủ lên một tầng vẻ rầu rĩ, rồi sau đó nhỏ giọt đôi mi thanh tú hướng một người mặc màu xanh đậm quần dài đàn bà xinh đẹp trên người nhìn lại.

Đây là một cái đề cho người liếc mắt nhìn liền không cách nào quên nữ nhân,

Bởi vì nàng rất đặc biệt, mà nàng đặc biệt ở chỗ nàng thành thực.

Giống như là một viên treo lập đầu cành đã chín muối nước * đào, cả người tán mát ra một cỗ hỗn loạn lòng người thành thực ý nhị, để cho người không nhìn được nghĩ muốn đưa tay đi hái hiệt.

Tên này đáng vẻ a na, nở nang xinh xắn, một con như thác hắc phát xỏa mà xuống, Tình Tình đứng thì có Cổ mị hoặc nhân tâm phong tình nữ tử được đặt tên là Hoa Nhục Lan, cũng là Huyền Âm Hà Phủ học viện trẻ tuổi nhất ưu tú nhất đạo sư một trong, nàng và Chung Nam Tử Phủ học viện Lục Lâm cùng xưng Lâm Lan song kiều.

Thành thực hướng Đông Phương Tình đi tới Hoa Nhục Lan bởi vì xuyên quần dài là cao xiên chân thức, vì vậy đi đi lại lại đang lúc cô ấy là một đoạn trắng như tuyết thon dài đùi phải hiển lộ mà ra, da thịt trong suốt như a, nhưng lại lộ ra một cỗ thủy nộn ôn nhu mềm mại cảm giác, thoáng như đưa tay nhẹ nhàng bóp một cái, đều có thể tràn ra nước tới.

"Nói này có cân nhắc vị đến từ các đại môn tông cường giả tuyệt thế, chỉ cần ngươi tùy ý chọn một, ta nghĩ rằng có ở đây không lâu đem tới, ngươi nhất định có thể chính thức có được bảo vệ ngươi tiểu ca ca lực lượng, nhưng ngươi bây giờ như thế quật cường, có thể cũng không phải... gì đó chuyện tốt, thậm chí còn có điểm góc."

Hoa Nhục Lan đi tới Đông Phương Tình với dừng đứng lại, một đôi động mắt người nhìn trước mặt cái này quật cường đến khả ái Đông Phương Tình, Hoa anh đào. Môi hé mở tiếp tục nói.

Mà Hoa Nhục Lan lời nói như từng cây một nhỏ bé mũi kim đâm vào Đông Phương Tình trên ngực, cái này làm cho nàng hô hấp trở nên dồn dập, nàng mặt đỏ, ngậm đến lệ, cắn răng, quật đến cốt, cả người run rẩy hướng phía trước bước ra một bước.

Liền một bước.

Rất gần.

Nhưng là —

Nàng vẫn đứng ở Diệt Phàm trước người!

Đông Phương Tình dùng loại phương thức này tỏ rõ thái độ mình: Ta không buông tay!

Tuyệt không! !

Bởi vì nàng tâm lý so với ai khác đều biết, hôm nay nếu như không thể đem Diệt Phàm ca ca giấy nịt an toàn đi, hậu quả kia đem thiết tưởng không chịu nổi, cho nên, nàng ở con mắt nhìn trừng trừng của mọi người xuống, liền không chút do dự cho thấy chính mình thần cảnh, nàng con mắt rất rõ ràng, chính là muốn mượn lực mang đi Diệt Phàm ca ca, về phần để cho nàng vào cái đó Đến cửa Tông, nàng ép căn bản không hề nghĩ.

"Tiền bối, chỉ cần ngươi có thể dẫn ta Diệt Phàm ca ca rồi đi nơi này, rồi đi Thiên Đô quốc cảnh giới, ta đáp ứng ngài." Đông Phương Tình thật chặt kéo Diệt Phàm tay nói. www.uukanshu.net

Đông Phương Tình lời nói để cho mấy vị khác đạo sư sắc mặt chợt biến đổi, đặc biệt là Lục Lâm sắc mặt khó coi nhất, nàng và Hoa Nhục Lan đồng dạng là Thiên Chi Kiều Nữ, cũng bởi vì quá ưu tú, cho nên bọn họ hai người một mực ở âm thầm so với đến tinh thần sức lực, nếu như hôm nay Hoa Nhục Lan đem Đông Phương Tình mang đi, nàng kia thua không chỉ có riêng là mặt mũi, Đông Phương Tình nắm giữ thần cảnh, đang toàn lực bồi dưỡng xuống, Trúc Cơ Liên Thai leo lên Thiên Vị là sớm muộn sự tình.

Thiên Vị cảnh, ở trên phiên đại lục này, đây chính là như thần tồn tại, hai Đại Học Viện Tứ Đại Tông Môn dựa vào cái gì ở Đạo Thống ngàn vạn, môn phái vô số Tu Chân Giới thống lĩnh quần hùng, còn không là bởi vì bọn hắn mỗi người trong môn đều có một vị Thiên Vị cảnh cường giả.

Thấy Hoa Nhục Lan đột nhiên không nói chuyện, Đông Phương Tình tế mi khóa chặt, môi dưới đã bị cắn ra huyết sắc dấu răng, thậm chí trong nội tâm nàng đã có quyết định, nếu như Hoa Nhục Lan không đồng ý mang đi Diệt Phàm ca ca, nàng kia sẽ cùng Diệt Phàm ca ca cùng nhau đối mặt sau đó phải chuyển phát sinh, bất kể kết quả như thế nào, nàng tâm cũng sẽ không hối hận cùng lùi bước.

"Tiền bối, thật xin lỗi, ngươi đã không muốn giúp "

Lại nói một nửa Đông Phương Tình đột nhiên cảm giác Diệt Phàm nắm thật chặt nàng một chút tay, giống nhau khi còn bé, một cái đại nam hài dắt nàng tay nhỏ, chưa bao giờ để cho nàng được nửa điểm thương tổn cùng ủy khuất.

"Tiểu Tĩnh, ngươi yên tâm tùy theo nàng đi đi, ta sẽ đi tìm ngươi!"

Diệp Phàm lại nói rất nhẹ rất đơn giản, nhưng lại tràn đầy một cỗ không nghi ngờ gì nữa kiên định.

"Nhưng là, Diệp Phàm ca ca "

Đông Phương Tĩnh còn phải nói gì, Diệp Phàm cũng đã trực tiếp cắt đứt nàng lời nói đạo: "Tiểu Tĩnh, nghe Ca, lời nói, ta không có chuyện gì!"

Cắt lời, Diệp Phàm dùng sức cảm một chút Đông Phương Tĩnh lạnh như băng tay nhỏ, hướng về phía Đông Phương Tĩnh khẽ mỉm cười, sau đó, hắn đứng nghiêm nhẹ nhàng nhảy tới trước một bước, một loại mặc dù mười triệu địch, ta một người hướng cao ngạo khí thế ảm nhiên mà ra...

...

Bạn đang đọc truyện *Tửu Quỷ Tỷ Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 19: Thiên Mệnh Quý Nữ

Bên tai vang Diệp Phàm ca ca lời nói, cảm nhận được mới vừa rồi Diệp Phàm ca ca trên tay truyền tới lực lượng, Đông Phương Tĩnh nhìn Diệp Phàm kia đơn bạc lại thẳng tắp tích lương, hết thảy các thứ này trong thoáng chốc để cho nàng có một loại an tâm hi vọng cảm giác.

Nhưng mà, chính là Diệp Phàm mới vừa mới nhẹ nhàng nhảy tới trước một bước cử động, lại để cho mấy vị các đạo sư khiếp sợ không thôi, rất khó khăn tin tưởng bọn họ trước mắt thấy một màn.

Toàn bộ trên đài đều bị bọn họ linh lực uy áp tràn ngập, Đông Phương Tĩnh nắm giữ thần cảnh Thanh Liên, cùng thiên địa vạn lực cộng hưởng, tự không sẽ chịu ảnh hưởng, mà Diệp Phàm chẳng qua là một cái Thuần Dương Chi Thể lại tác Mịch đứt quãng không thể tu luyện, nhưng lúc này hắn lại lại có thể tự nhiên hành động cùng nói chuyện, điều này không thể để cho những thứ này cường giả tuyệt thế nội tâm khiếp sợ vạn phần.

"Điều này sao có thể, ta mới vừa rồi đã dùng Linh Thức dò xét qua, trừ Thuần Dương Chi Thể để cho hắn thật thân cường hám vô cùng bên ngoài, đang không có còn lại Thần Dị chỗ, nhưng bây giờ hắn lại có thể không được chúng ta khí tức áp chế mà hành động tự nhiên, này "

Mới vừa rồi một mực không tìm được nói chuyện cơ hội Lục Lâm cũng không nhận được nữa trong lòng khiếp sợ, cơ hồ là kêu lên mà nói.

"Ta cũng không có phát hiện người này có gì Thần Dị chỗ!"

"Duy nhất giải thích chính là, hắn Thuần Dương Chi Thể không cách nào cảm thụ thiên địa vạn Địa, như vậy mặc dù không chịu vạn tránh bóng vang, nhưng không cách nào cùng Thiên Địa Khí Tức cảm ứng, Tự Nhiên cũng sẽ không có cái gì đại thành tựu, hắn đã là một bị Thiên Mệnh vứt bỏ người."

Huyền Thiên tông trưởng tuần đỉnh nhân nhật mở miệng nói, nhưng là không thể nghi ngờ là xử Diệp Phàm ở con đường tu hành bên trên tử hình, nào ngờ, hắn nếu là biết Diệp Phàm không chỉ là Thuần Dương Chi Thể, hơn nữa còn là Hồng Hoàng Thánh Thể lúc, hắn lại sẽ có cảm tưởng gì?

Câu trả lời, đã miêu tả sinh động, một số năm sau, các loại (chờ) Diệp Phàm đứng ở tốt cùng nhất lúc, hắn nhất định sẽ gào khóc, bởi vì là một cái cường giả tuyệt thế, đã từng ở trước mặt hắn lại bị hắn buông tha.

"Ai một là Thiên Mệnh con roi, một là Thiên Mệnh Quý Nữ, cái này thật đúng là là Mệnh Số thiên lý, thiên ý khó dò à!"

Phiêu miểu Tông Quách Thư Hằng một trận thở dài, hiển nhiên hắn cũng nhận định Diệp Phàm chính là Thiên Mệnh con roi, cả đời nhất định không có duyên với Vũ Tu, bởi vì Diệp Phàm mỗi đợt phá Nhất cấp, liền muốn so với người khác bỏ ra gấp trăm ngàn lần cố gắng, hơn nữa yêu cầu hấp thu so với người khác nhiều gấp bội, thậm chí gấp trăm lần linh khí.

Đang xác định Diệp Phàm là Thiên Mệnh con roi sau khi, bọn họ ánh mắt lần nữa rơi vào Đông Phương Tĩnh thân bên trên, yên lặng chờ nàng làm quyết định.

Giờ phút này, Đông Phương Tĩnh phảng phất thành thiên địa đang lúc tiêu điểm tồn tại, mà ở nàng một bên Diệp Phàm lại trực tiếp bị không để ý tới, thậm chí cũng không có người phát hiện lúc này Diệp Phàm sắc mặt trắng bệch, toàn bộ bộ mặt đều đã có chút vận vẹo chung một chỗ.

Một cái có kim quang hội tụ mà thành linh khí dòng lũ tại hắn trong kinh mạch rong ruổi, chỗ đi qua, giống như Giang Hà đại đê, thao thao bất tuyệt, từng

đốt sống khó có thể tưởng tượng thống khổ ở Diệp Phàm toàn thân tràn ra mồ.

« Tiêu Dao Quyết » tự chủ vận chuyển ngăn cách kim quang tiết ra ngoài, cho dù mấy vị tuyệt thế võ giả cũng không cách nào biết được Diệp Phàm trong cơ thể biến hóa, đang nói, bọn họ tâm tư bây giờ căn bản sẽ không ở Diệp Phàm trên người.

Từ mấy vị đạo sư lên đài, mấy đạo linh lực uy áp rù xuống ở Diệp Phàm trên người thời điểm, gặp mạnh là cường « Tiêu Dao Quyết » thì có biến hóa, hơn nữa trước hần đang đánh nhau bên trong uống mấy hớp Linh Từ, cái này làm cho từng đạo chảy xuôi ở trong kinh mạch kim sắc quang mang, bắt đầu có ý thức như vậy hướng Diệp Phàm bề khổ nơi chậm chậm lưu động đến.

"Ta roi mẹ nó ! Bây giờ cũng không phải là đốt phá thời điểm!"

Cái trán đã ẩn hiện mồ hôi lạnh Diệp Phàm lập tức ngưng tụ lại tự thân một, muốn ngăn chặn « Tiêu Dao Quyết » tự bản thân vận hành, nếu không, một khi hần đốt phá, tất sẽ đưa tới Dị Tượng, kia trên người hần đem sẽ không ở có bí mật, muốn rời khỏi Thiên Đô quốc cũng sẽ khó lại càng khó hơn.

Nhưng mà, làm Diệp Phàm một vừa mới xúc động, trong linh đài quyền kia vẫn không có động tĩnh một công pháp lại đột nhiên kim quang lóe lên, trong một sát na, hần chỉ cảm thấy mình toàn bộ đầu đều bị vô tận ánh sáng chiếm cứ, cho đến cuối cùng, kim quang tiêu tẩn, một công pháp tự động mở ra trang thứ nhất, ở một cổ vụn cổ tang thương trong hơi thở, một đoạn văn tự nổi lên.

Thương Khung chi niệm,

Ý thức chi chủ.

Hồn Độn mới sinh.

Tôi lui tự nhiên.

Sửa công pháp này đại thành người: Có thể chẩn đoán, có thể chữa thương, có thể giết người, có thể khống chế thiên hạ vạn vật.

Thấy như vậy một màn Diệp Phàm mừng rỡ, sư phó say Tiêu Dao đã trợ giúp hần ở trong linh hồn thành lập được lúc ban đầu một, hơn nữa giờ phút này xuất hiện văn tự phía dưới cũng không thiếu chủ giải, Diệp Phàm nhận thức thật cẩn thận nhìn xong những thứ này chủ giải lúc, tâm lý đã có đồn ngộ vui sướng.

Nhưng vào lúc này, những văn tự này từ từ tiêu tan hóa thành điểm điểm tinh quang, ánh sao ở lờ lờ bên trong lại tạo thành một câu nói: Một cảnh giới thứ nhất: Nhất niệm hoa khai hoa rơi.

"Nhất niệm hoa khai hoa rơi."

Tự lảm bảm trung kỳ Phàm còn không có hiểu rõ ý những lời này lúc, những lời này lại lần nữa ở ánh sao lấp lánh bên trong tiêu tan không thấy, tiếp lấy ánh sao lại quý dị lần nữa ngưng tụ thành một cây nhỏ.

Nhìn này cây nhỏ, Diệp Phàm động linh cơ một cái, liền đem ý hần đọc dung nhập vào cây nhỏ bên trong, không bao lâu, cây nhỏ liền bắt đầu đang từ từ lớn lên đến...

Đồng thời, ở Khổ hải của hần nơi cũng là một mảnh kim quang sáng chói, ban đầu không khí trầm lắng trong biển khổ, lại xuất hiện một vũng hồ nước màu vàng óng.

Mảnh này hồ vẫn còn ở dần dần trở nên lớn, hơn nữa phía trên còn nở rộ đến nhiều đóa hoa sen vàng, mỗi một bụi cây Kim Liên trông rất sống động, chập chờn ra sáng bóng, để cho mảnh này hồ nước màu vàng óng đáng sợ hơn hào quang, cũng lại còn có một loại cường Đại Sinh Mệnh Khí Cơ ở nơi này một vũng hồ nước màu vàng óng bên trong nhộn nhạo.

Diệp Phàm một vẫn chìm ở cây nhỏ bên trong, nhưng hần có thể rõ ràng cảm giác tự thân bề khổ nơi dị biến, mà hần Nhạc Thổ Bát Trọng cảnh tu vi cũng vào giờ khắc này, không có bất kỳ triệu chứng đang lúc, bắt đầu thoải mái đốt phá đứng lên...

Bề khổ Nhất Trọng cảnh

Bề khổ tam trọng cảnh

Bề khổ Lục Trọng cảnh

...

"Thuần Dương Chi Thể, trời cũng giúp ta."

Tại Thiên đô quốc Biên Cảnh, mây khói phiêu miêu mờ mờ đá Tước dãy núi đang lúc, một cái thiên nhiên tạo thành vách núi trên bình đài, Thượng Quan Vân Phi ngạo nghễ đứng ở chỗ này ngửa mặt lên trời thở dài, bình thường đều là một bức uy nghiêm trên mặt mũi, giờ phút này chẳng lẽ lộ ra ít có kích động thân thái.

"Quân Thượng, chuyện gì vui vẻ như vậy nhỉ? Có thể cùng ta chia sẻ một chút không?"

Sơn Dã Thanh Phong đột nhiên lửa nóng mảy phần, phiêu miểu mây khói thật giống như bị giặt mình Tước chim, trong nháy mắt tan ra bốn phía, một thân quần đỏ gần giống như trong suốt, đường cong là lướt như ẩn như hiện, rất là yêu kiều diễm ướt át mê người nữ nhân trống rỗng xuất hiện.

"Yêu Cơ, ngươi không nên xuất hiện ở nơi này."

Cơ hồ là Tà gió lay động cùng một giây, Thượng Quan Vân Phi ổng tay áo vung lên, một đạo màu đen quang mang ngăn trở Yêu Cơ bóng người.

"Quân Thượng, ngươi đây cũng không phải là đạo đãi khách, chúng ta dầu gì cũng coi như vợ chồng một trận chứ sao."

Hồng y nữ tử hai tay bay lượn, linh lực hóa thành ánh sáng, ánh sáng tụ thành tấm thuẫn, nhìn như kính hiêm, kì thực dễ dàng ngăn trở cái này màu đen quang mang, rồi sau đó phiêu dật rơi xuống đất, màu xanh biếc hai tròng mắt Uyển Như một vùng bích lục nước biển, nhộn nhạo điểm một cái ba quang, kiều diễm môi đỏ mọng nở rộ như hoa hồng, biểu dương ra một cổ diễm dóa vô phương sắc đẹp, qua lại giữa cô ấy là nở nang tính. Cảm giác đáng vẻ càng là ba đào lên xuống, úy vi đồ sộ.

Nếu như nàng miệng vẩy xuống chút nữa thấp một ít, này tương hội thấy nàng * bên trên thêu một đóa Tử Vong chi hoa Mạn Đà La.

Thượng Quan Vân Phi không nhìn Yêu Cơ hoa tao, ánh mắt trầm xuống nói: "Yêu Cơ, ngươi đột nhiên xuất hiện ở nơi này, có phải hay không lão quái vật kia có khác thường."

Yêu Cơ sắc mặt ngẩn ra, cười khúc khích nói: "Có thể kêu cha mình là Lão Quái Vật, ngươi là ta đã thấy đệ nhất nhân, bất quá ngươi yên tâm, lão quái vật kia cũng không có động tĩnh gì, theo ta thấy, hắn đã bế sinh tử quan gần hai mươi năm, có phải hay không đã châu trời cũng khó nói."

"Không thể nào, tánh mạng hắn bài bên trên sinh cơ rất cường đại, ngươi tiếp tục giám thị, đáp ứng ngươi điều kiện, ta sẽ làm được."

Yêu Cơ nhìn Thượng Quan Vân Phi, yêu. Nhiều mị hoặc khắp khuôn mặt là ý tò mò hỏi "Ngươi cứ như vậy hy vọng hắc châu trời, hắc chính là nửa bước Thiên Vị cảnh cường giả, nếu như hắc lần này thật có thể đột phá sinh tử quan mà bước vào Thiên Vị cảnh, vậy ngươi Thiên Đô nước coi như cá nhảy long môn nhất cử trở thành tuyệt thế cường quốc nước lớn."

"Hừ ~"

Thượng Quan Vân Phi lạnh rên một tiếng, trên người mơ hồ có một cỗ Ma Uy khí tức lan tràn ra, hắc ánh mắt lạnh lùng nhìn chăm chú về phía phương xa: "Cường quốc thì phải làm thế nào đây, còn chưa phải là ăn nhờ ở đậu, thành vì người khác đề tuyến tượng gỗ, ta muốn trở nên mạnh hơn, không chế thiên hạ."

Yêu Cơ nhẹ. Doanh tiểu đến, nhưng trong mắt nàng tựa như có một tí tinh mang thoáng qua: "Cho nên ngươi đang ở đây Lan Phi phản bội ngươi sau này, www.uukanshu.net liền muốn dùng Diệt Phàm huyết dịch tu luyện ngươi Ma Công."

"Yêu Cơ, ngươi lời nói quá nhiều, đừng tưởng rằng ngươi có vạn hoa cốc cho ngươi chỗ dựa, ta cũng không dám động tới ngươi."

Thượng Quan Vân Phi ánh mắt khế híp một cái, hản? Mang chột hiện, sau đó tới là một cỗ ép bức bách người tâm uy áp nặng nề vô biên, ép tới Yêu Cơ đều phải không thờ nổi.

Yêu Cơ trong lòng cuối cùng không khỏi dâng lên một cỗ lãnh ý, nhưng trên mặt nàng nhưng là một bức xem thường đáng vẻ, một đôi màu xanh biếc như là biển đôi mắt đẹp nhẹ nhàng nháy mắt, ngưng mắt nhìn Thượng Quan Vân Phi: "Ngươi không dám giết ta, tối thiểu bây giờ không dám"

"Ngươi đi tới nơi này, rốt cuộc có chuyện gì, nói."

"Ta vẫn sẽ lấy ngươi Phi Tử danh nghĩa làm xong ta nên làm việc, mà trước ngươi đáp ứng ta điều kiện, ta cũng có thể hết thảy không muốn."

Thượng Quan Vân Phi bỗng nhiên nheo mắt lại, nhìn chăm chăm Yêu Cơ lạnh lùng hỏi "Kia ngươi muốn cái gì?"

"Diệt Phàm Thuần Dương Chi Thể, ta dùng một năm sẽ trả ngươi, sau này ta ngươi các không thiếu nợ nhau, như thế nào?"

"Không được."

Thượng Quan Vân Phi không có nửa điểm do dự trực tiếp cự tuyệt nói, đùa gì thế, Yêu Cơ Mị U Huyền công hắc chính là lãnh giáo qua lợi hại, Diệt Phàm đừng nói để cho nàng dùng một năm, chính là một cái tháng, Diệt Phàm có thể hay không còn sống hay lại là ẩn số.

Đối với Thượng Quan Vân Phi cự tuyệt, tựa hồ ngay từ lúc Yêu Cơ trong dự liệu, nàng cũng không đang nói cái gì, chẳng qua là ở nàng xoay người chớp mắt, toàn thân cao thấp phong tình tẫn nhiên nhuộm đậm mà ra hướng về phía Thượng Quan Vân Phi quý dị cười một tiếng, rồi sau đó mang theo một làn gió thom bay lên trời, nháy mắt mất không thấy.

Mà ở mỏm đá Tước dãy núi xuống trong một khu rừng rậm rạp, Thừa Tướng Đông Phương Ngạn Cẩm ngừng đầu ngưng mắt nhìn trên đỉnh đầu đạo kia chột lóe lên bóng đỏ, khoe miệng nâng lên một vệt cao thâm mặt trắc cười lạnh, rồi sau đó thu hồi ánh mắt, bước chân nhẹ doanh biến mất ở rừng rậm đang lúc.

...

Bạn đang đọc truyện *Tửu Quỷ Túy Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 20: Tại sao chọn ta

"Một con gió lốc."

Ở tinh thần mình trong không gian, Diệp Phàm có chút đốn ngộ, nhưng cây nhỏ Trong thâm uẩn Vô Cùng Đại Đạo Huyền Bí, hắn cũng chỉ có thể lĩnh ngộ vụn vặt!

Bởi vì hắn là mới vừa bắt đầu, cho nên có công kích tính một thuật — một gió bão, hắn bây giờ còn không thích hợp đi luyện tập, mà không chế tính một thuật thì bất đồng.

Không chế, chẳng những có thể không chế người khác một, cũng có thể chẩn đoán Tu Hành Giả trong cơ thể linh lực, càng có thể đối phó ẩn nấp trong rừng rậm Tẩu Thủ, bay lượn trên không trung Phi Cầm.

Cái này không chế một chiêu được đặt tên là: Nhất Niệm Lưu Thủy Tĩnh.

Cái gọi là Nhất Niệm Lưu Thủy Tĩnh, mấu chốt nhất đang chảy cùng Tĩnh chữ bên trong, lưu là động, muốn chế động mà Tĩnh, liền trong một ý nghĩ.

Đây chính là một thuật chỗ cường đại, Tu Hành Giả muốn do động mà Tĩnh, yêu cầu mấy hơi thở thậm chí rất nhiều thời gian, mà một thuật chỉ cần nhất niệm, chỉ một cái ý niệm, là có thể do động mà Tĩnh.

Trong lòng âm thầm khiếp sợ Diệp Phàm vừa định đi tiến một bước cảm ngộ cây nhỏ lúc, thân thể của hắn lại đột nhiên cảm thấy rung một cái, tiếp lấy bỗng nhiên giữa bị thức tỉnh.

"Diệp Phàm ca ca, Tiểu Tĩnh ở Huyền Âm Hà Phủ học viện chờ ngươi!"

Nguyên lai lúc này, Đông Phương Tĩnh Tâm bên trong đã có quyết định, nói ra ly biệt nói như vậy, rốt cuộc thức tỉnh Diệp Phàm.

Dứt lời, Đông Phương Tĩnh đầu ngón tay đưa lên, một đoá trắng tuyết Như Tuyết Tiểu Liên hoa lặng lẽ ở tay nàng tâm nở rộ, xinh đẹp mộng ảo, tiếp lấy tay nàng chỉ nhẹ nhàng gõ ở Diệp Phàm trên ngực, kia đoá trông rất sống động Tiểu Liên hoa liền rơi vào Diệp Phàm ngực biến mất không thấy gì nữa.

"Diệp Phàm ca ca, ngươi nhất định phải nhớ tới tìm ta." Đông Phương Tĩnh thu hồi nước mắt, lặng lẽ đem một tấm bùa dịch chuyển tức thời đặt ở Diệp Phàm trong tay, rồi sau đó lưu luyến nói.

"Ồ đây, ta nhớ."

Diệp Phàm vỗ vỗ ngực, ánh mắt cảm kích, trong nhu hòa lại lộ ra kiên định hướng về phía Đông Phương Tĩnh nói.

"Ừ!"

Đông Phương Tĩnh nặng nề gạt đầu một cái, hàm tình mạch mạch ánh mắt khóa chặt trước mắt nam nhân, chốc lát, cắn môi, hiển nhiên là Bất Xá xoay người, yên lặng đi tới Hoa Nhục Lan bên người: "Được, chờ ta về nhà cáo biệt một tiếng, ta liền đi theo ngươi!"

Thấy Đông Phương Tĩnh lựa chọn Hoa Nhục Lan, mấy vị khác đạo sư sắc mặt thoáng cái liền âm trầm xuống, thật là giống như mưa to tới trước mây đen một loại cực kỳ khó coi, từng đạo ẩn hiện khí tức bộc phát, xông thẳng Hoa Nhục Lan đi.

"Ta có chút hiếu kỳ, ngươi vì sao lại chọn ta?"

Hoa Nhục Lan không hề bị lay động, chẳng qua là mỹ con mắt quét một chút mấy vị đạo sư khó coi mặt, mở miệng nhẹ nhàng hỏi.

"Bởi vì, ta nghĩ rằng chứng minh, cho dù ta đến Huyền Âm Hà Phủ học viện cố gắng tu hành, tập tễn học viện mọi thứ Chư pháp, thành tựu Thiên Vị cảnh, nhưng ngày hôm đó, ta vẫn không bằng ta Diệp Phàm ca ca."

Đông Phương Tĩnh bình thản nói, tựa như nói đến một món bình thường không có gì lạ chuyện.

"Được!"

Hoa Nhựt Lan chỉ nói lớn tiếng một chữ, sau đó hướng về phía bốn phía nhẹ nhàng phẩy tay áo một cái, trước tứ phương dè xuống khí tức trong nháy mắt tan thành mây khói, tiếp lấy Hoa Nhựt Lan mở miệng lần nữa: "Các vị đạo hữu, Huyền Âm Hà Phủ học viện trước thời hạn thôi lui ra lần này thu nhận học sinh đại hội, trước ta viện chọn học viên, trong một tháng đến học viện báo cáo liền có thể."

Dứt lời, Hoa Nhựt Lan kéo Đông Phương Tĩnh tay nhỏ, một đạo thanh quang thời gian lập lòe, liền biến mất ở tất cả mọi người trong tầm mắt, không trung chỉ để lại một vết nhàn nhạt thoáng thoáng...

"Đáng ghét lại để cho nàng mang đi Đông Phương Tĩnh."

Trần Lâm trông mắt trong suốt cũng bỗng nhiên âm thầm xuống, nàng lông mày kẻ đen nhũn chặt nhìn Hoa Nhựt Lan cùng Đông Phương Tĩnh biến mất địa phương chặt cắn môi đỏ mọng lầm bầm nói, đón lấy, biểu tình lạnh như hàn băng, giống như Băng Phong vạn vật ánh mắt rơi vào Diệp Phàm trên người.

Giờ khắc này, nàng đem trong lòng toàn bộ oán khí rơi tại Diệp Phàm trên người.

"Không tốt."

Cảm giác Trần Lâm trên người phát ra rung mình, một loại cảm giác nguy hiểm trong nháy mắt cuốn toàn thân, hơn nữa ánh mắt hấn Trong dư quang còn chứng kiến, Thiên Đô Quốc tứ đại Hộ Quốc trưởng lão một trong Lý Phong Vân đã lặng lẽ hướng hấn bên này đến gần.

"Ta roi mẹ nó, lúc này không chạy, chờ bị tra tấn nha!"

Diệp Phàm tay trái vừa lật,

Lại vừa là hai khóa thú tính quả bom xuất hiện ở lòng bàn tay, tiếp lấy bạc không do dự liền hướng đài trung ương bỏ lại.

"Lại."

Một đôi mắt đẹp, bắn ra Hàn Băng một loại ánh sáng Trần Lâm tay ngọc vung lên, một đạo linh lực màu tím tựa như ánh sáng tựa như điện, trong nháy mắt bao lấy Diệp Phàm ném ra hai khóa thú tính quả bom, cũng nhanh chóng lại hướng Diệp Phàm trên người bay đi.

Diệp Phàm kinh hãi, dưới chân say Vân Tùng Thân Pháp một cái thuận di liền về phía sau lao đi.

"Àm!"

Một tiếng vang thật lớn, còn như pháo hoa nổ rộ, trên đài từng cục gạch đá, bị kinh khủng kia Khí Kinh, cuốn vén lật lên, lực lượng cường đại, để cho bốn phía đất đai đều là một trận đung đưa.

"Lão Yêu Bà, xem như ngươi lợi hại, tiểu gia ta không với các ngươi đâu chơi đùa."

Thân thể Nghiêng về phía sau cực nhanh Diệp Phàm kích hoạt Đông Phương Tĩnh đưa cho hấn tấm kia bùa dịch chuyển tức thời, ở Lục Lâm giận dữ trong ánh mắt, trở mắt nhìn Diệp Phàm bị một đoàn kim quang bao phủ trong nháy mắt biến mất, mà Diệp Phàm mới vừa rồi mắng nàng là Lão Yêu Bà lời nói, nhưng ở nàng trong đầu âm âm vừa vang lên, thật giống như bị thiểm điện bổ trúng.

Lục Lâm nhìn Diệp Phàm đã biến mất địa phương, bờ ngực lên xuống, sắc mặt mấp cở đỏ bừng, nổi nóng không dứt, hiển nhiên mới vừa rồi Diệp Phàm câu kia Lão Yêu Bà hoàn toàn chọc giận nàng.

Nhưng nàng dù sao cũng là học viện đạo sư, chính đạo đại biểu, cho nên bây giờ nàng một mực ở hết sức khống chế tâm tình mình, từ trước đến giờ làm nàng vẫn lấy làm kiêu ngạo lực tự chế vào giờ khắc này khiến cho nàng tỉnh táo lại, đáy lòng có cái thanh âm một lần một lần báo cho nàng.

Lục Lâm, ngươi là ưu tú nhất, bây giờ càng hấn tỉnh táo, Diệp Phàm chính là một địa bỉ vô lại hơn nữa không thể tu luyện phế nhân, ngươi không đáng cùng hấn trí khí.

Nhưng cuối cùng tỉnh táo cũng không có chiến thắng trong nội tâm nàng oán hận, giống như nàng cao ngạo như vậy hơn nữa còn là độc thân cô nương xinh đẹp, thế nào dễ dàng tha thứ người khác mắng nàng Lão Yêu Bà.

Dần dần, Trần Lâm cặp kia mê người trong con ngươi oán hận ngút trời, quần áo phiêu động đang lúc thả ra nàng vậy cường đại một, tiếp lấy bóng người phóng lên cao, hướng Tây Phương đuổi theo.

Mới vừa rồi hết thấy, như mộng một trận, phảng phất từ chưa từng xảy ra, nhưng này cuối cùng là thực tế, trương tuần đình mấy vị đạo sư sau khi lấy lại tinh thần, www. uukanshu. ne T chỉ có thể thở dài một tiếng.

Sau đó, thu nhận học sinh còn phải tiếp tục, trong đó cũng ra ba bốn cái thiên phú không tệ tân sinh, nhưng trước Đông Phương Tĩnh thoáng hiện, để cho bọn họ nhất thời thất sắc rất nhiều.

...

"Ồ ồ đây là tình huống gì?"

Thiên Đô quốc Biên Cảnh, theo thét một tiếng kinh hãi, giữa không trung hiện ra Diệp Phàm bóng người, sau một khắc, thân thể của hắn với mắt đi trọng tâm một dạng từ trời cao cấp tốc rớt xuống tới.

"Tùm "

Nhất thanh muện hưởng mang theo một trận bụi đất tung bay, cùng đất đai tới một tiếp xúc thân mật Diệp Phàm nhe răng trợn mắt đứng lên, nhưng hắn không để ý tới vô tới trên người tro bụi, một đôi mắt cảnh giác hướng bốn phía nhìn lại.

Ngay mới vừa rồi, hắn kích hoạt bùa dịch chuyển tức thời mới vừa trốn tới đây, liền cảm giác mình thân thể bị một cỗ cường đại linh lực một phong tỏa ngăn cản, cũng phá hắn bùa dịch chuyển tức thời để cho hắn từ trời cao trực tiếp rớt xuống tới.

"Diệp Phàm, ngươi thế nào không trốn?"

Trong hư không một làn gió thom tập qua, Lục Lâm bóng người liền gọi vào Diệp Phàm mi mắt, cái này làm cho Diệp Phàm đồng tử chợt lạnh co rút, sau sống lưng trong nháy mắt liền bốc lên một cỗ rét lạnh lãnh ý, cả người đều cảm thấy lạnh lẽo, có cỗ phản Băng Hàn cảm giác từ chân hắn đáy lan tràn mà lên, bao phủ toàn thân.

"Tỷ tỷ, là người đang bảo ta sao?" Diệp Phàm kiên trì đến cùng, ở Lục Lâm còn không có hoàn toàn nổi giận trước, thái độ thành khẩn lập tức hỏi.

"Tỷ tỷ "

Diệp Phàm tiếng này tỷ tỷ để cho Lục Lâm biểu tình rõ ràng sững sờ, tiếp lấy hàm răng cắn cách cách vang dội: "Ngươi không phải là gọi ta Lão Yêu Bà sao?"

Lúc này Lục Lâm mặt hạnh lửa giận tràn ngập, đôi đỉnh bất an lên xuống, từng đạo mê người đường cong hiện lên Diệp Phàm trước mắt, đáng tiếc lúc này Diệp Phàm không rảnh thưởng thức, bây giờ như thế nào bình tức Lục Lâm lửa giận trong lòng, làm cho mình nhanh lên an toàn thoát thân mới là trọng yếu nhất.

...

Bạn đang đọc truyện *Tửu Quỷ Tỷ Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 21: Vạn Hoa cốc

"Không có nha, giống như ngài xinh đẹp như vậy, cao nhã mỹ nữ, ta làm sao biết gọi ngài Lão Yêu Bà đây? Ngài nhất định là nghe lầm."

Diệp Phàm nói năng bậy bạ cùng tranh cãi để cho Lục Lâm tâm lý càng tức giận, nàng phí hết tâm tư đuổi theo nơi này, há có thể để cho Diệp Phàm vài ba lời liền cho lừa bịp được, cho nên, lười tự cấp Diệp Phàm nói nhằm Lục Lâm, một tay Kết Ấn ngưng tụ lại một đạo xanh mù mịt, mang theo một cỗ khí thế bàng bạc ác liệt bắn về phía Diệp Phàm.

"Ta đi, Lão Yêu Bà, ngươi tới thật nha!"

Dứt lời, Diệp Phàm đưa tay phải ra ở trước ngực hoa một nửa hình tròn, trong phút chốc, một cái linh lực màu vàng óng nhạt hóa thành một đạo chường ánh, như một mũi tên nhọn như vậy hướng Lục Lâm thẳng đập tới.

"Oanh "

Hai cỗ lực lượng đụng nhau, hai người lại đồng thời bị đánh Phi, nhưng bất đồng là, Lục Lâm Thân thể Nghiêng liền giống như một con bướm như vậy nhẹ nhàng bay lên lui hai bước, mà Diệp Phàm Thân thể Nghiêng nhưng lại như là điều đứt dây như vậy rơi xuống mặt đất, vén lên một mảnh bụi đất.

Cả người xương cốt cũng như muốn bể một loại Diệp Phàm từ dưới đất chọt vật bò dậy, đột nhiên ngẩng đầu, ánh mắt sắc bén, giống như một tia chớp, bắn thẳng đến Lục Lâm đi.

Nhưng mà, lúc này Lục Lâm mặc dù đối với Diệp Phàm còn có thể đứng lên tới kinh ngạc không thôi, nhưng nàng ánh mắt lại chăm chú nhìn Diệp Phàm phía sau một phiến hư không, biểu tình cũng vào giờ khắc này đột nhiên biến hóa ngưng trọng vô cùng.

Ngay tại Diệp Phàm phía sau một phiến hư không bên trên, có một đạo thân ảnh trống rỗng xuất hiện, một khắc trước, hắn còn xa ở ngoài ngàn mét, nhưng sau một khắc, cũng đã từ xa tới gần, trong nháy mắt liền xuất hiện ở Diệp Phàm phía sau.

"Thuần Dương Chi Thể, ha ha, Lão Từ khổ khổ tìm Thuần Dương Chi Thể, dĩ nhiên thẳng đến cũng ở bên cạnh mình."

Đột nhiên xuất hiện toàn thân người bao phủ ở Hắc Y mặt nạ bên trong, không thấy được dung mạo, nhưng thanh âm hùng hậu, chính giữa tràn đầy vẻ kích động.

"Ta roi mẹ nó, đây cũng là một cái gì quý?"

Cảm nhận được người vừa tới khí tức cường đại, Diệp Phàm trong lòng cả kinh, nhưng hắn cũng không có xoay người, duy có một đôi trong veo trong đôi mắt lưu động không giống tầm thường trầm tĩnh cùng lạnh lùng.

Mà Lục Lâm nhưng trong lòng thì vô cùng rung động, đột nhiên xuất hiện người áo đen bịt mặt giống như một tòa núi lớn, khí thế cường đại áp lực, lại để cho nàng cũng có một loại không thể động đậy cảm giác.

Người áo đen bịt mặt cười hắc hắc, đưa tay tùy ý vung lên, tia (tơ) bạc không có sức đánh trả Lục Lâm liền bị một cỗ cường đại huyền diệu Chưởng Lực đánh bay, trong nháy mắt liền bay xuống ở hơn mười thước bên ngoài, nhưng cũng không có bị thương.

"Làm sao có thể, nửa bước Thiên Vị cảnh cường giả, hắn rút cuộc là ai?" Trần Lâm cơ hồ muốn la hoảng lên.

Nhưng mà, người quần áo đen đối với Lục Lâm kinh ngạc vị trí một cỗ, mà là trực tiếp một tay chụp vào Diệp Phàm.

Nửa bước Thiên Vị cảnh cường giả, đối với ở hiện tại chẳng qua là bề khổ Lục Trọng cảnh Diệp Phàm mà nói, đó là cao như thiên thần như vậy tồn tại, đối phương một tay chụp tới, Phong Tuyết mỗi một vùng không gian, khí tức như tường sắt, để cho hắn không đường có thể lui, không chỗ tránh được, chỉ có chờ một con kia bàn tay không lồ cào xuống, Diệp Phàm lại không có chút nào lực phản kháng.

Nhưng ở Diệp Phàm trong đầu, lại có mấy loại phương pháp có thể thoát đi một trận này, không biết sao bốn phương thiên địa, vô tận linh lực dừng động, dường như hóa thành vô hình gông xiềng, đem thân thể của hắn như băng bìa một đóng chặt ở nơi nào động một cái cũng không thể động.

"Đây cũng là nửa bước Thiên Vị oai."

Diệp Phàm trong lòng thần phục, nhưng trên mặt lại không nửa điểm vẻ sợ hãi, ngược lại mặc cho đối phương một tay lấy xuống, tùy tiện nhấc tới.

Rồi sau đó, người quần áo đen ở Lục Lâm trong mắt rất nhiều không cam lòng trong ánh mắt, sải bước bước ra, tựa như cười gió mà đi từ từ đi xa.

Người quần áo đen rời đi, rủ xuống ở Lục Lâm trên người uy áp cũng mau tốc độ tản đi, nàng sắc mặt nghiêm túc liếc mắt một cái người quần áo đen cùng Diệp Phàm biến mất phương hướng, mà sau đó xoay người, một đạo thanh quang phóng lên cao, trong chớp mắt liền biến mất không thấy gì nữa.

...

Thế tục ở ngoài, giữa thiên địa.

Có một nơi bách hoa tách ra, vạn đóa bay lượn Thế Ngoại Đào Nguyên, như thế cực đẹp nơi, nhất phương Kỳ Thạch bên trên, lại chạm trở thể nhân nghe mà biến sắc chữ to — vạn Hoa cốc.

Tương truyền phạm là làm vào núi này nhân loại, bất kể là thợ săn, tiểu phu, vẫn là cùng còn, đạo sĩ, từ không có một người người sống có thể đi ra.

Không biết bắt đầu từ khi nào, Vạn Hoa cốc liền bị thể nhân liệt vào cấm địa, nói ở trên núi ở một đám tu vi thông thiên Nữ Yêu Tinh, chuyên hút nam nhân * tinh, thật là đáng sợ.

"À "

Vạn Hoa trong cốc, một mảnh mềm mại trên cỏ, hết thảy một tiếng xuyên mây xé trời, kích động ở quần sơn giữa, một vị thiên kiều bách mị tuyệt sắc mỹ phụ, người mặc bán trong suốt lụa mỏng chính cười ở một người trắng hán trên người, thỏa thích dong ruổi, trong cổ họng còn không chút kiêng kỵ nào đất phát ra xúc động thần bí ca dao, phóng lẳng được (phải) nhớ che nhớ nắp, yêu nhiều không át cản.

Không tới nửa giờ, mỹ phụ dưới người nhìn như trắng kiện như trâu nam nhân liền vút mũi khí giới áo giáp, mặt đầy kinh hoàng, cả người không ngừng run rẩy giằng giằng phát ra tiếng cầu xin tha thứ: "Cốc Cốc Chủ tha mạng nha!"

Liều mạng xuống trắng hán khổ khổ giãy giụa, Phong Tinh Vạn Chủng mỹ phụ Diệu Cơ chẳng qua là tăng nhanh lên xuống tốc độ, để cho nàng kia liên miên không dứt sóng sữa, ở thiên biến vạn hóa bên trong đang xuất bất đồng ý nhị!

"À Cốc Chủ tha cho "

Trắng hán thanh âm ở diệu Cơ Thân thể Nghiêng đột nhiên co rúc lại đang lúc liền hơi ngừng, đón lấy, trắng hán Thân thể Nghiêng liền đang nhanh chóng khô héo thu nhỏ lại, mà hay Cơ trên mặt là trở nên càng mặt hồng hào quyến rũ.

Hút sạch trắng hán * tỉnh sau, Diệu Cơ một cước đem đá ngoài muii trượng, bắt mẫn rầy nổi lên phổ biến mấy người đệ tử đạo: "Các người làm gì chuyện, bắt trở lại tất cả đều là nhiều chút thô bỉ hàng, www. uukanshu. ne T cho ta hết thấy cút ra ngoài, nhiều làm thí điểm cường tráng nam nhân trở lại!"

"Là phải phải "

Mấy cái sắc đẹp đều là thượng đẳng Nữ Đệ Tử hốt hoảng lui ra, lúc này, Vạn Hoa cốc nhân vật số hai, Diệu Cơ muội muội Yêu Cơ cùng các nàng thác thân mà qua, nàng đi tới Diệu Cơ trước mặt, yêu nhiều cười vui nói: " tỷ chúng ta sau này không cần khắp núi bắt nam nhân trở lại, Thuần Dương Chi Thể đã xuất hiện."

"Thuần Dương Chi Thể."

Diệu Cơ trong con người sáng lên, thần sắc kích động lập tức hỏi: "Tiểu muội, người nói nhưng là thật."

Yêu Cơ khẽ gật gật đầu, quyến rũ bên trong mang theo điểm một cái phong tình mái chèo mọi việc tình đại khái nói một lần.

"Người là nói Thượng Quan Vân Phi cũng đứng Diệp Phàm tình thế bất buộc."

Diệu Cơ lông mày kẻ đen nhú chặt hỏi một tiếng, rồi sau đó không đợi Yêu Cơ trả lời, một đạo linh quang ở trong mắt nàng chột lóe mà hiện tại, mở miệng nói: "Ta minh bạch, hần Vạn Dục Ma công yêu cầu Thuần Dương Chi Thể huyết dịch vì dẫn môi giới, từ đó kích thích Ma Tính, đạt tới vạn muốn vạn niệm hợp hai thành một con mắt."

Trải qua Diệu Cơ vừa nói như thế, Yêu Cơ cũng muốn thông trước rất nhiều nghi ngờ chỗ, cặp mắt được ánh sáng nhìn mình tỷ tỷ hỏi " Chị, vậy chúng ta là không phải là đuổi mau ra tay, buổi tối có thể không có gì cả?"

"Tiểu muội, người nhanh lên hỏi cung, chỉ muốn lão quái vật kia không xuất quan, ta liền có biện pháp để cho cái đó Thuần Dương Chi Thể ngoan ngoãn đi tới chúng ta Vạn Hoa cốc."

Yêu Cơ đôi mắt đẹp nháy mắt đạo: " tỷ ý người là muốn cho Mị Tiểu Tiểu xuất quan?"

"Đúng, là nên để cho Tiểu Tiểu đi ra ngoài một chút, mấy năm nay, ta người cũng đem nàng làm hư."

Dứt lời, Diệu Cơ suy nghĩ quanh quẩn, tâm triều dâng trào, nàng phải đem Thuần Dương Chi Thể biến thành nàng tư hữu vũ khí mạnh nhất!

Tiếp đó, đây đối với Thân tỷ hai lại châu đầu ghé tai nói mấy câu, rồi sau đó Yêu Cơ liền đứng dậy, túm nàng eo thon nhỏ thành thực rời đi.

...

Bạn đang đọc truyện *Tửu Quỷ Túy Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 22: Mị Tiểu Tiểu

Vạn Hoa trong cốc, Yêu Cơ bóng người vừa biến mất không lâu, một cái thướt tha thiếu nữ liền đi vào Diệu Cơ trong tầm mắt.

Cô gái này một thân màu trắng quần áo, trường sa lung lay, mái tóc nhẹ vắn, lộ ra thon dài êm dịu đùi đẹp , khiến cho máu người Mạch căng phồng, nhìn sơ qua, mảy như xuân sơn, đặc biệt là cô ấy là một đôi mắt rất đặc biệt con mắt, phảng phất Tuyết Sơn đỉnh xanh thăm Tỉnh Không, nếu như ánh mặt trời chiếu không tới Hải Uyên, thâm thúy, quyến rũ, lại để cho người có loại trong phút chốc bị lạc.

A na thiếu nữ không nhanh không chậm đi tới gần, an-đê-xít mặt Tú Dung giãn ra, nhon cảm vừa nhấc, một tầng nghi thật như ảo Yên Ba bao phủ Thiển Ảnh, trên người lộ ra mà ra kia cổ phong tình tuyệt mỹ vạn phần, để cho người thấy cũng sẽ trong lòng phạm ngứa, tà hỏa xảy ra.

Tiên nữ khí tức, ma nữ thân thể, gior tay, lưu chuyển muôn vàn quyến rũ, một cái ngoạn đầu nhìn lại, trôi lơ lửng phong tình vạn chủng, đây là một cái đẹp tới cực điểm, lại Đẹp đến đỉnh điểm sắc nhon mỹ nữ tuyệt sắc!

"Nương thân, con gái xuất quan á!"

Thiếu nữ Mị Tiểu Tiểu tiếng nói chột nghe một chút thanh thúy sáng ngời, lọt vào tai sau lại vừa ôn ền lại chán, cái này còn không dừng, mỗi một câu âm cuối hết lần này tới lần khác còn phải loáng thoáng run rẩy động một cái, nhiều tiếng rung rung linh hồn, chữ chữ câu động tâm hồn.

Tại chỗ nam sùng chơi chung rối rít thân bơ cốt mềm mại, từng cái tâm hải nóng lên, đôi chân cứng đờ, một cổ lẩn vào bên trong cơ thể một chỗ nào đó.

"Tiểu Tiểu, tới, để cho Vi Nương nhìn một chút!"

Diệu Cơ hài lòng đưa mắt nhìn chính mình chú tâm bồi dưỡng con gái liếc mắt, vui mừng thờ dài nói: "Nữ nhi, tư chất người quả nhiên ngàn năm khó tìm, ngần ngừ hai mươi năm liền tu luyện tới Huyền Hoa Kinh bí pháp bên trong Mị cảnh giới, Vi Nương tư chất vĩnh viễn chỉ có thể bì tương lộ ra ngoài, cùng người chênh lệch khá xa nha!"

"Khanh khách, đây là nương Thân công lao nha!"

Mị Tiểu Tiểu nhẹ nhàng thi lễ, một cái nhãn mày một tiếng cười, nhất cử nhất động, thậm chí còn mỗi một cái sợi tóc đều tại dựa theo nào đó đặc định vận luật chuyển động!

"Được rồi! Đang vì nương trước mặt liền đem bí pháp nhận lấy đi, trừ phi người tu luyện tới trong ngoài Giao Dung cảnh giới, nếu không là mê muội không vì nương!"

"Hi hi hay lại là nương thân lợi hại, nữ nhi còn muốn cho ngài niềm vui bất ngờ đây!"

Chớp mắt trước còn phiêu dật nhàn tênh "Tiên nữ" thoáng cái rơi vào Phàm Trần, mặt mày hơn hờ, hoạt bát tiểu lệ, đây mới là Mị Tiểu Tiểu cái tuổi này nên có thanh xuân bản tính.

"Nha đầu ngọc!"

Diệu Cơ sùng ái trêu chọc nữ nhi một phen, sau đó thoải phong nhất chuyển, vô cùng ngưng trọng nói: "Vi Nương bây giờ phải giao cho một mình người trách lớn nhất nhiệm vụ, cái này không gần quan hệ Vi Nương tu vi có được hay không tiến vào cảnh giới tiếp theo, hơn nữa cùng tương lai người cũng có trọng đại quan hệ."

"À! Có thể nhưng là nữ nhi tu phần lớn là tự vệ công pháp nha, làm sao đây "

"Tiểu Tiểu, chuyện này không cần người đi chém chém giết giết, chỉ cần người tận tình thi triển bí pháp bên trong Bách Biến mị lực! Lạc~, lạc~" làm là mẩu thân, Diệu Cơ vốn đoan trang chừng mực, nhưng trời sinh quyền rũ yếu nhiều bản tính để cho nàng cười là hoa chi loạn chiến!

Đại Thiên Thế Giới, nam nhân tỉ tỉ (trillion hay 1000 tỉ), hứng thú yêu thích có bất đồng riêng, cho dù là đệ nhất thiên hạ mỹ nữ, cũng không nhất định có thể được tất cả đàn ông khen!

Trong thiên địa, chỉ có Mị Tiểu Tiểu tu luyện Bách Biến mị lực có này thần thông: Mị Hoặc mấu chốt không ở chỗ mỹ, mà ở với hung hăng đánh trúng nam nhân đáy lòng chỗ yếu, Bách Biến mị lực bên trong thiên biến vạn hóa, là được (phải) chính là bắt ở mỗi một người nam nhân đáy lòng sợ hãi!

"Nương thân, kia Tiểu Tiểu xuống núi á! Ngài yên tâm, nữ nhi nhất định thi triển hết Bách Biến mị lực, đem cái đó Thuần Dương Chi Thể cho nương thân mang về!"

"Ừ! Vi Nương chờ người tin tức tốt!"

Diệu Cơ hài lòng gật đầu một cái, một lần cuối cùng đề thấp giọng điệu cẩn thận dặn dò: "Ngàn vạn lần nhớ, hết thấy phải cẩn thận, an toàn là số một."

"Biết rồi "

Mị Tiểu Tiểu hướng về phía Diệu Cơ hoạt bát cười một tiếng, tại chỗ hoa chi chiêu triển đi một vòng sau, liền hóa thành một đạo hồng quang chui đi.

Đưa mắt nhìn Mị Tiểu Tiểu sau khi rời đi, Diệu Cơ cất giọng ra lệnh: "Toàn bộ Nữ Đệ Tử nghe lệnh! Không có phá thân từ lúc khoảnh khắc không thông thạo thành nhân đại lễ, toàn bộ lưu lại xử nữ thân, bốn hậu có tác dụng lớn, ngoài ra,

Lan, Mai, Thủy, Hoa Cúc bốn Hoa ở chỗ nào?"

Diệu Cơ vừa dứt lời, từng trận hương phong liền tung bay tới, bốn cái quần áo trắng quần trắng Tú thiếu nữ xinh đẹp từ trong hàng đệ tử nhảy ra, Tinh Tinh đứng im ở Diệu Cơ trước mặt.

Diệu Cơ nhìn tứ nữ, lấy uy nghi ngữ điệu đạo: "Các người đi âm thầm bảo vệ Đại tiểu thư, nhất định phải bảo đảm nàng an toàn."

"Ừ."

Tứ nữ đồng loạt đáp một tiếng, mà hậu thân thể bay lên không nhảy lên, hướng Mị Tiểu Tiểu phương hướng rời đi lẩn mình lao đi.

...

Diệp Phàm trước mặt phiền toái còn chưa có giải quyết, tương lai phiền toái đã xuất hiện, bất quá, lúc này hắn thật không nghĩ quá nhiều, chỉ cảm thấy bên tai từng trận phong thanh, mở mắt ra, thấy người quần áo đen xách tự mình ở trên hư không giống như đạp bằng đất như thế đi, không có một chút không lưu loát cảm giác.

"Thượng Quan Vân Phi, ngươi đại khả trực tiếp giết ta, cần gì phải như vậy mất công đây?"

Diệp Phàm lớn tiếng mở miệng nói, lúc này hắn cũng không phải không có một tia lực phản kháng, ở nửa bước Thiên Vị cảnh trước mặt, toàn bộ phản kháng đều là phí công.

Nhưng nếu có người đang trảng, nghe được Diệp Phàm lời nói, tất nhiên sẽ khiếp sợ đến tột đỉnh, bởi vì là người bị mặt áo đen này lại chính là Thiên Đô quốc Đế Thượng Quan Vân Phi.

Lời đồn đãi bên trong, hắn chẳng qua là Bì Ngạn tam trọng cảnh tu vi, nhưng ai có thể nghĩ tới hắn đã đạt tới nửa bước Thiên Vị cảnh, nói như vậy, www.uukanshu. ne T hắn mới là tối sẽ nguy trang người, mà Diệp Phàm ở trước mặt hắn, tựa hồ vẫn học sinh.

"Diệp Phàm, ta thật không nghĩ tới ba năm này cả ngày say rượu ngươi, lại là Thuần Dương Chi Thể, ngươi gạt ta thật là khổ cực nha!"

Thượng Quan Vân Phi vừa nói chuyện, tốc độ cũng không chậm chút nào, về phía trước trên một ngọn núi cao dặm chân đi, thân là nửa bước Thiên Vị cảnh cường giả tuyệt thế, trên đường gặp phải một ít Linh Thú cảm thấy hắn khí tức, cũng xa xa tránh, căn bản không dám tiến lên.

"Như nhau, chẳng qua là không biết ngươi « Vạn Dục Ma công » tu luyện tới tầng thứ mấy, bằng vào ta nhãn lực, ngươi tựa hồ đã tu luyện tới Luyện Huyết phân tinh cảnh đi."

Diệp Phàm nhìn Thượng Quan Vân Phi lúc này bởi vì nhanh chóng bồn đảo, linh lực dừng động, ở trước người hắn hiện ra một cỗ nhân nhạ huyết khí, lượn lờ như sương, vì vậy, hắn đột nhiên mở miệng hỏi.

Diệp Phàm nói như không có chuyện gì xảy ra, nhưng Thượng Quan Vân Phi nhưng là bỗng nhiên biến sắc.

Hóa thân tà ma, Hấp Huyết Luyện Tinh, « Vạn Dục Ma công » là Cẩm Pháp, hơn thế gian Tu Giả không cho, cho nên, bực này bí mật một khi truyền ra, Thượng Quan Vân Phi tất được cường giả tuyệt thế tới chém chết.

Mà Diệp Phàm mặc dù có thể từ Thượng Quan Vân bay người lên nhìn ra môn đạo, cái này cùng hắn bình thường đọc thuộc cổ tịch có quan hệ rất lớn, đã từng, hắn thấy qua một quyển sách cấm, bên trong miêu tả cùng hiện tại Thượng Quan Vân bay người lên lượn lờ nhân nhạ huyết khí rất giống nhau, cho nên có này hỏi một chút.

"Tiểu tử, ngươi biết bí mật quá nhiều, không có thực lực, biết bí mật cũng là một tội lỗi, bất quá, nếu là ngươi đối tu Ma Đạo, nói không chừng còn có hi vọng."

Nghe được Thượng Quan Vân Phi lời nói, Diệp Phàm hơi suy nghĩ đạo: "Đối với ta mà nói, thế gian này căn bản không có ma đạo cùng chính đạo phân chia, tu hành vốn là nghịch thiên chuyện, ngươi nếu chịu dạy ta, ta Tự Nhiên nguyện ý đi học."

Thượng Quan Vân Phi sửng sốt, hắn thật đúng là không không nghĩ tới một cái Tiểu Tiểu Y tu lại có thể nói ra như vậy cao thâm lời nói.

...

Bạn đang đọc truyện *Tửu Quỷ Tủy Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 23: Vạn Dục Ma công

"Nếu là đã qua, ta còn thật không nỡ giết ngươi, nhưng bây giờ, ta cần phải nhanh chóng đột phá xông vào Thiên Vị cảnh, cho nên, hôm nay ngươi phải chết!"

Trên đỉnh núi, Thượng Quan Vân Phi đem Diệp Phàm ném xuống đất, Diệp Phàm Thân thể Nghiêng đứng vào cứng rắn trên tảng đá, mơ hồ làm đau, hơn nữa gió núi gào thét, cơ hồ có thể đem hắn thổi bay, trước mặt hắn lại là vô tận vực sâu, sau lưng chính là núi cao rừng rậm.

"Hôm nay rơi vào trong tay ngươi, ta biết rõ mình khó thoát khỏi cái chết, nhưng trước khi chết, ta có thể hay không hỏi ngươi một cái vấn đề?"

"Ta biết ngươi muốn hỏi cái gì."

Cặp mắt lóe ra lửa nóng trên ánh sáng quan Vân Phi liếc mắt một cái Diệp Phàm, tiếp tục mở miệng đạo: "Ba năm trước đây, ta quả thật đã động giết phụ thân ngươi tâm, nhưng ngươi nhà trận kia lửa lớn cùng cha mẹ ngươi đột nhiên mất tích, cũng không phải ta nên làm."

Diệp Phàm trong lòng căng thẳng, vội vàng hỏi: "Kia phụ mẫu ta còn sống hay không?"

Thượng Quan Vân Phi ánh mắt có chút mê mang lắc đầu nói: "Đêm đó, khi ta suất binh đến nhà ngươi lúc, nhà ngươi trên tòa phủ đệ vô ích đã đẩy lên lửa lớn rừng rực, mà Tướng Quân Phủ bên trong trên dưới gần năm mươi người làm, trừ ngươi chỗ, toàn bộ trong một đêm biến mất không còn tăm hơi mất tăm, sau khi sự tình, ta không nói, ngươi cũng biết."

Từ Thượng Quan Vân Phi trên nét mặt nhìn, hần lời nói này không giống là giả, nếu quả thật là như vậy, cha mẹ của hần khẳng định còn sống, nghĩ tới đây Diệp Phàm trong lòng đột nhiên dâng lên trở nên kích động, biểu tình lộ ra rất ngưng trọng, thâm thúy, lại có một loại ám áp chưa xót...

Cha mẹ của hần rốt cuộc đi nơi đó?

Tại sao hết lần này tới lần khác bỏ lại bản thân một người?

"Được, ngươi vẫn đề ta đã nói cho ngươi biết, bây giờ, là ngươi nên dâng ra ngươi Thuận Dương máu."

Thượng Quan Vân Phi tham lam nhìn Diệp Phàm, trong con ngươi nồng nhiệt nồng nhiệt giống như là nhóm lửa diêm, chỉ cần hút Diệp Phàm huyết dịch, hần « Vạn Dục Ma công » là có thể đạt tới Vạn muốn vạn niệm hợp hai thành một, thành là chân chính Thiên Vị cảnh cường giả.

Một cỗ cực kỳ huyết khí nồng đậm ở Thượng Quan Vân Phi quanh thân tràn ngập, cái này làm cho hần nhìn không giống như là một người sống, mà là một cái từ trong địa ngục đi ra ma quỷ, tràn ngập ở quanh người hần huyết khí từ từ ngưng tụ ở trong hai tay hần tâm cũng tạo thành một cái huyết sắc quả cầu, tiếp lấy hần Hắc Bào tung bay, cái đó huyết sắc quả cầu tựa như Thiên Nữ Tán Hoa tựa như tản ra, hương Diệp Phàm bao phủ tới.

Diệp Phàm sắc mặt biến, đồng tử thu nhỏ lại thành nguy hiểm nhất châm mang hình, Thượng Quan Vân Phi này ra tay một cái, Diệp Phàm liền lập tức cảm nhận được bề khổ cảnh cùng Thiên vị cảnh khác biệt, thật là kém một trời một vực, không thể thường ngày mà nói!

Nhưng thúc thủ chịu trời, ngồi chờ chết như thế nào Diệp Phàm bản tính, ba năm nhẫn nhục phụ trọng hần đã được đủ, hơn nữa ở nơi này tánh mạng du quan thời khắc, Diệp Phàm nhớ giấu giếm nửa thực lực, coi như là thiếu thân, hần cũng phải liều mạng một lần, chỉ có như vậy, hần mới có một con đường sống biết.

Diệp Phàm hai tay nhanh chóng Kết Ấn, điều động trong cơ thể « Tiêu Dao Quyết » tốc độ cao xoay tròn, lao nhanh linh lực giống như là thủy triều sôi sùng sục tràn ngập toàn thân, đòi đào nếu như muốn nổ mạnh!

Mất thấy huyết vụ đánh tới, Diệp Phàm không dám thờ ơ, chân xuống lao đảo một cái, quỷ mị một loại sau lùi lại mấy bước, ánh mắt trầm ngưng, hai tay vung lên đang lúc, kim quang sáng sủa bên trong, lòng bàn tay có một quả linh châm bay nhanh mà ra, hương Thượng Quan Vân phóng đi.

"Tiểu tử, đủ âm trầm, này cũng không giống như phụ thân ngươi quang minh như vậy lỗi lạc."

Thượng Quan Vân Phi Hắc Bào khê múa, một đám mưa máu liền đem linh châm hóa thành hư vô, mà lúc này, một cái lần lật Diệp Phàm đã đến Thượng Quan Vân Phi bên cạnh, một cái thành trừ Ly trạng tay ảnh mang theo một đạo kim sắc quang mang hướng Thượng Quan Vân Phi cổ họng nơi từ đi.

Thượng Quan Vân Phi không lùi mà tiến tới, bóng người giống như quỷ mị thoáng hiện, chột trái chột phải, ngay sau đó đã hoàn toàn tiêu tan ở kim sắc quang mang bên trong, nhìn tiếp tựa như tùy ý đưa tay phát một cái, một đạo huyết khí tựa như giống như dải lụa ngưng tụ, huyết sắc Sát người, hương Diệp Phàm chột đề xuống!

Nói thì chậm nhưng xảy ra rất nhanh, quanh thân có kim quang ẩn hiện Diệp Phàm phá vỡ huyết vụ, nhanh như thiểm điện liền tiếp đánh ra mười mấy bàn tay, mà Thượng Quan Vân Phi thân tử nhưng là phiêu hốt bất định, thân pháp mau lẹ vô cùng, khó mà ai thân.

Ở Diệp Phàm liền tiếp lùi về phía sau bên trong, hần bóng người nhưng cũng đồng dạng là lung lay thấm thoát,

Ngã trái ngã phải, nhưng hần mỗi sau lùi một bước cũng sẽ đánh ra hai chưởng, này hai chưởng công dụng cũng không phải là cùng Thượng Quan Vân Phi liều mạng, mà là đánh về phía Thượng Quan Vân Phi khó chịu nhất thời cơ, khó chịu nhất phương vị, chỗ rơi cuối cùng không kém chút nào, nếu như không phải là song phương thực lực chân thật cách biệt quá xa, liền này trong mấy chiêu chênh lệch, Diệp Phàm là có thể đến mức Thượng Quan Vân Phi với liều mạng!

Diệp Phàm biểu hiện để cho Thượng Quan Vân Phi hơi kinh hãi, mặc dù gần tâm triều dâng trào, cặp mắt sáng lên, Diệp Phàm lần này kịch chiến, nhất định sẽ để cho hần huyết dịch trong cơ thể sôi sùng sục, như vậy hiệu quả thì càng không bình thường, vì vậy, Thượng Quan Vân Phi lập tức thay đổi ý tưởng, thậm chí biến thành bồi luyện nhân vật.

Trên người uy áp chợt nhẹ một chút Diệp Phàm nhướng mày một cái, có loại cảm giác không ổn tự nhiên nảy sinh, tâm tư thay đổi thật nhanh giữa, hần đột nhiên có chủ ý, hần phải mạo hiểm chọc giận Thượng Quan Vân Phi, tốt nhất để cho hần có thể tẩu hỏa nhập ma.

"Ta nói Thượng Quan lão nhi, sau này ngươi Hoàng Quan bên trên có phải hay không hần dính vào màu xanh lục."

Thoảng qua một quyền Thượng Quan Vân Phi cũng sờ, hỏi "Tại sao?"

"Bởi vì ngươi bị ta đeo đỉnh nón xanh nha, Lan Phi nương nương phong tình cùng lửa nóng thật để cho ta là hiểu được vô cùng, thêm nhỏ dài nha, lúc ấy nếu không phải linh lực tiết ra ngoài, ta còn cùng nàng đại chiến một phen."

"Ha ha, Diệp Phàm, tất nhiên ngươi thật muốn chết, ta thành toàn cho ngươi."

Thượng Quan Vân Phi khỏe miệng chợt rút ra sức mấy cái, con ngươi màu đỏ ngòm Trong lao nhanh đến một cỏ thảo thiên hỏa diễm, Lan Phi nương nương tuy là hấn Thiên chim hoàng yến, nhưng nàng dù sao cũng là chính mình Phi Tử, chỉ cần hấn còn thân ở tục thành phố, loại sự tình này hấn tự không khả năng thờ ơ không động lòng.

Lúc này Thượng Quan Vân Phi không tránh không né, www. uukanshu. ne T àm àm một chương vỡ ra, lực đạo hùng hồn vô cùng, sát cơ hiện ra hết!

Giống vậy, Diệp Phàm cũng là một tiếng bạo hồng, trên tay lưu tràn đầy kim quang lại lần nữa trương lên, nơi nơi nhưc mắt kim quang tràn ngập bên trong, một tay trừ Ly thẳng đến Thượng Quan Vân Phi lồng ngực chỗ yếu, ngay tại đem thuận lợi đang lúc, lại thấy kỳ đột nhiên lòng bàn tay chợt lóe, một nhánh Phi Châm vô thanh vô tức xen lẫn ở chương phong bên trong, bắn nhanh ra như điện, chạy thẳng tới Thượng Quan Vân Phi mi tâm đi.

"Ngươi "

Thượng Quan Vân Phi Kinh thấy Diệp Phàm biến cố tới người, hét lớn một tiếng, cả thân thể với suất xảy ra tai nạn đang lúc chợt một cái lãng không lẫn lộn, lại đang bức này gần như không thể nào khoảng cách bên dưới, xoay thất lưng cơ hồ thành ma hoa một dạng nguy hiểm lại càng nguy hiểm đất tránh thoát một quả này gần như vô hình Vô Ảnh Đoạt Mệnh Phi Châm đồng thời, một chương giằng hướng Diệp Phàm lần nữa vỡ tới.

"Àm!"

Diệp Phàm cả thân thể trên dưới quay cuồng bay ra, trong miệng càng là "Oa" một tiếng, phun ra một ngụm tiên huyết, giữa bọn họ thực lực chân thật quả thực chênh lệch quá nhiều, nhất thời hấn lực phủ ngũ tạng tất cả đều bị chấn động!

Chúi miệng một cái gác máu tươi, Diệp Phàm từ dưới đất bò dậy, trong mắt chiến ý tăng lên hướng về phía Thượng Quan Vân Phi nói: "Thiên Vị cảnh cao thủ? Không gì hơn cái này!"

Thượng Quan Vân Phi liếc mắt đưa tình thần đột nhiên co rút lại, sắc mặt nghiêm túc nhìn chăm chú Diệp Phàm, đạo: "Thật không nghĩ tới, cả ngày say rượu ngươi lại dám cùng ta cứng đối cứng đối với (đúng) một chương, bây giờ xem ra, bọn họ cũng sai, ngươi không chỉ có thể tu luyện, hơn nữa còn là một thiên tài, nhưng lập tức liền ngươi là thiên tài, cuối cùng rồi sẽ dung nhập vào dòng máu của ta Trong giúp ta Ma Công đại thành."

Dứt lời, Thượng Quan Vân Phi liếc mắt đưa tình bên trong bắn liền ra lưỡng đạo chói mắt hồng quang, trong nháy mắt phong tỏa Diệp Phàm, một đạo quỹ dị màu đỏ ánh sao, đột nhiên từ trên người hấn thoảng hiện, chớp nhoáng một chút, đã sớm đem Diệp Phàm toàn thân bao lại!

Này máy động biến hóa, sắc mặt chợt thất sắc Diệp Phàm lại không kịp làm ra phản ứng, cũng cảm giác được toàn thân mình đều đã không cách nào nhúc nhích.

...

Bạn đang đọc truyện *Tửu Quỷ Tủy Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 24: Còn kém 1 điểm

Mắt thấy Diệp Phàm tánh mạng ngàn cân treo sợi tóc, mà trong cơ thể hấn cũng vào thời khắc này phát sinh dị biến, ở hấn sâu trong linh hồn bên cạnh ba đạo ấn ở bên trong thân thể, có một đạo ấn trên người đột nhiên kim quang tăng nhiều, lưu tràn đầy lóe lên, trong chớp mắt hóa thành một cỏ sáng chói linh lực đại dương trào hướng Diệp Phàm toàn thân mỗi một chỗ.

Trong phút chốc, Diệp Phàm cả người kim quang lóe lên, một tia ánh sáng màu vàng óng nập ở trên người hấn quanh quẩn lưu tràn đầy, mặc dù màu sắc đậm bạc, thể nhưng Cô khí tức cường đại, lại thì không cách nào che giấu.

Ngay sau đó, ánh sáng màu vàng óng ngưng tụ thành một đạo tay ảnh lãng không mà ra, mang theo gọn sóng trong nháy mắt cuốn thiên địa, hướng Thượng Quan Vân bay người lên vô tới.

Giờ khắc này, mặt trăng như nước Diệp Phàm với biển thành người khác tựa như, thân thể từ bị ép nửa cong trong trạng thái đột nhiên một cái trở nên cao ngất đứng thẳng, như cùng là một thanh tiếp thiên liên địa Thần Kiếm, trong lúc bất chợt ra khỏi vỏ, đứng sừng sững ở bên trong trời đất, lóe lên chiếu sáng thiên cổ sắc bén ánh sáng, không ai bì nổi!

Lấy ánh sáng màu vàng óng ngưng tụ thành tay ảnh trên không trung trong nháy mắt trở nên lớn, ẩn chứa đến thật lớn bàng bạc uy áp, phẳng phất như tia chớp, trong chớp mắt liền cùng Thượng Quan Vân bay người lên hồng quang đụng vào nhau.

"Oanh "

Một tiếng vang thật lớn, toàn bộ đỉnh núi cũng sụp đổ, lực lượng cuồng bạo khắp nơi tàn phá, mà kia đạo bàn tay màu vàng óng không chỉ có dễ dàng đánh xuyên Thượng Quan Vân bay người lên quanh quần huyết vụ, hơn nữa còn nặng nề vỗ vào bộ ngực hần bên trên.

"Oa "

Thượng Quan Vân phi khẩu bên trong phun ra một ngụm tiên huyết, thân thể của hần giống như điều đứt dây như vậy bay thẳng đi ra ngoài, hơn nữa thân thể của hần ở liên tiếp đụng gãy mấy cây cổ thụ sau mới nặng nề ngã xuống đất, Đệ nhất quân vương rơi xuống đất đang lúc, nhân sinh lần đầu tiên đổ máu sáu thước, cực kỳ thể lương.

Sau khi hạ xuống Thượng Quan Vân Phi bắt chập lau đi khóe miệng vết máu, ánh mắt khiếp sợ cùng âm độc nhìn chăm chăm Diệp Phàm, hai tay Kết Ấn, vận chuyển « Vạn Dục Ma công » bắt đầu chữa thương, liền mới vừa rồi hần nặng một chương kia, tuy nói nếu không mạng hần, nhưng lại có một Cổ lực lượng quý dị ở ẩn mòn thân thể của hần, tựa hồ còn muốn cầm cố lại hần kinh mạch.

Một mảnh huyết vụ theo Thượng Quan Vân Phi Kết Ấn hiện lên, trong nháy mắt đem hần toàn thân bao phủ lại, huyết khí nồng đậm dừng động, lượn lờ ở Thượng Quan Vân phi thân trước, ngay tại hút một cái vừa thu lại giữa, huyết vụ liền biến thành ngút trời dòng lũ, bắt đầu ở hần trong kinh mạch khắp nơi đụng.

Chữa thương sau khi, Thượng Quan Vân Phi trong lòng khiếp sợ cũng là không ai sánh bằng, hần chính là nửa bước Thiên Vị cảnh cường giả, làm sao lại như vậy bại.

Thượng Quan Vân Phi không nghĩ ra vấn đề, Diệp Phàm lại tựa hồ như đoán được, Thượng Quan Vân Phi là nửa bước Thiên Vị cảnh không giả, nhưng hần căn cơ bất ổn, dựa vào ngoại lực cường ép tăng cao tu vi cuối cùng đều là phù vân, thậm chí, bây giờ Diệp Phàm cũng hoài nghi, Thượng Quan Vân Phi căn bản cũng không có linh ngộ được một tia Thiên Vị cảnh ảo diệu chỗ.

Về phần mình trong cơ thể đột nhiên lực bộc phát đo, Diệp Phàm suy đoán rất có thể với thân thể của mình ở trong sấm sét tám có quan hệ, về phần còn lại hần cũng không nghĩ quá nhiều, chỉ là hoạt động một chút Thân thể Nghiêng, phát hiện cũng không có gì dị thường lúc, liền khóe miệng chứa đựng một vết cười tà hướng Thượng Quan Vân bay đi đi.

Hần biết Thượng Quan Vân Phi bí mật quá nhiều, hôm nay không giết Thượng Quan Vân Phi, ngày khác, chính là Thượng Quan Vân Phi giết hần.

"Không được!"

Đang lúc này, Thượng Quan Vân Phi nhưng là đột nhiên quát to một tiếng, sau đó trong cơ thể kịch chấn, kinh mạch ở đó Cổ lực lượng kinh khủng bị đụng trong nháy mắt trở nên lạng lạng vô cùng.

Hần vốn là đang vận chuyển « Vạn Dục Ma công », nhưng lúc này lại đột nhiên ra xóa, nhất thời lâm vào một loại cuồng loạn trong trạng thái.

"Không thể nào, điều này sao có thể? Ta sửa nhưng là thượng cổ tuyệt thế Ma Công."

Thượng Quan Vân Phi hét lớn một tiếng, toàn thân hần huyết mạch bạo dao động, giống như có vô số con rắn nhỏ ở da dưới thịt rong ruổi.

Đây là tẩu hỏa nhập ma triệu chứng.

Lúc này, Thượng Quan Vân liếc mắt đưa tình vòng dò dẫm người, khát máu ánh mắt để cho người không rét mà run, một cổ kinh khủng lệ khí lấy thân thể của hần làm tâm điểm, tràn ngập ở bốn phía, mà bên cạnh hần một mảnh cỏ nhỏ, cũng đang nhanh chóng khô héo.

"Ta nói ngươi để cao cao tại thượng Hoàng Đế không làm, nhưng phải tu luyện cái gì tà ma công pháp, thật là muốn chết nha!"

Ba cái linh châm đã ở Diệp Phàm lòng bàn tay ngưng tụ thành,

Đây là hần giết chết Thượng Quan Vân Phi cơ hội cuối cùng, cho nên tuyệt đối không cho phép chính mình bỏ qua.

"Ngươi nghĩ thừa dịp ta tẩu hỏa nhập ma ra tay giết ta, đáng tiếc, lực lượng ngươi còn chưa đủ? Ta chỉ cần mấy chục giây thời gian, là có thể đem ngươi chém thành muôn mảnh."

Thượng Quan Vân Phi lạnh lùng thốt, cả người huyết khí dừng động, giống như Phong Ma, hiển hóa khí tức vô cùng đáng sợ.

"Phải không, đáng tiếc ta chỉ cần một hơi thở thời gian là được!"

Dứt lời, Diệp Phàm thân thể bay bổng lên, ba cái linh châm hóa thành ba đạo hàn quang, như tiểu quỷ lấy mạng như vậy hướng Thượng Quan Vân Phi Thần Đình, mi tâm, nhân trung tam đại từ huyết bên trên đâm tới.

Diệp Phàm một kích này, thành là có một con đường sống, bại là chắc chắn phải chết.

Nhưng mà ngay vào lúc này, một cỗ khí tức nguy hiểm trong nháy mắt cuốn Diệp Phàm toàn thân, mà hắc lãng không Thân thể Nghiêng cũng ở đây rơi trong sát na mãnh lực lắc một cái, cả người giống như say rượu ngã xuống đất một loại về phía sau sau thẳng tắp ngã xuống, té xuống đất lúc lại đột nhiên bật nổi lên, giống như lò xo như thế lấy tốc độ nhanh nhất hướng hắc lãng bên phải lao đi.

"Ba "

Một tiếng lay động, hỏa tràn ra, nhất lưu thiểm quang, chợt sáng thuần diệt.

"Ai?"

Chờ Diệp Phàm Thân thể Nghiêng lần hai đứng lên lúc, Thượng Quan Vân Phi lại đã sớm không thấy tung tích, cái này làm cho Diệp Phàm mặt nhăn đầu nhú một cái, ánh mắt lạnh duệ đất nhìn về bụi cỏ bên kia quát lên.

"Vô si tiểu tặc, lần này xem ngươi hướng kia trốn?"

Trong bụi cỏ, Thượng Quan Ngọc Yến rên một tiếng, đứng dậy tới, trong ánh mắt tràn đầy chán ghét trợn mắt nhìn Diệp Phàm lạnh lùng nói.

Diệp Phàm mắt thấy người tới, trong bụng chính là rung một cái, mặc dù trước Diệp Phàm cũng không nhận ra Thượng Quan Ngọc Yến, nhưng tên hắc lãng có Thượng Quan hai chữ, đã nói lên hắc lãng là hoàng thất người, hơn nữa Thượng Quan Ngọc Yến có thể vô thanh vô tức tìm tới nơi này, có thể thấy thực lực của hắc lãng cũng là không giống bình thường.

Diệp Phàm trong lòng lập tức dâng lên thật sâu cảnh giác, còn có một luồng vô cùng sốt ruột, Thượng Quan Vân Phi đã không thấy, hắc lãng bây giờ nhất định phải đuổi nhanh rồi đi nơi này, www.uukanshu.net T nhưng hắc lãng ngoài mặt lại vẫn là thanh sắc bất động, nhàn nhạt nói: "Thượng Quan Ngọc Yến, tại sao là ngươi?"

Thượng Quan Ngọc Yến lãnh diện một loại con mắt chăm chú nhìn chăm chăm Diệp Phàm: "Ngươi là Thiên Đô quốc truy nã trọng phạm, hơn nữa còn dám đánh lén lão sư ta, hôm nay, ta tất tóm ngươi quy án."

"Chỉ bằng ngươi?"

Diệp Phàm lời nói như vậy, nhưng hắc lãng một con lại lặng lẽ buông ra, ở phát hiện bốn phía cũng không có khác thường lúc, lúc này mới âm thầm thở phào một cái.

Nhưng nơi đây cũng không phải là mãi mãi nơi, hắc lãng cũng không muốn ở gặp phải Thượng Quan Vân Phi đuổi giết, một cái nguy Thiên Vị cảnh lừa gạt, Diệp Phàm bây giờ còn thật có điểm không chịu nổi.

Cho nên, Diệp Phàm cũng không muốn ở trên cao quan a Yến trên người lãng phí chút lát thời gian, thân thể của hắc lãng động một cái, nhưng mới vừa bước ra hai bước, một thanh kiếm liên phá không bay tới, sáng lấp lóa, "Quét" một tiếng, vừa vụn vỡ ở Diệp Phàm dưới chân phía trước ba tác địa phương.

"Muốn chạy trốn, không dễ dàng như vậy."

"Ngươi vẫn chưa xong không."

Dứt lời, Diệp Phàm liền lặng không tung tóe, giống như xoay tròn cuồng phong hướng lên quan a Yến đá vào!

Thượng Quan Ngọc Yến đôi mắt tụ họp một chút, một tay Kết Ấn, mới vừa rồi xen vào tại địa phương thanh kiếm kia tự động bay lên, có như pháo hoa Xán Lạn, không tránh không né, lấy kiếm biến hóa đao, lạng không đánh xuống.

"Cheng"

Sắt thép va chạm, âm thanh dao động bầu trời mệnh mông, Thượng Quan Ngọc Yến chuẩn xác hung hăng một "Đao" chém vào Diệp Phàm bóng người bên trên, Diệp Phàm sát chiêu trong khoảnh khắc tán loạn vô hình, mà thân thể của hắc lãng cũng mượn này dốc hết sức đo về phía sau tạt lạng, liền giống như u linh biến mất không còn tăm hơi.

Thượng Quan Ngọc Yến lại mặt liền biến sắc: "Đáng ghét, trúng kế á!"

Lộ ra một cái nhỏ vụn hàm răng Thượng Quan Ngọc Yến ở phát hiện mắc lừa sau, mặc dù tức giận nhưng cũng không nóng nảy, chỉ thấy hắc lãng đưa tay phải ra, lòng bàn tay Quang Hoa chợt lóe, một cái hạc giấy vỗ hai cánh, giống như chân chính chim vậy, nhanh chóng phá không đi.

...

Bạn đang đọc truyện *Tửu Quỷ Tủy Thiên Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 25: Không ngừng theo sát

"Hừ, hèn hạ đồ vô lại, ngươi nghĩ muốn chạy trốn!"

Thân ở tại trong rừng Diệp Phàm mới vừa giải thích rõ phương hướng một chút, bên tai liền truyền tới Thượng Quan Ngọc Yến kia chán ghét quát âm thanh.

Dứt lời, Thượng Quan Ngọc Yến bóng người tựa như từ trên trời hạ xuống như vậy ngăn trở Diệp Phàm đường đi, đơn bạc thân hình lại giống như một tòa núi lớn, chính giữa lưỡi kiếm ánh sáng phun ra nuốt vào, bên bị nghị lực để cho Diệp Phàm hận đến nghiêng răng nghiêng lợi: "Thượng Quan Ngọc Yến, ngươi có phải hay không thật có bệnh, vẫn chưa xong không."

"Hừ, ngươi là Thiên Đô quốc thứ bại hoại, người người phải trừ diệt." Thượng Quan Ngọc Yến kiếm chỉ Diệp Phàm lạnh lùng nói.

"Người người phải trừ diệt."

Diệp Phàm tự giễu cười một tiếng, trên mặt Băng Hàn nhìn chăm chăm Thượng Quan a Yến nói tiếp: "Nếu như ta là người người phải trừ diệt, ngày đó cũng quốc Đế tu luyện Ma Công, có phải hay không càng hẳn người người phải trừ diệt."

Diệp Phàm lời nói để cho Thượng Quan Ngọc Yến hơi biến sắc mặt, trong mắt tràn đầy lửa giận, trợn mắt nhìn Diệp Phàm cắn răng nghiêng lợi nói: "Ngươi này hèn hạ tiểu nhân, ở dám nói vậy nói bạ, ta xé rách ngươi miệng."

Thiên Đô quốc Đế là ai, đây chính là hẳn Thượng Quan Ngọc Yến phụ hoàng, mặc dù từ nhỏ hẳn liền bị đưa đến Chung Nam Tử Phủ học viện tu hành, mấy năm nay lại rất ít về nhà, nhưng hẳn tuyệt đối không tin, chính mình từ ái phụ hoàng sẽ sửa ma công nào.

"Nói vậy nói bạ, chẳng lẽ ngươi mới vừa rồi không có mắt sao? Luôn miệng nói mình là chính đạo, trong tối nhưng là rắn chuột một ổ, thật buồn cười." Diệp Phàm trên mặt đang cười, có thể con ngươi lại lãnh đạm vô cùng hướng về phía Thượng Quan Ngọc Yến giễu cợt nói.

"Hèn hạ bọn chuột nhất, ngươi nói ai rắn chuột một ổ?"

"Nơi này trừ ngươi, chẳng lẽ ta cùng quỷ nói chuyện nha!"

"Ngươi dám nói ta là quỷ, ngươi quá đáng ghét."

Trên trán đã tuôn ra hắc tuyến Thượng Quan Ngọc Yến nghiêm ngặt xích đồng thời, bạch tích rung cổ tay, một cây trường cung liền xuất hiện ở trong bàn tay hẳn, tiếp lấy Thượng Quan Ngọc Yến khuất tất rùn người, giơ lên hai cánh tay dùng sức, kéo ra ánh sáng lưu chuyển thần kỳ giây cung.

"Ồ! Xem ra ngươi không chỉ có bệnh, hơn nữa bệnh không nhẹ nha!"

Diệp Phàm giống như nhìn ngốc từ một loại dùng sức nháy mắt mấy cái nhìn Thượng Quan Ngọc Yến, hẳn không thể không hoài nghi Thượng Quan Ngọc Yến là đột nhiên điên, bởi vì hẳn trên giây cung căn bản không có mũi tên, không có tên chi Cung làm sao tổn thương người!

"Ngươi mới có bệnh."

Dứt lời, Thượng Quan Ngọc Yến cười lạnh một tiếng liền ngón tay buông lỏng một chút, giây cung mãnh liệt nhảy lên, dư âm còn ở trong núi vang vọng, một đạo phạm nhân thịt mắt không thấy được "Linh mũi tên" đã xé hư không.

Diệt Thế chi Cung, Vô Ảnh Tiễn!

Diệp Phàm thất kinh, dưới chân cũng trong nháy mắt phía bên trái bước ra một bước dài, rồi sau đó một cái xoay mình liền nhào vào trong rừng rậm, Diệp Phàm thực lực mặc dù không phải là quá mạnh mẽ, nhưng hẳn say Vân Túng Thân Pháp lại cực kỳ kỳ diệu, một đạo tàn ảnh vạch qua, Diệp Phàm bóng người liền biến mất không thấy gì nữa.

Nhưng Diệt Thế Cung khởi là đơn giản như vậy, Thượng Quan Ngọc Yến hơi chuyển động ý nghĩ một chút, rơi vào khoảng không "Linh Tiễn" lẳng không cuốn ngược mà quay về, ở trên hư không lơ lửng thật dài quang vĩ, hung tợn đánh về phía Diệp Phàm kia đạo tàn ảnh.

"À ta rơi mẹ nó !" "

Vô Ảnh Tiễn vào cơ thể mà tiêu tan, tiếng kêu thảm thiết kinh thiên động địa, Diệp Phàm trên đùi phải tung tóe ra một cỗ huyết vụ, nhưng hấn bóng người lại không hơi dừng lại một chút, chạy như bay, tốc độ có thể so với mới vừa rồi nhanh hơn lách vào rừng rậm sâu bên trong.

"Ồ ~ hấn trả thế nào có thể chạy trốn?"

Thượng Quan Ngọc Yến đôi mắt chợt lóe cúi đầu nhìn trong tay mình Cung, đây chính là một cái Thượng Cổ Thời Kỳ thất lạc ở nhân gian pháp bảo thần binh, bình thường chỉ cần trọng tiến người, chính là Liên Thai cảnh cường giả cũng sẽ lĩnh lực đánh xơ xác, thúc thủ chịu trời.

Thượng Quan Ngọc Yến ánh mắt nghi ngờ liếc một cái Diệp Phàm chạy trốn phương hướng, Diệt Thế Cung ở trên tay hấn chợt lóe biến mất chớp mắt, người khác cũng phi thân hướng Diệp Phàm đuổi theo.

Thượng Quan Ngọc Yến bóng người rời đi không tới chốc lát, trong miệng chứa đựng mấy miếng lá khô Diệp Phàm liền từ một mảnh lá khô bên trong bỏ ra ngoài, lòng vẫn còn sợ hãi dựa lưng vào một thân cây ngồi xuống.

Ngay sau đó liền đưa tay phải ra, ba miếng kim quang vờn quanh linh châm ngưng tụ mà ra, tại hấn bị thương đùi phải nơi một trận vũ động, sau đó vèo được (phải) một tiếng, nếu như Vạn Lưu Quy Tông chui vào Diệp Phàm trong cơ thể, Thượng Quan Ngọc Yến Diệt Thế Cung quả thật lợi hại,

Nhưng Diệp Phàm Y tu lại thêm Hồng Hoang Chi Thể tựa hồ càng hơn một bậc.

Đột nhiên một trận nhỏ nhẹ "Sa Sa" âm thanh từ trong rừng truyền ra, Diệp Phàm một chút xoay mình lên đem người núp ở phía sau cây, một tấm tái nhợt trên mặt cũng biến thành ác liệt vô cùng.

Thượng Quan Ngọc Yến không ngừng theo sát để cho Diệp Phàm tâm lý cố gắng hết sức căm tức, hấn không phải là một cái người thích giết chóc, nhưng ở như vậy bị dây dưa tiếp, để cho trong hoàng cung cao thủ tìm tới nơi này, đến lúc đó, hấn không muốn chết cũng không được.

Lúc này, đi mà trở lại Thượng Quan Ngọc Yến đã xuất hiện ở Diệp Phàm trong tầm mắt, hấn ở khom người kiểm tra trên đất vết máu lúc, Diệp Phàm thân thể từ phía sau cây chợt tránh mà ra, thoáng một cái rồi biến mất, tạo thành tàn ảnh tốc độ nhanh kết nối với Thượng Quan Ngọc Yến không thấy rõ.

Thượng Quan Ngọc Yến đột nhiên đứng dậy, hét lớn một tiếng: "Ai?"

Không có người trả lời.

Thượng Quan Ngọc Yến biết, mới vừa rồi tuyệt không phải là ảo giác, hấn nhanh chóng kéo ra Diệt Thế Cung, càn tia sáng chói mắt lại phong tỏa không dùng được mục tiêu.

"Thật chẳng lẽ là ảo giác?"

Thượng Quan Ngọc Yến ánh mắt cảnh giác nhìn bốn phía, lúc này trong rừng cây vô thanh vô tức, chỉ có gió nhẹ nhàng đất thổi qua, nhưng Thượng Quan Ngọc Yến tâm lý lại không tự chủ được bắt đầu khẩn trương, Diệp Phàm nặng hấn mũi tên, nhưng vẫn nhưng có thể làm động tự nhiên, giống như hấn một người như vậy, www. uukanshu. ne T tại sao có thể là các đạo sư trong miệng nói phé vật.

Tàn ảnh lại vừa là chợt lóe vừa không, bằng cảm giác biết đối phương đã đến phía sau hấn, hấn không chút do dự, xoay người bắn cung, một vết hào quang đem một cây cỏ thụ cán thất lung bắn đoạn.

Nhưng Diệp Phàm lại một lần nữa quỷ dị biến mất.

Cho đến trước mắt chương ảnh nhẹ nhàng, Thượng Quan a Yến mới liền vội vàng hoành Cung ngăn cản, lại bị Diệp Phàm bàn tay phát trúng, toàn thân tê dại, lẳng không té lộn mèo một cái ném ra.

Thượng Quan a Yến buộc tóc Kim Quan bị đánh rơi, lúc này thân ảnh hiện ra Diệp Phàm cũng không có cho lên quan a Yến thở hổn hển cơ hội, một cái say ngã, thân thể dán đất, tay trái liền hướng Thượng Quan a Yến trên cổ họng trừ đi.

Sắc mặt trong nháy mắt trở nên trắng bệch Thượng Quan a Yến theo bản năng về phía sau lao đi, cái này làm cho Diệp Phàm tay trái không bấu vào hấn cổ họng, ngược lại đem hấn y phục trên người cho xé một đại mảnh nhỏ.

"Ồ!"

Lắc mình lui về phía sau Diệp Phàm còn không có đứng vững thân thể, trong miệng liền phát ra một tiếng ngoài ý muốn kêu lên, ngay sau đó sắc mặt hấn liền trở nên có chút cổ quái.

Tóc tai bù xù Thượng Quan Ngọc Yến bị thương ngã xuống đất, một tay che trước ngực tan vỡ áo quần, một tay chống đỡ đất theo bản năng liền tiếp lui về phía sau, giờ phút này sắc mặt hấn một mảnh kinh hoàng, đang hướng trời nổi giận khi vờn quanh xuống, hấn quắc mắt lại từng cái rút xuống!

"Ta rơi mẹ nó, người thật là nữ."

Diệp Phàm đàn độn chỉ Thượng Quan Ngọc Yến, mặt đầy không tưởng tượng nổi nhìn Thượng Quan Ngọc Yến nói, nhưng đón lấy, tựa hồ đột nhiên nghĩ đến cái gì Diệp Phàm không nhịn được cười lên, ngón tay sắc mặt trở nên tái xanh Thượng Quan Ngọc Yến luôn miệng vai diễn ngữ đạo: "Ha ha, không nghĩ tới đường đường Chung Nam Tử Phủ trong học viện học viên, lại còn thích một hộp này!"

"Người Bán Công Tử cho người hợp lại."

Thượng Quan Ngọc Yến tức giận đan xen, một ngụm máu tươi bắn tán loạn mà ra, ở nơi này bị oán lưu chuyển thời khắc, nàng lại một lần nữa giống như người điên tựa như kéo ra Diệt Thế Cung.

...

Bạn đang đọc truyện *Tửu Quỷ Tủy Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 26: Người nha xấu hổ không

"Có bệnh phải trị, đến đến, để cho tiểu gia ta cho người xem một chút."

Diệp Phàm ngoài miệng nói dễ dàng, nhưng trong tối nhưng là gấp nhanh tập trung ý chí, không dám khinh thường chút nào, Diệt Thế Cung uy lực đến bây giờ còn để cho hắn lòng vẫn còn sợ hãi, sợ hãi không thôi.

"Hừ! Bán Công Tử thân phận là cao quý cỡ nào, người thân là Thiên Đô quốc tăng lớp hạ lưu, lại dám dẫm hạ phạm thượng, đáng đánh."

Thượng Quan Ngọc Yến gần hai mươi năm thói quen thật đúng là khó sửa đổi miệng, giờ phút này nàng tóc dài xõa, tiểu miệng mũi quỳnh, mày liễu đào tai, còn có tan vỡ áo khoác xuống, mất đi trói buộc cao vút bắn ra tuyệt vời hình cung quý tích, này mười phần chính là một cái đình đình ngọc lập thiếu nữ xinh đẹp, nhưng hắn lại cứ thiên về vô cùng Tự Nhiên không ngừng kêu "Bán Công Tử!"

"Ta nghe, người nha xấu hổ không, rõ ràng là nữ nhân, không phải là giả trang cái gì nam nhân, các người Thượng Quan gia tộc người bên trong, có phải hay không người người đều là không biết xấu hổ cực phẩm nha!" Diệp Phàm con người lóe lên u lãnh ánh sáng cười nhạo nói.

"Hừ!"

Thượng Quan Ngọc Yến ngẩn ngơ, tiếp lấy bạch tích trên mặt dần dần biến thành màu đỏ tía, trợn mắt nhìn Diệp Phàm hai tròng mắt dường như muốn phun ra lửa...

Sau một khắc, Thượng Quan Ngọc Yến liền không chút do dự bắn xuất thủ bên trong linh mũi tên, một đạo Xán Lạn Quang Hoa lấy không thể tưởng tượng nổi tốc độ hướng Diệp Phàm đánh tới, mà sớm có cảnh giác Diệp Phàm ở một cái nhảy lên quay ngược lại tránh qua một mũi tên này sau, thân thể liền lảo đảo xoay tròn 360 độ lên, trong chớp mắt, một đạo tàn ảnh liền xuất hiện ở Thượng Quan Ngọc Yến trong con mắt.

Cả kinh thất sắc Thượng Quan Ngọc Yến còn chưa kịp lần thứ hai bắn cung, một đôi như hư như ảo tay ảnh, đã hướng Thượng Quan a Yến trên vai phải nhanh như tia chớp trừ đi.

Diệp Phàm một chiêu này nhìn như bình thân không có gì lạ, nhưng nhanh chuẩn ác giống như phích lịch trực kích, để cho người khó lòng phòng bị.

Thượng Quan Ngọc Yến dùng Diệt Thế Cung rời ra Diệp Phàm bàn tay thế, tay trái Trục Quyền mang theo một đạo thanh quang đánh ra, trong một chiêu, ngay cả gọt đá đá, cả công lẫn thủ, nàng không hổ là Chung Nam Tử Phủ trong học viện nòng cốt học viên.

Thượng Quan Ngọc Yến thuở nhỏ liền bị đưa đến Chung Nam Tử Phủ học viện tu hành, thân phận đặc thù, rất tốt đẹp thiên phú, lại thêm bên bị nghị lực, để cho nàng ở mười tuổi lúc đã tại học viện chúng học viên bên trong bộc lộ tài năng, 15 tuổi liền leo lên học viện thanh vân bảng, mười chín tuổi trở thành khổ hải Ngũ Trọng cảnh cường giả, như vậy tốc độ tu luyện, ở cùng tuổi tác thiên tài học viên bên trong, nàng nói chỉ hai, liền không ai dám nói đệ nhất.

"Oanh "

Hai quyền đụng nhau giống như muôn lời, bọn họ bốn phía năm trượng bên trong lập tức bị một cỗ linh lực màu vàng óng nhạt tràn ngập, chỉ có lưỡng đạo âm thanh rỗng bên tai không dứt, tựa hồ chiến đấu chung một chỗ, thanh thế kinh người!

Hơn mười giây giữa, Thượng Quan Ngọc Yến không khỏi rất là khiếp sợ, Diệp Phàm thân pháp phiêu dật linh động, tiến thoái giữa xuất quỷ nhập thần, công kích mình lại không thể nào dùng sức, tựa như cùng đánh trong không khí, từng chiêu mà không ăn thua gì.

Giống vậy, trong lúc nhất thời không có biện pháp chế trụ Thượng Quan Ngọc Yến Diệp Phàm trong lòng không khỏi cũng xuất hiện nóng nảy, nếu như ở nơi này dạng tiếp tục tri hoãn, khác nguy hiểm sẽ lớn hơn, chờ thêm Thượng Quan Ngọc Yến cứu binh chạy tới, vậy hắn liền thật muốn thành cá ở trong

lưỡi, mặc người chém giết.

Lúc này, Thượng Quan Ngọc Yến đột nhiên kêu quát một tiếng, tay phải đỡ ra Diệp Phàm kéo chân, tay trái liền muốn đi kéo ra Diệt Thế Cung.

Diệp Phàm lâm nguy không loạn, người trên không trung, hông vận một cái, ở ít ỏi khả năng dưới tình huống, đột nhiên phát lực, đùi phải như lưỡi dao sắc bén như vậy kéo hướng lên Thượng Quan Ngọc Yến thân thể.

Thượng Quan Ngọc Yến thấy tình thế không ổn, bước nhanh rút lui, tay trái biến hóa chỉ là bàn tay bất ngờ mang theo một cổ chổi mắt quang mang, lấy nghiền ép như vậy khí thế tiêu diệt hướng Diệp Phàm đùi phải.

Hai bóng người giao kích bên dưới, Thượng Quan Ngọc Yến một liên lui về phía sau sáu bước, mà Diệp Phàm chẳng qua là thân thể có chút rung hoàng nhất hạ.

"Diệp Phàm, các đạo sư không phải nói ngươi không thể tu luyện ấy ư, có thể ngươi bây giờ "

Trần đầy tiếng kinh ngạc khó tin thanh âm từ mới vừa giữ vững thân thể Thượng Quan Ngọc Yến trong miệng vang lên, lúc này, nàng rung động trong lòng không cần nói nên lời, thông qua vừa mới kia mấy quyền, nàng bất ngờ phát hiện Diệp Phàm tu vi khả năng so với nàng còn muốn cao hơn rất nhiều.

"Chó má đạo sư lời nói, ngươi cũng tin tưởng, ngươi đã bệnh thời kỳ chột."

Nhếch miệng lên một mớ lạnh lùng độ cong Diệp Phàm cũng không muốn ở lãng phí thời gian, một cái trước cút liền vọt đến Thượng Quan Ngọc Yến trước người,

Cổ tay lộn, tay trái cong lại như câu, trực tiếp kéo nàng nam tử gầy ổng cao Trong nữ tử chân đẹp dùng sức kéo một cái, vốn là mang thương ngoạn cổ thiếu nữ lập tức nặng nề ngã xuống ở trong bụi đất.

"Phốc thông —— "

Thượng Quan Ngọc Yến đôi mắt đẹp tròn tròn, đỏ bừng môi đều bị hàm răng cắn trắng bệch, chặt vật cực kỳ thân thể lại bị Diệp Phàm làm "Đại Chùy", hung hăng trên mặt đất đập ra một cái hố cạn.

Thượng Quan Ngọc Yến một thân tro bụi, cả người đau nhức, thật giống như muốn tán giá một dạng nhưng nàng còn muốn giùng giởng đứng lên, đầu gối còn chưa cách mặt đất, Diệp Phàm trong tay một quả linh châm đã bắn vào trong cơ thể nàng, khiến nàng lão đảo muốn ngã thân thể lăn nữa ngã xuống, phun một ngụm máu tươi ở trong bụi đất.

"Ngươi hèn hạ, có gan liền giết Bản Công Tử, nếu không ta và ngươi không xong!"

Thượng Quan Ngọc Yến tính cách thật là hơn hẳn nam nhi, cho dù đã thành tù nhân, nhưng nàng còn là một bộ leng keng thiết cốt chính đạo bộ dáng.

"Ngươi! Công tử?"

Diệp Phàm quăng lên tay cũng không có phiền đi xuống, hần ngược lại không phải là đột nhiên thương hương tiếc ngọc, mà là nhớ tới một cái cực kỳ buồn cười vấn đề.

Tiếp lấy trên tay căng thẳng, Diệp Phàm liền đem Thượng Quan Ngọc Yến cho nửa nói lên, hai người mắt đối mắt, www.uukanshu.net T mắt đối mắt, ở cách nhau chỉ có mấy tấc khoảng cách lúc, Diệp Phàm cười, cười rất khinh miệt, cũng rất lạnh nhạt: "Chó má công tử, ngươi ở trong mắt ta, nhiều nhất cũng chính là một cái ngực lớn nhưng không có đầu óc xú nữ nhân mà thôi."

"Ngươi Bản Công Tử cũng không không phải phụ nữ."

Thượng Quan Ngọc Yến giận đến bờ ngực một trận lên xuống không chừng, đẹp lạnh lùng trên mặt là Hồng Bạch các một trận, không nói ra được tình thái cùng tức giận.

"Thượng Quan Ngọc Yến, đến bây giờ, ngươi còn không muốn thừa nhận mình là nữ nhân chứ ?"

Dứt lời, Diệp Phàm hơi lộ ra thanh sáo trên mặt đột nhiên biến hóa rất thô bỉ xấu cười một tiếng, tiếp lấy hần trong con ngươi rung mình biến mất không còn tăm hơi mất tăm, cướp lấy nhưng là tham lam cùng dâm * nhìn chằm chằm Thượng Quan Ngọc Yến vậy đối với cứng ngạo nhân cao vút bên trên.

Diệp Phàm trong ánh mắt đột nhiên biến hóa, lập tức để cho Thượng Quan Ngọc Yến toàn thân phát lạnh chợt run run một chút, tiếp lấy tâm lý liền đột nhiên dâng lên một loại để cho nàng sợ hãi ý tưởng.

"Hắn không phải là tinh. Trùng lên óc, * muốn đại phát nghĩ (muốn) đem mình trước "Làm làm" sau giết, hoặc là trước hết giết sau "Làm làm" chứ ?"

Nghĩ tới chỗ này Thượng Quan Ngọc Yến, nội tâm trong nháy mắt liền bị một loại không có thuốc chữa cảm giác sợ hãi chiếm cứ, thậm chí nàng hô hấp vào giờ khắc này cũng chợt dừng lại, giống như chỉ trí mạng bàn tay, gắt gao vô lấy nàng nhip tim

"Đồ lưu manh, ngươi ngươi rốt cuộc muốn làm gì?"

Thượng Quan Ngọc Yến đôi mi thanh tú hơi nhú, theo bản năng lấy tay hộ ở trước ngực mình, răng càng là run run không ngừng hỏi, nàng mặc dù không thừa nhận mình là nữ nhân, nhưng nữ tử bản năng dự cảm cũng không biến mất, liền mới vừa rồi Diệp Phàm trong ánh mắt màu sắc, hay là để cho nàng cái này giả nam nhân không kim lòng được hai chân căng thẳng.

Diệp Phàm nhẹ nhàng mon trón Thượng Quan Ngọc Yến gò má, ngón tay nhẹ nhàng niêm động Thượng Quan Ngọc Yến tai thùy, một màn kia đỏ ửng như mực nước rơi vào tơ lụa bên trên một loại ở trên cao Thượng Quan Ngọc Yến trên gương mặt lạnh lẽ nhuộm đầm mở.

...

Bạn đang đọc truyện *Tửu Quỷ Túy Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 27: Nhục nhã chơi đùa

"Tiểu gia ta đối với (đúng) người loại đàn ông này bà không có hứng thú, cũng không muốn giết người, chỉ cần người bây giờ, giờ phút này, lập tức cho tiểu gia ta khóc ra một giọt nước mắt, hoặc là thừa nhận mình là nữ nhân, ta để cho người!"

Khóe miệng vì kiêu, toát ra một vết tà khí Diệp Phàm đang nói ra những lời này lúc, hần trong trông mắt không kim lòng được liền xẹt qua một tia không kịp chờ đợi về chờ mong.

"Đồ lưu manh, người nằm mơ đi đi."

Thượng Quan a Yến sắc mặt trắng bệch, trong mắt đẹp tức giận ánh sáng cùng lẫn nhiên thần sắc lại từ đầu đến cuối không có biến mất, nhưng nàng lúc này xấu hổ muốn chết thở dốc, cùng với thân thể căng thẳng giống như giường cung dây cũng đã ra mua nội tâm của nàng tới ý tưởng chân thật cùng sợ hãi.

"Phải không! Kia trong tay của ta bóp là thứ gì nha, thế nào mềm mại liên tục, còn mang theo đàn tính đây?"

Vừa nói, Diệp Phàm đã bao trùm ở trên Thượng Quan Ngọc Yến trước ngực cao vút tay, là trực tiếp không chút khách khí hung hăng bóp mấy cái vật trong tay.

"Ách! Không muốn" Thượng Quan Ngọc Yến cảm địa gập như thế nhào nặn bóp, nàng đôi mắt không tự chủ được đột nhiên thu co rúm người lại.

Trong lúc vô tình, cũng không biết là mờ thế nào mới, tóm lại, vốn cho là là một trận mèo bắt chuột đơn giản đụng nhau, lại quái dị biến thành một trận thom tho kiêu diễm ướt át, hoang đường, thêm làm nhục trò chơi, mà trò chơi này quyền chủ động, giờ phút này còn không chế ở Diệp Phàm trong tay.

"Nói nha, đây là cái gì! Ngực ta trước thế nào không dài đồ chơi này?"

Diệp Phàm tuy là cách y nhào nặn bóp không ngừng, nhưng trong lòng bàn tay kiêu non đặc biệt đàn thật, hay là để cho Diệp Phàm không tránh khỏi nặng nề thu hẹp năm ngón tay, trong đầu nhưng là lóe lên hần và Lan Phi nương nương nhất mực mạc.

Mất đi linh lực Thượng Quan Ngọc Yến răng cắn "Cách cách" vang dội, nhưng nội tâm của nàng lại đột nhiên tỉnh táo lại, một bên vận hành trong cơ thể công pháp thủ xông phá giam cầm, một bên không thối lui chút nào một cái kiêu thân thể đạo: "Đồ lưu manh, đây chỉ là một cụ thân xác thối tha, người đừng mơ tưởng hù dọa Bản Công Tử!"

Diệp Phàm mặc dù có qua nam nữ việc trải qua, nhưng hần dù sao vẫn là một đứa bé, hần ở liên tiếp nhào nặn bóp đến mấy lần sau, liền mất đi thú vui, tẻ nhạt vô vị!

"Ai! Nàng như thế nào cùng Lan Phi nương nương không giống chứ, đều là nữ nhân, thế nào khác biệt lại lớn như vậy nha!"

Nhìn Thượng Quan Ngọc Yến kia lẫn nhiên vắng lặng ánh mắt, Diệp Phàm trong hoảng hốt, thật là có điểm ảo giác, chẳng lẽ người này thật là một cái chui vào nữ tử thân thể nam nhân!

"Ta ngà! Tiểu gia ta cũng không tin cái này Tà!" Diệp Phàm không chịu thua tính tình kích động lên.

Hôm nay, lúc này, giờ phút này, nơi đây, bây giờ, hần Diệp Phàm vô luận như thế nào, cũng phải làm cho Thượng Quan Ngọc Yến minh bạch, nàng là một nữ nhân, một cái ngực lớn nhưng không có đầu óc nữ nhân ngọc, đi một lần sờ nam nhân cũng sẽ không sinh con nữ nhân!

"Cối. Chỉ quần áo người."

Diệp Phàm những lời này để cho Thượng Quan Ngọc Yến kiều thân thể đột nhiên rung một cái, trong đầu nhất thời trở nên trống rỗng, cả người giống như gặp phải Ngũ Lôi Oanh Đình như vậy trong nháy mắt liền cứng cứng ở nơi nào, suy nghĩ tựa hồ đã ngừng chuyển động, nằng vào giờ khắc này ngốc.

Mấy hơi thở đi qua, cả người phát run Thượng Quan Ngọc Yến hai tròng mắt dường như muốn phun ra lửa tựa như trợn mắt nhìn Diệp Phàm, hàm răng chặt chẽ cắn môi, thiếu chút nữa không cắn ra. Máu đến, giọng nói càng là mang theo run rẩy đạo: "Diệp Phàm, ngươi dám nói lại lần nữa ngươi lời mới vừa nói sao?"

"Ta cho ngươi cối. Chỉ quần áo." Diệp Phàm khoe miệng nâng lên một vệt xem thường cười đều nhìn Thượng Quan Ngọc Yến nói lần nữa.

"Diệp Phàm, nếu như ngươi thật muốn khư khư cố chấp, ngươi sẽ hối hận."

Mặt mang Sát, trên trán đã băng bó ra gân xanh Thượng Quan Ngọc Yến nắm chặt thành quyền, bởi vì quá độ xấu hổ, cao. Thật đỉnh núi càng là đang kịch liệt đung đưa, chập chồn ra từng đạo dụ. Mê hoặc lòng người đường cong.

"Chớ thách thức ta nhẫn nại tính, ta cũng không muốn đang nói lần thứ ba."

Dứt lời, nhãn châu xoay động Diệp Phàm lại đột nhiên đi cả nhấc nằm ở Thượng Quan a Yến bên tai thấp giọng nói một câu, rồi sau đó xoay cổ tay một cái, một vệt kim sắc quang mang ở lòng bàn tay dần dần ngưng tụ thành một cây linh châm.

"Ngươi hèn hạ."

Thượng Quan Ngọc Yến sắc mặt trở nên trắng bệch trong nháy mắt, kiều thân thể không tự chủ được rét run,

Một loại sợ hãi chợt tập quyền nằng toàn thân, nằng không sợ chết, nhưng lại sợ hãi Diệp Phàm nói chết kiểu này.

Thật ra thì nằng vốn không phải người yếu, ở nằng cảnh liễu như vậy đáng người xuống càng là cất giấu thực lực cường đại, nhưng bây giờ, trong cơ thể nằng linh lực quý dị biến mất, nguyên bản định kéo dài thời gian đợi nằng linh lực sau khi khôi phục đang cùng Diệp Phàm liều cho cả chết lưới rách.

Nhưng bây giờ, Diệp Phàm lời nói giống như nguyên rủa một dạng đề cho nằng cả người lập tức liền có một loại đưa thân vào băng thiên tuyết địa cảm giác, mà trong cơ thể nằng mới vừa ngưng tụ một chút linh lực, cũng vào giờ khắc này, hoàn toàn tan vỡ...

Đó là một loại từ sâu trong linh hồn truyền tới sợ hãi, nằng không muốn chết như vậy đi.

Mà giờ khắc này Diệp Phàm kia giống như một cái 15 tuổi hài tử, nhếch miệng lên nụ cười, ở trên cao Thượng Quan Ngọc Yến trong mắt, chính là một cái ma quỷ.

Thượng Quan Ngọc Yến cắn răng, một đôi thon thon tay ngọc run rẩy chậm chậm bắt đầu cối nổi lên trên người mình quần áo, nhưng nằng một đôi mỹ. Trong mắt nhưng là chớp động như chớp hàn ánh sáng chăm chú nhìn Diệp Phàm, giống như là một con rắn độc, Băng Hàn, vô tình, dường như muốn mái chèo Phàm đáng về vũng vàng khắc trong lòng.

Quần áo một chút theo Thượng Quan Ngọc Yến trên người từ từ chảy xuống, dần dần triển lộ ra cô ấy là da thịt bóng loáng nhẵn nhụi thom tho. Vai cùng trắng như tuyết cao vút.

"Ồ!"

Diệp Phàm nhẹ nhàng kêu lên một tiếng, ở trên cao Thượng Quan Ngọc Yến rơi trên mặt đất trong nội y, hẳn lại không có phát hiện một món là nữ nhân ăn mặc, chỉ có một cái tan vỡ buộc ngực lụa trắng.

"Quả nhiên là một cái không đem mình làm nữ nhân quái thai, nhưng nằng vóc người quả thật không tệ!"

Mặc dù lẫn nhau căm thù, nhưng Diệp Phàm lời này tuyệt đối là lời tâm huyết!

Nhìn Thượng Quan Ngọc Yến lúc này muốn che còn then thùng bên trong một bộ mị hoặc tư thái, Lan Phi nương nương kia yêu nhiều đáng người lần nữa hiện lên Diệp Phàm trong đầu, cái này làm cho hắn không kim lòng được nuốt nước miếng một cái, tiếp lấy một cổ nóng bỏng bỗng nhiên từ hắn một cái địa phương nào đó dâng lên.

Thượng Quan Ngọc Yến thanh tú ngũ quan không tính là tuyệt sắc, nhưng một thân tu luyện hình thể, cũng tuyệt đối cho nam nhân cường đại dã tính đánh vào.

Thon dài cần cổ, www. uukanshu. ne T cốt cảm giác mê người thom tho vai, cao ngất tròn tròn cao vút, nhu thuận tóc đen rơi châu viên ngọc nhuận đầu vai, như sữa bò như vậy bạch. Tích da thịt ở dưới ánh mặt trời chiếu sáng, hiện lên dị thường mê người sáng bóng, xuống chút nữa, chính là nữ nhân thật giống như thư báo như vậy tràn đầy đã tính thon dài mỹ chân!

Ở thị giác mãnh liệt dưới sự xung kích, Diệp Phàm huyết khí nóng lên, Tà tính rất thích thú trong nháy mắt liền nổi lên trong lòng hắn, dĩ nhiên, bên trong còn có một loại trả thù nhanh cảm giác.

Diệp Phàm nhếch miệng lên một vết Tà Mị đường vòng cung, ánh mắt nhưng là lóe phát sáng rơi vào Thượng Quan Ngọc Yến trước ngực vậy đối với có chút rung rung hương phong bên trên, đón lấy, hẳn liền thân bắt do kỷ đưa tay ra đặt ở Thượng Quan Ngọc Yến trước ngực bị triệt để thả ra ngoài hương phong bên trên, yêu thích không buông tay nhẹ nhàng an ủi săn sóc. Sờ mấy cái.

Đột nhiên từ chính mình bơ. Trên ngực truyền tới một trận cảm giác khác thường, trong nháy mắt sẽ để cho Thượng Quan Ngọc Yến kiều. Thân thể rung một cái giống như bị điện giật một loại run rẩy một chút, tiếp lấy nàng liền cố làm trấn định chấp hai tay sau lưng, đối với mình bị khinh nhờn thân thể thờ ơ không động lòng, phảng phất Diệp Phàm chính tại đùa bốn thanh xuân a thể không phải là nàng một loại từ tốn nói: "Người chỉ biết một bộ này thủ đoạn hèn hạ sao?"

Diệp Phàm sững sờ, ở trên cao Thượng Quan Ngọc Yến hương phong bên trên nặng nề nhào nặn mấy cái, ánh mắt có chút mờ mịt gật đầu, thành thật nói: "Ta cũng vậy tân thủ, còn thật không có kinh nghiệm gì, cái này làm cho ta suy nghĩ thật kỹ."

Thượng Quan Ngọc Yến khóe miệng chợt rút ra súc mấy cái, này đều là người nào nha, trên tay còn làm xuống lưu động làm, mà thần tình trên mặt cũng đã lâm vào trầm tư.

Thượng Quan Ngọc Yến không nghĩ tới, còn nhỏ tuổi Diệp Phàm lại có thể đem hèn hạ vô sỉ sự tình, làm như thể đường hoàng, giống như hẳn người như vậy, da mặt được (phải) dày bao nhiêu nha!

"Oa "

Một ngum máu tươi từ Thượng Quan Ngọc Yến trong miệng phun ra, đây không phải là bởi vì nàng thương đưa tới, mà là bị Diệp Phàm miễn cưỡng tức hộc máu.

...

Bạn đang đọc truyện *Tửu Quỷ Tủy Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 28: Quy tắc cũ

Ở Diệp Phàm trên tay vô sỉ tàn phá xuống, phun ra một ngum máu tươi Thượng Quan Ngọc Yến chỉ cảm thấy một trận quay cuồng trời đất, nội tâm mặc dù xấu hổ tới cực điểm, nhưng là trên thân thể không ngừng truyền tới giòng điện như vậy bơ tê đại cảm giác càng làm cho nàng kinh hoảng.

Đặc biệt là nàng nhìn thấy Diệp Phàm trên người một cái không thể miêu tả địa phương đã chỉ nổi lên đỉnh đầu lều vài lúc, Thượng Quan Ngọc Yến thanh lệ trên mặt trái xoan trong nháy mắt liền dâng lên một vết kiêu diễm ướt át lệ ửng đỏ, chặt. Cắn đã mang máu môi đột nhiên điên cuồng cười một tiếng, cười hoa chi chiều triển, tay trái rất là Tự Nhiên liêu tốp một chút xoa mái tóc.

"Người "

Diệp Phàm ở phía trên Thượng Quan Ngọc Yến khác thường hành vi làm cho là nhất kinh nhất sợ, trước mắt nữ nhân thật đúng là cùng người khác bất đồng, ở dưới tình huống như vậy còn có thể cười được, nàng tâm đắc bao lớn nha, nếu không phải hiện tại trong tay Diệp Phàm mềm mại vật vẫn còn, hẳn còn thật sự cho rằng Thượng Quan Ngọc Yến chính là một cái nam nhân.

"Cáp, cáp đồ lưu manh, người đi chết đi!"

Thượng Quan Ngọc Yến tiếng cười, nửa đường đột nhiên biến đổi, nhìn như linh lực bị giam cầm, tay trái gả không chặt nàng đột nhiên cánh tay bắn ra, một luồng hàn quang ở trong kẽ tay chợt lóe mà hiện tại, bén nhọn Ngân Châm vừa chuẩn vừa ngoan, trực tiếp đâm về phía Diệp Phàm kia thật cao chỉ nổi lên trên lều.

"Ta roi mẹ nó !"

Bất ngờ không kịp đề phòng, cho là thắng cuốn tại cầm Diệp Phàm ngay cả phản ứng cũng không kịp, chỉ có thể mắt mở to, nhìn Ngân Châm tàn bạo đâm tại chính mình trên bảo bối.

Sắc mặt trắng bệch, còn giống như tượng đất Diệp Phàm, ngo ngác vén lên y phục cúi đầu kiểm tra chính mình bảo bối, chết lặng đầu một mảnh sôi trào, hẳn căn bản không dám tiếp nhận bức này thực tế, vô tận sợ hãi như nước thủy triều mãnh liệt tới.

Thượng Quan Ngọc Yến cũng ở đây cúi đầu sững sờ, cái kia châm nhỏ đã đem Diệp Phàm vật bản đâm thủng, nhưng là tại sao hẳn ngay cả kêu thảm

thiết cũng không có kêu lên nửa tiếng đây!

"Bạch!"

Sau một khắc, Diệp Phàm cùng Thượng Quan Ngọc Yến ánh mắt tựa hồ đều tập trung ở kia trên một điểm nào đó, thông qua dải ba tác Ngân Châm, Diệp Phàm cùng Thượng Quan Ngọc Yến thân thể coi như là "Ngay cả" thành nhất thể, từ xa nhìn lại, Thượng Quan Ngọc Yến ngọc thủ giống như đang ở * chuẩn bị nam nhân bảo bối, ảo tưởng dụ người như vậy, nhưng thực tế cũng không so với thảm thiết!

"Ba "

Diệp Phàm hai mắt bị Liệt Diễm nung đỏ, một bạt tai liên quát vào Thượng Quan Ngọc Yến trên gương mặt.

"Phốc thông!"

Thượng Quan Ngọc Yến bị nặng nề quát bay, bất quá nàng bền bỉ thật không phải là tầm thường, ở nặng như vậy đánh xuống, ngọc thủ vẫn nắm chặt đến Ngân Châm, theo quãng đi thế, mũi châm lại đang Diệp Phàm trên bảo bối kéo ra một đạo thật sâu lỗ!

"Cáp, cáp đồ lưu manh, Bản Công Tử phế nguoi! Cáp à!"

Thượng Quan Ngọc Yến đắc ý cười to, lại giữa đường đột nhiên ngừng lại, nàng giống như thấy quý một dạng bị trước mắt vô cùng quý dị một màn làm cho trợn mắt hốc hốc!

Diệp Phàm kia mấy có lẽ đã biến thành Tiểu Tiểu chim trên bảo bối, đột nhiên kim quang bùng ra, chói mắt quang mang đâm vào để cho người không mở mắt ra được, một dòng nước ấm chậm rãi vạch qua sau, hần Tiểu Tiểu chim cũng đã ý chí chiến đấu sục sôi lần nữa nâng lên 'Đầu' .

Một màn này, để cho đã khản trương đến hít thở không thông Diệp Phàm trên mặt băng tuyết hòa tan, phát ra vô tận mừng như điên tiếng hoan hô: "Cáp, cáp khôi phục! Tiểu gia ta bảo bối khôi phục! Quá được rồi!"

Dứt lời, rộng rãi ngẩng đầu Diệp Phàm khoe miệng phẩy một cái, lộ ra một tia cười đều nhìn Thượng Quan Ngọc Yến: "Tiểu gia ta cả ngày chơi đùa châm, không nghĩ tới hôm nay lại đến nguoi nói, đáng ghét."

Diệp Phàm ở ba chắc chắn mình một chút bảo bối thật không sau đó, liền chậm rãi hướng thiếu chút nữa đem mình biến thành thái giám Thượng Quan Ngọc ép tới, từng bước từng bước nặng như Thái Sơn, mỗi một bước đều rất giống vạn quân Cự Chùy, hung hăng gõ Thượng Quan Ngọc Yến không cam lòng tâm.

"Hừ! Bản Công Tử không giết chết nguoi, coi như nguoi tên lưu manh này vận khí tốt!"

Đã vô lực đứng lên Thượng Quan Ngọc Yến sắc mặt liên tục biến ảo, càng là âm thầm hối hận chính mình không nhiều đâm mấy châm.

"Vận khí! Hắc, hắc vậy hãy để cho ta xem một chút, nguoi có hay không vận tốt như vậy khí! Thượng Quan Ngọc Yến, chúng ta trò chơi tiếp tục!"

Diệp Phàm khoe miệng ngập ngừng nói cùng Thượng Quan Ngọc Yến không nháy một cái mắt đối mắt một chút sau, thần sắc hần đột nhiên biến hóa,

Do cuồng dã Bạo Lệ biến thành nhu tình như nước, hùng hậu mà tràn đầy từ lực giọng nói giống như ma quỷ dụ hoặc, từng cái âm tiết đều rất giống phiêu vũ gió xuân, huyền dị phát động đến Thượng Quan Ngọc quật cường tâm linh.

"Vẫn quy củ cũ, chỉ cần nguoi khóc một tiếng, kêu một câu, hoặc là trực tiếp thừa nhận mình là nữ nhân, tiểu gia ta sẽ không chấp nhặt với nguoi, như thường thả nguoi."

Giống nhau lời nói hần chốc lát trước nói qua, nhưng lúc này ôn nhu nhưng là khí tức đại biến, vừa nói, con nguoi tỏa sáng lấp lánh Diệp Phàm đưa tay từ từ ở trên cao Thượng Quan Ngọc Yến kiều thân thể bên trên phát động đến.

"Diệp Phàm, nguoi giết ta đi!"

Bên trong tròng mắt có cỗ phần si nhục lửa giận đang thiêu đốt hùng hực Thượng Quan Ngọc Yến trợn mắt nhìn Diệp Phàm, từ trong hàm răng sắp xếp một câu nói như vậy.

Từ nhỏ đến lớn, Thượng Quan Ngọc này băng thanh ngọc khiết thân thể còn không có bị bất kỳ khác phái đụng chạm qua, chớ nói chi là bị như vậy * chơi đùa.

Nhưng mà, lúc này Diệp Phàm nhưng là trực tiếp xem nhẹ Thượng Quan Ngọc lời nói, linh xảo ngón tay nhẹ nhàng ở nàng cao vút chóp đỉnh hoa động, tiếp lấy ngón trỏ cùng ngón cái kẹp một cái, giống như ngấm cảnh Trần Bảo như vậy hơi tâm đắc nói: "Thượng Quan Ngọc Yến, biết không? Đây chính là nữ nhân lương thương, bên trong đồ vật nhưng là đông ấm hạ mát, rất thần kỳ."

Thượng Quan Ngọc Yến tế mi khóa chặt, môi dưới đã bị cắn ra huyết sắc dấu răng, nhưng vẫn là mặt đầy ngạo khí cùng lãnh đạm, nhưng trong lòng nâng lại sợ hãi một hồi, một trận bi ai, đồng thời còn không khỏi dâng lên một cỗ cảm giác mệt mỏi cùng mềm yếu cảm giác.

Một phen mệt nhọc sau, Diệp Phàm mặt đầy tà ác đột nhiên kê vào lỗ tai ở trên cao Thượng Quan Ngọc Yến bên tai ní non dụ hoặc đạo: "Thế nào, biết

mình là nữ nhân đi! Nói cho người biết, chi cần là nữ nhân, bị nam nhân xúc sờ đến nơi này, liền ngay lập tức sẽ biến hóa cứng rắn, người xem, người xem, nó bắt đầu biến hóa! Hắc hắc !"

Lúc này, Thượng Quan Ngọc Yến thẹn thùng là không đất dung thân, trong ánh mắt đã không có thường ngày lẫm nhẫm vắng lặng, còn lại chẳng qua là vô cùng vô tận khuất nhục cùng bị phẫn, nhất là Diệp Phàm kia nóng bỏng ánh mắt cùng cái kia chỉ bàn tay heo ăn mỡ, cho nàng ngực bộ mang đến cái loại này không nói ra được khác thường bơ tề đại cảm giác lúc, nàng rốt cuộc sợ hãi.

"Không, ta là Thượng Quan Ngọc Yến, không có ai có thể thay đổi ta!"

Nội tâm đột nhiên một tiếng rống to, hơn mười năm nguyên rửa ánh sáng đại tác, [www.uukanshu.net](#) T Thượng Quan Ngọc Yến vừa mới uể oải thân hình lần nữa thẳng tắp, lẫm nhẫm khí ngay lập tức sẽ dập tắt trên người đoàn kia xa lạ thêm kỳ diệu đáng sợ ngọn lửa!

"Ồ!"

Diệp Phàm đặc ý tâm tình trong nháy mắt biến mất, hần trơ mắt nhìn hai ngón tay đang lúc mới vừa nở rộ bội nộ hoa lại nhanh chóng trả lời bình thường, nhưng ngay khi Diệp Phàm trong lòng cảm thấy trận trận buồn rầu cùng như đưa đám lúc, trên bầu trời đột nhiên là một trận kịch liệt phong vân dừng động.

Diệp Phàm bỗng nhiên ngừng đầu, kinh nghi bất định nhìn chân trời, chỉ thấy trong tầng mây, mơ hồ có thất thái quang mang lưu tràn đầy lóe lên, có chút trong gió mát, còn kèm theo một cổ Kỳ Dị mùi thơm.

Ngay sau đó, một đạo Thất Thái Hà Quang ngưng nhưng trước mắt, Lục Lâm bóng người bất ngờ xuất hiện, tựa hồ là từ không tới có, ngay tại một cái chớp mắt.

"À Lão Yêu Bà."

Diệp Phàm sợ thấy người tới, la thất thanh một tiếng, một ngay sau đó động một cái, lại vừa là hai khóa thủ tinh quả bom xuất hiện ở lòng bàn tay, mà Lục Lâm khi nhìn đến Thượng Quan Ngọc Yến mặt đầy thê lương, trên người không có quần áo lúc, sắc mặt chợt biến đổi, một đóa Hoa Sen tựa như từ trên trời hạ xuống, tốc độ kinh người, ầm chứa đến bành bạc sát cơ, hướng Diệp Phàm trực kích đi qua.

Diệp Phàm dưới chân phát lực. Thân pháp giống như Côn Long một loại cực nhanh hướng bên phải lẩn đi, đồng thời, hần vung tay phải lên, một đạo kim sắc quang mang mang theo trong tay hần đánh ra hai khóa thủ tinh quả bom đồng thời đựng vào kia đóa Hoa Sen bên trên.

"Ầm"

Hoa Sen từng khúc nổ tung, tán lạc tại không trung, giống như như là hoa tuyết, từng mảnh bay xuống, mà Diệp Phàm bóng người, lại đã sớm trốn mất tăm.

"Diệp Phàm, người chính là chạy trốn tới chân trời góc biển, Bản Công Tử cũng nhất định phải giết người."

Một tiếng tan nát tâm can rống giận xuyên phá Vân Tiêu, Thượng Quan Ngọc Yến như nước trong veo trong con người dần dần ngu dốt sương mù bay khí, trong khoảnh khắc sương mù biến thành mưa phùn, lại sau đó thì trở thành mưa như thác lũ, luôn luôn cao ngạo tự phụ nàng dưới tình huống này, cũng rốt cuộc lộ ra một cô gái yếu ớt nhất một mặt.

...

Bạn đang đọc truyện *Tửu Quỷ Tịch Thiên Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 29: Bao vây chặn đánh

Khoảng cách Thiên Đô quốc Biên Giới chưa đủ ngàn dặm một mảnh trong rừng rậm nguyên thủy, một đạo Giống như u linh Mị Ảnh bóng người chợt lóe lên, tốc độ cực nhanh, hần đang ở mượn cánh rừng rậm này ở Tiềm Hành đến.

Lúc này, sắc trời đã âm đạm, nhưng vẫn có thể nhìn ra được cái này chợt lóe lên đơn bạc bóng người chính là Diệp Phàm, lúc này hần trên y phục nhiều chỗ đã xuất hiện hư hại, có chút hư hại trên vị trí, còn dính có một ít vết máu.

Diệp Phàm ở cực nhanh chạy, nhìn kỹ bên dưới, hần thật sự chạy phương thức không chỉ là cực nhanh vô cùng, càng là đem cả người hần dung nhập vào

bên trong vùng rừng rậm này, liên tục bảy ngày đuổi giết, đã làm cho hắn mệt mỏi không chịu nổi, nhưng trong mắt của hắn bắn tán loạn ra từng đạo hàn mang, vẫn là lạnh lẽo, như đao!

Này bảy ngày nay Thượng Quan Vân Phi phải ra đông đảo Hoàng cung bên trong cao thủ đối với hắn tiến hành bao vây chặn đánh, dĩ nhiên không để cho hắn hợp qua một lần mắt, càng làm cho Diệp Phàm căm tức là, những thứ này Hoàng cung bên trong cao thủ vây mà không giết, này rõ ràng cho thấy phải bắt sống hắn tiết tấu nha!

Mà vào lúc này, Diệp Phàm bóng người lại chợt dừng lại, chỉ vì phía trước có đến một cái phút lỗi rẽ.

Hắn tránh lên trước mắt cái này phút lỗi rẽ, có ước chừng ba Hơi thở do dự, rồi sau đó hắn không hề Tiềm Hành, mà là theo chạy tới đường cũ lui về phía sau quay ngược lại.

Diệp Phàm thân hình lui về phía sau đến khoảng cách trước mặt lỗi rẽ ước chừng mười trượng nơi lúc liền lặng lẽ ẩn nấp, hoàn toàn thu liễm lại tự thân khí tức.

Hắn che giấu ở một nơi thấp lùn trong bụi cây rậm rạp, trên người không có chút nào khí tức lan tràn ra, cả người cùng mảnh này lùm cây, cùng mảnh này dần dần âm đạm bóng đêm hoàn mỹ dung hợp vào một chỗ.

Nói thật, này bảy ngày thật đem hắn hại chết, là không để cho đối thủ cảm ứng được hắn khí tức, Diệp Phàm ở Tiềm Hành lúc không dám để cho linh lực phóng ra ngoài, phần lớn chỉ có thể dựa vào tự thân lực lượng đang đuổi giết bên trong nguy hiểm lại càng nguy hiểm phá vòng vây, nếu không phải trong cơ thể hắn « Tiêu Dao Quyết » là tự bản thân vận hành, hắn đã sớm thành trong lưới chìm, mặc người chém giết.

"Xuy xuy xuy "

Từng tiếng tay áo Lâm Phong chi tiếng vang lên, Diệp Phàm liền thấy chừng Tám đạo thân ảnh vội xông tới, hiện thân mà ra.

Tám người, tám cái Cung bên trong cao thủ, từng cái trên người cũng tản mát ra một cỗ lạnh liệt vô cùng sát ý, bọn họ sắc mặt lạnh lùng, mặt vô biểu tình, trên người Cổ hơi thở không hề che giấu nặng nề âm trầm sát cơ, mang theo từng luồng hắc ám khí tức, bao phủ ở phương thiên địa này bên trong.

"Lý trưởng lão, phía trước có cái lỗi rẽ, chúng ta hắn đi bên kia."

Này tám cái Hoàng cung bên trong cao thủ đi tới trước mặt cái này phút lỗi rẽ, bọn họ bước chân dừng lại, đi tuốt ở đằng trước cái đó Hoàng cung bên trong cao thủ mở miệng hỏi Lý Phong Vân trưởng lão.

Lý Phong Vân Chính là những thứ này Hoàng cung bên trong cao thủ người dẫn đầu, Bí Ngạn Bát Trọng cảnh tu vi, xem ra lần này Thượng Quan Vân Phi không bắt Diệp Phàm, là thế không bỏ qua.

Lý Phong Vân ánh mắt âm trầm, hắn tránh lên trước mắt cái này lỗi rẽ, con người sâu bên trong có điểm một cái Hàn Tinh đang nhấp nháy.

"Lý trưởng lão, chúng ta có muốn hay không phân chia hai nhóm, từ hai cái này giao lộ dưới sự đuổi giết đi, Diệp Phàm tiểu tử kia đã bị thương, hơn nữa hắn còn không dám điều động linh lực trị thương, hiện tại hắn sức chiến đấu giảm bớt nhiều, chúng ta nhất định phải lập tức dưới sự đuổi giết đi, không thể đang để cho hắn trốn." Lại một cái Cung bên trong cao thủ đề nghị nói.

Lý Phong Vân lắc đầu một cái nói: "Không thể, Diệp Phàm ẩn nấp quá sâu, ngay cả Chung Nam Tử Phủ học viện Liên Thai cảnh cường giả — Trần Lâm đạo sư đều nói, chúng ta một khi phân tán, đảm bảo không được sẽ toàn quân bị diệt."

Lý Phong Vân sau khi nói xong đi tới, tra xét phân xóa đường hai cái giao lộ dưới đất vết tích, muốn nhìn một chút Diệp Phàm rốt cuộc là trốn về phương hướng nào.

Vô luận Diệp Phàm ẩn giấu thực lực mạnh bao nhiêu, nhưng ở không dám sử dụng linh lực điều kiện tiên quyết, hắn đúng là vẫn còn một phạm nhân, cái gọi là Nhận qua lưu âm thanh, hắn Tiềm Hành qua phương hướng đều sẽ để lại một chút vết tích, không thể nào không dấu vết.

Lý Phong Vân cũng không sợ trễ nãi thời gian, Diệp Phàm đã bị thương, thể năng nghiêm trọng hao tổn, hắn trốn không bao xa, chung quanh đây còn có người một nhà, một khi phát hiện Diệp Phàm tung tích, nhất định sẽ phát ra tín hiệu, mà chỉ cần hắn có thể đủ phán đoán chính xác ra Diệp Phàm lên trốn phương hướng, liền có tự tin bắt sống Diệp Phàm.

Lý Phong Vân ngồi xuống thân, nhận thức thật nhìn kỹ cái này phân xóa đường mặt đất vết tích, nhìn đến rất nghiêm túc, không sai chút nào qua một phần một tấc mặt đất, nhưng hắn nhìn một chút, gương mặt càng thêm ngưng trọng, cau mày, trong mắt càng là toát ra một tia không thể tin cảm giác.

"Điều này sao có thể. Lại không có mấy may vết tích." Lý Phong Vân không tránh khỏi tự nói âm thanh.

Trên mặt đất đất sét, cành khô lá héo ứa cũng không có người là dẫm đạp lên vết tích, hết thấy đều là tự nhiên làm theo, từ mặt ngoài đến xem, Diệp Phàm không thể nào từ hai cái này giao lộ bên trong bất kỳ một cái nào Tiềm Hành qua, Diệp Phàm tự thân ẩn nấp thuật chính là cao siêu đến đâu, cũng không thể nào làm được không dấu vết.

Như vậy, Diệp Phàm kết quả đi nơi nào.

Lý Phong Vân trong đầu nổi lên cái này cực kỳ trọng yếu vấn đề, trong lúc bất chợt, trong đầu hắn linh quang chợt lóe, phảng phất ý thức được cái gì như

vậy, bỗng dừng quay đầu, bóng người dồn dập thêm nhọn róng: "Nguy hiểm, Diệp Phàm đang ở phụ cận."

"Xuy xuy "

Lý Phong Vân phản ứng vẫn như cũ là chậm một bước, hần lòi còn không lạc âm, lưỡng đạo làm cho người ta dư tươi đẹp chói mắt cảm giác kim sắc hàn mang phá không lên, xé trước mắt hư không, phảng phất ở nơi này hai đạo kim sắc hàn mang trước mặt căn bản không tồn ở cách cách nói, với trong thời gian ngắn này hai vệt ánh sáng lạnh lẽo đã tới gần phía trước nhất hai gã Hoàng cung bên trong cao thủ nơi cổ họng.

Như gió lướt qua mặt hồ, như giọt nước mưa xuống núi thạch.

Rất nhẹ, rất nhỏ bé, giống nhau trước mặt kia hai gã Hoàng cung bên trong cao thủ cảm giác, bọn họ chỉ cảm thấy nơi cổ họng chợt lạnh, tiếp tục của bọn họ trước mặt có một đạo Tựa như Mị Ảnh như vậy thân hình từ bên cạnh bọn họ thoáng qua, ngay sau đó, lại có mấy đạo kim sắc hàn mang tập sát mà ra.

Kia hai cái Hoàng cung bên trong cao thủ phục hồi tinh thần lại, ý thức được bọn họ một đường đuổi giết Diệp Phàm đã hiện thân mà ra, bọn họ bản năng quay đầu đi, nghĩ (muốn) muốn có hành động.

Nhưng mà bọn họ cổ vừa mới chuyển động, bỗng nhiên, bọn họ đầu hướng về sau ngửa mặt lên, như muốn bị chặt đứt, chỉ có cổ phía sau còn có một lớp da liền với, hai cổ máu tươi Tựa như suối phun như vậy từ bọn họ đoạn cổ họng phun ra ngoài.

Còn lại còn lại Hoàng cung bên trong cao thủ phục hồi tinh thần lại, bọn họ về mặt sợ hãi, đợi đến chân chính đối mặt Diệp Phàm lúc, bọn họ trái tim không tự chủ được dâng lên từng tia lạnh lẽo rừng mình, www.uukanshu.ne T vô hình trung giống như là có một cổ Tử Vong hơi thở lạnh như băng đang bao phủ toàn thân bọn họ.

Nhưng bọn họ dù sao đều là khổ hải một, hai Trọng cảnh cao thủ, sợ hãi đi qua trong nháy mắt liền làm ra phản kích, cầm lên binh khí trong tay, hướng Diệp Phàm xông lên, từng đạo linh quang thoáng hiện hàn mang đậm Phá Hư Không, chém ngang tới.

Nhưng mà, bọn họ thì như thế nào có thể ngăn cản được kia lau kim sắc hàn mang tập sát.

"Xuy xuy "

Trong sân lại có hai đóa thể điểm máu bắn tung đang nở rộ, ở điều linh, lại có hai gã Hoàng cung bên trong cao thủ bị màu vàng kia hàn mang đâm thủng thân thể, kia thân hồ kỳ thân kỳ xảo ám sát, cùng với giống tựa như tia chớp cực nhanh kim sắc phong mang, cho dù là bọn họ ở trước khi chết đều cảm giác được khó tin.

Chỉ là vừa đối mặt, vốn là tám cái Hoàng cung bên trong trong cao thủ, sẽ chết bốn cái, chỉ có còn lại Lý Phong Vân với ngoài ra ba người.

"Diệp Phàm, ta muốn giết ngươi."

Lý Phong Vân rống giận, tay cầm đoản kiếm như du long như vậy hướng Diệp Phàm tiêu xạ mà lên, mà còn lại ba cái Hoàng cung bên trong trong lòng... cao thủ rất rõ, ở dưới tình huống như vậy, chỉ có toàn lực binh bác mới có thể đối lấy một con đường sống.

Là lấy, bọn họ theo Lý Phong Vân đồng thời, rống giận, từ ba cái phương vị hướng Diệp Phàm chọn lựa mà giết thể.

"Vèo vèo vèo "

Ngay tại Lý Phong Vân bọn họ thân hình triển động xông lên thời điểm, Diệp Phàm cũng động, hần thân như quỷ my, đầu tiên là hướng phía bên phải lao đảo một cái, tiếp lấy cả người không tưởng tượng nổi lắc một cái, mũi chân đạp một cái liền lại thoáng qua đến trung gian phương vị, rồi sau đó hần thất lưng chỉ lại lần nữa gấp lại, một cái phủ phục xuống đất bật lại vội xông phía bên trái bên.

Nói cách khác, cơ hồ là ở cùng trong nháy mắt, Diệp Phàm biến ảo ba cái phương vị.

Lý Phong Vân đám người chiêu thức rơi vào khoảng không chớp mắt, mấy người bọn họ vị trí nhanh chóng biến đổi, đồng thời lại hướng Diệp Phàm vội xông đi.

...

Bạn đang đọc truyện *Tửu Quỷ Tủy Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 30: Đánh nhanh thắng nhanh

Bị chấn lên lá khô mẫn thiên phi vũ, theo lá khô bay lượn còn có mấy đạo nhân ảnh, nói một câu nói thật, Lý Phong Vân đám người giờ phút này trong lòng cũng là đánh buồn rầu cực kỳ, Diệp Phàm trừ thân pháp quý dị bên ngoài cũng không gì hơn cái này, dưới chân bên trái lệch bên phải nghiêng, ngã trái ngã phải, không có chút nào quy củ có thể nói, nhưng bốn người bọn họ công kích nhưng là đánh không tới Diệp Phàm trên người, ngược lại là mấy người bọn họ hân thân kinh bách chiến người lại liên tục gặp gỡ nguy cơ!

Chuyện này thật là làm cho bọn họ hết sức buồn bực!

Lúc này, Lý Phong Vân đột nhiên ré dài một tiếng, rồi sau đó thân hình hắn chợt lui, đồng thời, "Quét" một thanh âm vang lên, ba đạo ánh đao lóe sáng, giống như dải lụa hướng Diệp Phàm liền bổ xuống.

Một vết ánh đao ba lần biến ảo sau hướng Diệp Phàm cổ hạ xuống, mà đổi thành hai đạo ánh đao nhưng là phong kín Diệp Phàm xê dịch con đường, chặn ngang tới!

Bọn họ đã cố không nhiều lắm, hiển nhiên là phải đem Diệp Phàm cho nhất đao lưỡng đoạn!

Với trong nháy mắt đó, Diệp Phàm vốn là đứng vị trí loáng thoáng có thể thấy ba đạo nhân nhát tàn ảnh, tàn ảnh thoáng qua, Kim Mang sáng lên, từng đạo hàn mang như màu máu lan tràn hư không, hướng phía trước ám sát đi, chưa từng có từ trước đến nay dừng mảnh gan dạ vô cùng ám sát.

Trong điện quang hóa thạch, Diệp Phàm cùng trong sân ba gã cao thủ thân hình lần lượt thay nhau mà qua.

Trước nhất một vị cao thủ đứng thân hình khê run, hắn cúi đầu xuống nhìn một cái, một quả Ngân Châm từ trước ngực hắn huyết Thiên trung đâm vào, máu tươi theo châm bung nhỏ xuống.

Hắn trong mắt không ánh sáng nhìn về phía bên người khác hai người đồng bạn, bất ngờ thấy bọn họ trên cổ họng cũng vĩnh cửu cố định hình ảnh bên trên một đạo huyết ngân, rồi sau đó này đạo huyết ngân dần dần khuếch tán, Ấn đỏ máu tươi từ bọn họ trên cổ họng chảy xuôi xuống.

"Phốc thông "

Này ba gã cao thủ cái này tiếp theo cái kia té xuống đất, mặt đầy không cam lòng ngừng hô hấp.

Diệp Phàm xoay người, quay đầu, nhưng hắn trong tầm mắt đã không thấy Lý Phong Vân bóng người, khê cau mày, lạnh lùng trong con ngươi hiện lên một vết hàn mang, không nói tiếng nào, không đủ trên người thêm... nữa vết thương, Diệp Phàm trực tiếp lách vào trong bóng đêm

Diệp Phàm đây là đang đánh nhanh thắng nhanh, cho dù là lại lần nữa bị thương cũng sẽ không tiếc, hắn không có thời gian hao tổn nữa, một là hắn không biết phía sau còn có bao nhiêu truy binh, hai là hắn tự thân thể năng không ủng hộ hắn kéo dài tác chiến, cho nên hắn muốn khoai đao trầm loạn ma, ở tại bọn họ còn không có phái ra cao thủ chân chính trước, chạy ra khỏi Thiên Đô quốc cảnh bên trong.

"Ồ ồ "

Một tiếng khó nghe đến vô cùng tiếng địch bỗng nhiên truyền vào Diệp Phàm trong tai, cái này làm cho hắn mặt liền biến sắc chợt nghĩ (muốn) nổi lên cha mình năm xưa từng nói với hắn chuyện, Lý Phong Vân từng là Thần Thủ Tông một tên đệ tử nòng cốt, sau đó không biết vì sao cố, rồi đi Thần Thủ Tông đến Thiên Đô quốc làm một tên trưởng lão, cái này Lý Phong Vân không chỉ có thực lực mạnh, hơn nữa còn là một tên Ngự Thủ cao thủ.

Mà bây giờ khó nghe đến vô cùng tiếng địch, tựa hồ chính là Lý Phong Vân đang kêu gọi Thủ Loại, đúng như dự đoán, cũng liền mấy hơi công phu, một cái dài mấy chục thước, bằng thùng nước, chính ở trong núi quanh co mà đi Ngô Công nghe được tiếng địch sau, lập tức quay đầu mà đi, nó kia sáng loáng dữ tợn thân thể, vạch qua Sơn Thạch lúc vang vang vang dội, chỗ đi qua Hắc Vụ sôi trào, sao Hỏa tung tóe.

Mà ở núi bên kia, một đám chó sói cũng đang nhanh chóng hướng tiếng địch đến gần.

U ám trong rừng rậm không có bất kỳ con đường, tình cờ xuất hiện một hai điều đường mòn đều bị tùy ý lan tràn treo đất cây mây thật sự che phủ, rất nhiều to trắng cây mây từ trên thân cây treo rơi xuống ngăn trở đường đi, Diệp Phàm không phải một bên níu lại đất cây mây, một bên cảnh giác đi lên bùn lầy thổ địa đi trước.

"Rống "

Đột nhiên, một tiếng mãnh thú tiếng gầm gừ, từ Diệp Phàm sau lưng truyền tới, Diệp Phàm trong lòng cả kinh, chợt trầm tĩnh lại, lấy cực nhanh tốc độ xoay người, thuận tay nhặt lên trên đất một nhánh cây.

Đây là một con sắc sỡ mãnh hổ, thuộc về ba giới hung thú, giờ phút này nó chính mở hai mắt đỏ ngầu trợn mắt nhìn Diệp Phàm, lúc này sắc sỡ mãnh hổ khoảng cách Diệp Phàm bất quá xa ba, bốn mét, chỉ cần một cái mãnh hổ vỗ mũi, Diệp Phàm chỉ cần phản ứng không thích đáng, sẽ gặp bị trực tiếp công kích xô ngã xuống đất.

Diệp Phàm con mắt chết nhìn chòng chọc sắc sỡ mãnh hổ, cầm trong tay duy nhất nhánh cây gắt gao nắm chặt, thân thể ngừng thở, không nhúc nhích.

Sắc sỡ mãnh hổ rung hoảng nhất hạ đầu, to móng vuốt lớn nặng nề trên đất vỗ một cái,

Nhất thời một tảng đá ở sắc sở mãnh hổ dưới vuốt, phát ra 'Ba' một tiếng, hung hăng bị chụp thành phần vụn tung bay trên không trung.

"Đến đây đi! Súc sinh!"

Diệp Phàm trong đôi mắt bắn ra một đạo tàn bạo mà sắc bén ánh sáng, hấn hướng về phía sắc sở mãnh hổ gầm nhẹ một tiếng, trong tay nhánh cây khiêu khích tựa như hướng sắc sở mãnh hổ ngoắc ngoắc, ý nói không nói cũng biết.

Sắc sở mãnh hổ phảng phất nghe hiểu Diệp Phàm khiêu khích thanh âm, mãnh hổ toàn thân lông như Cương Châm, không lồ tràn đầy lực lượng thân thể, cúi người làm ra một cái nhảy tư thế, rồi sau đó thuận tiện lấy tốc độ kinh người hướng toàn thân nghiêm thể thay mặt bị Diệp Phàm hung hăng nhào tới.

Diệp Phàm cùng sắc sở mãnh hổ giữa 3-4m khoảng cách, sắc sở mãnh hổ chỉ dùng trong nháy mắt liền đến Diệp Phàm trước người.

Diệp Phàm chân trái chợt dùng sức đạp một cái, thân thể ở lưng la lung lay bên trong nhanh chóng hướng bên phải lẩn đi qua, hấn động tác mau lẹ, nhưng là mãnh hổ tốc độ nhanh hơn.

Mãnh hổ móng nhọn hô một chút liền muốn vỗ vào Diệp Phàm bên trái trên bả vai, móng nhọn cách Diệp Phàm bả vai còn có ba tấc lúc, chỉ thấy Diệp Phàm lao đảo thân thể đột nhiên thuận thể nằm tới mặt đất bên trên, nghìn cân treo sợi tóc thời khắc, đem nhánh cây sắc nhọn nơi, hung hăng đi lên đâm một cái.

"Xích" một tiếng, đó là chi sắc nhọn vào thịt thanh âm.

Sắc sở mãnh hổ cái bụng, là toàn thân yếu ớt nhất địa phương.

"Súc sinh, đi chết đi cho ta!"

"Rống "

Bị Diệp Phàm ác như vậy ác đánh trúng nhược điểm, sắc sở mãnh hổ chợt phát ra một tiếng gào thét bị thương, chuông đồng như vậy con mắt bạo nổ bắn ra Xích Hồng ánh sáng, thân hình không lồ ở rơi xuống trước điện cuồng rút ra súc, móng nhọn trên không trung liên tục run rẩy mấy cái liền mất đi sức sống.

"Ồ gào..."

Diệp Phàm mới từ kia sắc sở lão hổ bên người đứng lên, www.uukanshu.net bên tai liền lại truyền tới một tiếng thú hào, mà cây sáo thanh âm cũng vào giờ khắc này, chợt biến hóa dòn dập.

Diệp Phàm ánh mắt híp một cái, lập tức xoay người lại, lúc này, phơi bày ở Diệp Phàm trước mặt là một cái có mấy chục con Lang Tổ thành bày sới, kia từng cái chó sói, cặp mắt cũng tản ra xanh thăm thẳm ánh sáng, gắt gao nhìn chăm chú vào Diệp Phàm.

"Ồ gào "

Hết dài một tiếng, một con chó sói xông lên, mà còn lại chó sói lập tức đang lúc ngay tại mấy cái thân thể to lớn sói đực dẫn đầu xuống cũng hướng Diệp Phàm vây lại.

Bị một vết kim quang quán quanh nhánh cây, ở Diệp Phàm trong tay hóa thành một cái lưu động ánh sáng, hướng xông lên chó sói trên đầu hung hăng đập tới.

"Bá "

Lưu động ánh sáng vạch qua không gian, trong nháy mắt cạo xát ra một đạo Tinh Hồng vết máu, chó sói ồm một tiếng ngã xuống đất, huyết quang chợt lóe, nó đầu đã cùng thân thể chia lìa, chẳng qua là tứ chi kịch liệt rút ra súc mấy cái, liền sinh cơ đoạn tuyệt.

Diệp Phàm một đòn chém chết Đầu Lang công kích, lại bị còn lại chó sói nhân cơ hội đánh lên, đem Diệp Phàm trong tay duy nhất một nhánh cây đánh bay, mà lúc này Diệp Phàm hai tay ba ngón tay trừ Ly, giờ lên hai cánh tay nổi gân xanh, lão đảo đem một đầu khác xông lên sói đực đánh bay ra ngoài.

Đối mặt bày sới, Diệp Phàm trong mắt khời lửa chiến tranh sôi sục, sắp xếp người kế tiếp khiêu khích tư thế, trong tay phải không biết lúc nào đã nhiều một cái hồ lô rượu, hấn đang uống mấy hớp say rượu hướng về phía bày sới ngoắc ngoắc ngón tay, lạnh lùng nói: "Tới à."

Mà Diệp Phàm mới vừa rồi Lôi Đình Nhất Kích, tựa hồ thoảng cái liền khuất phục bọn họ, trong lúc nhất thời hoàn toàn không có một con chó sói dám chủ động xông lên, chẳng qua là phục trên đất tránh Diệp Phàm.

"Ồ ồ "

Khó nghe tiếng địch lần nữa dòn dập vang lên, chợt cao chợt thấp thanh âm giống như bùa đòi mạng, lập tức để cho bày sới táo động, nhưng chúng nó cũng không có lập tức tấn công, ngược lại là vây quanh Diệp Phàm không ngừng chuyển động, bọn họ tựa hồ đang chờ cái gì chỉ thị.

...

Bạn đang đọc truyện *Tửu Quỷ Tủy Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 31: Sơ Dụng Ý Niệm Thuật

"Ta ngã, đây là đang chờ cứu binh nha!"

Diệp Phàm ánh mắt lạnh lùng, trên người tự có một cỗ bức người khí thế tản ra, ở vô biên bóng đêm bao phủ xuống, tay hắn cầm Đoạn Bôi thức, lấy sét đánh nhanh không kịp đỡ che thân thể, lão đảo liên hướng một con dã lang trên thiên linh cái trừ đi, lại vùng mạnh liền đem điều này chết thầy sói thể làm roi càn quét bầy sói.

Diệp Phàm đem trong tay trái thầy sói ném một cái, tay trái đưa tay bầu vào một cái dã đuôi chó sói, lại vừa là vùng mạnh, "Hô" trên đất lá khô tung bay, chó sói chơi chung biết lợi hại, bận rộn rời rít về phía sau né tránh.

Diệp Phàm muốn chính là thứ hiệu quả này, chỉ thấy hắn đột nhiên thân thể lấy đảo không phải là ngã về phía trước nhảy một cái, tay phải liền chỉ mà đứng, cả bàn tay bên trên xâu tràn đầy năm phần mười lực lượng, trong nháy mắt cánh tay rung lên, mấy đạo linh lực cũng liệt vào phát ra, từng bước từng bước đầu sói, nhất thời đủ coi cảnh mà bay, xông thẳng lên ngày, vậy kêu là một cái sạch sẽ gọn gàng.

Ngay tại Diệp Phàm tru diệt bầy sói lúc, một con lão Lang thừa dịp từ Diệp Phàm phía sau nhào lên, Diệp Phàm ngay cả cũng không quay đầu lại, một phản tay ba ngón tay trừ Ly, toàn bộ ập lên mềm mại nức ních trong bụng sói bên trên, lão Lang hừ cũng không hừ liền roi trên mặt đất, nhưng nó kiểu chết này cũng coi là một loại may mắn.

Diệp Phàm ngay cả nổi lên cân nhắc chân đá bay vài đầu chó sói, mấy đá này dùng đều là Nhu Kính, bị đá Phi Lang cho đến bay lên giữa không trung sau, bụng đột nhiên nổ lên, những thứ kia tâm can Tỳ phổi thận toàn bộ tán lạc xuống, ở mùi máu tanh dưới sự kích thích, lập tức có chó sói các đồng loại đi đến giành ăn.

Diệp Phàm tựa hồ cũng phát phát hiện điểm này, cầm trong tay bị quăng gần chết chó sói rời tay ném bay đi, này con dã lang ót cùng một con khác chó sói thiên linh mang đến đầu đụng đầu, tức khắc đập cái nở tung vạn đoá hoa đào.

Sau một khắc, Diệp Phàm đã lại cầm một cái chế trụ một cái mục tiêu mới, thẳng trừ chó sói cổ vào thịt 3 phần, đau đến kia con dã lang nửa chết nửa sống, đón lấy, Diệp Phàm tươi sống đem này con dã lang chia làm hai khúc, lại hướng đàn sói hoang bên trong ném một cái, lại đưa tới một trận giành ăn cuộc chiến.

Diệp Phàm càng giết càng thấy được điên cuồng, mấy ngụm lớn sâu rượu xuống bụng sau, tay phải lại một chiêu men say đại phát chỉ tổn thương người, lần này là chính cầm ở một con dã lang sống lưng chuy bên trên.

"Ồ gào "

Cái kia xui xẻo chó sói một chút liền mất đi cảm giác, Diệp Phàm bởi vì thuộc về say cuồng sát đồ mất dưới trạng thái, chỉ thấy hai tay của hắn đại lực xé một cái, một con chó sói liền sống sờ sờ bị hắn xé thành hai đoạn, trên không trung bộc phát ra một trận huyết vũ, ngay sau đó Diệp Phàm lại sẽ bị xé thành hai đoạn chó sói thi thể ném về phía đàn sói hoang, mà Diệp Phàm tu vi cùng kinh nghiệm chiến đấu, cũng ở đây loại lấy mệnh tướng Bác dưới tình huống, nhanh chóng lớn lên đến.

Chó sói số lượng, ở Diệp Phàm điên cuồng sát phạt xuống càng ngày càng ít, mà Diệp Phàm đã dần dần tỉnh táo lại nội tâm lại đột nhiên có một loại thủ dụng ý niệm thuật tới không chế bầy sói ý tưởng, hơn nữa hắn là nghĩ đến liền làm, một tay ở trước mắt rạch một cái, một đạo linh lực màu vàng óng nhạt Kết Giới liền đem thân thể của hắn hộ ở trong đó.

Ngay sau đó, Diệp Phàm liền nhắm mắt, yên lặng điều động tinh thần bên trong không gian toàn bộ một lực, hắn phải dùng Nhất Niệm Lưu Thủy Tinh ý niệm thuật, tìm tới cũng không chế lại Lang Vương, đây cũng là hắn lần đầu tiên sử dụng ý niệm thuật, cho nên bây giờ lộ ra rất thận trọng.

Diệp Phàm thả ra chính mình một lực không có vào đến trong bầy sói, hắn trước phải tìm Lang Vương, Diệp Phàm một xuyên qua nặng nề bao vây, tuy là những thứ này chó sói đều là cấp bậc thấp hung thú, nhưng là bọn họ chỉ số thông minh không thể khinh thường, bọn họ rất là đoàn kết, từ không hành động đơn độc, cũng không lỗ mãng.

Lúc này bầy sói chẳng qua là vây quanh Diệp Phàm chuyển, xa xa tiếng địch cũng có thật sự chậm chạp, bọn họ tựa hồ đang đợi cái gì?

Diệp Phàm một nhanh chóng quét qua bọn sói này, chính là không có phát hiện Lang Vương ở địa phương nào, nhưng hắn cũng không tức giận nổi, mà là tĩnh tâm xuống nghĩ đến: Lang Vương hắn né tránh ở phía sau cùng phụ trách chỉ huy, nó sẽ không đấu tranh anh dũng, như vậy hiện tại không động thì

nhất định là Lang Vương!"

Diệp Phàm nghĩ đến chỗ máu chốt, một lập tức lần nữa quét nhìn toàn bộ bầy sói, chỉ chốc lát sau, đúng như dự đoán, Diệp Phàm tìm tới Lang Vương, nó thật sự núp ở bầy sói phía sau nhất, núp ở trong bụi cỏ không nhúc nhích.

Diệp Phàm khá là nghi ngờ, này Lang Vương rốt cuộc là như Hà chỉ huy truyền đạt mệnh lệnh, vì sao một cái Lang Vương là có thể thao túng trên trăm con chó sói.

Diệp Phàm không biết,

Bây giờ càng không cho phép hắn suy nghĩ nhiều, ý hắn đọc tựa như cùng một cỗ dòng chảy xiết, vọt vào Lang Vương tinh thần bên trong không gian.

Nhưng rất là kỳ quái, Lang Vương tinh thần bên trong không gian lại không có một tí một.

Diệp Phàm không thể tin được, Phàm là sinh vật sinh linh, liền nhất định sẽ có tinh thần không gian, tinh thần bên trong không gian cũng nhất định sẽ tồn tại ý niệm, chỉ có một loại tình huống, chính là chỗ này chỉ đề giai Lang Vương một bị những người khác giành trước thao túng.

Cũng đang lúc này, Diệp Phàm sắc mặt theo tiếng địch tái biến mà đột nhiên biến đổi, ý hắn đọc nhanh chóng thu hồi, con mắt mở đập đầu đang lúc có một đạo hàn quang nhấp nháy, ngay mới vừa rồi một khắc kia, hắn cảm ứng được một cỗ hư vô phiêu miêu như vậy khí tức, rất nhỏ bé, rất nhỏ đến để cho người không đáng kể, nhưng chính là này cỗ rất nhỏ khí tức để cho Diệp Phàm cảm giác hình như một cây lợi thứ đâm thẳng nhân tâm như vậy kinh khủng.

Ngay sau đó, đất đai một trận run rẩy dữ dội, một cái dài mười mét Ngô Công quanh co tới, ở nó chung quanh đung đưa từng trận mãnh liệt cương khí, mấy chục bụi cây đại thụ che trời bị nó sáng loáng dữ tợn thân thể đánh nát, chạc cây cùng lá cây bay loạn, vỡ vụn phân vủ, nó giống như sắt thép đúc thành, Vô Kiên Bất Tồi.

"Ta roi mẹ nó, Lục Giai hung thú Phi Thiên Ngô Công."

Giật mình đi qua Diệp Phàm không chút do dự nào, tâm hung ác liền tập trung một hướng Phi Thiên Ngô Công tinh thần không gian xông vào, hắn muốn đuổi ở tiếng địch trước, không chể được cái này đáng sợ gia hỏa.

Diệp Phàm một xông vào Phi Thiên Ngô Công trống rỗng tinh thần không gian sau, liền lập tức tìm tới Phi Thiên Ngô Công tinh thần ấn ký, chỉ cần không chể Phi Thiên Ngô Công tinh thần ấn ký, liền có thể không chể cái này Phi Thiên Ngô Công.

Phi Thiên Ngô Công là lục giai hung thú, nó một muốn mạnh mẽ hơn Lang Vương nhiều, bất luận ngoại lực gì muốn không chể nó, đều không phải là một chuyện dễ dàng chuyện, nhưng Diệp Phàm rõ ràng, hắn phải trước ở tiếng địch trước không chể được Phi Thiên Ngô Công, www.uukanshu.net T bằng không, chờ đợi hắn chính là bị bắt hoặc Từ Vong.

"Nhất Niệm Lưu Thủy Tĩnh!"

Diệp Phàm một trực tiếp không có vào Phi Thiên Ngô Công tinh thần ấn ký bên trong, nhưng vào lúc này, Phi Thiên Ngô Công cảm giác tinh thần mình bên trong không gian dị thường, quanh co thân thể đột nhiên dừng lại.

Phi Thiên Ngô Công đem một vội vàng thu hồi, khi trở lại tinh thần mình không gian sau, mới phát hiện mình tinh thần không gian bị một cỗ xa lạ một xâm phạm.

Phi Thiên Ngô Công tức giận, ai dám xâm phạm nó tinh thần không gian, đây không phải là muốn chết sao?

Lúc này, Diệp Phàm cũng phát hiện Phi Thiên Ngô Công một trở về, hơn nữa nó là giận không kềm được trực tiếp phát động đối với (đúng) Diệp Phàm một tấn công.

"Kia tên súc sinh này cũng sẽ ý niệm thuật!"

Diệp Phàm rất rõ ràng cảm giác một loại một thuật đối với hắn đánh vào, đây quả thực vượt quá Diệp Phàm tưởng tượng, cũng để cho hắn không thể không đề cao cảnh giác.

"Ngô Công Phi Thiên Niệm!"

Này một thuật tên là Ngô Công Phi Thiên Niệm, là bọn họ Ngô Công nhất tộc đặc biệt ý niệm thuật, Diệp Phàm có thể từ Phi Thiên Ngô Công trong ý niệm nghe được nó gầm to.

"Đây là tấn công tính một thuật, đáng tiếc ta chỉ biết không chể tính chất ý niệm thuật!"

Diệp Phàm trầm kêu một tiếng, nhưng lúc này, Phi Thiên Ngô Công đã phát động ác liệt tấn công, nó một hóa thành một đạo Huyền Hoàng sắc Dao Cương, chém về phía Diệp Phàm một.

Việc đã đến nước này, không đường có thể lui Diệp Phàm cũng chỉ có thể chống cự!

Diệp Phàm một cường đại dị thường, từng đợt tiếp theo từng đợt, giống như sóng biển, mà Phi Thiên Ngô Công Huyền Hoàng sắc một Dao Cương mặc dù sát khí nặng nề, nhưng là nó một cơ sở thật sự là quá nhỏ yếu, cùng Diệp Phàm kim sắc một so sánh, giống như con sông bên trong một giọt nước.

Huyền Hoàng sắc một Dao Cương mặc dù rất yếu, nhưng là Diệp Phàm không có một chút phòng ngự, ý hấn độc như cũ bị phân ra, cực kỳ đau đớn.

...

Bạn đang đọc truyện *Tửu Quỷ Tủy Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 32: Vây Thì Tới Đây

Một xé giống như là máu thịt chia nhỏ, thậm chí so với máu thịt chia nhỏ còn có đau đớn, nhưng là Diệp Phàm lại kiên trì nổi.

Mặc dù Diệp Phàm một cường đại, từng đợt tiếp theo từng đợt, nhưng cũng chịu đựng không dao này Cương lần lượt tấn công, tiếp tục như vậy, Diệp Phàm một chỉ có thể bị tiêu hao hầu như không còn.

Cho nên Diệp Phàm nghĩ (muốn) biến hóa bị động làm chủ động, điều động toàn bộ một, giống như vỡ đê hồng thủy, trong nháy mắt xông về Phi Thiên Ngô Công một.

Đối mặt cường đại như thế một đánh vào, Phi Thiên Ngô Công cảm giác không ổn, cho dù nó thi triển ra một Thuật, cũng không chống đỡ được trong nháy mắt bùng nổ.

Phi Thiên Ngô Công kêu thảm một tiếng, nó một gắng gượng bị Diệp Phàm một vây lại, rồi sau đó chính là Diệp Phàm một Thuật.

Nhất Niệm!

Lại lần nữa thi triển ra chiêu này khổng chế tính một Thuật, Diệp Phàm đã là thành thạo, Phi Thiên Ngô Công cũng trong nháy mắt cảm nhận được Diệp Phàm một Thuật, nó cảm giác ngày tận thế tới.

"Kéo kệt kéo kệt "

Phi Thiên Ngô Công thân thể mỗi một tiết đột nhiên phát ra từng trận vang lớn, đón lấy, nó giống như một cây gậy như vậy thẳng tắp đứng lên, bách thập cái chân trên không trung giương nanh múa vuốt thật là dữ tợn cùng hung hoành, trên thân thể mỗi một tiết cũng đang lóe lên rét lạnh ánh sáng, rồi sau đó, một cái lao xuống, sẽ để cho mảnh núi rừng này hủy hơn nửa, gỗ vụn cùng lá rách bay lượn.

Nó quá mạnh, thân thể lấy nước thép đúc thành, tràn đầy chấn hám tính lực cảm, Phi Thiên Ngô Công ở rơi trong sát na, nhìn như vô cùng không tỉnh nguyện tại chỗ lộn một vòng, chỗ đi qua Hắc Vụ sôi trào, sôi tru không dứt.

Tất cả chó sói chỉ có thể trở mắt nhìn bọn họ thân thể bị Phi Thiên Ngô Công nghiền ép mà qua, hóa thành một nhóm huyết thủy, mà cả người dính đầy Lang Huyết Phi Thiên Ngô Công ở nơi này lộn một cái lăn qua sau, ngay tại cũng không thể nhúc nhích xuống.

"Ai ~ "

Diệp Phàm một trở lại tinh thần mình bên trong không gian sau, không để ý sắc mặt tái nhợt thở dài một tiếng, hấn này là lần đầu tiên sử Dụng Ý Niệm, cũng là lần đầu tiên Dụng Ý Niệm xâm nhập Thú Loại tinh thần không gian, cho nên vừa căng thẳng, hấn cường đại một liên gắng gượng xé Phi Thiên Ngô Công tinh thần không gian, khiến nó ở nghiền ép bày số sau, sẽ chết không thể ở chết.

Trước mắt hết thảy các thứ này, phát sinh ở một cái chớp mắt.

Mà vẫn ẩn núp ở trong bóng tối Lý Phong Vân khi nhìn đến màn quỷ dị này lúc, viên viên mồ hôi lạnh chảy xuôi mà xuống, sắc mặt trong nháy mắt trở nên tái nhợt, hô hấp cũng dồn dập, mà cái kia khó nghe tiếng địch cũng là đột nhiên ngừng lại, đón lấy, mấy miếng lá cây đang đưa mấy cái sau, một đạo hư vô phiêu miểu bóng người liền biến mất không thấy gì nữa.

"Vào!"

Ngay tại Lý Phong Vân thân ảnh biến mất trong nháy mắt, Diệp Phàm động, thân hình hấn chợt lóe, cấp tốc như điện, hướng lá cây đang đưa địa phương đuổi theo.

Mấy ngày ngắn ngủi thời gian, Diệp Phàm liền có lòng tin lấy khổ hải Lục Trọng cảnh thực lực, đuổi theo giết tồn tại Bi Ngạn Bát Trọng cảnh tu vi Lý Phong Vân, chênh lệch một cảnh giới lớn, nhưng Diệp Phàm lại bạc không đổi sắc, xông thẳng về trước.

Truy kích lên Diệp Phàm đã thấy phía trước trong rừng cây có một đạo thân ảnh chọt lóc lên, tốc độ cực nhanh, uyển như quỷ mỵ, lúc mình sau khi liền lại mất đi hắc bóng dáng.

Diệp Phàm khoe miệng dâng lên một tia lãnh ý, bùng nổ toàn lực, tăng thêm tốc độ, đem say Vân Tùng Thân Pháp tăng lên tới một cái cực hạn, chạy đi như gió, nhanh mạnh dị thường, hướng phía trước vội xông đi.

P phía trước mấy chục thước khoảng cách, một vết bóng đen thân như liễu quý mị hư vô ở lướt gấp đến, thân hình hấn động một cái, chuẩn bị hướng phía bên phải lác mình đi.

Nhưng một khắc kia, hấn phảng phát ý thức được cái gì như vậy, sắc mặt đột nhiên biến đổi, hấn gắng gượng ngưng lại thân thể, tiếp lấy thân hình động một cái, giống như Linh Xà như vậy, hấn đuôi phải liền thuận thế hướng về phía sau Diệp Phàm trên người càn quét mà ra.

"Àm!"

Một tiếng mãnh liệt chân Vân vang dội lên, một đạo cước ảnh cũng vô căn cứ lên, cùng Lý Phong Vân Thối Thế cứng rắn tiếc chung một chỗ.

Lý Phong Vân tay phải một quyền thẳng đến tới, tốc độ cực nhanh, trong chớp mắt liền đánh giết đến Diệp Phàm cổ họng.

Diệp Phàm thân thể như Bát Đao Ông một loại thẳng tắp phía bên trái ngã một cái gần nổi lên, tay trái ba ngón tay, lấy một cái quý dị góc độ, cuốn nổi lên một cỗ cuồng bạo kinh phong.

Giống vậy hướng Lý Phong Vân trên cổ họng trừ đi.

Lý Phong Vân sắc mặt kinh hãi, thân hình lẩn một vòng, người đồ mồ hôi lạnh hiềm hiềm tránh thoát một kích này, nhanh chóng đứng lên Lý Phong Vân nhìn chăm chăm Diệp Phàm kinh hô: "Điều này sao có thể, rốt cuộc cái đó mới là thật người."

"Lý trưởng lão, Hoàng Đế lão nhi phái người tới truy sát ta, còn thật là số tiền khổng lồ, hấn nếu cấp đủ ta mặt mũi, ta đây thì phải trả lại hấn một món lễ lớn nha!" Diệp Phàm cả người có kim quang ẩn hiện, hướng về phía Lý Phong Vân lạnh lùng nói.

"Diệp Phàm, người đừng tự đại! Coi như người ở đây mấy ngày ngắn ngủi Trong có kỳ ngộ, nhưng cuối cùng trụ cột không yên, nếu không phải Hoàng Đế có lệnh phải bắt sống người, ta sớm giết người vài chục lần."

"Vậy thì tới đi!"

Diệp Phàm quát lạnh một tiếng, trên người sát cơ nồng nặc vô cùng, sắc bén như đao.

"Tìm chết."

Dứt lời, Lý Phong Vân nhanh vọt lên bóng người giống như hóa thành một luồng khói xanh, tốc độ nhanh đến cực hạn, để cho người căn bản là không có cách thấy rõ thân hình hấn.

Nhưng mà, đối với đã không phải là newbie Diệp Phàm mà nói, hấn căn bản là không cần đi xem thanh, hấn biết rõ Lý Phong Vân kinh nghiệm chiến đấu vô cùng phong phú, đứng đây hình biến hóa càng là cao thâm mật trắc, để cho người khó lòng phòng bị.

Đã như vậy, Diệp Phàm cũng lười đi bắt Lý Phong Vân bóng người, càng sẽ không đi với Lý Phong Vân so với đấu tốc độ cùng thân hình bén nhạy tính, Diệp Phàm muốn làm là được thính phong biện vị, vận dụng cái kia chí cường vô cùng một cảm giác lực đem Lý Phong Vân ép vội vã hiện hình, dùng cái này tới khắc chế hấn tự thân tốc độ. www.uukanshu.net T

Là lấy, đem Lý Phong Vân thân hình phiêu hốt bất định, không cách nào đoán vội xông mà khi đến sau khi, Diệp Phàm quát to một tiếng, hấn cả người linh lực cuốn mà ra, cuốn cuộn như thủy triều mãnh liệt tới, kinh hãi lòng người, giờ phút này hấn nhìn giống như là một người tỉnh lại Viễn Cổ Man Long, tản ra kim sắc uy áp trực bức lòng người.

"Àm!"

Diệp Phàm một quyền mà ra, nội hàm đến về này kim sắc quang mang kinh khủng vô biên, chấn động hư không, có một cỗ dễ như bốn khí thế.

Lý Phong Vân chính vội xông tới, đối mặt Diệp Phàm kinh khủng này kinh người từng quyền thế, thân hình hấn xuất hiện một tia chậm chạp, trong mắt sát cơ chớp động, nghiêng quyền mà lên, cùng Diệp Phàm đánh nhau.

"Khuyến Tửu Hoán Bôi."

Diệp Phàm lạnh rên một tiếng, đột nhiên cả người giống như say ngã một loại về phía trước ngã xuống, đảo trong sát na lại trong nháy mắt bật nổi lên, hai tay thành ba ngón tay trừ Ly trạng thiểm điện mà ra, bàn tay thể liền miên, liền tiếp không ngừng bên trong lại hiện ra tầng tầng tay ảnh, nội hàm đến một cỗ Hoàn Hồn Đoạn Sơn loan, hoành đăng thiên quân khí thế, hoàn toàn đem phía trước một vùng không gian cho phong tỏa lại, căn bản không cho Lý Phong

Vân chút nào xê dịch tránh dòi, biến ảo thân pháp không gian.

Đổi mặt xa lạ mà lại hung hăng Diệp Phàm, cũng không biết thế nào, có được Bỉ Ngạn Bát Trọng cảnh tu vì Lý Phong Vân trái tim là Mạnh mẽ chìm xuống, hẳn có loại rất dữ cảm không tốt, đó là một loại đối với nguy hiểm cực độ bên nhạy dữ cảm bất tường!

Hắn không biết, này mấy ngày ngắn ngủi trong thời gian, Diệp Phàm rốt cuộc trải qua cái gì, nhưng bây giờ Diệp Phàm, cho Lý Phong Vân cảm giác nhưng là trừ biến hóa thái chính là đáng sợ, hẳn muốn rút người ra trở ra.

Người, một khi tâm lý có khiếp ý, hẳn hành vi tất nhiên sẽ chịu ảnh hưởng, giả như bây giờ Lý Phong Vân có thể bộc phát ra toàn bộ thực lực liễu mạng đánh cuộc, có lẽ hẳn còn có thể Bác ra một kỳ tích.

Nhưng tiếc là, Lý Phong Vân nhạt giọng nói mệnh đánh cuộc, vậy hẳn cũng liền mất đi cái này có lẽ.

...

Bạn đang đọc truyện *Tửu Quý Túy Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 33: Diệp Phàm cường thế

"Vèo!"

Không cho phép Lý Phong Vân gió có một chút chân chờ, Diệp Phàm đã vội xông tới, cả người mang theo sấm chớp một loại ánh sáng tay trái thẳng đến Lý Phong Vân cổ họng!

"À —— "

Lý Phong Vân sợ kêu ra tiếng, Diệp Phàm tốc độ quá nhanh, tiện tay đánh giết mà tới đây một đòn càng là cực nhanh vô cùng, để cho hắn căn bản không có chút nào né tránh cơ hội, hẳn chỉ có liễu mạng!

"Hô!"

Lý Phong Vân tề tụ toàn lực, một cổ màu xanh nhạt quang mang vùng lên mà ra, hẳn tự thân lực lượng đi là âm nhu nhất mạch, có thể ăn mòn vào bên trong cơ thể tạo thành cực lớn lực tàn phá.

"Àm!"

Hai người Quyền Thế đối oanh, bộc phát ra đình tai nhức óc uy danh, vô cùng vô tận đá vụn, phóng lên cao, vô số bụi mù, vào giờ khắc này, đột nhiên che trời tránh đất, cuộn cuộn lên!

Lý Phong Vân bên trong bức bối tiếng hừ, ở nơi này liễu mạng một quyền bên trong, hẳn cảm giác từ Diệp Phàm Quyền Thế bên trong bộc phát ra về này dâng trào lực lượng màu vàng đưa hắn nuốt mất, cổ lực lượng này quá kinh khủng, chấn trong cơ thể hẳn trở nên sôi trào.

Lý Phong Vân cũng chuẩn bị mượn này Nhất Kích Chi Lực kéo ra cùng Diệp Phàm giữa khoảng cách, có thể cơ hồ là cùng thời khắc đó, Diệp Phàm kia giống như uống rượu, để cho người khó mà suy nghĩ bóng người đã đứng dịp đến mức tận cùng xuất hiện ở hắn trong con ngươi.

"Điều này sao có thể?"

Lý Phong Vân kinh hãi muốn chết, không nhận được ghen ngào sợ hãi kêu.

Dựa theo lẽ thường, Diệp Phàm mới vừa một quyền tới, lực đạo đã dùng hết, làm sao có thể trong nháy mắt lại cuốn tới?

Cái này làm cho Lý Phong Vân khó tin, không thể tin được!

"Rắc rắc!"

Lúc này, một tiếng chói tai tiếng gãy xương truyền tới, Lý Phong Vân cánh tay phải ở Diệp Phàm giờ phút này bộc phát ra kim sắc quang mang bên dưới bị bẻ gãy, ngay sau đó Diệp Phàm lại một quyền đánh vào Lý Phong Vân trên ngực!

"Àm!"

Vô cùng trầm muộn âm thanh âm vang lên, Lý Phong Vân thân hình bay ngược mà ra, một ngụm máu tươi không tránh khỏi từ trong miệng hắn phun mà ra, chiếu xuống nhô lên cao.

"Vèo!"

Một khắc kia, Diệp Phàm bóng người đã vội xông tới, Lý Phong Vân sau khi ngã xuống đất trước tiên muốn đứng dậy, nhưng mà một cái chân lại vô căn cứ đập, ngang ngược vô cùng.

"Ồi— "

Lý Phong Vân gầm lên, hần đường đường một cái Thiên Đô quốc Hộ Quốc trưởng lão một trong, Bì Ngạn Bát Trọng cảnh cường giả, lúc nào gặp được làm nhục như vậy đối đãi?

Có thể đối mặt với vô căn cứ đập xuống này mang theo kim sắc quang mang một cước, Lý Phong Vân căn bản là không có cách tránh, chỉ có nhấc cánh tay chống đỡ.

Nhưng hần cánh tay phải đã gãy, chỉ có đem cánh tay trái nâng lên, hoành ngăn hồ sơ lên.

"Rắc rắc!"

Lý Phong Vân thì như thế nào có thể ngăn cản Diệp Phàm này toàn lực giẫm lên một cái lực, dưới chân bộc phát ra quang mang, đem Lý Phong Vân cánh tay trái đập gãy, mà Diệp Phàm một cước này cũng thuận thế nặng nề giẫm ở Lý Phong Vân trên ngực.

"Oa —— "

Lý Phong Vân bên trong phun ra một ngụm tiên huyết, gương mặt hết sức tái nhợt vẻ, trong mắt đã bắt đầu toát ra tia (to) vẻ hoảng sợ sợ hãi.

"Làm sao có thể? Ngươi, ngươi tại sao sẽ đột nhiên trở nên mạnh như vậy?"

Lý Phong Vân sắc mặt kinh hãi, mặt đầy máu tươi, hần trong mắt lộ ra một tia (to) vẻ tuyệt vọng, lần này hần vốn là dẫn người theo đuổi giết đã bị thương Diệp Phàm, vốn tưởng rằng liền là một kiện hoạt động một chút gân cốt đơn giản sự tình, có thể nhưng ai có thể tưởng đến lại trở thành hần bỏ mạng lữ trình.

"Lý Phong Vân, đã từng Phụ thân ta đối với ngươi có nhiều chiếu cố, mà ngươi chẳng những không cảm ơn, ngược lại mấy lần muốn đưa ta vào tử địa, nhớ kiếp sau sống phải biết cảm ơn người."

Diệp Phàm ngồi xuống thân, nhìn chăm chăm Lý Phong Vân tím kia trắng bệch mặt, mở miệng lãnh đạm vừa nói.

Đang khi nói chuyện, Diệp Phàm đưa tay hướng Lý Phong Vân cổ họng trừ đi, Lý Phong Vân trong lòng vô cùng kinh hoàng, mắt thấy bóng đen của cái chết dần dần bao phủ xuống, hần thật đúng là không làm được lạnh nhạt xử chi.

Lý Phong Vân giờ lên hai cánh tay tận gãy, lại Diệp Phàm một cước kia đập lại quý dị phong bế trong cơ thể hần linh lực, để cho trên lồng ngực của hần xương ngực tất cả đập gãy, bây giờ coi như là hần có gãy bản lãnh lớn, giờ phút này cũng là không làm nên chuyện gì, căn bản là không có cách thi triển ra,

Chỉ có thể trợ mắt nhìn Diệp Phàm tay trái kèm ở hần cổ họng.

"Ngươi sai liền sai ở, không nên tới trêu chọc ta, trước cái đó hần nhục phụ trọng Diệp Phàm đã chết, bây giờ Diệp Phàm mới là thật chính ta, ở ngươi trước khi chết, không ngại nói cho ngươi biết, đừng nói là một mình ngươi Bì Ngạn cảnh tu vi người, chính là nguy Thiên Vị cảnh người, ta cũng không sợ."

Diệp Phàm một chữ một cái vừa nói, tay trái năm ngón tay dần dần dùng sức, trong quá trình này, Lý Phong Vân gương mặt từ trắng bệch biến thành xanh mét, rồi sau đó ở nghiêm trọng thiếu đường bên dưới lại biến thành màu đỏ tía.

Hần không cam lòng gắng sức giằng giằng, đôi chân loạn đặng, dần dần, hần đôi chân một cái, đã hoàn toàn tất thõ.

Diệp Phàm đứng lên, không nhìn nữa Lý Phong Vân liếc mắt, xoay người bùng một cái lẳng không bay nhanh, tốc độ cực nhanh, uyển như quý mỹ, đưa đến sau lưng tàn ảnh chợt kéo ra ngoài một đạo hư ảo hàng dài...

...

Thiên Đô quốc, hoàng cung bên trong một gian bên trong thư phòng.

Trên người một loại không gian tự uy về khí thế quan Vân Phi mặt âm trầm, ánh mắt lo âu quét qua Trương Thiên Nhạc, Hàn Vĩ, Kiều Chấn Đông các loại (chờ) ba gã Hộ Quốc trưởng lão, hỏi "Ngày cũng ngày thứ bảy, Lý Phong Vân trưởng lão tại sao còn không một chút tin tức!"

"Hoàng thượng, Diệp Phàm tiểu tử kia chính là một cái tửu quỷ, có Lý Phong Vân trưởng lão tự mình dẫn người đi bắt hắn, ngài cứ yên tâm đi, khó mà nói, bây giờ đã đại công cáo thành, áp giải Diệp Phàm chạy trở về đây?"

Thiên Đô quốc Tứ Trưởng Lão Kiêu Chấn Đông ứng tiếng nói, trên mặt tràn đầy tự tin hào quang.

"Đúng nha hoàng thượng, Nham Tước Sơn Mạch địa vực bát ngát, Trưởng lão đám người muốn tìm được Diệp Phàm cũng không phải một chuyện dễ dàng. Nhưng có Lý Phong Vân Đại Trưởng Lão đích thân ra tay, ngài cứ yên tâm đi."

Nhị Trưởng Lão Trương Thiên Nhạc cũng là một mặt lạnh nhạt nói, hắn thấy, Thượng Quan Vân Phi căn bản là không có tất muốn đại động can qua như vậy, một cái bình thường chỉ biết là say rượu thiếu niên, đám can đảm xông vào mồm đá Tước dây núi, bây giờ không tin tức, nói không chừng đã sớm bị bên trong hung thủ ăn thịt.

Hai vị trưởng lão lướt nhẹ mây nhạt lời nói chẳng những không có có thể an ủi ở Thượng Quan Vân Phi, ngược lại để cho hắn lòng mảy cũng sắp nắm chặt thành một đoàn đen vướng mắc, hắn có một loại phi thường dự cảm không tốt, Diệp Phàm đột nhiên cho thấy thực lực, hắn chính là đích thân cảm thụ qua, mặc dù bây giờ phiền toái cũng bởi vì lúc ấy hắn khinh thường tạo thành, nhưng Diệp Phàm có thể đem hắn đá thương cũng chạy mất, cái này đã nói rõ Diệp Phàm bất phàm cùng không thể coi thường.

Mà Lý Vân gió đến bây giờ còn không có truyền về bất cứ tin tức gì, cũng rất có thể đã bị Diệp Phàm giết chết, Nham Tước Sơn Mạch là Thiên Đô quốc Biên Giới, nếu để cho Diệp Phàm chạy ra khỏi Nham Tước Sơn Mạch, vậy hắn bí mật đem không phải là bí mật, hậu quả nghiêm trọng đến thiết tưởng không chịu nổi.

"Trương Thiên Nhạc, Hàn vĩ, Kiêu Chấn Đông, người ba người cả đem mang binh 3000, ở Nham Tước Sơn Mạch Biên Giới nơi đề phòng, tuyệt đối không thể để cho Diệp Phàm chạy ra khỏi Thiên Đô quốc nội, như gặp Diệp Phàm phản kháng, tại chỗ đánh chết."

Thượng Quan Vân Phi khôi phục một nước quân vương uy nghiêm, thanh âm hắn bình thản, nghe không ra vui giận, nhưng ở tràng ba người nhưng đều là sắc mặt hoảng hốt, ngay cả vội cúi đầu đáp một tiếng, liền thối lui ra trong sách. [www. uukanshu. ne T](http://www.uukanshu.net)

"Báo cáo, Chung Nam Tử Phủ học viện Trần Lâm đạo sư cầu kiến."

Ngay tại Trương Thiên Nhạc, Hàn vĩ, Kiêu Chấn Đông ba người mới vừa thối lui ra thư phòng lúc, một tên thái giám liền đi vào thư phòng bẩm báo nói.

"Mau mời." Thượng Quan Vân Phi ánh mắt hí một cái, lập tức nói.

"Ừ."

Thái giám cong người thối lui ra thư phòng không bao lâu, dáng vẻ thon dài, da thịt Như Tuyết, một khuôn mặt mỹ lệ trên mặt trái xoan hơi nhuộm một tia quyền rũ Lục Lâm cũng đã xuất hiện ở bên trong thư phòng, nàng trực tiếp mở miệng nói: "Những ngày qua có chút quấy rầy, tân sinh thu nhận học sinh sẽ đã kết thúc, ngày mai ta liền sẽ mang Thượng Quan Ngọc Yên cùng những học sinh mới khác trở về học viện, hôm nay chuyên tới đề, biểu thị đối với quý quốc thịnh tình chiêu đãi cảm tạ."

"Nơi đó nơi đó, đây là chúng ta vinh hạnh."

Thượng Quan Vân Phi mặt đầy nụ cười nói xong, tiếp tục liếc trông mắt đột nhiên toát ra một tia lo lắng ánh sáng hỏi "Yến nhi tâm tình bây giờ thế nào, nếu không để cho nàng ở nhà lại ở thêm mấy ngày đi!"

"Thượng Quan Ngọc Yên tâm tình cơ bản đã ổn định, cũng là nàng yêu cầu cùng chúng ta cùng nhau trở về học viện."

"Vậy thì tốt, vậy thì tốt." Thượng Quan Vân Phi mặc dù tu luyện là ma công, nhưng giờ phút này trên mặt toát ra lo lắng lại là chân thật.

"Kia sẽ không quấy rầy."

Dứt lời, Trần Lâm liền xoay người đi, chẳng qua là nàng ở đi tới cửa lúc lại đột nhiên quay đầu, hướng về phía Thượng Quan Vân gió từ tốn nói: "Thật ra thì người không cần đại động can qua đi bắt Diệp Phàm, Thượng Quan Ngọc Yên Tâm Ma, cuối cùng còn phải dựa vào chính nàng đi giải quyết, nếu không, nàng tu vi sẽ rất khó khăn ở có tiến bộ."

Thượng Quan Vân Phi biểu tình hơi sững sờ, nhưng còn không chờ hắn nói chuyện, Lục Lâm bóng người đã biến mất ở cửa không thấy.

"Ai ~ "

Thượng Quan Vân Phi phát ra thở dài một tiếng, cái kia sâu và đen trong đồng tử uẩn ra không biết tên ngọn lửa, trong nháy mắt, âm trầm, mê mang, xen lẫn nhau biến đổi.

...

Bạn đang đọc truyện *Tửu Quý Túy Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.